

Giới thiệu Hảo Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!

Trước đó, Đích Nữ Vương Phi đã chinh phục bạn đọc qua từng tình tiết không thể thú vị hơn thì trong Hảo Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh! của tác giả Thủy Tiên cũng vậy. Mang nét ngôn tình sắc đầy kiêu hãnh, truyện nói về người con gái biến thành nữ phụ tiểu bạch thỏ với dung mạo của thiên sứ. Tuy là đẹp thiết nhưng nữ phụ này tồn tại không đến 10 chương thì die dưới tay của nữ chính hám danh lợi và già dối kia rồi. Thậm chí là chưa đến 1/20 cuốn truyện. Thôi lỡ rồi, dù có khóc đến chết thì chả có thay đổi được gì đâu. Nữ phụ thì nữ phụ, miễn tránh xa nam chính, nữ chính thì cũng từ nữ phụ chuyển thành người qua đường gặp, ắt, bính, đĩnh mà thôi. Nhưng mà... Ááá... Tại sao? Tại sao a? Ta đã tránh xa nữ chính và nam chính ngồi một bên ăn khoai tây, gà rán uống coca rồi mà một đám yêu nghiệt nam chính nam phụ vẫn quay quanh ta là sao? Uy, bỏ tay người ra khỏi người ta. Còn người nữa, đừng có mà sờ loạn tiểu thí thí của ta. Giáo sư à, người là nam chính, nam chính được chưa. Vậy sao người không lo chọn nữ chính nhân nhân của người mà suốt ngày bám theo ta, hết mí lưỡi của ta rồi lại ôm ta a !!! Cùng đọc truyện để tiếp tục chinh phục tựa truyện này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hảo Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chương 1.

Trong một căn phòng [VIP] của bệnh viện dành cho vương tôn quý tộc, có một bóng dáng nhỏ nhắn của một cô gái đang nằm lặng yên trên giường.

Cô gái xinh như thiên sứ. Sự tinh khiết của cô làm cho mọi thứ xung quanh mờ nhạt. Cô có làn da trắng nõn mịn màng, ửng ửng còn thấy phát ra ánh sáng. Mái tóc dài đen mượt như dải lụa trên quý xỏa tung trên chiếc giường trắng tinh. Mày lá liễu, đôi mi dài cong cong như cánh bướm đang nhắm lại lặng im không động. Cái mũi khéo léo như tác phẩm tâm đắc nhất của thượng đế. Đôi môi nhỏ nhắn, cắn mọng như quả dâu tây làm cho người ta muốn hưng hăng khi để một phen.

Cô nằm đó, lặng im như một pho tượng thiên sứ không sự sống.

... ..

Sau một giấc ngủ sâu khoái, dao dao thức dậy tưởng đập vào sẽ là trần nhà đen có treo chùm đèn thủy tinh quen thuộc như thường lệ, nhưng rất tiếc là không phải, trước mắt cô là một trần nhà màu trắng xa lạ, xung quanh còn thoang thoảng vị thuốc.

Dao dao hốt hoảng ngồi dậy nhìn xung quanh.

Trong căn phòng rộng lớn đều là màu trắng là chủ đạo. Xung quanh được trang trí rất đơn giản. Có một bộ đo nhiệt tim và ống vô nước biển cạnh giường cô đang nằm, một chiếc giường trắng và một phòng tắm. Một chiếc máy lạnh, một cái tv thật lớn và còn vài bức tranh nghệ thuật treo xung quanh.

Đây là đâu?

Là bệnh viện?

Nhưng sao mình lại ở đây?

.....

Có rất nhiều câu hỏi trong đầu của dao dao, nhưng tạm gạt chuyện đó qua một bên.

Dao dao phát hiện ra bàn tay của mình có điểm không đúng lắm.

Bàn tay này rất mịn và trắng, thậm chí còn rất nhỏ nhắn. Tuy vậy nhưng những ngón tay rất thon dài và đẹp, tuyệt không giống bàn tay từ nhỏ đã cầm dao bóp cò súng của cô.

Chuyện gì đã xảy ra với bàn tay của mình?

Rất hoảng hốt nhưng dao dao vẫn cố bình tĩnh lại, cô đi vào phòng tắm để rửa mặt cho tỉnh táo, đồng thời cũng xem xem mình có phải là bị teo nhỏ giống conan rồi không (t/g: pó tay _(-_-)_)

Nhưng khi dao dao nhìn thấy bóng hình trong gương thì triệt để ngăn ngợ.

Trong phút chốc, cô tưởng rằng mình đã thấy được thiên sứ.

Mái tóc dài đen mượt như dải lụa bao vây thân hình nhỏ nhắn xen lẫn với làn da trắng mịn màng. Mày lá liễu. Đôi mi dài cong cong như cánh bướm. Cái mũi khéo léo. Đôi môi nhỏ nhắn không tô son mà vẫn đỏ mọng. Đặc biệt làm cho người ta chú ý nhất chính là đôi mắt tím to long lanh như giọt nước, đôi

mắt hút hồn đan xen lẫn trong sáng. Vừa mịn hoặc mà cũng vừa tinh khiết, hai thứ trái ngược nhau nhưng ngoài ý muốn rất hòa hợp, làm tôn lên vẻ đẹp của cô hơn nữa.

Dao dao tay run run chạm vào gương, thiên sứ trong gương cũng làm hành động giống y hệt cô.

Chẳng lẽ ...đây là mình ?

Nhưng mà...sao mình lại biến thành như vậy được ?

Dao dao vẫn không tin, đưa tay lên véo má của mình, thiên sứ trong gương cũng làm hành động y hệt cô.

Dao dao giờ tay lên ngoắc ngoắc, thiên sứ cũng giờ tay lên ngoắc ngoắc....

.....

Sau một lúc lâu, dao dao cuối cùng cũng chấp nhận thiên sứ trong gương chính là bản thân cô. (khả năng thích ứng thật là đáng sợ (- _-")P)

Dao dao bước đến giường chờ đợi, chờ đợi những kí ức của thân chủ ập đến với cô.

Còn lí do cô biết thì do cô có một đứa em gái là lý nguyệt nguyệt (thật ra muội tính đặt tên cho tỷ là lý ca ca còn nguyệt nguyệt là lý dao dao, nghe vậy nó hợp hơn ca - dao. DD: * cầm dao * hửm... T/g : í, muội nhầm, là lý bà chằn, à không, lý mĩ nhi haha...) rất mê tiểu thuyết, suốt ngày đi loanh quanh kể các cuốn tiểu thuyết nó đã đọc, kinh nghiệm xuyên không...v..v.. Nên có thể nói cô không đọc tiểu thuyết mà kinh nghiệm thì lại đầy đủ.

Bây giờ cô mới lần đầu thấy nó sống trên đời có ích một chút.

Dao dao ngồi đợi một lát thì đầu cô đã bắt đầu nhức nhối.

Dao dao hít thở sâu, bình tĩnh lại tiếp nhận dòng kí ức đang tuôn vào như suối.

Tên chủ nhân thân thể này trùng tên với cô - lý dao dao, năm nay 14 tuổi. Tiểu thư của lý thị tập đoàn - một trong những tập đoàn lớn đứng trong top 10 nước ***. Được sủng ái từ nhỏ nhưng không kiêu căng mà lại rất nhút nhát, tuy rằng rất nổi tiếng vì được lý tổng và lý tổng phu nhân là cha mẹ của chủ nhân thân thể này sủng lên trời nhưng rất ích người biết được chân diện thật của cô vì cô rất ích đi ra ngoài, học thì đã có gia sư dạy ở nhà. Lý dao dao thật sự rất tài năng nhưng chưa bao giờ bộc lộ ra cả vì...nhút nhát.

Cách đây một tuần, dao dao đang đi nghỉ mát với ông bà lý (ông bà lý : thật ra thì chúng tôi một khúc hai nháo ba đòi thất cổ thì mới lòi đợ con bé đi. T/g * uống trà, gật đầu * vâng, ông bà thật khó nhí. Lý dao dao ' nhút nhát ' * đỏ mặt, cúi đầu * con...con...chỉ..là.. Lý dao dao ' bà la sát ' * liếc mắt nhìn dao dao kia * * suy nghĩ thầm * đúng là không hổ danh cây mắc cở nhí...) thì bị gặp tai nạn. Hai người thì không sao nhưng dao dao thì hôn mê phải đưa vào bệnh viện... Thế là cô đến đây. Hết.

Nhưng mà cô cảm thấy lý dao dao với ông bà lý này nghe nó quen quen sao sao.

Giống mấy nhân vật trong cuốn tiểu thuyết ' hành trình thu phục tình yêu của ngô mẫn mẫn ' mà cô lượm được trên sàn nhà nhí ?

À ! Nói mới nhớ, hình như cô đang đọc cuốn đó giữa chừng thì xuyên đến đây thì phải.

Mà nếu xuyên thì chắc là vào cuốn tiểu thuyết đó rồi (trích : kinh nghiệm trong cuốn nữ phụ văn khác). Và trở thành lý dao dao - nữ phụ không độc ác mà lại bi thảm nhất, à thì, cũng không tính là nhất nhưng cũng coi là bi thảm trong lịch sử đi.

Vì sao lại bi thảm trong khi không độc ác ư ?

Ai...để ta kể người nghe.

Nữ chính ngô mẫn mẫn là đứa con riêng của lý hùng - ba của lý dao dao. Vào lần sinh nhật thứ 14 của dao dao thì ông hùng đã đem ngô mẫn mẫn và anh trai ruột thịt sau này cũng trong hậu cung của cô ta về.

Tuy vậy nhưng ông chỉ sủng một mình dao dao và ghê lạnh mẫn mẫn. Ông lại đào tạo lý (ngô) minh hiên thành người thừa kế sau này của mình.

Lý minh hiên lúc đó vẫn chưa yêu nữ chính mà còn lạnh nhạt với cô ta, đối với dao dao thì càng chẳng tốt lành gì nên dao dao rất sợ hãi.

Nữ chính ngô mẫn mẫn vì địa vị của mình nên không ngại hai người cùng chung huyết thống mà quyến rũ minh hiên.

Nhưng mà quyến rũ minh hiên cũng thật khó khăn vì hắn vốn rất lạnh lùng, tàn nhẫn. Sau 3 năm gian khổ thì mẫn mẫn cũng quyến rũ được hắn.

Địa vị mẫn mẫn trong lý gia cao dần lên, có lúc còn ra mặt với dao dao và ông lý rất tức giận muốn xử trí mẫn mẫn nhưng bị minh hiên ngăn lại giảng hòa.

Mẫn mẫn vốn ghen tị với sắc đẹp của dao dao nên đã dùng minh hiên để hủy nó.

Và...thành công triệt để...

Dao dao vì tội nhục nên nhảy lầy tự sát.

Độc tới đó thì cô đã xuyên tới đây rồi.

Tuy rằng cô không biết diễn biến thế nào nhưng cũng loáng thoáng nhớ tên mấy ôn thần nam chính.

Nên cô quyết định, hễ thấy người nào có tên giống nam chính thì tránh xa ra là được.

Có lẽ cô nên chuyển qua nước khác sống thì hơn, không nên cho nữ chính thấy dung mạo của mình, như vậy là an toàn.

Nhưng...định mệnh đã định sẵn, mệnh hoa đào là không thể thoát được nên cho dù cô có trốn thì....

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

' cộc , cộc '

Dao dao đang cố nhớ ra ngày nào ngày sinh nhật tiếp theo cũng chính là lần thứ 14 của mình để tìm cách tránh nữ chính càng xa càng tốt thì một tiếng gõ cửa vang lên đánh gãy suy nghĩ của cô.

Dao dao nghĩ chắc là mẹ của thân thể này, mà không từ giờ nên gọi là mẹ của cô mới đúng.

Cô biết bà là một tiểu thư gia giáo, từ nhỏ đã được dạy lễ nghi rất kĩ, nên cho dù biết con gái của bà là cô chưa tỉnh nhưng vẫn theo lễ nghi gõ cửa trước khi vào.

" vào đi " dao dao thân nhiên nói, trong lòng nhưng lại có một tia mong chờ....tình cảm.

Kiếp trước sau khi sinh ra cô mẹ cô đã qua đời. Ba ba thì đi công tác mãi chẳng thấy về, một năm về nhà một lần đã là thấy hiếm.

Một mình cùng với những người làm luôn giữ quy củ, lễ nghi trong căn biệt thự rộng lớn.

Vui sao ?

Ba ba biết cô cô đơn nên đã cưới thêm vợ nhỏ để có người chăm sóc quan tâm cô.

Di không lâu cũng đã sanh ra nguyệt nguyệt và cũng ít quan tâm cô hơn.

Luôn dành thời gian cho nguyệt nguyệt.

Thế là cô kết bạn với cái thư phòng rộng lớn đầy sách do ba cô xây cho cô.

Cuộc sống của cô vẫn mãi nhàm chán trừ lúc có nguyệt nguyệt ríu rít bên tai.

Khi xuyên tới đây rồi, cô chỉ muốn có một gia đình ấm áp, có cha mẹ sủng ái yêu thương..vậy...là đủ rồi..

Bà lý vốn hôm nay đi thăm con gái cưng đã một tuần chưa tỉnh của bà, mang tâm trạng đau thương của một người làm mẹ, nhìn con gái bà nằm trên giường không nhúc nhích, tâm bà đau như cắt. Vốn tưởng hôm nay như thường lệ gõ cửa rồi bước vào trong yên tĩnh, nhưng ai ngờ đâu bà lại nghe được giọng nói ngọt ngào của bảo bối của bà.

Bất chấp cái lễ nghi, phong tục kì quái phiền phức, bà lý kích động mở cửa phòng, nước mắt chảy dài lăn trên hai má trắng nõn.

" dao nhi..." bà lý vui đến nỗi nói không nên lời.

Từng bước đi lại gần dao dao và ôm cô vào lòng:

" dao nhi...tốt quá, tốt quá ông trời phù hộ, dao nhi của ta đã tỉnh lại "

Dao dao hơi sững sờ, rồi sau đó cũng đưa tay ôm lại bà lý.

Ấm áp quá...

Thì ra đây chính là cái ôm của mẹ cảm giác sao

" mẹ...con không sao rồi "

Bà lý cảm thấy hôm nay con gái cưng của bà hơi lạ, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều.

Bà buông dao dao ra và ngồi cạnh giường cô. Khuôn mặt bà giàn giụa những giọt lệ vui mừng.

" dao nhi, thật tốt quá, con đã tỉnh lại "

" ân " dao dao đưa tay lên lau đi những giọt nước mắt của bà. Nhìn bà khóc, không hiểu sao lòng cô lại cảm thấy rất đau, có lẽ là cảm xúc của chủ nhân thân thể này...hoặc có lẽ là...cảm xúc của cô...

" mẹ à.. Con tuy đã tỉnh lại, nhưng...con cũng cảm thấy đã quên rất nhiều chuyện. Mẹ...có thể giúp con không " cô cần phải biết rõ ngày sinh nhật của thân thể này, và ngộ mẫn mẫn đã dọn vào lý gia chưa để kịp thời tránh khỏi.

Bà lý khi nghe dao dao nói đã quên rất nhiều chuyện thì hoảng hốt, gấp gáp hỏi cô : " dao nhi, dao nhi của mẹ ! Con có cảm thấy khó chịu chỗ nào không ? Mẹ...mẹ sẽ gọi bác sĩ "

Nói xong bà lý định quay người rời đi thì bị dao dao nắm tay lại:

" mẹ, không cần đâu, mẹ chỉ cần trả lời con một số câu hỏi là được "

Bà lý ngoan ngoãn ngồi xuống, ôn nhu vuốt ve mái tóc mềm mượt của dao dao :

" được rồi, dao nhi, con muốn hỏi mẹ cái gì ?"

" chừng nào mới tới sinh nhật thứ 14 của con ạ ?"

Bà lý cười, trách yêu dao dao " cái con bé này, thật là, tới chừng nào sinh nhật của mình còn không biết. Thôi được rồi, sinh nhật của con là ngày **/*/** vào tháng sau sẽ tới "

Àm

Cái...Cái gì?

Tháng...tháng sau...sinh.nhật...

Vậy là tháng sau nữ chủ sẽ xuất hiện ?

Toi rồi, không biết bây giờ mình chạy trốn kịp không đây...

" dao nhi, dao nhi? Sao vậy con "

Bà lý lo lắng nhìn dao dao đang thất thần.

Con bé bị sao vậy ? Có khi nào để lại di chứng gì không ?

Không được, không được ! Chắc ta phải kêu người sắp xếp một buổi chụp CT cho con bé mới được.

.....

Cứ như vậy, dao dao đã trải qua một tuần bình yên trong bệnh viện dưới sự chăm sóc của lý mĩ nhân.

Khụ, là bà lý.

Ba của cô vì đang công tác ở london nên không thể về ngay được. Nghe bà lý nói là một hợp đồng rất quan trọng quyết định sự tiến lùi của công ty nên ba cô thật xin lỗi cô rồi.

Hôm nay trời khá đẹp, dao dao đã xin chị y tá xinh đẹp ra khuôn viên rộng lớn của bệnh viện để đi dạo.

Khuôn viên hình vuông rộng lớn. Dưới nền đất là bãi cỏ bao trùm. Dưới những góc cây lớn có ghế ngồi dài làm bằng gỗ khá tinh xảo, hiển nhiên cũng có vài chiếc làm bằng đá. Chính giữa còn có một đài phun nước làm bằng đá cẩm thạch. Có vài bông hoa đủ màu sắc mọc dưới cỏ.

Dao dao nhìn mà cảm thán.

Những vật này nhìn qua tuy có chút bình thường nhưng thật ra nếu là người tinh mắt sẽ thấy những vật này gần như vô giá, dù một mạng người cũng chưa chắc mua được một gốc cây.

Chắc chủ nhân của bệnh viện này phải giàu và có thể lực lớn trong giới thượng lưu lắm đây.

Dao dao đi lại một cái ghế gỗ dưới gốc cây ngồi xuống...ngắm cảnh (-_-")

Dưới ánh mặt trời chiếu soi, trông cô như như một tinh linh ánh ban mai, đẹp không sao tả xiết, khiến người ta không muốn phá vỡ bức tranh tuyệt đẹp này.

Và cách đây không xa....có một bóng người đang ngẩn ngơ nhìn cô...

Bánh xe định mệnh đã bắt đầu chuyển hướng...

Sợi tơ duyên đã dần dần nối lại với nhau...

Liệu..tương lai có còn theo sự sắp đặt ban đầu.....???

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

' cốc cốc '

" vào đi "

Bước vào phòng bệnh của dao dao là một thanh niên vô cùng tuấn tú. Khuôn mặt hoàn hảo không tí vết. Mái tóc đen bóng mượt. Đôi mày kiếm. Dưới lớp mắt kính là một đôi con ngươi sắc bén hàm chứa ôn nhu. Cái mũi cao. Đôi môi mỏng. Bao vây hẳn là một khí chất ôn nhu hòa nhã nhưng có phần xa cách.

Dao dao ngẩng đầu nhìn hắn, hơi kinh ngạc ngoài ra không có biểu cảm gì hơn.

Lam ly thấy dao dao chỉ nhìn hắn bằng vẻ kinh ngạc chứ không hề có sự si mê, ái mộ như những người con gái khác thì cười khẽ.

Thật là một tiểu thiên sứ thú vị....

Hắn tiến lên đứng cách giường bệnh của dao dao không xa, cười nói :

" lý tiểu thư, tôi là lam ly, từ nay sẽ là hộ sĩ (bác sĩ) riêng của cô theo yêu cầu của lý phu nhân. Mọi sinh hoạt trong cuộc sống của cô ngày hôm nay sẽ đều do tôi định đoạt. Mong cô giúp đỡ và phối hợp "

" ần, chào anh, tôi là lý dao dao, cũng mong anh từ nay giúp đỡ nhiều hơn "

Dao dao cười nhìn lam ly. Nụ cười của cô như tỏa ra ánh hào quang, mọi thứ xung quanh cô đều trở nên mờ nhạt.

Lam ly ngẩn ngơ nhìn nụ cười của dao dao, tim anh như ngừng đập không thờ nổi, thời gian như ngừng chạy, trong mắt anh bây giờ cũng chỉ có nụ cười xinh đẹp sạch sẽ thuần khiết đó.

" vâng " đây là lần đầu tiên lam ly nở nụ cười thật lòng và ôn nhu nhất đối với người khác kể từ ngày ba mẹ hắn bị tai nạn mất.

... ..

3 tuần trôi qua...

Hôm nay là ngày dao dao xuất viện, cô thật vui nhưng cũng thật buồn.

Vui vì được thoát khỏi cái bệnh viện khủng khiếp và tràn đầy mùi thuốc làm cô chán ghét đó.

Còn buồn....

Aaa....là vì 1 tuần nữa sẽ đến sinh thần của cô a!!!! Điều đó chứng minh nữ chính đã muốn ra ràng a !!!

Tuy rằng cách ba năm từ ngày nữ chính ngộ mẫn mẫn ra ràng kịch tình mới bắt đầu.

Nhưng hề tưởng tượng đến những ngày sống chung với nữ chính kiêu ngạo, độc ác đó....

Dao dao lấy tay day day trán.

Nghĩ thôi cũng đã muốn đau đầu.

" dao dao, em làm sao vậy, đau đầu à ? "

Lam ly không biết từ đâu xuất hiện, dùng ánh mắt lo lắng, sùng nịch nhìn dao dao đang đấu tranh tư tưởng.

Sự xuất hiện của lam ly khá bất ngờ làm dao dao không phản ứng kịp một lúc, sau đó cười nói:

" không sao, chúng ta đi thôi bác sĩ lam. À mà, xe anh để ở đâu ?"

" ần, xe anh để phía trước cổng bệnh viện "

Nói xong, hai người cùng đi ra cổng.

Ngoài cổng có đậu một chiếc BMW màu xám.

Dao dao nghĩ đó chắc là của lam ly.

...

Lam ly rất thân sĩ mở cửa xe cho dao dao vào ngồi ghế phụ lái, rồi sau đó cũng lên xe.

Lúc lên xe, dao dao định cài dây an toàn thì đã bị giành trước.

Lam ly ôn nhu cài dây an toàn cho dao dao, cổ ý cũng như vô tình, đôi môi mỏng lướt qua đụng chạm với đôi má trắng nõn không tì vết của dao dao.

Không khí bắt đầu nóng lên.

" cảm ơn anh " dao dao cũng không để ý lắm không khí mờ ám giữa hai người trong xe, lạnh nhạt nói.

Lam ly cười khỏ.

Yêu thầm cô...không biết là phúc hay họa trong đời anh đây...

Từ cái buổi gặp đầu tiên trong khuôn viên đó, anh cứ ngỡ mình gặp được thiên sứ và anh bắt đầu chú ý tới cô.

Lần thứ hai gặp mặt, là lý phu nhân mời anh làm hộ sĩ riêng cho cô ấy. Nghĩ có lẽ đây là cách duy nhất để tiếp cận thiên sứ...nên anh đã đồng ý.

Theo ba tuần kề bên chăm sóc cô, tầm mắt anh đã không thể dời khỏi bóng dáng của cô được nữa.

Anh sẽ vì một nụ cười của cô mà cảm thấy thỏa mãn, hạnh phúc hết nguyên một ngày.

Sẽ vì một cái nhũm mày của cô mà đau lòng không thôi. Lúc đó, anh muốn đem hết trên thế giới tất cả những gì tốt đẹp nhất dâng lên cho cô để cô vui.

....

Nhưng bảo bối này của anh lại muốn xa lánh anh, luôn nhìn anh bằng ánh mắt lạnh nhạt và đề phòng.

Lúc đó, anh chỉ muốn ôm cô vào lòng hào hào trừng phạt cô, hỏi cô vì sao lạnh nhạt với anh như vậy ? Anh đã làm điều gì không đúng khiến em chán ghét sao ? Chỉ cần em nói, anh sẽ sửa !

..

Thật ra dao dao cũng không muốn lạnh nhạt với lam ly như vậy.

Nhưng..hắn là một trong số nam chính a !

Lam ly: trong văn án có giới thiệu đến thân phận của hắn.

Hắn - lam ly là con của ông hoàng nắm trong nền kinh tế của toàn châu âu. Không những vậy, trong thế giới ngầm lam gia cũng có những tay. Lam ly từ nhỏ đã khá thông minh, bề ngoài ôn nhu nhưng nội tâm ác ma. Là một người cuồng nghiên cứu, phát minh các loại vũ khí. Là nam chính khủng bố nhất trong hậu cung của ngò mẫn mẫn, mẫn mẫn rất sợ lam ly, vì khi xxoo hắn luôn dùng những trò biến thái nhất trên người mẫn mẫn.

Chỉ giới thiệu có vậy...((-_")) thông cảm, ta dờ nhất là phần giới thiệu thân phận nhân vật).

Lãnh hạ tuy muốn đuổi lam ly ra khỏi tầm mắt của mình.

Nhưng cô lại sợ, sợ hắn biến thái như vậy đương nhiên gây thù với hắn thì...kết quả không được khả quan cho lắm.

Dao dao chỉ còn cách chấp nhận số phận đong đưa mà thôi.

Tuy nhiên, có một điều mà dao dao không nghĩ đến, trong nguyên tác, vốn dĩ trước khi lý dao dao die, cũng không gặp quá lam ly, cũng chưa từng trải qua cuộc sống trong lý gia cùng hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Đã tới biệt thự nhà dao dao.

Căn biệt thự này vẫn không khác gì như trong trí nhớ của dao dao nguyên tác.

Vô cùng rộng lớn. Căn biệt thự màu trắng to lớn, chiếc cổng như những chiếc đỉnh khổng lồ sừng sững giữa ánh nắng trông thật uy nghiêm, hai bên cánh cổng là đầu một con sư tử bằng đồng.

Khi lam ly lái xe đứng trước cửa nhà dao dao thì miệng một con sư tử há ra, phát ra giọng nói lễ phép, cung kính nhưng không mất uy nghiêm phát ra.

[ngài hảo, cho hỏi ngài là ai ? Đến đây có việc gì ?]

Dao dao không khỏi cảm thán.

Phải công nhận, trong thế giới tiểu thuyết này đều là những phát minh tiên tiến không a.

Lam ly cũng không phát hiện vật nhỏ của anh đang cảm thán, tay anh thuần phục bấm vào một cái nút xanh trên xe, lập tức, cái nắp xe gọn nhỏ dần dần mở ra, trong cái nắp xe đó, chứa hơn trăm nút nhỏ lớn có sắc màu khác nhau, lam ly ấn vào một nút nào trong đó thì 1 chiếc micro nhỏ gọn xuất hiện trước mặt anh, lam ly nói:

[ngào hảo, tôi là lam ly, từ giờ là bác sĩ riêng của lý tiểu thư theo yêu cầu của lý phu nhân, hiện tại, tôi đang đưa lý tiểu thư về]

[cô chủ có trên xe anh chứ ?]

[tất nhiên là có]

[vậy anh không phiền cho tôi kiểm tra dấu vân tay, giọng nói của anh và cô chủ]

[tất nhiên]

Khi lam ly vừa dứt lời thì miệng của con sư tử còn lại cũng mở ra, một cái bảng nhỏ và một cái micro cũng theo sự điều khiển lại xe của lam ly.

Lam ly mở cửa kính xe ra, cái bảng nhỏ và micro lập tức vào.

Lam ly cười ôn nhu nhìn dao dao.

" dao dao, em mau nói gì đó vào micro và để tay em lên bảng thử vân tay đi "

Dao dao cười, nháy mắt tinh nghịch nhìn lam ly.

" anh không ngại để tôi hát bài cháu lên ba sao ? "

Lam ly ngăn nga một lúc, sau đó bắt đầu cười sùng nịch nhìn dao dao.

" anh nghĩ em hát bào cháu lên mười bốn sẽ hợp hơn cơ "

Đang lúc dao dao định phản bác lại thì một giọng mới máy móc vang lên.

[đã thành công kiểm tra giọng nói, đang đưa qua bộ phận kiểm kê xử lí]

[bíp, thành công, 100% là giọng của cô chủ và bác sĩ lam ly, xin hai vị đặt tay lên để kiểm tra vân tay]

Lam ly và dao dao rất ấn ý cùng để tay lên bảng kiểm tra vân tay.

[ok, đã xong phần kiểm tra vân tay, mời hai vị đợi 5 phút để có kết quả]

[tích tắc, tích tắc....]

Tiếng tích tắc của chiếc máy cứ vang lên mãi làm dao dao hơi nhúc nhai, nói :

" nè, người không thể im được một lúc hay sao ? "

[nếu người thấy khó chịu thì tôi bật nhạc cho người nghe nhé. Trước khi nghe, xin giới thiệu tôi là RB 07284 đẹp trai ngồi ngồi sẽ là người dẫn chương trình hôm nay. Và sau đây là bài hát 'Thiên đường cánh bướm' do ca sĩ angela phuong trình bày, mời thưởng thức]

' tình yêu trong em là một giấc mộng.

Tình yêu trong em là một cánh bướm.

Cứ bay mãi chẳng thể lại dừng.

Tình yêu trong em là một trò đùa.

Tình yêu trong em là một trò chơi.

Ai biết đâu trò chơi ấy lại hóa em và anh thành một chú bướm.

Bay mãi...bay mãi ..

....

Còn thời gian đâu để cánh bướm dừng lại...

Thời gian đã không thể trở lại.

Vì xem tình yêu là trò chơi...

Em...đã mất anh...

Cánh bướm ơi hãy bay ngược trở lại.

Trở lại thiên đường cánh bướm.

Trở lại của bắt đầu...thời gian mà em vừa biết tới hai từ...tình yêu ...'

Nhạc vừa dứt cũng là lúc kiểm tra đã hoàn thành.

[bíp, nhạc hẳn rất hay và cảm động nhỉ ! Và bây giờ chúng ta đã có kết quả kiểm tra. Bên trong xe hai người, 100% là cô chủ và bác sĩ lam không thể nghi ngờ, nếu nghi ngờ thì tiếp tục kiểm tra ADN hoặc virus dòng máu]

[thôi đủ rồi, cô chủ, mừng cô trở về và cả bác sĩ lam nữa, chào mừng anh đến với lý gia, anh đến thật là một niềm vinh hạnh, nào, mau vào nhà]

Cánh cổng khổng lồ bỗng mở ra, lam ly chạy xe thẳng vào.

Nơi này quả thực rất đẹp, hai bên đường đi trồng rất nhiều hoa cỏ và có rất nhiều bức tượng của các vị thần hy lạp, chính giữa còn có đài phun nước.

Chạy được nửa đường thì lam ly dừng xe lại. Sau đó mở cửa xe ra và rất thân thiện mở cửa xe ra giúp dao dao.

Dao dao bước ra xe, gật đầu coi như cảm ơn lam ly.

Cánh cửa chính mở ra, một hàng mỹ nữ thanh tú mặc áo người hầu và một hàng mỹ nam anh tuấn mặt áo vét trông nghiêm trang bước ra.

Họ đứng chia hai bên, sau khi ổn định xong, các mỹ nữ và mỹ nam lần lượt cúi đầu một góc 90°, cùng cung kính hô to:

"CÔ CHỦ ! MỪNG NGƯỜI ĐÃ VỀ !!!"

Sau đó một người đàn ông trung niên có vẻ phúc hậu bước ra, trong mắt ông nặng trĩu những giọt lệ vui mừng:

"ô! Cô chủ nhỏ đáng yêu của tôi ! Cuối cùng cô cũng đã về ! Tôi rất nhớ cô "

Dao dao nhìn ông ta, theo bản năng thốt ra:

"lâm thúc, cháu về rồi đây "

Lâm thúc đi đến vỗ vỗ tay cô.

"về là tốt, về là tốt rồi "

Lâm thúc chính là bác quản gia của lý gia, vì không con nên từ nhỏ đã xem dao dao như con gái của mình sủng cô như cục bông gòn trắng tinh hễ rớt xuống đất là bị vấy bẩn. Bình thường dao dao chỉ đi chân trần trên đất thôi mà bác ấy đã đau lòng không thôi và cứ lải nhải bên tai dao dao tới chừng nào dao dao chịu mang giày vào bác ấy mới vừa lòng.

Sau khi qua màn gấp lại ướt đẫm nước mắt, lâm thúc cúi cùng cũng chịu dắt mọi người vào nhà và sai người chuẩn bị buổi tối, phòng cho lâm ly và nước nóng để tắm theo yêu cầu của dao dao.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Tắm xong, toàn thân dao dao đều ướt sũng. Vì khoảng cách bồn tắm, à không, nói đúng hơn là cái hồ tắm quá xa với tủ để đồ nên dao dao buộc phải khóa thân mà đi lên lấy đồ.

'rào, rào '

Bốn phía là những chiếc gương bóng loáng phản chiếu hình ảnh một bóng dáng mảnh khảnh, thướt tha bước đi lên từ hồ nước.

Bóng dáng ấy trắng như tuyết ẩn ẩn còn thấy ánh sáng nhàn nhạt phát ra. Ba vòng đều hoàn hảo, chỗ nên lồi thì lồi, chỗ nên lõm thì lõm, phải nói là chuẩn không cần chỉnh.

Mái tóc đen, dài đánh vào khuôn mặt thiên sứ mờ ảo của cô càng tăng thêm sự quyến rũ, đồng thời cũng che đi hai nụ hồng mới chớm nở phía trước làm nó như ẩn như lộ làm người mê say.

Dao dao nhìn dung mạo của cô trong gương phản chiếu lại mà không khỏi cảm thán:

Phải công nhận là đẹp nha ! Lúc còn chưa xuyên vào dao dao này, cô đã từng gặp rất nhiều mỹ nhân, từ các tiểu thư danh giá đến các nhân vật trong game nhập vai (- - "" cụ thể là thiên long bát bộ. Thật ra ta muốn nói là từ các tiểu thư danh giá tới các bà chị bán vé số đầu đường, nhưng nghĩ lại thấy hơi bị xúc phạm nên ta mới đổi lại)ai ai mà không đồn các trái tim lêu lổng của những chàng trai ! Hơn nữa bản thân cô cũng là một mỹ nhân rung động lòng người, đã từng lập nên chiến công câu chàng tổng giám đốc tuần tú, lạnh lùng của tập đoàn *** đối thủ cạnh tranh của công ty ba cô, khiến hần phải vì cô mà bỏ hết sự nghiệp mà hần đã tạo dựng nên để cao chạy xa bay cùng cô (ngoại truyện sẽ có phần diễn của anh này).

Ai...vậy mà...lại thua trong tay một con bé tuần tới mới đầy 14 tuổi. Không chừng lấy hết mỹ nhân mà cô từng gặp cộng lại đem đi so với thân thể này thì cũng chỉ như cọng cỏ xanh mà đi so sắc đẹp với mẫu đơn mà thôi. Thật đúng là đã kích lòng tự trọng và sức chịu đựng của con người mà...

Chắc, nhưng cũng bởi vì diện mạo này và tình thương của ông bà lý dành cho dao dao nên cô mới bị mỡ tác giả nguyên tác đá nhanh như thế này.

Ai...xinh đẹp cũng là một cái tội a....

.....

Sau khi quần khăn tắm đi ra phòng ngủ của dao dao thì điều đầu tiên cô làm đương nhiên là đi kiểm quần áo mặc.

Dựa theo trí nhớ của nguyên chủ, dao dao đi lại một cánh cửa sắt, kế bên có một cái chỗ điện mặt khẩu, dao dao bấm lên đó một dãy số quen thuộc. [

67253], lập tức cánh cửa sắt tự động mở ra.

OH MY GOOD...

Trước mắt dao dao là một căn phòng khá rộng màu xanh lam nhạt, bên trong chứa rất nhiều quần áo khác loại khác màu, rất nhiều các loại túi xách, rất nhiều loại giày, có một dãy bàn trang điểm, bên trên là các loại đồ dùng trang điểm, thậm chí có rất nhiều loại trang sức đều làm từ vàng, bạc, đá quý, kim cương, trân châu,...v.v..được đựng trong một cái tủ kính lớn. Và hơn hết, tất cả thứ đó đều là những thứ hàng hiệu, đắt tiền mà những gia đình hơi giàu có cũng chưa chắc gì mua được, các bộ váy dạ hội rực rỡ được đặt trong tủ kính hoặc mặt trưng bày trên người những con ma-no-canh có khuôn mặt giống y hệt dao dao.

Có lẽ do ánh sáng của bóng đèn, những đồ đó được chiếu sáng rực rỡ, lấp lánh chói mắt.

TMD ! lý dao dao cũng khá biết hưởng thụ đấy chứ, có nhiều đồ đẹp thế này mặc dù chẳng bao giờ chịu mặc ra ngoài.

Mà thôi, phải kiểm đồ mặc trước đã.

Đồ của dao dao đa số là màu trắng và tím, có đậm có nhạt, hình như là dao dao rất thích hai màu này, ngay cả căn phòng rộng còn hơn sân vận động của cô cũng chỉ toàn trắng và tím.

Dao dao lấy một chiếc áo đầm trắng muốt dài tới đầu gối, hoa văn là những bông hoa không biết tên, nhìn hơi giống hoa ốt nhưng lại mang màu đỏ, ôm thật lung.

Nhìn vào gương, cô thấy càng giống như một thiên sứ lạc vào phạm trần, đẹp không thể tả bằng lời.

Nhìn lại mái tóc dài mượt của mình, dao dao rồi rầm.

Nên xõa, buột đuôi ngựa, buổi một cục, thất bím hay cài nơ thì hợp đây a...

Loay hoay một hồi, rốt cuộc dao dao cũng thất xong bím đuôi tôm xéo, cố định trước ngực.

Ngắm mình trong gương một hồi, dao dao mới vừa lòng đi xuống dùng bữa (thật ra là bụng chị ấy réo rồi chị ấy mới chịu đi).

....

Lam ly đang uống trà trò chuyện cùng với lâm thúc trong ánh si mê của nữ hầu mà tầm mắt anh vẫn như có như không nhìn về phía thang lầu.

Lâm thúc thấy vậy thì cười thầm trong lòng, đưa mắt đánh giá lam ly như cha chồng đánh giá con dâu, í lộn, là như cha vợ đánh giá con rể.

À, không tệ không tệ, ha ha ha...cô chủ nhỏ ơi ! Vận hoa đào của cô thật mạnh mẽ, câu được một người lịch thiệp, tuần tú thế này! Cầu mong cho họ sớm có đô có cặp, để ta được ầm tiếu thiếu gia hay tiểu thư nhỏ đi dạo. (dao dao: lâm thúc, ta chưa được tròn 14 tuổi được chưa. T/g có sao ầu ! Trong truyện ' cô vợ bé nhỏ của tổng giám đốc-băng hòa ' nam, nữ chính hơn thua nhau tới 15 tuổi, tỷ vs anh ly thì nhảm nhỏ gì. Lâm thúc: đúng a, nhảm nhỏ gì. Dao dao* vịnh trán *: pó tay. T/g vs lâm thúc* giờ tay hình chữ V cười nham hiểm * he he...).

" lâm thúc " dao dao bước xuống thang lầu, cất tiếng nói trong trẻo, mọi người ngược nhìn lên đều lần lượt thất thần.

Họ như thấy thiên sứ đang hiện diện nơi đây.

Lam ly thất thần nhìn dao dao, tay anh khẽ đặt lên trái tim, nó đang đập thật nhanh, nó đang rung động vì người con gái đó, người con gái như thiên sứ tọa lạc trần gian.

Vật nhỏ à! Em là đang quyến rũ trái tim của tôi sao. Nếu thế thì không cần nữa đâu, vì nó vốn đã thuộc về em từ lâu rồi, bảo bối !

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

" dao nhi, ngày mai là tới sinh thần của em rồi đó, em không vui sao ?" lam ly cười ôn nhu, bưng một ly sữa nóng đưa cho thiên sứ đang ngồi ủ rũ trên sofa trong phòng khách.

Dao dao rất tự nhiên tiếp nhận ly sữa lam ly đưa qua, một tuần sống chung, cô đã muốn thói quen với sự ôn nhu của lam ly, nhưng có lẽ theo bản năng

vẫn còn xa lánh hẳn, ai biểu hẳn là một trong những nam chính làm chi.

" không có gì đâu, bác sĩ ly, cảm ơn anh đã quan tâm em. À phải rồi ! Anh có biết lúc nào thì ba mẹ em mới về không ? Họ đi cũng hơn tuần nay rồi " dao dao thờ dài, có ba mẹ thương yêu mà họ lại thường xuyên đi vắng. Ngày mai là phải gặp nữ chính và ca ca mặt than của cô ta rồi, xem ra cuộc sống sắp tới không được dễ chịu cho lắm.

Lam ly nhìn thấy trên khuôn mặt tuyệt sắc của dao dao đầy mệt mỏi thì rất đau lòng, anh nắm lấy bàn tay bé xíu, mềm mịn của cô xem như an ủi. Nhưng khi nắm rồi anh lại không cách nào buông nó ra được, thậm chí có ý nghĩ rằng ' mình muốn nắm lấy đôi bàn tay này vĩnh viễn '.

Dao dao không thấy ai trả lời thì nghi hoặc ngược đầu lên xem, nhưng lại bất cẩn đụng chạm đôi môi mình với lam ly.

Dao dao xấu hổ muốn buông ra lam ly, nhưng ai đó lại đâu dễ dàng buông tha cơ hội tốt ông trời ban cho này.

Lam ly ôm dao dao ngồi đối diện hình chữ V trên người mình, một tay giữ lấy vòng eo mảnh khảnh của cô, còn một tay thì cố định ót của cô, bắt môi cô phải hôn lên môi hẳn.

Dao dao chống cự giữ dội nhưng vô ích, dù gì thì thân thể này cũng khá yếu, làm sao chống cự lại lam ly.

Môi lưỡi triển miên, đầu lưỡi của lam ly thuần phục quần quít với đầu lưỡi của dao dao mãi không buông tha, hẳn đây là bắt cô phải đắm chìm trong dục vọng cùng với hẳn.

Đầu lưỡi của lam ly càn quét trong khoang miệng của dao dao, hút hết mật ngọt của cô, còn ép cô cũng phải nuốt xuống nước bọt của hẳn.

Dao dao ánh mắt ngày càng mê ly, sự chống cự gãy dựa dần dần suy yếu, cuối cùng cũng không còn nữa. Cô giờ đã không còn biết trời trăng mây gió gì hết, chỉ còn một mảnh mê ly kì ảo, thân thể cô bắt đầu có những biến đổi rất lạ, vùng kín của cô đang thấy khó chịu, trống rỗng, còn mơ hồ cảm thấy ẩm ướt.

Lam ly cuối cùng cũng lưu luyến buông tha đôi môi nhỏ nhắn của cô. Hai đôi môi tách ra, tạo nên một sợi chỉ bạc mờ ám.

Lam ly nhìn bộ dáng mê ly của dao dao lúc này mà không khỏi hít một ngụm khí.

Đôi mắt xinh đẹp đầy vẻ mơ hồ mộng ảo, đôi môi nhỏ nhắn ướt át đang mờ ra, ần ần còn thấy được đầu lưỡi phấn nộn, khoe môi của cô lăn dài xuống một hàng chỉ bạc lấp lánh, khuôn mặt tuyệt sắc nhỏ nhắn trắng nõn giờ đang đỏ đỏ, biểu hiện của sự chìm đắm trong dục vọng.

Dao dao không hề biết, bộ dáng của cô bây giờ làm rung động nhân như thế nào, tựa như thiên sứ thuần khiết đang tọa lạc trong dục vọng, quyền rũ khôn cùng, đừng nói là đàn ông, có thể ngay cả đàn bà cũng không chống cự lại được sức quyền rũ câu nhân của cô.

Lam ly giờ đây còn đâu nụ cười ôn nhu, lịch thiệp, trong anh giờ đây chỉ còn người con gái phía trước và dục vọng, khuôn mặt tuấn tú khẽ cười nham hiểm, nói:" tiêu yêu tinh, em định đem khuôn mặt này ra mà đi câu nam nhân khác à. Hừ ! Em đừng mơ tưởng, tối nay, tôi sẽ cho em biết sự sung sướng của đỉnh cao dục vọng, tình yêu của tôi, tôi yêu em. Tối nay, tôi sẽ phục vụ em thật chu đáo, mong em sẽ vừa lòng " nói xong, lam ly công chúa ông đem dao dao về phòng hẳn trong ánh mắt kì quái của người hầu.

Lam ly ôm dao dao về phòng mình khóa trái cửa lại, sau đó ôm cô đến nằm trên giường.

Lam ly cởi hết quần áo, lộ ra thân hình mạnh mẽ và dương vật to như mã tấu đang căng cứng, nổi đầu gân xanh, trên đầu khắc còn chảy ra những giọt tinh trắng tươi như sữa.

Lam ly không vội nhào vào ăn dao dao, hẳn đi đến mở ngăn tủ, lấy ra vòng cổ, dây xích, và dương vật giả.

Sau đó lấy dây xích, xích lại cổ dao dao, đầu kia thì buộc vào một cạnh giường.

Dao dao còn đang mơ màng hiển nhiên không biết những việc đang xảy ra xung quanh mình.

Lam ly khẽ cười, sau đó thì cúi đầu xuống hôn đôi môi đỏ mộng của dao dao nhưng hai tay anh thì chả an phận tí nào.

Một tay thì cầm đôi gò đồng bào của dao dao xoa nắn thành các hình dạng, lúc thì chà chà nụ hoa của cô.

" um..a..ân..um.."

Dao dao chịu không nổi kích thích mà rên rỉ thành tiếng càng tăng thêm sự hưng phấn cho lam ly.

Một tay khác của lam ly thì dò tìm xuống vùng thần bí của dao dao, kích thích bên ngoài một hồi, lam ly mới đâm thẳng vào vườn hoa của dao dao.

" a...um..khó..chịu..um..."

" đừng lo...bảo bối ~đây chỉ là mới bắt đầu thôi, nhiều đây chẳng nhằm nhò gì hết, anh sẽ biến em thành một con mèo nhỏ, ngày ngày cõi đồ nằm trên giường chờ anh về hảo hảo sủng em ! Bảo bối a~anh yêu em..."

Một ngón, hai ngón, ba ngón.

Tìm được rồi !

Lam ly cười ôn nhu.

" bảo bối, nói xem, anh có giỏi không ? Đã tìm được điểm kích thích của em nga~"

" um..a.."

Lam ly cười, ba ngón tay liên tục đụng chạm điểm kích thích của dao dao.

" nói xem, sao lại không nói ? Anh có giỏi không ? Nói !"

" um..a...giỏi...anh..giỏi...a..đừng..."

" hửm..nhìn vẻ mặt dâm dăng của em thật khiến cho anh điên cuồng mà. Nhưng mà nga~ bảo bối, anh vẫn chưa thể thỏa mãn sự dâm dăng của em nga~" lam ly cười, ba ngón tay kẹp chặt điểm kích thích của dao dao, một ngón ở ngoài thì đè lại viên trần châu của cô.

" um...a..a..a..." dao dao đạt tới cao trào, một mồi nằm trên giường, mật dịch phun dính lên dương vật của lam ly càng khiến nó to thêm.

Dao dao cảm thấy bên dưới mình trống rỗng, theo bản năng cọ xát hai chân (hai bắp đùi) nhưng lại khiến cô càng khó chịu hơn, vận vẹo thân mình.

" hử! tiểu yêu tinh "

Lam ly biết thời cơ đã tới, lấy mật dịch dao dao làm dính trên dương vật của hắn đâm vào bôi trơn hoa nguyệt của dao dao.

Khi thấy đã hoàn hảo, lam ly bước xuống giường, cầm lấy dương vật giả đem hơ trên lửa (có ai còn nhớ anh này rất biến thái ko). Một lúc thấy được rồi, lam ly mới dừng lại, bật công tắc làm cho nó run lên, sau đó dần bước lại dao dao đang nằm vận vẹo trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Lam ly cầm dương vật giả đang hoạt động không ngừng run lên, cười ôn nhu với bóng dáng đang khát tình của dao dao:

" bảo bối, anh muốn vào trong em lắm a... Nhưng mà~anh muốn tự em phải cầu xin anh chích em a~"

" a...um...khó...chịu..ngứa...ân...làm..on..."

Dao dao cảm thấy hơi kì lạ, cô bình thường không phải là loại con gái háo sắc, nên không dễ động tình như vậy.

Nhưng tại sao....?

Lam ly nhìn gương mặt tuyệt mỹ không hề tập trung của dao dao mà hơi giận, hắn không hề thương tiếc mà dứt ngay dương vật giả nóng hổi đang hoạt động vào cút hoa của dao dao.

" A..a..a..." dương vật giả quá to so với cúc hoa nhỏ bé đã được âu yếm của dao dao, với lại nó quá nóng, dao dao chỉ cảm thấy đau không chịu nổi.Chắc là cúc hoa của cô đã bị rách rồi.

Dao dao muốn lấy dương vật giả khỏi người mình, nhưng nó không ngừng run run tại điểm kích thích của cô, mang lại cho cô khoái cảm khôn cùng, nên cô không nỡ lấy ra.

" a...a...ân..."

Lam ly ngồi cạnh giường vuốt ve gương mặt tuyệt đẹp của cô, ánh mắt ôn nhu cơ hồ muốn chảy ra nước:

" bảo bối, là do em không tập trung a~ chỉ là trừng phạt nho nhỏ thôi, nhưng một lát nữa nó mới bắt đầu, em ráng đợi a..."

Lam ly đứng dậy, lấy thêm hai dây xích, xích lại hai chân dao dao vào hai cạnh giường, thế là cảnh xuân hoàn toàn bại lộ ra không khí. Sau đó, lam ly rót một ly rượu vang, lấy ghế ngồi xuống đối diện không xa giường mà thường thức.

Dương vật giả cứ run run trong hoa nguyệt dao dao mãi, cô dần cảm thấy không thỏa mãn.

Phía trước âm huyết của cô cảm thấy trống rỗng, không ngừng chảy ra mật dịch khiến dao dao rất khó chịu.

Một lúc không chịu nổi nữa, cô dùng ngón tay của mình tự an ủi, ngón tay đâm vào âm huyết khiến cô thoải mái được một chút, nhưng một lúc thì cô càng thấy trống rỗng hơn, cô không ngừng đâm vào, đâm vào cho đến hết một bàn tay cũng cảm thấy không được thỏa mãn. Bất đắc dĩ, dao dao dùng ánh mắt cầu xin người đang nằm nhả thuốc rượu trên sofa với dương vật khủng bố, nổi đầy gân xanh đang dựng thẳng lên trời kia.

Lam ly ngồi trên sofa nhìn dao dao đang tự an ủi sau đó dùng ánh mắt cầu xin nhìn hắn thì chút xíu nữa hắn đã chịu không được mà bắn. Nhưng hắn nhìn.

Tiểu yêu tinh này !

Hắn cười ôn nhu, dùng bộ điều khiển từ xa tháo bỏ ra dây xích, cười ôn nhu với dao dao :

" muốn thỏa mãn, được thôi, đến đây nào "tiểu yêu tinh, là do em, hôm nay tôi phải chịch banh cái hoa nguyệt âm đang của em bằng dương vật của tôi.

Dao dao nghe lời, leo xuống giường đi lại gần chỗ lam ly đang ngồi.

Vì dương vật giả vẫn đang hoạt động trong cục huyết của cô nên những bước đi không thuận tiện lắm.

" ngồi chồm hóm xuống "

Dao dao nghe lời ngồi chồm hóm xuống, gương mặt cô đối diện với dương vật khổng lồ của lam ly, thoang thoang còn nghe mùi ngai ngái.

" dùng miệng của em, làm cho dương vật của tôi được thoải mái " vật nhỏ à..tôi sẽ cưỡng hiếp toàn thân em, không chừa chỗ nào hết.

Làm..làm sao ?

Dùng miệng ? Nhưng mà làm sao ?

" em đừng nói với tôi là em không biết nhá "nhìn gương mặt của em là tôi hiểu rồi.

Dao dao mê ly gật đầu.

Cô thật sự không biết nga.

" ại..được rồi, đầu tiên, cầm lấy dương vật tôi lên xuống, sau đó bỏ đầu khác vào miệng em mà nút, liếm dọc nó còn hai tay thì vò vò hai quả trứng hai bên của tôi..." lam ly rất tận tình hướng dẫn.

Dao dao cầm lấy dương vật của lam ly làm theo lời hắn hướng dẫn, nút chỗ này, liếm chỗ kia, vò chỗ này, cắn chỗ kia.

Tuy nghe theo sự hướng dẫn của lam ly nhưng động tác của dao dao vẫn không rất thuần phục. Chính vì sự ngây thơ này lại làm lam ly sắp phát điên.

" ần..a...bảo bối.."

Cuối cùng nhịn không được, lam ly giữ lấy ót của dao dao mà liên tục ra vào, thúc đẩy dương vật hắn vào sâu trong cuống họng cô.

" ần...a...bảo bối..."

" um.um.."

"...bảo bối..anh..anh sắp ra..a"

Lam ly bắn hết tinh dịch trắng đục vào miệng dao dao.

" bảo bối, nuốt nó, rất bổ "

" ần..."

Dao dao nuốt vào thứ nhầy nhầy đó, một cổ vị tanh tươi tràn khắp trong miệng cô.

Thật khó chịu.

" ngoan lắm "

Tiếp theo, lam ly ôm dao dao lên ngồi ghế sofa một người mà lúc này hắn đã ngồi, cười nói :

" bảo bối, ngoan, bành háng ra cho anh xem "

Nghe lời nói của lam ly, dao dao dù chìm sâu trong mê ly dục vọng vẫn còn thấy ngượng ngùng, ấp úng mãi không bành.

Lam ly cười, không biết từ đâu ra hộp thủy tinh, trong đó có một con nhện đen to, lông lá khiến dao dao hoảng sợ không thôi.

Liếm đôi môi mọng, lam ly cười ôn nhu nói " bảo bối~nếu em không cho cậu nhỏ của anh vào tiểu huyết âm đảng của em thì con nhện này sẽ vào thay anh vậy. Nó là sản phẩm anh mới phát minh ra [nhện tình dục] nó sẽ vào tiểu huyết của em bò tới bò lui để cho em cảm thấy rất ngứa vùng kín, những sợi lông độc trên chân nó tiết ra mị dược làm cho em lúc nào cũng động tình được hết, nó sẽ sinh sản trong tiểu huyết của, và những con nhện con đó đều mang trong mình dòng máu của em.."

" đừng..a..ân... nói nữa.."

" em yên tâm, anh chỉ giỡn thôi, anh chỉ dùng nó khi em không nghe lời, giờ thì mở ra cho anh nhìn nào " vật nhỏ à, nếu em có dính liều gì đến tên đàn ông chết tiệt nào thì...

Dao dao mở dần ra hai chân, cảnh xuân phơi phới cộng thêm dương vật giả không hề lưu tình liên tục ra vào cục huyết hiện ra hết trước mặt lam ly.

Lam ly cuối cùng nhịn không được mà bỏ ngay dương vật to còn đang cương cứng của mình vào tiểu huyết dao dao.

Tiểu huyết tuy đã đầy mật dịch bôi trơn, nhưng dương vật của lam ly thật sự rất to nên chỉ vào được một nửa.

" a...đau quá...xin anh...lấy ra đi ...a..." dao dao bị đau nên từ trong dục vọng cũng tỉnh lại luôn, không ngừng đánh vào lồng ngực lam ly, nhưng cô không hề biết đó cũng chỉ như gãi ngứa.

Lam ly không động, chờ đến khi dao dao thích ứng hẳn hoàn toàn thì bắt đầu điên cuồng ra vào, phá vỡ bức màng mỏng manh.

Máu trinh từ trong tiểu huyết dao dao chảy ra hòa với mật dịch tạo nên một cảnh đẹp hút hồn.

"a...a..um..."

Thần trí bắt đầu mê ly, từ đau hóa thành khoái cảm khiến cô thêm khát, cuối cùng cũng nghe theo thân thể mà hành động, ra vào theo từng nhịp điệu của hắn.

" a...ân..chỗ ...đó..a"

" ân...không...sâu...sâu quá..."

" bảo bối, có thích không?"

" ân...a...thích..."

Sau khoảng 100 hiệp ra vào, lam ly cũng bắn vào sâu trong tử cung của dao dao, cùng với cô đồng thời lên đỉnh.

" a...a..ân..."

Dao dao mệt mỏi muốn nghỉ ngơi, nhưng lam ly đâu có dễ dàng buông tha cô như vậy " bảo bối, vẫn chưa xong mà "

Tiếp theo trong phòng cảnh xuân tràn đầy và những tiếng rên rỉ găm nhẹ liên miên không dứt khiến người nghe mặt đỏ tim đập nhưng tiếc là phòng này cách âm rất tốt chẳng mả nào nghe được cả.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Ánh nắng xuyên qua cửa sổ chiếu lên thân hình tuyết trắng xinh đẹp của thiên hạ đang ngủ say.

Vốn trông cô như một thiên sứ thuần khiết, nhưng những vết hôn xanh tím trên người cô lại biến cô thành một yêu tinh quyến rũ lòng người, làm cho người ta trầm mê trong sự mị mà quyến rũ đó.

' reng...reng....reng...'

Tiếng đồng hồ báo thức vang lên khiến thiên hạ đang ngủ say có vẻ khá bức bối, cô lấy gối bịt lại lỗ tai nhỏ nhắn của mình, nhưng tiếng đồng hồ vẫn

quanh quẩn quanh tai, chắc có lẽ không chịu được nữa, cô mở đôi mắt đẹp ra.

" ưm..."

Dao Dao ngồi dậy thấy đầu khá đau, cô đưa tay lên xoa xoa chỗ mi tâm, khi thấy được khung cảnh xung quanh thì cô mở to mắt hoàn toàn tỉnh ngủ.

"....đây là đâu ? " cách bài trí hoàn toàn không giống như trong trí nhớ cô đã từng quen nha.

'...reng...reng..reng.'

' bộp, xoảng ' Dao Dao há hê nhìn chiếc đồng hồ báo thức đã hoàn toàn thành đồng phế thải trên sàn " dăm phá giấc ngủ ngon lành của ta, đúng là đồng hồ hư mà "

(t/g : * chấm chấm nước mắt * đồng hồ ơi ! Để mẹ tiễn con một bước, kíp sau nhớ trả ơn mẹ nha con. Đồng hồ * bay về trời * Amen, cầu cho kíp sau em hun làm chiếc đồng hồ báo thức của dao phá của và làm con của mẹ mẹ kẻ độc ác máu lạnh này nữa)

Vì vận động mạnh, Dao Dao cảm thấy toàn thân đau dữ dội, đặc biệt là nơi thắt lưng và tiểu huyết hoa, bụng cô cũng hơi căng lên như có gì đang chứa trong đó vậy khiến cô thấy khó chịu.

Dao Dao thử nhút nhút rời giường đứng dậy.

Mảnh vải trắng trượt xuống, toàn thân xanh tím đều rõ ràng hiện ra trước mắt, trong tiểu huyết và hoa huyết còn chảy ra một dòng nước trắng đục.

Dao Dao không phải người ngu nên biết những dấu hiệu này có nghĩa là gì, cô nhìn xung quanh, trên giường, trên bàn, trên ghế, dưới sàn đều có một dòng nước trắng đục lưu lại như chứng minh đã trải qua một lần hoan ái dữ dội.

Dao Dao cố gắng điều chỉnh tâm trạng, nhớ xem hôm qua đã trải qua những gì.

Hôm qua, cô đang ngồi lo lắng về sự xuất hiện của nữ chủ thì Lam Ly đưa cô một ly sữa, cô ngửi thử mùi sữa trong ly (thói quen) thì thần trí bắt đầu mơ hồ, không còn rõ bất cứ thứ gì nữa.

... Vậy..chẳng lẽ Lam Ly...

' cách '

" em tỉnh rồi à "

Lúc Dao Dao đang suy nghĩ thì Lam Ly cười ôn nhu mở cửa bước vào.

Dao Dao kinh sợ quay lại nhìn Lam Ly ngoài cửa rồi chợt nhớ ra cô cái gì cũng chưa mặc đồ vào nên đỏ cả mặt, vội lấy tấm chăn trắng trên giường che lại.

Lam Ly hiểu ý cười ôn nhu nhìn thiên hạ siêu dễ thương đang đỏ mặt.

" em đi chuẩn bị đi, anh dọn lại đồng này "

Sự đáng yêu của cô làm tim anh lại lần nữa lỡ nhịp, có lẽ chỉ có cô mới khiến cho anh như vậy đi.

Dao Dao không nói gì chạy nhanh vào phòng tắm chuẩn bị, còn Lam Ly thì ngoài đây dọn dẹp ' bãi chiến trường '.

...

Một lát sau, Dao Dao bước ra ngồi đối diện với Lam Ly trên sofa, khuôn mặt đầy lạnh lùng nhìn hấn.

" anh nói đi, sao lại thế này " cô ghét bị người tính kế và lừa gạt, vấn đề có là xử nữ hay không cô không quan tâm, đây cũng không phải cổ đại hay coi trọng trinh tiết gì đó...

Lam Ly rót cốc nước cho Dao Dao, khuôn mặt như không có gì cả, vẫn giữ vững nụ cười ôn nhu nhìn cô .

" em đã biết rồi đó, anh hạ được vào ly sữa của em, rồi sau đó mọi chuyện như em đã thấy, chúng ta động phòng hoa chúc "

Dao Dao tức giận, đầy sát khí nhìn Lam Ly:

" anh lập tức bước ra khỏi nhà của tôi ! Tôi không muốn thấy mặt anh nữa ! Đồ khốn nạn ! Bệnh hoạn ! "

Lam Ly trên môi mất đi nụ cười ôn nhu thay vào đó là nụ cười đầy tà khí, hấn đi lại chỗ ngồi của Dao Dao, nâng cằm cô lên, bắt cô phải đối diện với hấn:

"Đúng ! Tôi khốn nạn ! Tôi bệnh hoạn ! Nhưng...đó chỉ là với em, em chính là thiên sứ đã khiến tôi mê đắm, là ma quỷ đã khiến tôi trầm mê, em là người đã lấy đi trái tim tôi, là người đã khiến tôi lọt vào bẫy ái tình ! Tôi yêu em. Cho nên...báo bối à ! Em sẽ không thoát khỏi bàn tay của tôi đâu ! Hãy đợi tới ngày em làm lam phu nhân đi ! Haha..."

Nói xong đi rồi, để lại Dao Dao ngơ ngát ngồi đó, một lát sau, môi đỏ khẽ nói:

" Đồ bệnh hoạn ! "

.....

Sau khi Lam Ly rời khỏi Lý gia, Lý phu nhân lo lắng hỏi Dao Dao đã xảy ra chuyện gì nhưng cô lại không nói, Lý phu nhân cũng không ép, lôi kéo Dao Dao đi lựa đồ mặc cho buổi tiệc sinh thần tối nay của cô.

....

Lý phu nhân và Dao Dao bước vào siêu thị cao cấp.

Trước ánh mắt mê luyến của mọi người, Lý phu nhân không ngừng lôi kéo dao dao đi cửa hàng này tới cửa hàng khác, chẳng bao lâu, trên tay hai anh vệ sĩ mạnh mẽ đã không còn chỗ để, Lý phu nhân mới hài lòng tính dẫn con gái cùng đi nơi khác lựa đồ tiếp, nhưng khi đi qua một cửa hàng quần áo thì dừng lại.

Dao Dao thấy kì quặc sao mẫu thân lại dừng lại, ngược nhìn lên thì thấy trước một cửa hàng quần áo sang trọng đã đông nghịt người, cô thấy kì lạ theo bản năng quay qua hỏi mẹ " mẹ, có chuyện..", nhưng chưa kịp hỏi hết câu thì bên cạnh đã không còn bóng dáng Lý phu nhân đâu nữa.

Dao Dao lo lắng nhìn xung quanh thì thấy mẹ cô đang cố gắng chen lấn vào trong đám đông, trên trán Dao Dao chảy xuống ba vạch hắc tuyến.

Mẹ hình như đã quên mình là một quý phu nhân thì phải.

Dao Dao đi lại chỗ Lý phu nhân.

" mẹ, có chuyện gì vậy ?"

Lý phu nhân quay qua nhìn Dao Dao bằng đôi mắt, khụ " thăm thía ".

Lý phu nhân kích động nói với Dao Dao:

" Dao nhi, là king, là king đó !"

Trên đầu Dao Dao xuất hiện dấu chấm hỏi to đùng.

King ?

Là nhân vật phong vân chốn nào vậy ?

Đang suy nghĩ, Dao Dao không biết đã bị ai đẩy vào trong, không kịp phản ứng, Dao Dao bị ăn đau.

M* k**p, là đứa nào ?

Trước mắt Dao Dao bỗng xuất hiện một bàn tay và giọng nói ôn nhu.

" cô không sao chứ ?"

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

" cô không sao chứ "

Một đôi tay trắng nõn xuất hiện trước mặt Dao Dao kèm theo đó là một giọng nói ôn nhu.

Dao Dao mượn lực của bàn tay trước mặt mình mà đứng dậy

" cảm ơn, tôi không sao "

Dao Dao phui phui quần áo rồi quay sang nhìn người đã giúp đỡ mình.

Woa ! Thật đẹp nga !

Gương mặt trắng nõn không tí vết, ngũ quan tuấn mĩ nhu hòa, mái tóc vàng mềm mại, đôi mắt ôn nhu, mũi cao sọc dừa, đôi môi mỏng nhếch lên một độ cong ôn nhu hoàn hảo.

Quả là một mĩ nam thời đại a~

Nhưng không hiểu sao khi nhìn người trước mắt, cô lại thấy gương mặt của tên Lam Ly chết tiệt biến thái đó lại hiện lên trong tâm trí cô.

Có khi nào hai người này có quan hệ máu mủ không ta ?

Cô lập tức bỏ đi phui đi ý nghĩ kì quái đó.

Lam Ly thuộc dạng người ngoài nhu trong biến thái, còn tên trước mắt là ngoài nhu trong.....cô nhìn không ra.

Đôi mắt của hắn tuy tràn đầy nhu hòa ánh quang nhưng nhìn kĩ sẽ thấy, đôi mắt đó rất sâu thẳm và gian gian như hồ ly (ít nhất trong mắt Dao Dao là vậy).

Bên kia, Cảnh Dương cũng âm thầm đánh giá cô gái trước mặt.

Ấn tượng đầu tiên cô cho hắn là sự kinh diễm.

Trên đời còn có người đẹp như thế sao ?

Khoảng khắc cô nhìn hắn bằng ánh mắt đó, ánh mắt tuy tinh khiết nhưng lại lạnh lùng, tuy đậm mật nhưng lại sâu không thấy đáy, không hiểu sao tim hắn đập thật nhanh, mọi người xung quanh như biến mất, trên đời này, chỉ còn cô và hắn.

Đây...là cái gì cảm giác ?

Thật kì lạ nhưng không đáng ghét...

Hắn nhanh chóng tỉnh táo lại, ánh mắt cô tuy nhìn hắn, nhưng qua hắn cô tựa như đang nhìn bóng hình nào đó.

Tim hắn thật đau...

Nổi tức giận ủa về...

Cô dám nhớ tên đàn ông khác trước mặt hắn ! Hừ, sau này hắn phải bắt cô về bên mình, hảo hảo giữ lấy cô và tìm hiểu cái cảm xúc chết tiệt này, phải hỏi cô, cô đã hạ thuốc gì mà khiến tim hắn đập loạn xạ trước cô như thế này !

Lý phu nhân khó khăn lắm mới chen được vào dòng người khủng khiếp này, thấy một màn trước mắt bà lo lắng, vội đến nhìn xem Dao Dao.

" Dao nhi ! Dao nhi ! Bảo bối của ta, con không sao chứ ? "

Thấy Lý phu nhân lo cho mình như vậy, Dao Dao cảm thấy rất ấm áp, nở nụ cười ôn nhu với Lý phu nhân :

" mẹ, con không sao, ta về chuẩn bị thôi, buổi tiệc cũng sắp bắt đầu rồi "

" ần, được rồi, nhưng đợi ta một chút "

Lý phu nhân từ trong túi sách rút ra một quyển sổ nhỏ và một cây bút mực, trước sự nghi hoặc của Dao Dao, bà đi đến trước mặt Cảnh Dương, đưa cho hắn :

" kìa~ có thể cho ta xin chữ kí không ? Ta đã hâm mộ cậu lâu lắm rồi a ~"

Dao Dao trên trán chảy xuống ba vạch hắc tuyến, cô cảm thấy ớn lạnh.

Cảnh Dương cười ôn nhu nhìn lướt qua Dao Dao rồi rất thoải mái kí tên, đưa qua cho Lý phu nhân :

" đây, thật vinh hạnh khi được người hâm mộ, Lý phu nhân "

Hắn nhất định phải nhân cơ hội này để tiếp cận cô mới được.

Ánh mắt Lý phu nhân sáng lên, tiếp nhận quyển sổ mà Cảnh Dương đưa qua nói :

" Ờ, à đúng rồi ! Tối nay là sinh thần thứ 14 của con bé Dao Dao nhà tôi, cậu có thể đến dự không ? "

Miếng thịt ngon trước mắt lí nào không ăn, Cảnh Dương rất sẵn khoái đáp ứng Lý phu nhân, hai người hàn huyên hai ba câu rồi cáo từ.

Cảnh Dương nhìn theo bóng lưng của Dao Dao mà cười ôn nhu, khiến thuộc hạ của hắn đứng kể bên nổi hết da gà.

Cậu chủ nhỏ lại đang tính kế người khác, tốt hơn vẫn nên thu nhỏ sự hiện diện của bản thân lại.

Cảnh Dương nhếch môi nhìn sang thuộc hạ của hắn:

" đi thôi, về chuẩn bị cho buổi tiệc tối nay "

Dao Dao tiểu thư~, tối gặp lại a~

" vâng "

Nói xong đi rồi, bỏ lại đám người đang ngỡ ngàng bị mỗ tác giả bỏ quên này giờ.

... ..

Trên xe, Dao Dao nghỉ hoặc nhìn sang Lý phu nhân đang hạnh phúc ôm chữ kí của tên king gì đó, hỏi :

" mẹ, king là ai mà sao mẹ lại thích hắn đến vậy ? "

Lý phu nhân dùng ánh mắt nhìn ' động vật quý hiếm ' để nhìn Dao Dao, sau đó như nhớ ra cái gì, mới đổi về mặt ôn nhu của Lý phu nhân Lý gia nhìn Dao Dao giải thích :

" ' King ' hiện nay chính là ông hoàng ngành giải trí, là ca sĩ kiêm diễn viên điện ảnh tuần mĩ được yêu thích nhất, album của cậu ta mỗi khi mới ra là luôn đứng đầu bảng, ba lần đoạt giải oscar, lập kỉ lục nhiều lần về số lượng người xem phim của cậu ta đứng. King tên thật là Cảnh Dương, là cậu chủ nhỏ của tập đoàn kinh tế chính trị EVEN đứng no.3, từ nhỏ thông minh lanh lợi, có một anh trai tên là Cảnh Triệt, là CEO trẻ tuổi tài năng của EVEN hiện nay, vì cha mất sớm nên anh trai của hắn mới tiếp nhận EVEN, Cảnh Dương có sự ham mê đối với ngành giải trí từ nhỏ, mặt kệ sự phản đối của người thân bước vào ngành giải trí, lấy nghệ danh là ' King ', sau vài năm vất vả, cậu ấy đã có thành tựu như hôm nay "

King...Cảnh Dương...Cảnh Triệt...EVEN...

Sao mấy tên này nghe quen quen nhỉ ?

Đã biết ở đâu ta ...

Trong lúc Dao Dao đang lục tung suy nghĩ của mình lên để tìm những tên này thì giọng Lý phu nhân vang lên :

" Dao nhi, Dao nhi, tới nơi rồi "

Bạn đang đọc truyện *Hào Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Buổi tối tại Lý gia...

Trong đại sảnh được trang trí xa hoa, có rất nhiều người nổi tiếng và có thể lực rất lớn trong bạch đạo lẫn cả hắc đạo...có cả vài tên nam chính, phụ cũng trong đó.

Ai...Dao Dao đứng ở góc khuất trên tầng hai nhìn xuống đại sảnh mà thở dài.

Nữ chính a~ cô đang ở đâu a ~kiếm cô mà tôi thấy mệt ghê.

Thật ra chuyện là như thế này, Dao Dao nhớ lại kịch tình khi buổi tiệc sinh nhật của cô còn chưa bắt đầu, thì nữ chính Ngô Mẫn Mẫn đã xuất hiện cùng anh trai nam chính - Lý Minh Hiên.

Và màn ra mắt của nữ chính đương nhiên vô cùng đặc sắc.

Lý tổng dẫn hai người về Lý gia và sai người chuẩn bị sắp xếp chu đáo cho họ.

Ngô Mẫn Mẫn vì tò mò với Lý gia giàu có nên khi vừa trang điểm xong thì lên lúc trốn đi ra đại sảnh.

Vì thấy ai ai cũng là mỹ nam mỹ nữ lập lòe ánh sáng chói lóa nên hoa mắt, lơ đãng trúng anh phục vụ nước đẹp trai cũng là nam phụ, nước đổ làm vấy bẩn y phục của nữ phụ kiêu căng - Lâm Uyển Nghi, Lâm Uyển Nghi tức giận phát lên mắng Mẫn Mẫn, Mẫn Mẫn ứa nước mắt khóc nhào vào lòng nam phụ, nam phụ đau lòng Mẫn Mẫn nên đã thay cô giải thích, lại vô tình làm cho Lâm Uyển Nghi trúng tiếng sét ái tình.

Ờ~là vậy đó, cô trốn đây chỉ để xem kịch vui thôi, sẵn tiện diện kiến dung mạo của nữ chính.

Trích đoạn tả dung mạo nữ chính Ngô Mẫn Mẫn trong nguyên tác:

' cô có một nét đẹp ôn nhu dịu dàng, làn da trắng nõn phớt hồng, mái tóc dài xõa ngang lưng, bao quanh cơ thể khiến cô trông nhỏ nhắn làm người ta muốn bảo hộ, đôi mắt to, đen láy, cái mũi nhỏ nhắn, đôi môi luôn nở nụ cười ôn nhu nhiếp hồn người '

' bao quanh cô là vòng hào quang dịu nhẹ khiến người ta không tự chủ mà muốn thân cận '

' cô là ánh sáng, soi sáng cho người đang sống trong bóng tối, cô là ánh nắng ban mai, chiếu sáng nơi đáy vực sâu thẳm '

...

Theo như đoạn mô tả trên thì cô luôn tò mò có phải dung mạo của Mẫn Mẫn thần thánh tới như vậy hay không, hay chỉ là dưới con mắt của nam chính, nam phụ thôi, người đời có câu ' tình nhân trong mắt hóa Tây Thi ' mà lý.

.....

" A, cô xem, cô đã làm gì với chiếc váy của tôi đây này "

Giọng nói tức giận của một cô gái vang lên kéo Dao Dao đang chìm trong suy nghĩ về thực tại.

Dao Dao kích động nhìn xuống đại sảnh.

Tới rồi, tới rồi, kịch tình đã muốn bắt đầu.

Chỉ thấy dưới đại sảnh có một cô gái xinh đẹp mặc chiếc váy đuôi cá đỏ chói, khuy, khá nổi bật trong buổi tiệc này, khuôn mặt điển lệ, chỉ là tô son trét phấn hơi nhiều nên trông tái nhợt đến đáng sợ, đi cùng chiếc váy đỏ là một đôi môi cũng đỏ y hệt, tóc được uốn quăn vén sang một bên, bộ trang sức ngọc thạch trên người cô ta Dao Dao nhìn mà muốn đổ mồ hôi hột.

Bộ cô ta không thấy nặng hay sao trời !!!

Bộ trang sức bằng vàng có đính những viên ngọc thạch đỏ xinh đẹp nhưng hơi diêm dúa.

Dao Dao nghi ngờ chắc cô ta bị bệnh ' máu đỏ '.

TMD ! Từ trên xuống dưới cái nào cũng đỏ và đỏ, sao cô không đi nhuộm tóc đỏ luôn đi là đủ bộ rồi.

Khụ ! Vào vấn đề chính.

Đứng đối diện với cô gái ' tộc da đỏ ' là một đôi nam nữ.

Nam thì trông rất tuấn tú nhưng có vẻ là con người không nói ra cảm xúc của mình cho người khác.

Nữ thì trông thanh tú dư thừa, xinh đẹp còn thiếu, kết luận lại là thanh tú.

Mất bò câu long lanh tràn đầy giọt lệ ứa nước mắt, mũi nhỏ, miệng rộng, bây giờ thì cô biết sao nữ chính luôn cười rồi, làn da hơi ngăm được cái là mịn mịn, mái tóc dài xõa ngang lưng bao quanh thân hình nhỏ nhắn xinh xinh như củ sắn, trên đỉnh đầu còn cài một cái nơ màu đỏ, cô mặc bộ váy trắng tinh trông rất là tinh thuần, nhưng trong mắt người khác lại xem ra là không phải như vậy a..

" xem kìa, hôm nay ngày sinh thần của lý tiểu thư chứ đâu phải đám tang đâu mà cô ta lại ăn bận trắng xóa như ma vậy chứ ! " phu nhân A chán ghét liếc nhìn Mẫn Mẫn.

" đúng đúng ! Lại còn khóc nữa chứ, đây cũng đâu phải cha mẹ cô ta chết đâu, thật là khiếm nhã mà " phu nhân B cũng hùa theo phu nhân A soi mói nhìn Mẫn Mẫn.

" này, có nên đuổi cô ta ra ngoài không ? Nếu bà chủ biết thì ta chết chắc " nữ hầu A lo lắng nhìn xung quanh.

"đợi coi chút đi rồi tính sau " nữ hầu B đứng một bên xem kịch vui.

...

' xì xào '

' xì xào '

Bao nhiêu lời bàn tán cứ vang mãi bên tai Mẫn Mẫn, cô cắn chặt răng khuất nhục cúi đầu.

" nè ! Cô tính làm sao để làm sạch lại chiếc váy này của tôi đây ?? Hừ, cô có biết nó có giá trị là bao nhiêu không ? Cho dù lấy mạng cô ra trao đổi cũng chưa chắc đủ !" Lâm Uyên Nghi khinh thường nhìn Mẫn Mẫn.

Một ngày nào đó, một ngày nào đó ta sẽ phải bắt các người trả giá về món nợ này !!! Hãy đợi đấy !!! Cả cô nữa ! Lâm Uyên Nghi ! Tôi sẽ làm cô muốn sống không được, muốn chết cũng không xong !!!

Trong mắt của Mẫn Mẫn lóe qua tia oán độc.

Lâm Quân tự nhiên phát hiện sự thay đổi nhỏ nhặt này của Mẫn Mẫn, hần khẽ nhíu mày, trong mắt xẹt qua tia chán ghét.

Vốn tưởng cô ta là một cô gái ôn nhu tốt bụng định lên tiếng giúp đỡ...nhưng xem ra hần đã lầm a...

Lâm Quân không tiếng động cách xa Mẫn Mẫn, mà hành động này của hần lọt vào mắt Dao Dao khiến cô hơi sững sốt.

Kịch tình...hần không phải là như vậy đi ?

Lúc này chẳng phải hần nên giải vây cho Mẫn Mẫn đi ?

Người hầu nữ đứng cạnh Dao Dao cuối cùng không chịu được, tiến lên nói với cô :

" tiểu thư, nếu người không ra mặt thì e là buổi tiệc sẽ loạn lên hết "

Thiệt là, cô gái áo trắng đỏ là ai mà dám vô đây phá hoại buổi tiệc chứ, đúng là đáng chết mà !!

Dao Dao bất đắc dĩ thở dài, nghi hoặc nhìn xung quanh:

" mẹ và cha ta đâu ? "

Nữ hầu khuôn mặt bỗng chốc đỏ cả lên, lắp bắp nói:

" thư...thưa tiểu...tiểu thư, ông..ông chủ và bà...bà chủ...đang..đang trong..trong phòng..."

Dao Dao khuôn mặt cũng đỏ bừng, giả ho khụ một cái, nói :

" ta hiểu rồi "

...

Đại sảnh đích mọi người đang xem kịch vui thì bỗng một tiếng nói vang lên thu hút sự chú ý của họ :

" chuyện gì đang xảy ra ở đây ? "

Mọi người quay nhìn lại chủ nhân của giọng nói thì tất cả đồng loạt thất thần.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Đại sảnh đích mọi người đang xem kịch vui thì bỗng một tiếng nói vang lên thu hút sự chú ý của họ :

" chuyện gì đang xảy ra ở đây ? "

Mọi người quay nhìn lại chủ nhân của giọng nói thì tất cả đồng loạt thất thần.

Mọi người không cùng hện mà có chung một suy nghĩ.

Là thiên sứ sao không ?

Đẹp quá !

Dao Dao nhìn mọi người si ngốc mà nhìn mình thì không khỏi cười khò.

A...cái dung mạo này..là phúc hay là họa đây...

Cô hôm nay mặc bộ váy lộ vai, dài ngang đùi tím nhạt, bên ngoài còn có lớp lụa mỏng trang trí bông hoa tuyết màu tím bao quanh váy làm nổi bật lên làn da trắng gần như trong suốt của cô.

Mái tóc dài mượt mà xõa ra tự nhiên, lưu động trong không khí theo từng bước chân của cô.

Khuôn mặt tuyệt mỹ được trang điểm nhẹ tăng thêm phần quyến rũ.

Giờ trông cô như một thiên sứ sa đọa nơi bóng tối.

Tuyệt vọng khiến người thương tiếc.

Quyến rũ khiến người si mê.

Lâm Quân đứng đó không xa, si ngốc nhìn cô, tim bất giác đập bang bang.

Cô gái đó....là ai ?

Mẫn Mẫn từ trong sự kinh diễm vì dung mạo của Dao Dao thoát ra, trong lòng một cổ ghen tị bùng nổ, âm thầm cắn chặt răng.

À ta là ai chứ ?

Hừ ! Chắc là thiên kim tiểu thư của nhà nào rồi.

Ai sống trong giàu sang mà chẳng kiêu căng ngạo mạn chứ. Đợi lát nữa mình sẽ làm cho cô ta xấu mặt. Hừ ! Chẳng phải dù đẹp nhưng kiêu căng cũng chẳng ai ưa sao ?

Tôi lát nữa sẽ làm cho cô mãi mãi không thể chung bản mặt hồ ly tinh đó ra để cướp đi ánh hào quang của tôi !

Mẫn Mẫn khoe môi cười ngoan độc nhưng rất nhanh thay vào vẻ mặt ủy khuất chọc người thương tiếc.

Cô đi lại sau lưng Lâm Uyển Nghi đang nghiêng răng nghiêng lợi vì ghen tị với Dao Dao, canh hướng Dao Dao, khẽ đẩy Lâm Uyển Nghi một cái.

Lâm Uyển Nghi vì không có phòng bị đã ngã xuống hướng Dao Dao.

Dao Dao từ đầu đã chú ý đến nhất cử nhất động của Mẫn Mẫn nên đã nhận ra ý đồ của cô.

Nhìn đồng mảnh vỡ do Mẫn Mẫn gây ra lúc này, Dao Dao cười lạnh.

Nữ chủ a..cũng không đến nỗi ngu ngốc nhỉ.

Mẫn Mẫn nghĩ rằng cô là một tiểu thư chân yếu tay mềm được sủng từ nhỏ nên chắc chắn sẽ không chống cự được sức nặng của Lâm Uyển Nghi mà té xuống đồng mảnh vỡ.

Còn nếu cô né được Lâm Uyển Nghi, lúc đó chỉ mình Lâm Uyển Nghi bị thương nặng, mọi tội lỗi nghi ngờ ắt sẽ ập lên đầu cô, gây cho cô phiền toái lớn.

Còn nếu cả hai không bị sao mà cô vạch trần ra Mẫn Mẫn là người đẩy thì cô ta chắc chắn lại dùng bộ mặt ủy khuất làm cho cô tức giận mắng cô ta thì lúc đó cô bị coi là một tiểu thư kiêu căng thiếu quân giáo.

Một mũi tên trúng ba đích, nữ chủ a..cô cũng không ngu lắm nhỉ, nhưng tiếc rằng cô đã gặp tôi..

Mọi người lo lắng cô gái xinh đẹp đó lần này chết chắc, Lâm Quân gấp gấp muốn chạy lên kéo Dao Dao ra khỏi chỗ đang đứng, nhưng vì khoảng cách khá xa nên có chạy như điên cũng chẳng kịp.

Lúc này hân thầm hận sao lúc này vì muốn tránh xa ả đáng ghét đó mà lại đi xa thế này.

Ngay lúc mọi người tưởng chừng Dao Dao không qua khỏi kiếp nạn này thì điều kì tích đã xảy ra.

Dao Dao đỡ lấy thân mình Lâm Uyên Nghi dưới con mắt kinh ngạc của mọi người kể cả Mẫn Mẫn.

TMD !!! Nếu không người thử nhìn xem, một cô gái nhỏ nhắn tay chân yếu mềm lại đỡ được ' cục vàng nặng kí ' là chuyện khó tin đến cỡ nào a !

Vậy mà bây giờ lại xảy ra trước mắt bọn họ.

Dao Dao ngoài bình tĩnh vậy chứ trong đã muốn khóc rống.

Ai cứu ta với a !!! Lâm Uyên Nghi !! Sao cô nặng quá vậy nè!!

Không đúng, là cái thân thể này quá yếu mới đúng, với lại tối qua còn bị tên Lam Ly ăn lên ăn xuống nữa.

Lam Ly !!! Tên khốn kiếp kia !! Ta hận người !!

Dao Dao cuối cùng chịu không nổi nữa, đành hét Lâm Uyên Nghi qua nữ chủ Mẫn Mẫn.

Uyên Nghi đồng chí, có nữ chủ làm đệm thịt rồi chắc cô không sao nữa ! Cô phải thông cảm cho ta a, lấy người khác làm đệm thịt ta không nổi, người ta là vô tội a, vậy nên cô tìm người bắt nguồn mọi chuyện làm đệm thịt đi a.

Dao Dao mất đà ngã xuống, định mạo hiểm lộn người để thoát khỏi kiếp nạn, nhưng chưa kịp làm gì thì cô đã rơi vào một cái ôm ấm áp và mạnh mẽ.

Dao Dao kinh ngạc ngẩn đầu nhìn ai đã ra tay cứu mình, khi thấy được gương mặt của người đó thì cô ngẩn ra.

Đẹp quá !

Gương mặt trắng nõn, đôi mắt sắc bén và lạnh lẽo, mày kiếm, sống mũi cao hoàn mỹ như đã được gọt dũa qua nhiều lần, đôi môi mỏng nhìn qua hết sức quyến rũ.

Anh mang nét đẹp tinh xảo như vị thần của Hy Lạp.

Toàn thân tỏa ra lãnh khí lạnh như băng khiến Dao Dao rùng mình một cái, giãy dụa tránh khỏi cái ôm của người đàn ông xa lạ này.

Minh Hiền nhíu mày nhìn cô gái đang cố giãy dụa ra khỏi người anh.

Bộ anh đáng sợ tới như vậy sao ? (không phải là đáng sợ mà là siêu cấp đáng sợ ạ).

Dao Dao giãy dụa mãi không ra, cố lấy bình tĩnh ngược nhìn Minh Hiền nói :

" chú...chú làm ơn thả cháu xuống có được không ? "

Lý Minh Hiền toàn thân triệt để hóa đá.

Chú...hắn già vậy sao ?

Lý Minh Hiền nhìn cô gái trong lòng, bất giác hỏi :

" tôi già vậy sao ? "

Dao Dao sững sốt một chút, nghiêng đầu nghĩ nghĩ một hồi rồi nói :

" không có "

Nhìn thấy hành động này của Dao Dao, Lý Minh Hiền chỉ thấy cô siêu cấp đáng yêu.

Nhưng suy nghĩ đáng sợ này rất nhanh bị hắn bác bỏ.

Đáng yêu ? Chẳng lẽ hắn bị loli không sao ?

Không thể nào !

Lý Minh Hiền sẽ không thừa nhận, hắn cảm thấy chột dạ.

" vậy sao em kêu tôi là chú ? "

Mọi người trong đại sảnh cũng vểnh tay lên nghe cuộc đối thoại giữa hai người.

Bọn họ cũng rất tò mò vì sao cô gái nhỏ này lại kêu chàng trai trẻ kia là chú a.

Mẫn Mẫn và Uyển Nghi cũng tạm thời dừng đấu đá với nhau.

Mục đích của Mẫn Mẫn là muốn biết tại sao cô tiểu thư đó lại gọi ca ca anh tuấn của cô là chú.

Còn Uyển Nghi là vì bị sắc đẹp của Minh Hiên làm điên đảo tâm hồn, đang trong giai đoạn tư xuân.

Dao Dao nhìn Minh Hiên một hồi lâu rồi phun ra hai chữ :

" không biết "

Mọi người trên trán chảy xuống ba vạch hắc tuyến.

Không biết.

Đây là câu trả lời ch* m* gì a !

Minh Hiên nhướng mày thú vị nhìn vào Dao Dao.

Cô gái nhỏ này thật là thú vị a.

Giữa lúc bầu không khí đang vô cùng, khuy, không biết nói sao thì một giọng nói vừa quen thuộc vừa xa lạ vang lên bên tai Dao Dao khiến cô kinh hãi không thôi.

" Minh Hiên, con đang làm gì vậy ? Sao lại còn đứng đó ? "

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

" Minh Hiên, con sao vậy ? Sao còn đứng đó "

Kèm theo giọng nói là một người đàn ông trên 40 đi tới.

Ông ta thân hình cao lớn, những đường nét trên khuôn mặt mang vẻ uy nghiêm của bậc vương giả, màu da lúa mạch khỏe mạnh, mái tóc đen xen lẫn vài sợi bạc được chải chuốt gọn gàng, mày rậm xéo (\ / là vậy), đôi mắt sâu thăm thẳm, mũi cao, môi mỏng, tuy đã có nếp nhăn theo năm tháng nhưng trông ông vẫn có sự cuốn hút của một người thành đạt khiến đầu óc các vị phu nhân ở đây đều choáng váng.

Dao Dao nhìn người đàn ông vừa đi tới đó, trong đầu cô xẹt qua một số hình ảnh, cơ hồ là theo bản năng, cô cất tiếng gọi:

" ba "

Lý Hùng sững sờ nhìn Dao Dao, đôi mắt sâu thăm thẳm đã biến mất, thay vào đó là vẻ ôn nhu, sùng nịnh vô tận, ông bước tới ôm Dao Dao vào lòng, nhỏ nhẹ nói :

" Dao nhi, Dao nhi của ba, ba nhớ con lắm, ba xin lỗi vì lúc con tỉnh lại đã không đến thăm con, ba..."

Dao Dao hơi cay cay khóe mắt, ngắt lời Lý Hùng :

" không sao đâu ba, con không trách ba "

Cứ thế, gia đình đã được đoàn tụ, Dao Dao tâm tình rất vui vẻ nên quyết định tha cho Mẫn Mẫn lần này, dù gì cô cũng không muốn đắc tội nữ chủ để tránh rước họa vào thân.

Ông Lý trong buổi tiệc đã tuyên cáo thân phận của Minh Hiên và Mẫn Mẫn, tuy nhiên, theo như trong nguyên tác, ông chỉ cho Minh Hiên mang họ Lý mà Mẫn Mẫn...cũng chỉ là Ngô Mẫn Mẫn.

Mọi người vừa nhìn đã biết là Mẫn Mẫn không được sủng nên cô lập cô ta chẳng để ý tới, ngược lại, họ liên tục tán ngẫu cùng Minh Hiên và Dao Dao.

Mẫn Mẫn trong suốt buổi tiệc cứ dùng ánh mắt ' yêu say đắm ' hết nhìn Dao Dao rồi lại Uyển Nghi khiến Dao Dao không ngừng nổi da gà.

Lâm Uyển Nghi thì thôi khỏi nói, dù Minh Hiền đứng ở tọa độ nào, máy dò rada của cô ta cũng phát huy hết tác dụng nhìn chăm chăm hẩn, lúc định tiến lên bắt chuyện thì hẩn không biết cố ý hay vô tình bỏ quên cô ta.

Minh Hiền từ đầu chí cuối không nói với Dao Dao từ nào, chỉ là như có như không dùng ánh mắt nóng rực nhìn vào cô, khoe môi đôi lúc cong cong, không ai biết hẩn đang nghĩ cái gì.

Dao Dao của chúng ta thì cứ tưởng hẩn giống trong nguyên tác lạnh nhạt cô, còn đang mừng thầm.

Lâm Quân trò chuyện với Lý Hùng một lúc lâu liền lấy lòng được ông, và được ông chấp nhận cho vào làm công ty của ông, chức vị là thư kí riêng thứ hai hay nói đúng hơn là kẻ thư kí.

Dao Dao cũng không nghĩ nhiều về việc này, trong nguyên tác có nói, Lâm Quân dùng tài năng và cách ăn nói khéo léo của mình để được vào công ty của Lý Hùng, mục đích là tiếp cận Mẫn Mẫn, sau một thời gian, Lâm Quân đã đá cô thư kí riêng tài năng của Lý Hùng ra khỏi công ty và thành công lên leve à không là thăng chức lên làm thư kí riêng của ông, hẩn cũng góp phần không ích làm cho công ty phát triển càng mạnh.

....

Về tới nhà thì Lý Hùng an bài chỗ cho hai anh em Minh Hiền và Mẫn Mẫn.

Minh Hiền phòng kế bên phòng cô ở lầu ba, chỉ cần mở cửa là gặp.

Người xưa có câu ' oan gia ngõ hẹp ' quả là không sai a...

Mẫn Mẫn được an bài ở căn phòng nằm cuối hành lang lầu một.

Sau khi an bài xong, Lý Hùng gọi Dao Dao đến thư phòng của ông và bắt đầu kể cho cô nghe về xuất thân của Minh Hiền và Mẫn Mẫn.

Năm xưa, Lý Hùng là một thiếu gia ăn chơi trác táng sa đọa. Người đầu tiên làm ông động tâm và theo đuổi là mẹ của Minh Hiền và Mẫn Mẫn - Ngô Du, hai người quen nhau hai năm thì Ngô Du có con và sinh ra Minh Hiền.

Gia đình Lý Hùng không chấp nhận Ngô Du vì cô ta chỉ là một vũ nữ làm ở quán bar dơ bẩn, hàng đêm ôm đàn ông để kiếm tiền.

Lý Hùng cương quyết không chịu chia tay với Ngô Du, gia đình ông thấy vậy liền kiếm một mối hôn sự cho ông và mẹ cô - Lệ Ngọc, đại tiểu thư của Lệ thị được chọn.

Ông không thèm đếm xỉa đến Lệ Ngọc mà suốt ngày chỉ ở bên hai mẹ con Minh Hiền.

Lệ Ngọc đã yêu Lý Hùng từ lần gặp đầu tiên vì muốn người mình yêu được hạnh phúc, nên bà vẫn cứ đợi cứ chờ, vẫn luôn đứng xa xa nhìn một nhà ba người bọn họ nói cười vui vẻ.

Sau ba năm chờ đợi, Lý Hùng dần đặt sự chú ý lên người phụ nữ luôn cười , luôn khóc, luôn đau khổ vì mình này.

Người nhà Lý Hùng ra một điều kiện, chỉ cần ông lấy Lệ Ngọc thì họ sẽ cho ông qua lại với hai mẹ con Ngô Du.

Lý Hùng lập tức đồng ý. Chính bản thân ông cũng không rõ, ông muốn cưới Lệ Ngọc vì điều kiện đó hay là vì ông chỉ đơn thuần muốn cưới.

Sau khi cưới Lệ Ngọc một thời gian ngắn, bà liền thụ thai Dao Dao, và Ngô Du cũng thụ thai Mẫn Mẫn.

Ông bắt đầu dành nhiều thời gian hơn cho Ngô Du, mặc dù không hiểu sao trong lòng ông lại muốn về cùng Lệ Ngọc.

Một ngày nắng, ông cùng Ngô Du đi dạo shopping, Minh Hiền thì phải đi học.

Khi vừa lúc đi qua lộ thì bỗng một chiếc xe chạy tới, ông hoảng hốt đẩy Ngô Du sang một bên, còn ông thì đứng trơ ra đó.

Lúc chiếc xe gần chạy tới thì ông chỉ nghe một cái 'rầm!', mọi người xung quanh hét lên, nhưng...chiếc xe dừng đích người...không phải là ông..

Ông nhìn lại chỗ mình vừa đứng, chỉ thấy một mảng máu đỏ tươi, người phụ nữ có bầu nằm đó, khi nhìn thấy mặt người phụ nữ có bầu đó chính là Lệ Ngọc, tim ông lúc đó như tan vỡ, ông có một cô khó thở , đau nhói đến tận cùng ở lồng ngực.

Giọt nước mắt ăn dãi trên má Lý Hùng khiến Dao Dao sùng sốt, vội vàng chạy lại vỗ vỗ lưng ông, giọng ông nghẹn ngào :

" con biết không, đó là lần đầu tiên ba khóc, khóc rất nhiều kể từ khi chào đời, ba cứ tưởng lúc đó, ba đã mất mẹ con. Ba đến lúc đó...lúc đó mới nhận ra mình yêu mẹ con đến mức nào, ba hối hận lắm, thế giới của ba biến thành một màu đen không ánh sáng, ba ngỡ ngàng đứng nhìn họ mang mẹ con đi lên xe, ngỡ ngàng đứng nhìn bóng chiếc xe đã khuất, ba lúc đó như mất hết lí trí đuổi theo chiếc xe đó đến bệnh viện, ba thất thần ngồi suốt tám tiếng trước phòng phẫu thuật, nhìn y tá, bác sĩ gấp gấp ra vào..ba..." Lý Hùng nghẹn ngào, nước mắt tuông rơi, đôi mắt ông mang theo sự thống khổ vô tận.

Tám tiếng sau thì cửa phòng phẫu thuật mở ra, Lý Hùng như người điên giữ chặt lấy bác sĩ, gấ gấp hỏi tình hình của Lệ Ngọc.

Bác sĩ nói cả hai mẹ con đều bình an, nhưng Lệ Ngọc sức khỏe sẽ có thể bị suy kiệt và đứa con trong bụng có thể sẽ sinh non.

Lý Hùng cảm tạ bác sĩ rồi lập tức vào thăm Lệ Ngọc nói rõ tình cảm của mình cho bà biết và mong được bà thứ tha.

Lệ Ngọc đáp ứng tha thứ và từ đó, hai người luôn có những giây phút vui vẻ bên nhau.

Lý Hùng cho điều tra vụ tai nạn thì biết tất cả đều là do Ngô Du sắp đặt nhằm giết chết Lệ Ngọc thì ông tức giận lắm, lập tức cắt đứt mọi quan hệ với Ngô Du và khi đối diện với bà ta, ông không còn cảm giác yêu thương như trước nữa mà chỉ toàn một mảnh chán ghét.

Ngô Du sinh hận với Lệ Ngọc nên đã nhiều lần tìm cách hãm hại bà nhưng không thành, cuối cùng còn bị Lý Hùng hành hạ cho thê thảm.

Lý Hùng cảm thấy nếu còn để mẹ con Ngô Du sống ở đây ắt sẽ tạo nên nguy hiểm cho Lệ Ngọc và Dao Dao nên đã đóng gói gởi bà ta sang nước ngoài.

Không phải ông không tin tưởng vào thể lực của mình nhưng ' không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất ' mà thôi.

Khi Ngô Du đi rồi thì cuộc sống của Lý Hùng và vợ con trở nên yên vui hẳn cho tới bây giờ.

Dao Dao bị sinh non nên được hai vợ chồng nhà họ Lý ' nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa vậy ' chỉ cần hờ một chút là sợ Dao Dao bị thương, cứ như vậy nên đã luyện ra cho Dao Dao cái tính nhút nhát, chỉ dám đứng trong sự che chở của Lý Hùng và Lệ Ngọc.

Khoảng một tháng trước, Ngô Du qua đời, bà Lý vốn là người rộng lượng nên đã bảo Lý Hùng đi đón Minh Hiền và Mẫn Mẫn về sống chung.

Thì ra mọi chuyện là thế a.

Dao Dao gật đầu tỏ vẻ hiểu, nhưng lập tức lại hỏi :

" ba à ! Không biết Ngô Du a đi là người như thế nào a, khiến cho ba khi xưa phong lưu lại động tâm "

Lý Hùng cười cười, nói :

" con bé này, thật là, con muốn thấy Ngô Du, chỉ cần nhìn Mẫn Mẫn, hình dạng Mẫn Mẫn giống y hệt Ngô Du năm xưa vậy đó, kể cả tính tình cũng giống hệt luôn "

" tính tình ? " tính tình nữ chủ ra sao ?

Lý Hùng thần sắc trở nên sắt bén, sát khí loan tỏa :

" giả dối, ghê tởm giống hệt nhau, Dao nhi a, con phải cẩn thận nó "

Dao Dao cười khẽ :

" vâng, con biết rồi "

Lý Hùng gật đầu hài lòng cười, nói tiếp :

" Dao nhi a, ta đã an bài cho con học ở học viện quý tộc A, ngày mai thư kí Lâm Quân sẽ đưa con đến trường và cứ tiếp diễn như vậy "

Dao Dao nghi hoặc nhìn Lý Hùng:

" tại sao a ? "

Lý Hùng khuôn mặt đỏ cả lên, ho 'khụ' một cái, nói :

" ta và mẹ con sẽ đi du lịch vòng quanh thế giới một thời gian, mọi việc trong nhà và trong công ty sẽ do Minh Hiền quản lý, con phải nghe lời nó, nó sẽ không ăn hiếp con đâu nên con cứ yên tâm, còn việc học hành hay đưa rước con sẽ do Lâm Quân quản lý, con muốn đi chơi hay gì gì đó thì cứ kêu hắn đưa đi. À còn nữa, ba đã chọn một vị gia sư dạy kèm ở nhà cho con, hắn là một chàng trai tài giỏi, trẻ tuổi, con hãy học tập theo hắn "

" vâng, nhưng nếu lần sau đi thì người phải cho con đi theo đó " Dao Dao nũng nịu nhìn Lý Hùng.

" ần, được rồi " Lý Hùng cười sùng nịnh nhìn bóng dáng Dao Dao đã đi.

Ông tiếp tục trở về làm việc quan trọng, đó là lên kế hoạch cho buổi đi chơi của ông và vợ yêu, nhìn tờ kế hoạch đầy đủ rõ ràng, ông cười đầy mãn nguyện.

Lý phu nhân đứng nép ngoài cửa nhìn bóng dáng ông đang chăm chú mà không khỏi nhớ về lúc trước khi hai người vừa gặp nhau lần đầu tiên.

Một cô bé xinh như bông hoa mới chớm nở giữa ánh ban mai đang đau khổ vì bị trật khớp không đi được.

Bỗng một cậu bé khô ngô tuấn tú từ đâu chạy ra, nhìn thấy cô bé như vậy thì chạy lại giúp đỡ.

Cuối cùng còn cống cô bé về nhà, cô bé nhìn cậu bé thì khuôn mặt trắng noãn đỏ thành một mảnh.

" nè, em tên gì ? Anh tên là Lý Hùng "

" em...em tên là Lệ Ngọc, cảm ơn anh đã giúp em "

" không có gì, mà nhà em ở chỗ nào ? "

" dạ là.... "

Hai đứa bé vừa bước đi, vừa trò chuyện dưới ánh hoàng hôn mang màu lòng đỏ trứng.

Hình ảnh duy mỹ mà ấm áp.

Rực rỡ mà ngây thơ.

Lý Hùng, cuối cùng chúng ta cũng ở bên nhau, không phải sao ?

.....ông xã của em...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Sáng hôm sau, khi Dao Dao còn đang say giấc nồng trên cái giường thân yêu thì hai vợ chồng nhà họ Lý đã lên máy bay và phóng thẳng đến Ai Cập - điểm tham quan đầu tiên của họ.

Không phải là do Dao Dao lười mà do họ đi quá sớm thôi.

...

Đến khoảng 6h thì đã có người gõ cửa phòng Dao Dao, cô còn mang giọng ngáy ngủ lên tiếng hỏi :

" chuyện gì ? "

Người đứng ngoài cửa cung kính nói :

" thưa tiểu thư, đại thiếu gia và tiểu thư Mẫn Mẫn đang đợi cô dưới phòng ăn ạ "

Vì Mẫn Mẫn vốn không được Lý Hùng công nhận thân phận nên không được xem là nhị tiểu thư của nhà họ Lý, đối với kẻ làm tôi tớ như bọn họ, phải biết thời thức, Mẫn Mẫn nhìn qua đã biết là không được sủng, không được tính là chủ của họ.

Dao Dao dụi dụi mắt nói :

" tôi biết rồi, cảm ơn cô "

" vậy thưa tiểu thư, tôi xin phép đi trước "

" ần "

Tiếng bước chân trên hành lang ngày càng xa rồi không còn nghe thấy nữa, Dao Dao uể oải bước xuống giường làm VSCN.

Bước ra khỏi phòng tắm, Dao Dao mặc trên người là bộ đồng phục của trường quý tộc A.

Áo sơ mi trắng tinh, chiếc váy màu đen tuyền dài tới đầu gối, trên cổ còn có một cái nơ dây màu đen rất đáng yêu, biểu tượng uy nghiêm, tinh xảo của trường quý tộc A được in trên túi áo ngực trái.

Dao Dao nhìn cô gái trong gương mà không khỏi cảm thán, nếu bình thường trông cô giống một cô thiên sứ lạc lối vào phạm trần thì bây giờ trông cô lại giống một cô học sinh ngây thơ không hiểu thế sự.

Dao Dao thở dài một hơi.

Cái dung mạo chết tiệt này, dù cho cô có làm hành động gì thì trông vẫn đáng yêu tới cực điểm. Còn lấy đâu ra sự uy nghiêm, lạnh lùng của cô lúc còn là chính mình.

Tuy rằng, cái dung mạo này cũng rất có lợi, nó che dấu được mọi cảm xúc của cô.

Và nếu tiếp cận kẻ thù thì cũng sẽ nhẹ nhàng hơn.

Thôi, không suy nghĩ vụ này nữa.

Dao Dao ngồi xuống trước gương, thắt nhanh bikini xong cá rồi xuống lầu.

....

Dưới lầu, Minh Hiền và Mẫn Mẫn đã ngồi trên bàn ăn sẵn đợi cô.

Người hầu thì đứng xung quanh, bất mãn bị Mẫn Mẫn sai sử.

Mẫn Mẫn không ngừng ra lệnh cho các người hầu :

" nè, cô kia, cô còn nhìn cái gì nữa, không mau lấy nước cho tôi, cô đừng quên tôi chính là tiểu thư của các cô đó "

Cô người hầu khuat nhục cúi đầu, chạy vào phòng bếp lấy nước cho Mẫn Mẫn.

Cô tiểu thư này thật quá đáng, cô đã ra vào hơn 10 lần để lấy nước cho cô ta rồi, nhưng khi vừa uống thì cô ta phun ra, nói không hợp khẩu vị hay nước này chẳng xứng để bọn tiểu thư cao quý là ta đây uống...v.v..rồi bắt cô đi lấy ly khác.

Hừ ! Đúng là chẳng bằng với sự đáng yêu của Dao Dao tiểu thư mà.

Còn bên kia Mẫn Mẫn thì vô cùng đắc ý cười.

Hừ ! Bây giờ mình đã là một tiểu thư cao quý rồi, cảm giác sai khiến người khác này...thật đã.

Minh Hiền không điếm xia đến Mẫn Mẫn, ngồi ở chủ vị vừa uống cafe vừa xem văn kiện rất nghiêm túc nếu trừ lúc thỉnh thoảng nhìn sang thang lầu.

Vì lí do góc độ, Mẫn Mẫn không nhìn thấy Dao Dao xuất hiện.

Dao Dao nhìn tình cảnh này, cô cảm thấy một cảm giác ăn không vô.

Thử hỏi ngồi ăn với một người như vậy ai mà ăn vô nổi chứ.

Dao Dao thở dài bước vào nhà ăn.

"Lý...Anh hai, Mẫn Mẫn tiểu thư, buổi sáng tốt lành "

" ần "

Lý Minh Hiền lạnh lùng đáp, bỏ văn kiện xuống, chỉ chỗ ngồi kế bên mình, bảo Dao Dao.

" ngồi xuống dùng bữa "

Dao Dao run run một cái.

Vị ca ca này đúng là không dễ sống chung mà.

Cô bình tĩnh bước lại chỗ ngồi. Bỗng cảm thấy có một đạo ánh mắt ' nóng bỏng ' nhìn cô, ngược nhìn lên thì thấy đó chính là nữ chủ Mẫn Mẫn.

Mẫn Mẫn nhìn khuôn mặt tuyệt sắc của Dao Dao, tuy trong lòng ghen tị đến phát điên nhưng vẫn tỏ ra thánh mẫu, cười ôn nhu nói.

" muội muội, buổi sáng tốt lành "

Dao Dao giựt giựt khóe miệng, cười gượng.

" Mẫn Mẫn tiểu thư cũng vậy "

Đúng là trở mặt còn nhanh hơn lật sách a...

Cái bộ dạng ' ta đây là tiểu thư con nhà giàu ' của cô lúc nãy đâu rồi nữ chính.

Mẫn Mẫn nghe Dao Dao xưng hô, nét cười trên mặt cương một chút, sau đó dùng vẻ mặt ủy khuất nói :

" sao muội muội lại bảo ta là Mẫn Mẫn tiểu thư đâu, chúng ta đã là người một nhà rồi mà, nào, muội muội hãy xưng ta một tiếng tỷ tỷ nghe xem "

Những người hầu xung quanh đều tròn mắt nhìn kĩ Mẫn Mẫn.

Người này có bị ám đầu không vậy trời, rõ ràng không được công nhận mà tự xưng mình là Đại tiểu thư của Lý gia, còn bắt Dao Dao tiểu thư xưng cô ta một tiếng ' tỷ tỷ ' nữa chứ.

Ngay cả Minh Hiền cũng có vẻ đăm chiêu nhìn Mẫn Mẫn.

Cô muội muội ngu xuẩn này lại đang muốn giữ cái gì trò đây ?

Dao Dao cười không nói gì.

Không khí nhất thời kì lạ xuống dưới.

Mẫn Mẫn âm thầm cắn răng, chửi Dao Dao.

Lâm quân gia thấy tình hình không ổn, vội tiếng lên, nghiêm mặt hòa cung kính nói.

" thứ lỗi cho tôi nói thẳng, thứ nhất, Mẫn Mẫn tiểu thư, thân phận tiểu thư Lý gia của cô chưa được ông chủ công nhận, cho nên cô vẫn chưa mang họ Lý chứ đừng nói chỉ là tiểu thư của Lý gia, thứ hai, cho dù ông chủ có cho cô mang họ Lý và làm cho cô trở thành tiểu thư Lý gia thì cô cũng chỉ là muội muội của Dao Dao tiểu thư mà thôi, chứ không xứng làm tỷ tỷ. Vậy cho nên, xin cô hãy tôn trọng Dao Dao tiểu thư "

Vị Mẫn Mẫn tiểu thư này, ông vừa nhìn đã thấy không vừa mắt. Chanh chua, kiêu ngạo, làm sao xứng với thân phận Lý gia tiểu thư chứ. May mà ông chủ không khôi phục thân phận của cô ta, nếu không thì sẽ bị thiên hạ chê cười cho coi.

Mẫn Mẫn nghẹn lời, không nói nữa, thầm chửi mắng Lâm quân gia nhiều lời.

Dao Dao không hề nói gì.

Đôi khi im lặng cũng là một quyết định thông minh, không phải sao ?

Minh Hiền nhìn vở kịch trước mắt đã trở nên nhàm chán, phân phó người hầu mang thức ăn lên.

Thức ăn toàn là món ngon mà người thường khó có thể ăn được.

Mẫn Mẫn vừa thấy thì hai mắt đã sáng lên. Mặc dù rất thèm, nhưng vẫn cố gắng kìm chế, ưu nhã gấp từng miếng một.

Dao Dao ăn không nhiều, khoảng một chén là no.

Minh Hiền nhìn Dao Dao ăn ít như vật thì nhúm mày.

Hèn chi cô ốm như vậy là vì ăn ít sao. Sau này nhất định phải vỗ béo cô mới được.

Minh Hiền trong lòng thầm vạch ra một kế hoạch làm sao để vỗ béo Dao Dao.

Dao Dao vừa rửa sạch sẽ xong thì người hầu báo với cô ' tài xế cao cấp ' Lâm Quân đã tới.

Dao Dao gạt đầu rồi quay sang nghi hoặc nhìn Lâm quân gia đang chỉ huy người hầu dọn dẹp.

" Lâm thúc thúc, Mẫn Mẫn tiểu thư không thượng trường sao ?"

Lâm thúc quay sang cười từ ái, cung kính nói với Dao Dao:

" thưa tiểu thư, Mẫn Mẫn tiểu thư ngày mai mới thượng trường "

" vì sao không là bữa nay a "

Lâm quân gia nhớ tới khuôn mặt yếu đuối của Mẫn Mẫn, trong mắt xẹt qua một tia chán ghét nói :

" thừa tiểu thư, Mẫn Mẫn tiểu thư nói muốn cùng bạn chúc mừng vì mình đã trở về Lý gia, nên hôm nay sẽ đi shopping, không thượng trường học được"

Dao Dao vẻ mặt không sao cả nói.

" vậy à..." nữ chủ trong nguyên tác được miêu tả là một cô gái ham học hỏi mà, sao lại có thể bỏ học mà đi shopping với bạn được cơ chứ ? Mà thôi kệ, cũng không phải chuyện của mình, quan tâm chi cho một "...thôi, Lâm thúc, con đi học đây, à phải rồi, thúc có thể làm tặng con pudding thật to để mừng ngày đầu tiên con đến trường sau bao nhiêu năm ở nhà gia sư dạy không ? "

Bánh pudding của Lâm thúc làm thật sự rất là ngon, bề ngoài đẹp mắt, ăn vào mềm mềm, ngọt ngọt, mịn mịn và rất thơm nữa, khiến cô nghiện luôn.

Lâm quân gia cười từ ái, xách chiếc cặp qua cho Dao Dao.

" được rồi tiểu thư, khi cô về tôi sẽ tặng cô một cá pudding trà xanh và cacao thật to "

" yes ! Lâm thúc là nhất " Dao Dao vui mừng hí hóp chạy ra cửa " thôi, con đi đây Lâm thúc "

Lâm quân gia cười ảm áp nhìn bóng dáng Dao Dao chạy ra cửa, khi quay người lại thì thấy một khuôn mặt hàn băng khiến ông giật mình.

" Đại thiếu gia ? Người có việc gì cần phân phó tôi làm sao ? "

Minh Hiền như ong mảy, hơi suy tư một chút rồi nói :

" không có gì, chỉ muốn hỏi ông một số việc thôi, vào thư phòng của tôi đi "

" vâng "

.....

Ngoài cổng đậu một chiếc BMW đen, Dao Dao vui vẻ bước lại xe.

Cánh cửa xe mở ra, Lâm Quân bước xuống nở nụ cười tiêu chuẩn hoàn hảo với cô.

" Dao Dao tiểu thư, buổi sáng tốt lành "

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Lâm Quân bước xuống xe, nở nụ cười hoàn mỹ với cô :

" Dao Dao tiểu thư, buổi sáng tốt lành "

Nụ cười cung kính nhưng phảng phất vài phần ôn nhu, ánh nắng nhẹ nhàng của sớm mai chiếu lên khuôn mặt tuấn mỹ ôn hòa của anh, trông anh như một chàng bạch mã hoàn tử, như một thiên sứ ảm áp, ôn nhu.

Dao Dao thất thần đứng đó nhìn Quân Lâm, tim cô bỗng chốc đập thật nhanh, trong mắt cô...chỉ còn bóng dáng ôn nhu đó của anh, nụ cười ảm áp của anh như ánh nắng ban mai dịu nhẹ, soi sáng kẻ đang đứng trong bóng tối là cô, cô bỗng chốc có ý nghĩ muốn đuổi theo anh, theo ánh dương ảm áp đó...

Quân Lâm từng bước lại gần Dao Dao.

Dao Dao dõi theo từng bước chân của Quân Lâm, dõi theo bóng dáng của hắn, cho tới khi hắn dừng lại trước mặt cô.

Quân Lâm nhìn người con gái mà mình thích đang thất thần nhìn mình, nội tâm không khỏi toát ra một cổ vui sướng nhẹ nhàng, trái tim bất giác đập nhanh hơn.

Hai người cứ thế đứng nhìn nhau, một cơn gió phất qua, những cánh hoa hồng tung bay trong gió, đem theo những sợi tóc của Dao Dao tạo thành một độ cong tuyệt đẹp.

Hình ảnh này mờ ảo mà ảm áp, xinh đẹp mà không thể chạm tới.

Người con gái xinh đẹp nhỏ nhắn và người con trai tuấn mĩ ôn nhu cứ mãi nhìn nhau, những cánh hoa tung bay, những giọt sương còn đọng lại trên những bông hoa, ánh nắng nhẹ nhẹ làm cảnh tượng trước mắt càng thêm mờ ảo...

.....

Một lúc lâu, Dao Dao và Quân Lâm định thần lại, cả hai đều đỏ mặt, xấu hổ nhìn đối phương.

Dao Dao ngượng ngùng nói với Quân Lâm, chỉ là không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

" Quân tiên sinh, thật ngại ngùng, tôi đã luống cuống rồi "

Quân Lâm ngượng ngùng gãi đầu, cũng không dám nhìn thẳng Dao Dao nói.

" Dao Dao tiểu thư không cần như vậy, là tôi phải xin lỗi mới đúng "

Hai người sau đó đều im lặng, không khí dần trở nên xấu hổ đứng lên.

Dao Dao thật sự ngượng ngùng không biết nên nói gì bây giờ.

Như cảm thấy được không khí trở nên xấu hổ, Quân Lâm nở nụ cười ôn nhu lúc đầu nói.

" Dao Dao tiểu thư, chúng ta nên đến trường thôi "

" a..ân "

Sau đó, Quân Lâm mời Dao Dao lên xe.

Trên xe, không khí thực im lặng, không ai nói với ai câu nào.

Dao Dao giả bộ nhìn ra ngoài cửa sổ, nhưng thật sự không hề chú tâm với cảnh vật bên ngoài, lâu lâu cô lại đưa mắt liếc nhìn qua Quân Lâm đang nghiêm túc lái xe.

Quân Lâm đương nhiên nhận thấy được động tác nhỏ này của cô, khẽ cười.

Cô thật đáng yêu...

Có lẽ, tình cảm của hắn dành cho cô lại sâu thêm một bậc nữa rồi...

Hắn thích cô, không phải vì cô đẹp, cũng không phải vì gia thế của cô.

Hắn cũng không phải là háo sắc, hắn rất ghét phụ nữ, họ trên người lúc nào cũng đầy mùi son phấn và họ tiếp cận đàn ông cũng chỉ vì những người đàn ông đó có đầy đủ những điều kiện mà họ ao ước : tiền-quyền-sắc.

Nhưng hắn biết, cô gái trước mắt hắn thì không, trên người cô không hề có son phấn hay nước hoa, gương mặt cô đẹp tự nhiên, trên người cô tỏa ra một mùi hương dễ chịu, giúp người ta thư giãn, rất thoải mái.

Khi cô đối mặt với Ngô Mẫn Mẫn xảo trá và Lâm Uyển Nghi kiêu căng thì trong mắt lộ ra sự tỉnh ranh đua dai, đáng yêu đến nỗi làm cho hắn không thể dời mắt khỏi cô...

Làm...con tim hắn rơi vào tay cô gái tên Dao Dao một cách dễ dàng.

Hắn...bị trúng độc, độc đó mang tên Lý Dao Dao.

Không được ! Hắn muốn gần cô hơn nữa ! Muốn thân cận cô ! Muốn hiểu biết tất cả về cô ! Muốn thổ lộ tâm tình của mình cho cô biết ...một ngày nào đó ! Nếu cô không chấp nhận hắn thì hắn vẫn có thể đợi cô, đợi cho tới khi hắn dứt hơi thở cuối cùng ! Hắn vẫn sẽ đứng sau lưng, âm thầm bảo vệ cô cho dù cô không yêu hắn đi chăng nữa !

Khi hắn biết cô là Đại tiểu thư của Lý gia thì hắn cố ý tiếp cận Lý tổng, vừa cố ý vừa như vô tình lộ ra tài năng của bản thân cho ông thấy, và đúng như hắn dự đoán, Lý tổng đã tiếp nhận hắn vào công ty của ông.

Hắn khéo léo nhắc ông nên đưa Lý phu nhân đi du lịch để trao dồi tình cảm, việc đưa rước Dao Dao thì để cho hắn.

Đúng như hắn đoán, Lý tổng lập tức chấp nhận, còn một mọt tán thưởng hắn. Hắn biết, điểm yếu duy nhất của Lý tổng là Lý phu nhân Lệ Ngọc và Dao Dao tiểu thư.

Đề hôm nay xuất hiện trước mặt cô gái nhỏ này để lại ấn tượng tốt, hắn đã luyện tập lời nói, cử chỉ, hành động của bản thân không biết bao nhiêu lần.

....

Một lát sau, tới trường quý tộc A, vì hôm nay là ngày khai giảng nên cũng rất đông người, có các con em nhà quý tộc, tiểu thư, thiếu gia nhà giàu và những học sinh nhà bình bình dùng thành tích học tập để vào được đây.

Trường quý tộc A - tuy mang cái tên như vậy nhưng thật ra nó là một ngôi trường trọng điểm, là ngôi trường nổi tiếng nhất thế giới, con em ai mà vào được trường này cũng trở thành niềm tự hào, kiêu ngạo của gia đình. Ai ai cũng được vào đây học, nhà giàu thì dùng tiền vào, nhà khá giả thì dùng thành tích vào. Chỉ là học sau một tháng thì sẽ tổ chức một cuộc thi, mỗi lần chỉ chọn tối đa 200 học sinh điểm cao nhất, những học sinh còn lại thì bị đuổi, cho dù đó có là ai. Mà ai sau khi tốt nghiệp ngôi trường này cũng trở thành một nhân tài khiến mọi người phải kính nể. Vì vậy nên các quốc gia trên thế giới khá lưu ý đến ngôi trường này. Nếu có một người ở quốc gia nào đó nằm trong Top. 200 học sinh trong ngôi trường này thì sẽ được nhà nước bồi dưỡng, cung cấp cho điều kiện đi học, còn được bằng khen và tuyên dương trước toàn quốc nữa chứ.

Dao Dao bước xuống xe, mọi người đều thất thần nhìn cô, cô không quan tâm, nói tạm biệt Quân Lâm rồi đi vào nơi đang tổ chức khai giảng theo sự hướng dẫn của một bạn học nào đó.

Phòng khai giảng khá lớn, có thể chứa trên ngàn người chứ không ít.

Nhưng nó được chia làm hai bên, một bên là cho học sinh bình dân còn một bên là cho các thiếu gia, tiểu thư quý tộc.

Nói chung là vừa nhìn vào đã thấy sự phân biệt rõ rệt. Các thiếu gia, tiểu thư quý tộc thì được ngồi ghế sofa cao cấp, trên bàn còn có các đĩa trái cây tinh xảo và các loại nước ép trái cây. Còn những người bình dân thì ngồi ghế gỗ, trên bàn phục vụ bánh kẹo qua loa và một chai nước khoáng.

Dao Dao thở dài.

Cô biết luật lệ phân biệt giữa quý tộc và bình dân sẽ không bao giờ phai nhòa, việc duy nhất cô có thể làm có lẽ là cố gắng kết bạn với bọn họ.

Dao Dao theo sự hướng dẫn đến hàng ghế sofa vip, dành cho quý tộc cấp cao hơn.

Đợi một hồi, các học sinh đã vào đầy đủ, buổi khai giảng cũng đã bắt đầu.

Đầu tiên là thầy hiệu trưởng lên đọc một tràn dài diễn văn nhàm chán. Dao Dao nhìn thấy các thiếu gia, tiểu thư quý tộc thì nhàm chán ngồi ăn đồ ăn trên bàn còn học sinh bình dân thì hưng phấn nghe thầy hiệu trưởng nói.

Dao Dao cũng nhàm chán lấy điện thoại ra xem một ít thông tin về công ty của ba cô.

Đang lúc tập trung thì một giọng nói lạnh lạnh vang lên.

" xin chào mọi người, tôi là Nam Cung Thần...."

Và sau đó là tiếng hét chói tay của các học sinh nữ vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

" xin chào mọi người, tôi là Nam Cung Thần " giọng nói lạnh lạnh vang lên, mọi người trong hội trường bỗng chốc im lặng.

Một lát sau, tiếng hét chói tay của các nữ sinh liên tục vang lên, vang vọng cả hội trường to lớn.

" KYA !!!! ĐẸP TRAI QUÁ ĐI !!! " nữ sinh bình dân A.

" hừ ! Người này xem ra mới xứng tầm với bốn tiểu thư ! " nữ sinh quý tộc B.

" nè, nè, có ai biết người đó là ai không ? " nữ sinh quý tộc B.

Một học tử đứng kế nữ sinh quý tộc B, vẻ mặt hoa si nhìn Nam Cung Thần, nói.

" người đó tên là Nam Cung Thần, là giáo sư trẻ tuổi tài năng của trường quý tộc A này, thầy ấy rất giỏi, cái gì cũng biết, gia thế thầy rất thần bí, không ai biết cả. Thầy là một người lạnh lùng, nhưng luôn quan tâm đến mọi người, những tiết giảng của thầy tập trung rất đông học sinh, vì những bài giảng của thầy rất hay và dễ hiểu, đặc biệt là lúc thầy tập trung giảng bài...chắc chắn...trông rất Cool !!! " nói tới đây, nước miếng đã muốn tràn khỏi miệng nữ sinh này.

.....

Dao Dao ngồi gần đó cũng nghe vị học tử này nói, vì tính tò mò nên cô cũng ngước lên nhìn vị giáo sư tên Cung, Cung gì ấy tròn méo ra sao mà khiến các nữ sinh điên cuồng thế này.

Thật... Thật... nói chung là không biết nói thế nào nữa.

Khuông mặt tuấn tú lạnh lạnh, mái tóc nâu nâu mềm mại như tơ, đôi mắt phượng sắc bén được che lấp dưới chiếc kính, mũi cao tinh xảo, đôi môi mỏng hơi tái nhưng rất mê người.

Toàn thân anh tỏa ra khí chất thân thiện mà xa cách, lạnh lùng mà ôn nhu, những khí chất này chẳng những không bài xích, mà càng hợp nhau đến kì lạ.

Dao Dao trong mắt tràn đầy thương thức vị giáo sư này, nếu Nguyệt Nguyệt mà ở đây, thế nào con bé cũng sẽ tạo ra một vở kịch thể loại ' sư đồ luyện ' cho coi, mà ' nam chính ' tất nhiên là vị giáo sư này rồi.

Nam Cung Thần đứng trên bục giảng ung dung nhìn cảnh tượng trước mắt này, không biểu hiện gì, dường như đã muốn thói quen, hần lạnh lạnh nói.

" mọi người, xin hãy giữ trật tự "

Nữ sinh nghe tiếng Nam Cung Thần thì lập tức im lặng xuống dưới, chỉ là ánh mắt còn như hồ điệp nhìn vào hần.

Nam Cung Thần trực tiếp không nhìn các nữ sinh, lạnh nhạt đọc diễn văn.

Tiếng nói anh tuy không được ôn nhu, nhưng ngoài ý muốn lại rất êm tai, khiến mọi người không tự chủ mà đắm chìm vào trong đó, chỉ trừ một người...

Dao Dao nghe Nam Cung Thần đọc diễn văn thì rất là thương thức, chỉ là bây giờ cô có việc quan trọng hơn phải làm đó là tìm hiểu về công ty ba cô và cố gắng nhớ cốt truyện tiếp theo để phòng sẵn, sẵn tiện tìm cách thuyết phục ba cô cho cô ra nước ngoài học để giữ cái mạng nhỏ của mình trước hào quang thánh mẫu của nữ chính.

Nam Cung Thần ánh mắt quét vòng quanh hội trường, khi tới chỗ của Dao Dao thì ngừng lại một chút.

Hần tưởng mình nhìn lầm rồi, nên nhìn sang nữ sinh về mặt hoa si ngồi kế bên cô rồi nhìn lại về mặt đang thất thần siêu cấp đáng yêu của Dao Dao.

Trên đời này còn có người không hề để ý sự hiện diện của hần sao không ? - _"

Tuy ánh mắt cô là đang nhìn vào hần như bao người, nhưng trong ánh mắt trong suốt của cô không hề hiện lên bóng dáng của hần.

Hần rất tò mò, không biết suy nghĩ của cô gái này đã đi du lịch ở đâu rồi...

.....

Kết thúc lễ khai giảng, học sinh ra ngoài bảng thông báo để xem xem mình được phân vào lớp nào.

Ở đây một khối gồm 10 lớp.

8A, 8B, 8C, 8D, 8E....

Học sinh lúc đầu sẽ được phân lộn xộn vào các lớp, sau khi trải qua cuộc thi tuyển chọn sẽ vào lớp nào thì phân theo số điểm.

Lớp A là lớp dành cho 20 học sinh lớn điểm nhất còn lớp F là dành cho 20 học sinh nhỏ điểm nhất trong số 200 học sinh được tuyển chọn.

Dao Dao nhàm chán ngồi một bên trên ghế đá nhìn mọi người chen lấn, xô đẩy nhau để xem danh sách.

Cô không vội, đợi khi mọi người xem xong cô sẽ xem, tội gì mà hành hạ bản thân chứ.

Nam Cung Thần đứng trên lầu hai nhìn hết thấy, khoanh tay dựa vào cột, đôi môi nhếch lên một độ cung, mắt nhìn chăm chăm Dao Dao đang nhàn nhã ngắm cảnh.

" thật là một học sinh thú vị ~ xem ra những ngày sắp tới mình sẽ không đến nỗi tệ "

Dao Dao như cảm nhận được ai đó đang nhìn cô, ngước mắt lên nhìn chỗ Nam Cung Thần đứng lúc nãy nhưng chẳng thấy ai, cô nhún nhún vai nghĩ chắc mình lầm.

.....

Đợi một hồi thấy đám học sinh thưa dần, Dao Dao đi từng bước lại bảng thông báo xem.

Dò dò một hồ cuối cùng cũng thấy tên mình.

10. Lý Dao Dao. Lớp 8A.

Lớp A à ? Xem ra cũng không tề...

Nhưng vấn đề ở đây là...lớp A nó nằm ở đâu ?

Dao Dao thở dài.

Bất con mù đường như cô đi tìm lớp A trong cái trường rộng lớn này chắc cô die trước khi bị nữ chính giết luôn quá.

Dao Dao lần mò quanh biển thông báo, mong tìm được bản đồ chỉ đường.

Nhưng chết tiệt tìm mãi chả thấy !!! Đến khi tìm được thì nó đã bị xé và mang đi.

Dao Dao âm thầm khóc rống trong lòng, cô hận chết tiệt đứ a nào xé cái bản đồ !!!!

.....

Ở nơi nào đó.....

' hất xì '

" kì lạ, trời hôm nay đâu có lạnh đâu ta ? Không lẽ lúc còn mang bầu mình, mẹ sinh non ra mình nên thân thể xinh tươi như hoa này của mình mới yếu ớt như vậy ? Mà thôi, nhà vệ sinh...nhà vệ sinh đâu ta ?.." nữ sinh mập mạp, da ngăm cảm cái bản đồ to đùng không ngừng nhìn xung quanh.

" A ! Kia rồi ! " nữ sinh vui vẻ chạy vào nhà vệ sinh, chạy nữa chừng thì dừng lại, quay lại thùng rác vứt tấm bản đồ to đùng vào đó.

Phủi phủi tay, nhìn tấm bản đồ yên vị trong thùng rác nói.

" giờ người đã hết giá trị với bốn tiểu thư, cho nên đừng trách ta a~ bốn tiểu thư đã từng lợi dụng người chính là phước ba đời của nhà người, chứ người nghĩ coi, một người xinh tươi như hoa...bla..bla...(thỉnh lướt ngàn từ tự luyện)..là bốn tiểu thư ta đây mà lại đụng tới người ...bla...bla..."

Những học sinh đi ngang qua không ngừng dùng ánh mắt ' nhìn động vật quý hiếm ' để nhìn vị tiểu thư nào đó đứng trước thùng rác không ngừng lăm nhăm một mình.

... ..

Quay lại với Dao Dao.

Dao Dao mệt mỏi ngồi xuống ghế đá.

Thôi rồi, cô bỏ cuộc, nghĩ lại cảm thấy mình lúc nãy thật ngu khi không gia nhập ' cuộc chiến xem biển thông báo ' của các học sinh, để rồi bây giờ phải ngồi ở đây.

Dao Dao đang hồi hận thì từ xa đã có người đi đến, thấy cô ngồi ở đó thì vẻ mặt của người đến hơi kinh ngạc một chút.

" Dao Dao tiểu thư ? Sao cô lại ở đây ? "

Dao Dao ngược lên nhìn, vẻ mặt không giấu được kinh ngạc.

" sao...anh lại ở đây ?"

Anh ta sao lại ở đây ?

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Là Cảnh Dương !!! Sao hán ta lại ở đây ???

Dù trong lòng có hơi kinh ngạc, nhưng Dao Dao vẫn là đứng lên chào hỏi.

" King tiên sinh ? Sao người lại ở đây ? "

Cảnh Dương cười tỏa nắng, nghe câu hỏi của Dao Dao thì có hơi kinh ngạc nhưng vẫn là đáp lại.

" ta học ở trường này a, là 9A đó "

Dao Dao gật đầu.

" vậy à....à đúng rồi King tiên sinh..."

Hắn học ở đây chắc chắn biết 8A ban ở chỗ nào nhì.

Dao Dao định hỏi đường đến 8A ban ở đâu nhưng chưa kịp nói thì bị Cảnh Dương cắt ngang.

" em gọi tôi là Cảnh Dương hay Dương là được "

Không hiểu sao, khi thấy cô gọi hắn là ' King ' như vậy xa lạ từ, hắn lại không vui, hắn muốn cô gọi tên hắn....như vậy có lẽ sẽ kéo gần khoảng cách giữa cô và hắn...

Cảnh Dương khiếp sợ vì suy nghĩ của mình.

Hắn đang nghĩ cái gì vậy nè, chẳng lẽ dạo này nhiều công việc quá nên đầu óc bị sản hay sao ?

Không được không được, lát nữa phải đến bệnh viện cho Lam Ly ca coi hảo hảo mới được !

Dù gì thì sức khỏe của hắn vẫn là quan trọng nhất.

" Cảnh..thiếu gia, cho hỏi đường đến 8A ban đi như thế nào ? "

Dao Dao nhìn Cảnh Dương thất thần như đang suy nghĩ gì đó không được tự nhiên hỏi.

Cảnh thiếu gia, tôi thật sự không muốn làm phiền anh a, nhưng giờ học đã gần bắt đầu, nếu không vào thì....về nhà thế nào cũng bị Lâm thúc giận, bánh pudding nay xa lại càng xa, còn cái mặt lạnh Minh Hiền ca ca nữa...

Nghĩ thôi cũng thấy rùng mình...

Cảnh Dương hoàn hồn lại, nghe Dao Dao gọi mình như thế thì đầu chân mày hơi nhú lại, sau đó cười tươi rồi nói.

" Dao Dao, em chỉ cần gọi tôi Cảnh Dương là được "

Cảnh thiếu gia ? Nghe không được hoa lệ cho lắm (atobe keigo hóa).

What !!!!!????

Dao Dao !!! Đùa gì chứ, tên này đầu óc có vấn đề à ??

Cách đây 5' 25s 67* hắn còn gọi cô là Dao Dao tiểu thư, bây giờ lại đổi thành Dao Dao nhanh như vậy.

Dù gì thì cô với hắn chỉ mới gặp mặt hai lần, còn chưa tính là thân lắm a...

Dù trong lòng đang nghĩ vậy, nhưng miệng vẫn cố nặng ra vài chữ.

" Cảnh..Dương, cho em hỏi là 8A ban ở đâu ? "

Cảnh Dương nghe cô gọi tên mình thì một trận vui sướng trong lòng, lập tức nói.

" 8A ban ? Được rồi, theo tôi "

Nói xong, Cảnh Dương liền nắm lấy thủ của Dao Dao, không cho cô kháng cự mà kéo đi.

.....

Trường học khá lớn, đường đi cũng khá dài, trên đường đi không ai nói chuyện với ai, không khí khá im lặng.

Bỗng Cảnh Dương tiếng nói vang lên đánh vỡ không khí im ắng giữa hai người.

" Dao Dao, ngày đổ sinh nhật của em, anh không đến được, thật xin lỗi "

Cũng tại ông anh mặt than Cảnh Triệt trướng thổi đó !!!

Lúc hấn chuẩn bị lên xe đến nhà Dao Dao thì bị hấn kéo lại, nói cái gì mà: bây giờ tình tình bên ngoài nguy hiểm, Bang Phái Thiên Long và Bang Phái Bạch Hổ của hấn đang xảy ra mâu thuẫn, nếu hấn ra ngoài không khác nào ném miếng thịt tươi vào bầy sư tử đang đói cả.

Nhìn cái bản mặt than ngàn năm không thay đổi đó hấn thật muốn đánh cho một phen..

Nhưng thật sự....hấn không có dũng khí đó...

Đành ủy khuất mà đi vô nhà...ngủ..

Dao Dao có hơi ngạc nhiên nhìn Cảnh Dương.

Cô quả thật quên mất việc này a...

Chắc cũng vì lo ' chiêm ngưỡng ' nữ chính nên cô quên mất việc này luôn.

Dao Dao có chút chột dạ cười.

" không .không sao, em không để ý "

Cảnh Dương trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Trời biết, hấn lo lắng cỡ nào, lo lắng cô hội giận hấn.

" vậy...ngày mai anh sẽ đưa em một món quà nhé, coi như chúc mừng sinh nhật của em, dù có hơi trễ..." Cảnh Dương ngượng ngùng nói hết ra những lời này, hấn mặt vẫn là nụ cười ' đông qua xuân ấm ' nhưng lỗ tai lại đỏ một cách khả nghi.

" vâng, cảm ơn anh "

" đừng khách khí "

... ..

Dao Dao ngược nhìn bảng nhỏ tính xảo ở trên cánh cửa [8A], rồi nhìn sang Cảnh Dương, khẽ cúi đầu.

" cảm ơn anh "

Cảnh Dương cười ôn nhu nói.

" không có gì, em vào lớp đi, sắp trễ rồi đó "

" ần "

Dao Dao gật đầu, móc trong cặp ra một tấm thẻ học sinh tính xảo, trên đó có điền tên, ngày sinh, địa chỉ, nơi sinh, mã số và kèm theo đó là tấm hình nhỏ chứa khuôn mặt thiên sứ của cô.

Dao Dao đưa lên quẹt một cái vào máy xác nhận.

Máy xác nhận liền hiện ra những thông tin làm Dao Dao hết sức ngại ngùng.

[tên học sinh : Lý Dao Dao.

Ngày tháng năm sinh :17/2/****

Thượng giáo vào lúc : 7h30.

Là người thượng giáo thứ 20.

Kết : giáo sư chưa vào, chuông chưa reo, không tính trễ]

Sau đó cửa phòng học mở ra, Dao Dao tạm biệt Cảnh Dương và vào lớp.

Xem ra cô vẫn là người thượng giáo trễ nhất a...

... ..

Dao Dao vào lớp trước sự thất thần của mọi người, cô không nói gì, chọn chỗ bàn cuối ngồi.

Thật ra Dao Dao trong lòng đang khóc rống lên ấy chứ.

Vì cái gì !?! Vì cái gì !?! Vì cái gì cô và nữ phụ Lâm Uyển Nghi lại học cùng một lớp a !?!!!!

Lâm Uyển Nghi nhướn mi nhìn Dao Dao.

Không hiểu sao trong lòng cô lại sinh ra thân thiện với cô Lý tiểu thư này.

Cứ như là ' đồng nghiệp ' gặp ' đồng nghiệp ' với nhau ấy.

Thật kì lạ...

Lý Uyển Nghi thật ra cũng là một con người rất sáng khoái và thẳng thắn, thích thì cô thân, không thích thì cô ghét.

Chính vì cái tính này nên mọi người cứ cho cô là kiêu căng thiếu quân giáo, thật ra cô rất vô tội a.

Lâm Uyển Nghi bước lại gần Dao Dao, nhìn cô nghiêm túc nói.

" này, Lý tiểu thư, mình quen nhau đi !"

Tất cả học sinh đều hóa đá, Dao Dao cũng cứng đờ luôn.

Mình...quen..nhau..đi...

Đây..đây là cái mô tê gì đây a !!!

Trong lớp học này vốn có vài cô nữ sinh cuồng yaoi và yuri lập tức hét toáng lên.

" KYA !!!! LỜI TỎ TÌNH LÃNG MẠNG CỦA KIÊU NGẠO CÔNG DÀNH CHO MỸ NHÂN THỤ A !!!!"

" không đúng, không đúng !!! Là hoa lệ công và thiên sứ thụ mới đúng !!"

" không chừng là nhỏ nhắn xinh xắn công và cao ngạo nữ vương thụ đâu "

.....

Những lời bàn tán của những hủ nữ vang lên, Dao Dao và Lâm Uyển Nghi càng nghe càng chẳng hiểu cái mô tê gì.

Cuối cùng Lâm Uyển Nghi giận dữ quá, quát.

" tất cả cho ta câm miệng lại !!!"

Các hủ nữ liền im thin thít không dám nói nữa.

Lâm Uyển Nghi mới hài lòng quay sang nhìn Dao Dao.

" ý cô thế nào ? "

Dao Dao ho khụ một cái, không được tự nhiên nhìn Lâm Uyển Nghi.

" này...Lâm tiểu thư..."

' reng, reng '

Tiếng chuông vào học vang lên, các học sinh liền ngồi vào chỗ ngồi của mình.

Lâm Uyển Nghi cũng về chỗ ngồi, trước khi đi còn để lại một câu.

" ngày mai hãy nói cho tôi câu trả lời, tôi sẽ đợi "

Một câu nói thật dễ làm người khác hiểu lầm...

Dao Dao thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hơi căng a...

Nhưng dù đánh chết cô cũng không tin Lâm Uyển Nghi đối với mình sẽ có loại tình cảm đó.

Cô dám chắc cô và cô nàng kiều ngạo đó là gái thẳng 1000/100%.

.....

Cả lớp đều hồi hộp, không biết ai là vị giáo sư sẽ dạy lớp mình.

'cộp, cộp' tiếng bước chân vang trên hành lang vắng người (100% không phải thể loại kinh dị ạ).

Các học sinh hồi hộp cơ hồ ngừng hô hấp.

Các học sinh nữ thì cầu cho giáo sư tuần mĩ Nam Cung Thần dạy bọn họ.

Ồ..ừm...là học sinh nữ nhưng trừ cái ' nữ phụ vạn nhân mê ' vô tâm vô phế vô phổi kia.

'xoạt'

Cánh cửa lớp mở ra, xuất hiện sau đó là gương mặt tuần mĩ lạnh nhạt của Nam Cung Thần.

Các học sinh nữ hưng phấn đến muốn ngất xỉu.

Nam Cung Thần bước vào lớp, không quan tâm đến đám ' hoa si ', đôi mắt đẹp của anh từ đầu chí cuối đều chung quy nhìn thiên sứ kia.

Nam Cung Thần bước lên bục giảng, lạnh nhạt giới thiệu.

" tôi là Nam Cung Thần, là giáo viên phụ trách các bạn cho tới kì thi sắp tới, các bạn có còn ở lại lớp A hay không thì đó là do các bạn, tôi chỉ hy vọng các bạn sẽ cố gắng học và không làm ồn trong tiết học của tôi, giờ thì các bạn lấy sách Ngoại Ngữ ra, tôi sẽ ôn lại một số kiến thức cho các bạn "

Các học sinh đều lấy sách và tập ra.

Nam Cung Thần bắt đầu giảng bài và ghi bài trên bảng.

Các học sinh không ngừng ghi chép.

Giọng Nam Cung Thần rất êm và anh giảng rất dễ hiểu nên ai cũng lắng nghe anh giảng.

Tiếp theo anh bắt đầu đọc một bài văn bằng Ngoại Ngữ và bảo mọi người ghi vào từng câu từng chữ anh đọc.

Trong lúc ai ai cũng ghi chép thì anh đi xuống chỗ của Dao Dao, nhìn xuống tập của cô.

Chữ của cô rất đẹp, nét thanh nét đậm đều rõ ràng sạch đẹp làm anh thích không thôi.

Nam Cung Thần bỗng cúi xuống, ghi ba chữ tiếng Anh vào tờ giấy nháp, cúi xuống tai Dao Dao thổi khí.

" em đọc chữ này thử xem "

Dao Dao không kịp phản ứng, theo bản năng nghe lời đọc theo.

" I love you "

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Nam Cung Thần bỗng cúi xuống, ghi ba chữ tiếng Anh vào tờ giấy nháp, cúi xuống tai Dao Dao thổi khí.

" em đọc chữ này thử xem "

Dao Dao không kịp phản ứng, theo bản năng nghe lời đọc theo.

" I love you "

Tiếng nói của Dao Dao tuy không lớn, nhưng trong lớp học chỉ có 20 học sinh và hơn nữa họ vẫn đang im lặng viết bài này, tiếng của cô vẫn thật lớn.

Bỗng chốc tất cả học sinh đều quay sang nhìn cô bằng ánh mắt nhìn ' động vật quý hiếm '.

Dao Dao vẫn còn ngu ngơ không biết vì sao mọi người đều quay sang nhìn mình với ánh mắt kì lạ, cô nhìn xuống dòng chữ trong tờ giấy mà Nam Cung Thần vừa bắt mình đọc.

Nhìn dòng chữ ' I LOVE YOU ' đó, Dao Dao toàn thân triệt để cứng ngắc.

Nam Cung Thần đứng một bên nhìn biểu hiện đáng yêu của Dao Dao thì không khỏi cười khê, về mặt giả bộ ngạc nhiên nói.

" Dao Dao đồng học, tôi không biết em lại ái mộ tôi đến thế đấy "

" không...là..."

Dao Dao định phản bác lại thì đã bị Nam Cung Thần dành trước.

" Dao Dao đồng học, tôi hiểu được tấm lòng của em, nhưng không thể được đâu nha, chúng ta hiện tại là quan hệ thầy trò, muốn gì cũng phải đợi sau khi em tốt nghiệp trường này cái đã "

Nằm tào !!!!!

Đây rõ ràng vừa ăn cướp mà còn vừa la làng mà !!!!

Rõ ràng hấn đưa tờ giấy...

Khoan đã ! Tờ giấy, đúng rồi, tờ giấy !

Dao Dao loay hoay tìm trên bàn tờ giấy Nam Cung Thần gài bẫy cô trong sự tò mò của các học sinh.

Không có ! Sao lại không có ? Lúc này rõ ràng còn ở đây...

Lúc Dao Dao đang rối rắm thì giọng nói của Nam Cung Thần lần nữa vang lên.

" em đang tìm cái này ? "

Dao Dao nhìn lại, trên tay Nam Cung Thần rõ ràng là tờ giấy lúc này, cô định giựt lại tờ giấy trên tay hấn nhưng lại bị hấn tránh.

Nam Cung Thần cười nhìn vào tờ giấy.

" ' I LOVE YOU ' sao không ? Đây là thư tình của em dành cho tôi sao ? Dao..Dao..."

Câu cuối Nam Cung Thần nói khê vào tai của Dao Dao trong con mắt ghen tị của các nam sinh và ánh mắt giết người của các nữ sinh.

" thầy...thầy..."

Dao Dao thật hết nói nổi với ông thầy trẻ tuổi phúc hắc này, cô lựa chọn cách thông minh nhất chính là...im lặng.

Nam Cung Thần cũng không đùa với cô nữa quay lại tiếp tục giảng bài tiếng Anh còn đang dang dở.

Chỉ là trong suốt buổi học, cô không ngừng nhận được ánh mắt 'yêu thương' của các nữ sinh...phải, là ' yêu thương '...

... ..

Sau khi tan học cũng là buổi chiều khoảng 4h30', Dao Dao được phân công ở lại trực lớp.

Trực lớp xong cũng là 6h, đừng hỏi tại sao cô lại trực ' nhanh ' như vậy.

Cái phòng học tuy chỉ có 20 học sinh học thôi nhưng nó thật sự rất to, trực xong cô cũng đã tê rần cả hai tay rồi.

Dao Dao nhanh chóng đi cất dụng cụ trực nhật và vào nhà vệ sinh rửa tay.

Không biết số cô hên hay xui, khi định mở cửa vào WC thì đã nghe bên trong truyền ra từng đợt tiếng rên rĩ.

" a..ân..học...học...tỷ..nhẹ...nhẹ thôi..." tiếng rên của nữ sinh yêu kiều vang lên.

" là nơi này sao ? " lại là tiếng của một nữ sinh, nhưng giọng nữ sinh này hơi trầm một chút.

" A...đừng..đừng mà..chỗ..chỗ đó..."

"A~a~ thật là nhạy cảm đích tiểu huyệt hoa a ~"

... ..

Dao Dao đỏ hết cả mặt, quay người nhanh chạy khỏi WC đó.

Dù gì trong trường này cũng không phải chỉ có một cái WC.

....

Đến một cái WC khác, sau khi đã kiểm tra an toàn, khu, hoàn toàn không có *** ở đây, Dao Dao mới dám đi vào rửa tay sạch sẽ.

Nhớ lại tiếng rên rĩ và cái cảnh tượng. H lúc này, không hiểu sao cái cảnh hoan ái giữa cô và tên Lam Ly biến thái chết tiệt đó lại hiện ra trước mắt.

Hiện nhớ tới cái ngày đó Dao Dao lại thấy đó là một si nhục nặng nề của đời cô, là vết nhơ mãi mãi không thể xóa bỏ trong dòng biển kí ức.

Mà không hiểu sao, cứ nghĩ tới Lam Ly, trong lòng cô lại dâng lên một niềm bất an khó tả.

Giống như có chuyện gì sắp xảy ra vậy...

Một điều....rất khủng khiếp...

Mà thôi, chắc cô suy nghĩ nhiều quá !

Dao Dao vỗ vỗ mặt mình, về lớp lấy túi xách rồi đi ra cổng trường nơi mà Lâm Quân đang đứng đợi cô.

... ..

Trên xe, Lâm Quân cố lấy hết dũng khí nói với Dao Dao đang mãi mê ngắm cảnh.

" Dao Dao tiểu thư, trời còn sớm, cô có muốn đi đâu chơi không ? "

Dao Dao kinh ngạc quay lại nhìn Lâm Quân khiến anh ngượng ngùng.

Đã 6h hơn rồi mà còn sớm sao không ?

Mà thôi, cô cũng nên đi đây đi đó cho biết với người ta. Với lại, cô cũng không muốn chạm mặt với nữ chủ khi ở nhà, sẽ rất phiền phức nếu cô lại đi chung cái bản mặt này đi ra cho cô ta ghen tị, chỉ tổ làm cho cô die sớm hơn thôi.

" Ờ, đương nhiên là đi rồi a ! Nhưng em không thường ra ngoài nên cũng không biết nhiều lắm, anh quyết định đi "

Cô không nói xạo, Dao Dao ' nhút nhát ' quả thật không hề ra khỏi nhà, chỉ trừ lúc đi du lịch hay đi đây đi đó với ông bà Lý.

Lâm Quân suy nghĩ một chút rồi nói.

" vậy hay mình đến ' Night Market ' nha, chắc giờ này cũng đã khai trương rồi "

Night Market a...cũng không tệ. Lâu rồi kể từ khi cô đến đây...

" Ok "

... ..

' xôn xao '

' xôn xao '

" oa~ thật là náo nhiệt nha ! "

Dao Dao vui vẻ nhìn cảnh tượng trước mắt.

Bầu trời đã bắt đầu ngả về đêm, những ngôi sao đã bắt đầu thức giấc. Bóng đèn điện hai bên đường đã sáng lên, mọi người trong ' Night Market ' đã bắt đầu dọn hàng ra bán. Tuy rằng chưa dọn ra hết nhưng đã có rất nhiều người đi xem. Có chỗ thì bán ngoài trời những hàng như dép, áo, quần, nón...v...v... Có hàng thì bán quâ lưu niệm cho du khách tham quan. Có chỗ thì bán thức ăn, xiên mực nướng, torayaki của nhật hay pizza và hamburger

của Anh, món cay Tứ Xuyên của Trung Quốc, bò bít tết của Pháp...v.v..còn có cả món côn trùng nướng và chiên của Thái Lan nữa...

Nói chung là ở đây cái gì cũng có bán.

Vì lí do trời khá tối nên không ai thấy dung mạo của Dao Dao, nếu không thì chắc chắn sẽ xảy ra một cuộc oanh động lớn, lớn hơn boom nguyên tử bị nổ tung nữa (=_=" thấy nó hơi bị quá).

Lâm Quân vừa gửi xe xong thì đi lại chỗ Dao Dao, thấy cô vui vẻ như vậy, bỗng chốc anh cảm thấy những việc làm của mình hôm nay là rất đúng.

" Dao Dao tiểu thư "

Dao Dao quay lại nhìn Lâm Quân cười nói.

" Lâm Quân ca, anh bảo em là Dao Dao là được "

Nhìn thấy Dao Dao cười với mình, Lâm Quân sững sờ đứng đó, trong lòng tim một trận đập nhanh, nhưng Lâm Quân cũng lấy lại tinh thần rất nhanh.

" Dao Dao, chúng ta đi dạo nhé "

" ần "

....

Dao Dao và Lâm Quân đi dạo trong ' Night Market ', khi vào trong, cô mới biết nó không chỉ có nhiều đó, nếu nói bên ngoài là khu bán đồ cho phụ nữ, thì bên trong quả thực là thiên đường của giới trẻ.

Đủ mọi loại trò chơi, đủ mọi loại bánh kẹo có trên thế giới, trong đây đều có hết.

Dao Dao khó được có tính trẻ con một lần, lôi kéo Lâm Quân từ Đông sang Tây, từ Bắc sang Nam, chơi đủ loại trò chơi, mua cả đồng bánh kẹo. Và đương nhiên, Lâm Quân trở thành người vác đồ của Lý Dao Dao tiểu thư.

Lâm Quân không trách, ngược lại dùng ánh mắt yêu chiều cùng si mê nhìn bóng dáng vui vẻ, hoạt bát của Dao Dao phía trước.

.....

Sau khi đã mệt, Dao Dao tìm đại chỗ nào ngồi, Lâm Quân thì lãnh công việc đi mua nước cho cô.

Dao Dao hôm nay chơi rất vui, cô thả lỏng hết cảnh giác của mình nên không hề phát hiện có hai bóng đen đang tiến dần lại gần mình.

Và thế là trước mắt cô tối sầm, không còn thấy gì cả.

Một phút trước người còn ngồi đây, một phút sau thì biến mất như chưa từng xuất hiện. Mọi người vẫn cứ qua lại như bình thường, vì chẳng ai hay biết. Chỉ thấy một con gấu Teddy to đùng cùng bánh kẹo vẫn còn để trên ghế nhưng chẳng ai thấy chủ nhân của nó đâu (truyện 100% không mang tính chất kinh dị).

... ..

" ưm.... .."

Dao Dao kinh ngạc nhìn cảnh trước mắt.

Đây...là đâu..?

Căn phòng to đùng đực trưng bày xa hoa tinh tế, nhưng hơi nam tính...

Cô chỉ nhớ là cô đang ngồi đợi nước của Lâm Quân mua thì trước mắt bỗng trở thành một màu đen, rồi tỉnh lại và thấy mình ở đây.

Chẳng lẽ...cô bị bắt cóc ?

Nhưng..là ai kia chứ ?

Cô có gây thù chuốc oán với người đó à ?

Không đúng, từ lúc cô đến đây không hề gây thù hận gì với ai à nha. Kẻ thù của Dao Dao nhút nhát trước khi cô đến đây thì càng không có khả năng. Hay là kẻ thù trên thương trường của Lý ba. Ần, có khả năng này lắm a.

Dao Dao bắt đầu tăng cường phòng bị với mọi thứ xung quanh.

Tuy nói là có khả năng kẻ thù của Lý ba bắt cô nhằm mục đích uy hiếp Lý ba, nhưng ai biết được hán có giết cô luôn không chứ.

Trong lúc Dao Dao đang suy nghĩ thì tiếng cửa phòng ' cạch ' mở ra, xuất hiện là một khuôn mặt quen thuộc khiến Dao Dao khiếp sợ.

Lam Ly !!! Tại sao lại là hán ??

Lam Ly cười ôn nhu bước vào phòng.

" em tỉnh rồi à, bảo bối ? "

Sau khi lấy lại sự khiếp sợ khi thấy Lam Ly, Dao Dao bắt đầu căng cảnh giác hơn.

" sao anh lại bắt tôi ? "

Lam Ly bước vào phòng, và thứ hán cần trên tay khiến Dao Dao khiếp sợ không nói nên lời.

Con nhện, là...là con nhện đó !!! Con nhện làm cho cô gặp ác mộng !!!

" anh..anh muốn làm gì ? " Dao Dao dù rất sợ nhưng vẫn giọng điệu bình tĩnh hỏi.

" a~a~ em thật là một con mèo nhỏ kiên cường, nhưng ngoài ý muốn...lại rất đáng yêu a "

Lam Ly nói xong, chưa đợi Dao Dao kịp phản ứng, đã không biết lúc nào xuất hiện trên giường, xé nát tất cả quần áo của cô, sau đó xích hai tay hai chân của cô lại vào bốn góc giường.

Toàn thân cô phơi bày trước mắt Lam Ly nhưng hán vẫn là y phục chỉnh tề.

Tiếp theo, hán hôn môi cô, đầu lưỡi quấn lấy đầu lưỡi cô không buông tha, cho tới khi cô hết hơi hán mới luyến tiếc rời khỏi. Thì thắm vào tay cô.

" tôi đã từng nói, không cho em tiếp cận với người đàn ông nào, bảo bối. Nhưng em đã không chịu nghe lời, vậy thì...phải phạt nha ~"

Lam Ly đi lại bàn, chỗ để con nhện to đang khó chịu muốn thoát ra để chui vào mặt huyết dâm xinh đẹp của cô gái đang nằm trên giường.

Lam Ly cười khê nói với con nhện.

" hôm nay có nhiệm vụ dành cho mày đấy "

Nói xong, hán mở nắp ra, con nhện nhanh chóng dùng tám chân lông lá của mình bằng tốc độ nhanh nhất bò lại gần tiểu huyết đang phơi bày trước mắt, chỗ mặt dịch toát ra còn không ngừng đóng mở kia.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Dao Dao nhìn con nhện lông lá đang dần bò lại cô, cuối cùng sợ quá, ngất xỉu.

Lam Ly nhìn người con gái đang xích lửa trên giường, trong mắt tràn ngập ôn nhu.

Con nhện đó cũng đột nhiên không bò lại chỗ Dao Dao nữa mà quay lại chỗ Lam Ly đang đứng.

[chủ nhân, người chẳng phải rất yêu cô Dao Dao sao ? Vì sao người lại làm vậy ? Như vậy chỉ để cô ấy càng tránh xa người hơn thôi]

Lam Ly thờ dãi, đi lại giường cỡi dây xích cho Dao Dao, sau đó mặc lại hảo quần áo cho cô, khê vuốt ve khuôn mặt cô, trong mắt tràn đầy yêu say đắm hòa quyền luyến.

" ta biết chứ, nhưng...ta không thể không làm vậy, anh trai ta chắc chắn sẽ phát hiện ra...ta đã yêu cô ấy, lúc đó, cô ấy sẽ gặp nguy hiểm, ta tỏ vẻ, xem người ta yêu như món đồ chơi phát tiết...lòng ta đau hơn bất cứ ai hết..người sẽ không bao giờ hiểu được.."

Giọng Lam Ly khàn khàn, một giọt nước rơi xuống má của Dao Dao rồi lăn theo sườn mặt cô thắm vào ga giường.

Người ta nói ' nam nhân ắt không rơi lệ ' nhưng thật sự...đó là thật sao.

Chủ nhện nhỏ thờ dài nhìn chủ nhân mình đang khóc, khẽ động một cái, nó liền thay đổi cấu tạo trở về nguyên trạng là một con robo hình người tí hon.

" Andy, người ra ngoài đi " hần không muốn, không muốn bất cứ ai làm phiền không gian giữa hần và Dao Dao.

Chủ robo tí hon cũng là Andy khẽ chấp tay.

[vâng, thưa chủ nhân]

Nói xong đi ra ngoài rồi.

Lam Ly vẫn nhìn nhưng nhan xinh đẹp còn vương vẩn nét ngây ngô của người con gái đang nằm trên giường.

" Dao Dao, anh xin lỗi vì những việc anh đã làm với em lúc trước..hần là..em rất hận anh. Nhưng Dao Dao à, anh tuyệt đối không hối hận về những việc mình đã làm. Từ lần gặp đầu tiên, anh đã rất rất yêu em, chắc em sẽ nghĩ, điều đó rất là hoang đường có đúng không ? Nhưng đó là sự thật. Nhìn em vui vẻ cười..anh thực vui. Nhìn em không vui..anh cũng rất buồn. Tuy như vậy, anh chỉ dám đứng nhìn em từ xa, anh định...chỉ suốt đời đứng sau bảo vệ em, dù cho em không hề biết đến sự tồn tại của anh đi nữa..nhưng như vậy là đủ rồi. Lý phu nhân đã đến tìm anh và mong anh làm bác sĩ riêng cho em, anh định từ chối nhưng khi biết đó là em, trong lòng anh lại mang theo một tia mong đợi, hồi hộp như thiếu nữ mới lớn sắp được gặp chàng hoàng tử trong lòng mình vậy, anh bất giác đã đồng ý. Khi nhìn thấy em trong phòng bệnh, tình yêu anh dành cho em lại càng lớn hơn, lần đầu tiên anh nhìn người con gái anh yêu gần như thế này. Ngày qua ngày ở chung với em, anh đã bắt tri bất giác dung nhập em vào sâu trong cốt tủy của mình. Thấy em ốm như vậy, anh tìm mọi cách để em có thói quen uống sữa mỗi ngày, thấy em buồn như vậy, anh thu thập những trò chơi thú vị trên thế giới cho em chơi...sùng em, yêu chiều em, đã thành một thói quen trong anh, và thói quen đó, dù làm thế nào cũng không bỏ được. Mọi chuyện đã thay đổi từ lúc nào nhỉ, phải rồi, là lúc anh nhận được cú điện thoại của anh trai anh bảo anh phải về nhà ngay lập tức, anh ấy đã cho người theo dõi anh và khi biết anh đối xử khác biệt với em thì anh ấy cho người sát hại em. Vì thế...Dao Dao...anh mới đối xử với em như vậy...Dao Dao..tha lỗi cho anh..."

Andy qua khe cửa nhìn chủ nhân ôn nhu tài giỏi tuy hơi biến thái của mình mà không khỏi thờ dài.

Chủ nhân, người đã lún quá sâu rồi, nếu để Lam Thương chủ nhân biết được thì...hậu quả ngại và cô Dao Dao phải chịu sẽ rất lớn.

Con người tàn nhẫn đó....sẽ không tha cho hai người.

.....

Trong lúc hôn mê, Dao Dao nghe ai đó thì thầm bên tai mình những lời nói ôn nhu nhưng giọng điệu thì mang theo sự tuyệt vọng khôn cùng.

Tại sao..lại buồn..

Tại sao...lại tuyệt vọng...

Tại sao...lại khóc...

.....

Khi Dao Dao tỉnh lại thì đã là 6h sáng ở Lý gia.

Thật kì lạ..chẳng lẽ Lam Ly lại đưa cô về ?

Dao Dao bỗng nhớ tới chuyện hôm qua, nó y như một giấc mơ vậy.

Cô cũng không cảm thấy thân thể mình giống như đã bị chạm vào.

Hôm qua, cô đã mơ một giấc mơ thật kì lạ. Giọt nước mắt, lời nói ôn nhu nhưng mang đầy sự tuyệt vọng. Sau đó là tới những chuỗi sự việc trong cuốn tiểu thuyết cô xuyên vào này, những sự việc trước và sau khi Dao Dao chết.

Sau khi Dao Dao đã qua đời thì Lý phu nhân cũng lâm vào một cơn bệnh nặng, căn bệnh kì lạ không có thuốc chữa này vẫn mãi tiếp diễn hành hạ bà cho tới khi bà qua đời, Lý tổng cũng vì đau khổ vợ và con yêu cho nên cũng không lâu sau đó về đoàn tụ chung. Mẫn Mẫn khoải trá ngồi một chỗ được người hầu phục vụ, nhiều lúc không rõ Lý Minh Hiền ở nhà mà lên tiếng nỉ non om sòm linh vị của Lý tổng, lấy những tấm hình trong album của Dao Dao mà rạch từng nhát dao trên khuôn mặt trong tấm hình của cô, miệng không ngừng hét lên những lời cay độc, cô ta còn lấy hết trang sức, y phục của Dao Dao hòa Lý phu nhân làm của riêng. Tiêu sài phung phí trong mọi việc, Nam Cung Hiền vì yêu nên cũng mất nhắm mắt mở cho qua.

Mẫn Mẫn bên ngoài không ngừng quyến rũ nam chính, nam phụ lọt vào bể ái tình của mình. Những nam phụ chỉ cần làm cô ta không vui một chút thì lập tức bị cô ta tìm cách đá ra khỏi hậu cung.

Lý Uyển Nghi thì bị hành hạ thể thống toàn tập. Bị nữ chủ gán cho cái danh là ' nữ nhân dân đảng ', khiến cô ta dù đi tới đâu cũng bị mọi người chỉ trích. Nữ chủ cũng hay lợi dụng cô ta để chứng tỏ mình yếu đuối cần được các nam chủ và nam chính bảo vệ. ' nữ phụ chỉ là bậc thang cho nữ chính đi lên ', câu nói đó quả thật chẳng sai tí nào. Cuối cùng, Lý Uyển Nghi chết thảm còn nữ chủ Mẫn Mẫn thì sống vui vẻ bên các nam chính suốt đời cùng 13 đứa con trai. The End.

Còn có ngoại truyện quá trình 13 đứa con yêu say đắm mẹ của mình rồi nhảy vô hậu cung luôn nữa.

Dao Dao day day đầu.

Nữ chính à ! Dù cô có cần nam nhân tới cỡ nào thì ích nhất cũng nên buông tha cho mấy đứa con của mình chứ, thật là !

' cốc cốc '

" Dao Dao, em thức chưa "

Dao Dao đang rầu rĩ thì nghe tiếng nói của nữ chính khiến cô giật cả mình.

" chị vào đi "

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

" chị vào đi "

Dao Dao vừa dứt lời thì ' cạch ' một cái, cửa phòng mở ra, Mẫn Mẫn trong bộ y phục trường quý tộc A bước vào, trên tay cô ta là một mâm thức ăn tinh xảo, tỏa ra mùi thơm ngát.

Mẫn Mẫn trong lòng tuy ghen tị căn phòng Dao Dao ở lớn và đẹp hơn của mình nhưng trên môi vẫn nở nụ cười ôn nhu đúng chất thánh mẫu.

Mẫn Mẫn để thức ăn trên bàn rồi tiến lại giường Dao Dao, ngồi xuống cười nói với cô.

" Dao Dao, chị đã tự tay xuống bếp để làm thức ăn cho em, em lại nếm thử một chút xem có ngon không "

" ân, cảm ơn chị "

Nữ chủ à ! Cô có lộn không vậy ! Đó hoàn toàn là thức ăn của Lâm thúc làm a ! Tòii, à không, thân xác này đã ăn 14 năm rồi chẳng lẽ còn không biết sao ? Cô coi thường tôi quá rồi đó a !!!

Mẫn Mẫn ngân ngán nước mắt.

" không có gì, chị em chúng ta sao phải khách sáo với nhau chứ "

Hừ ! Đúng là con nhỏ ngốc !

Dao Dao đi lại chỗ để thức ăn đang tỏa hương, không tiếng động kiểm tra độ an toàn của nó rồi mới dám ăn.

Hương vị này đúng là của Lâm thúc làm a ! Thức ăn của ông vẫn ngon như ngày nào.

Dao Dao ăn tốc độ rất nhanh, vì từ chiều hôm qua cô vẫn chưa có hại com nào vào bụng, tuy nhanh nhưng động tác của cô vẫn rất tao nhã, cao quý.

Mẫn Mẫn ngồi một bên thấy vậy, trong lòng ghen ghét dữ dội.

Vì cái gì !? Vì cái gì cô ta làm gì đều có thể thu hút như vậy chứ !? Vì cái gì !?

Mẫn Mẫn giả bộ bày ra vẻ mặt khó xử.

" Dao Dao, chị có chuyện này muốn nói với em, chị...chị..."

Dao Dao ngừng lại động tác, nhìn Mẫn Mẫn đang bày ra vẻ mặt rối rắm.

Cô ta cuối cùng cũng chịu nói ra trọng điểm rồi.

" có chuyện gì chị cứ nói, nếu giúp được gì thì em sẽ giúp "

Mẫn Mẫn đôi mắt sáng lên, nhưng lại bày ra vẻ mặt rầu rĩ, ôn nhu nắm lấy tay Dao Dao.

" Dao Dao à ! Chuyện là vậy. Chị có một người bạn, nhà cô ấy rất nghèo, mẹ lại đang bị mắc một con bệnh kì lạ, phải cần một số tiền rất lớn để chữa, chị mới vào nhà nên cũng không có tiền, anh hai thì chắc sẽ không giúp chị vụ này..." nói tới đây, hai hàng nước mắt của Mẫn Mẫn đã chảy dài "...giờ..chị còn em thôi, Dao Dao, xin hãy giúp chị, xin em..xin em."

Mẫn Mẫn cô quả thật không nói dối, quả thật cô có một người bạn, mẹ cô ta bị bệnh nặng. Hôm qua cô ta có nhờ cô cho cô ta mượn tiền, vì giữ hình tượng thiện lương tốt bụng và đồng thời muốn khoe mẽ sự giàu có hiện giờ, cô không kịp suy nghĩ mà đồng ý ngay. Nhưng cô quên rằng, số tiền Lý Hùng cho cô đã bị cô cấp đi mua quần áo hết rồi, nên không còn cách nào hơn mà hẹn hôm nay sẽ đưa cho cô ta. Lý Minh Hiền không có khả năng sẽ cho cô mượn tiền, không còn cách nào hơn là cô phải tìm đến Dao Dao.

Dao Dao nghe Mẫn Mẫn kể mà trong lòng không khỏi nói một câu.

Nói chung là chị cần tiền thôi đúng không ?

" chị cần bao nhiêu ? "

Tiền đối với cô cũng không quan trọng, trong lòng cô xếp thứ nhất là tình thân sau đó là tính mạng, cuối cùng mới là tiền.

Nhưng để không đắc tội nữ chủ, cô không thể làm gì hơn là cho cô ta mượn.

Mẫn Mẫn trong lòng mừng thầm.

Con nhỏ ngu ngốc này thật là dễ bị lừa.

" 10..10 USD "

10 USD ? Cũng không đến nỗi nhiều. Xem ra nữ chủ cô cũng biết tiết chế a.

" được rồi, chị đợi em một chút "

Nói xong Dao Dao đi lại cái máy [\$ BANK \$] , cô rút thẻ [VIP] kim cương vào trong đó, lập tức vang lên tiếng nói của nhân viên ngân hàng.

[Kính chào Lý tiểu thư đã gọi đến ngân hàng của chúng tôi, chúng tôi có thể giúp gì cho cô ?]

" xin chào, tôi muốn rút ra 10 USD trong tài khoản của tôi "

[Cô muốn rút 10 USD ? Xin cô đợi một chút]

" ần "

....

[Lý tiểu thư, chúng tôi đã chuẩn bị xong \$, xin cô hãy cho chúng tôi xét nghiệm dấu vân tay]

Dao Dao đưa ngón tay đặc lên máy xét nghiệm vân tay, camera của ngân hàng đã quay lại hết quá trình này.

[tính ~ cô 100% chính là Lý tiểu thư-, cho tôi hỏi, cô muốn lấy 10 USD ngay bây giờ ạ ?]

" đúng "

[vâng 10 USD sẽ được gửi qua ngay lập tức]

.....

" tiền của chị "

Dao Dao đưa 10 USD mới nhận

được cho Mẫn Mẫn.

Mẫn Mẫn vui vẻ giật lấy.

" cảm ơn em "

Rồi chạy ra khỏi phòng.

Dao Dao thở dài một hơi rồi quay vào phòng tắm làm VSCN.

... ..

Dao Dao vừa bước ra ngoài cửa thì thấy Mẫn Mẫn đang ngượng ngùng cúi đầu còn Lâm Quân thì đang không kiên nhẫn nhưng vẫn ôn hòa cười với cô ta.

Vừa thấy cô, Lâm Quân bỏ lại Mẫn Mẫn mà chạy lại chỗ cô, lo lắng nói.

" Dao Dao, hôm qua em đi đâu ? Anh tìm em mãi mà chẳng có "

Hôm qua khi mưa nước xong, anh đã chạy đến chỗ Dao Dao đang ngồi nhưng chẳng thấy ai, anh lo lắng tìm mãi, cho tới khi trời gần sáng và ' Night Market ' sắp đóng cửa anh mới nhận được điện thoại của Lâm thúc báo rằng cô đã về nhà. Anh lập tức không suy nghĩ gì nữa mà chạy thẳng một mạch về nhà làm tắm rửa hạo rồi chạy đến đây. Anh không ngủ cũng không sao, dù gì lúc đi tập huấn quân sự, đội trưởng vì đề cao khả năng cảnh giác cho mọi người, đã không cho họ ngủ suốt mấy ngày mấy đêm, nói chung là thay phiên nhau ngủ.

Dao Dao cười nói với Lâm Quân.

" em xin lỗi, hôm qua em định đi dạo, nhưng không may lại lạc đường, đi mãi cho tới khi thấy một chiếc Taxi thì nhờ họ đưa em về "

Lúc này, cô đã hỏi rõ Lâm thúc, ông nói.

' bác sĩ Lam đã đưa cô về, anh ấy còn dặn tôi đưa cho cô mẫu giấy này, bảo khi nào cô tỉnh lại thì đưa cho cô '

Mở mảnh giấy ra, bên trong chỉ có ba chữ.

' anh xin lỗi '

Chỉ vòn vẹn ba chữ nhưng không hiểu sao lòng cô lại một trận nhói đau, lo lắng gọi cho Lam Ly, nhưng lần nào cũng là giọng nói của chị tổng giám đốc vang lên chứ không phải âm áp trầm thấp như trong trí nhớ của cô nữa.

... ..

Trên đường đến trường, Dao Dao nhìn cảnh bên ngoài, nhưng trong lòng lại suy nghĩ về Lam Ly.

' anh xin lỗi ' là gì chứ ?

Nếu anh muốn xin lỗi, vậy thì hãy đến đây...xuất hiện trước tôi lần nữa...xin lỗi tôi..thì tôi sẽ tha cho anh. Nếu không...tôi sẽ xem lời xin lỗi đó của anh không hề có thành ý gì đó...đồ ngốc...

Lam Ly..anh..hiện giờ đang ở đâu ?...

Lâm Quân nhìn một bên trầm mặt Dao Dao, không hiểu sao trong lòng anh lại đau nhói.

Cô...vì cái gì phải trầm mặt.

Cô phải cười mới đúng..

Mẫn Mẫn không phát hiện không khí kì lạ giữa hai người, vẫn không ngừng líu ríu nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Đến trường, Dao Dao vừa bước xuống xe thì thấy Cảnh Dương đang đứng trước cổng trường, nhữnh nữ sinh thì tụ năm, tụ bảy gần đó dùng ánh mắt mê đắm hòa hăm mộ nhìn hần.

Mẫn Mẫn cũng vừa xuống xe, chưa kịp than thở vì ngôi trường quá bụi và xa hoa thì thấy Cảnh Dương đứng trước cổng, hai tay bỏ vào túi quần, lưng dựa vào một cột đá, khuôn mặt ôn nhu, tuấn nĩ như thiên thần, tâm cô bỗng đập ' bang bang ', đôi mắt lập lờ ánh sáng hòa lẫn sự si mê như bao nữ sinh khác.

Kìng ! Đó chính là Kìng a ! Sao anh ấy lại ở đây ?

Bất quá không quan trọng ! Cô đã định rồi, anh ấy nhất định sẽ là của cô !

Trong ánh mắt kinh ngạc của Dao Dao, Mẫn Mẫn bước về phía cổng trường.

Lâm Quân ra khỏi xe và lại gần Dao Dao, định nói tạm biệt với cô, nhưng tầm mắt cô lại nhìn về phía cổng trường, vì tò mò nên anh cũng nhìn theo thì thấy bóng dáng của Mẫn Mẫn, khẽ nhủ mày, trong mắt tràn đầy vẻ chán ghét với cô ta.

Lại muốn giờ trò lừa gạt gì nữa đây ?

Nhưng không sao, miễn là đừng đụng đến điểm mấu chốt của anh - Dao Dao, nếu không thì....

Trong mắt Lâm Quân chợt lóe qua tia sát khí.

Mẫn Mẫn hiển nhiên không biết mình rất vinh hạnh đã tiến vào danh sách ' nhân vật cần xử lí ' của Lâm Quân, cô vẫn giữ vẻ mặt ôn nhu thánh mẫu tiến về phía trước.

Mọi người đều ngẩn ngơ nhìn Mẫn Mẫn.

Dao Dao trong lòng không khỏi thầm khen.

Đúng là hào quang của nữ chủ quá mạnh mẽ mà.

Nhìn đi, chung quanh có người nào là xấu không chứ ? Người bình thường nhất trong đám cũng là đẹp hơn cô ta những ba phần.

Mẫn Mẫn thấy mọi người ngẩn ngơ nhìn mình thì đặc ý không thôi nhưng ngoài mặt lại chẳng tỏ vẻ gì, chỉ giữ vững nụ cười ôn nhu đến trước mặt Cảnh Dương, xòe một bàn tay ra, cười càng thêm sáng lạng nói.

" chào anh, em là Lý Mẫn Mẫn, mới chuyển vào đây học, anh là học sinh của trường này đúng không ? Từ nay mong được anh giúp đỡ nhiều hơn "

Mẫn Mẫn trong lòng cười thầm.

Chẳng phải trên phim Hàn Quốc hay phim ngôn tình gì gì đó..thường diễn nam chính sẽ động lòng với nữ chính chỉ vì nụ cười thôi sao ? Cô chắc chắn một điều, bất ai miễn là giống đực đều sẽ động lòng với nụ cười tỏa nắng này của cô thôi.

Dao Dao nhìn Mẫn Mẫn như vậy thì rút trờu khoe miệng.

Đây là đang diễn phim Hàn Quốc sao ?

Của dàn làm phim nổi tiếng nào vậy trời !?!

Lâm Quân trào phúng, khinh thường nhìn Mẫn Mẫn đang ra sức diễn ' em nở nụ cười tỏa nắng cho tim anh đập nhanh '.

Cô ta nghĩ đây là nơi nào ? Tự xem mình là trung điểm của đoạn thẳng, là tâm O của hình tròn sao ?

Đúng là ngu ngốc !!

Tự hỏi lại, sao lần đầu tiên thấy ả đàn bà ghê tởm này, trong lòng anh lại sinh ra một tia muốn bảo vệ nhỉ ?

Chắc lúc đó mắt anh kém đột xuất.

Những nữ sinh xung quanh đã phục hồi từ trong thất thần, dùng ánh mắt tóe lửa nhìn vào Mẫn Mẫn.

Như vậy càng khiến cô ta đặc ý thêm.

Đúng, đúng vậy, cô sinh ra là để cho đàn ông súng ái, yêu thương và để nhận những ánh mắt ghen tị của các nữ nhân.

' oáp '

Cảnh Dương không kiên nhẫn che miệng ngáp một cái.

Mẫn Mẫn toàn thân cứng đờ, có một sự nhục không hề nhẹ.

Hắn..hầm làm vậy là có ý gì ???

" này..." Mẫn Mẫn tuy trong lòng vẩn vơ, nhưng trên môi vẫn nở nụ cười khó xử và trong mắt mơ hồ đã xuất hiện những giọt lệ ứa khuất.

Cảnh Dương khẽ cười ôn nhu, không nhìn ra cảm xúc, nhưng trong lòng đã âm thầm trào phúng.

Hừ ! Cô ta tưởng anh không biết cô ta đang diễn tuồng gì hay sao ? Ngu ngốc !

" thật thất lễ rồi Lý tiểu thư, chỉ là tối qua tôi không ngủ đủ giấc mà thôi, với lại buổi sáng lại bị con ruồi đáng chết làm phiền ấy mà "

Mẫn Mẫn nhẹ thở ra, sau đó dùng khuôn mặt lo lắng nhìn Cảnh Dương.

" anh không ngủ đủ giấc sao ? Như vậy sẽ không tốt cho sức khỏe đâu ! Anh phải..."

Cảnh Dương nhàm chán đứng nghe Mẫn Mẫn nói.

Cô ta chẳng lẽ ngu ngốc đến nỗi không biết con ruồi anh đang nói đến chính là cô ta hay sao ?

Quả nhiên, ngu ngốc vẫn chính là ngu ngốc, dù thế nào đi nữa thì vẫn là ngu ngốc...

Cảnh Dương nhàm chán liếc nhìn xung quanh, bỗng anh thấy bóng dáng quen thuộc mà anh đã tương tư đến cả trong giấc mơ cũng gặp thì mừng rỡ. Nhưng khi thấy bóng dáng người đàn ông tuấn mĩ đứng bên cạnh đang nói cười vui vẻ với cô thì trong lòng dâng lên một cỗ khó chịu hòa lẫn tức giận.

Mặc kệ Mẫn Mẫn vẫn còn đứng lải nhải như con ruồi, anh chạy lại chỗ Dao Dao và ôm cô vào lòng.

Dao Dao bị tập kích bất ngờ, nhất thời không kịp phản ứng.

Lâm Quân thì không như vậy, mắt anh khẽ híp lại chứa đầy sự nguy hiểm.

" Cảnh thiếu gia, mong anh hãy thả Dao Dao ra, anh không biết như vậy là rất không lịch sự hay sao ? "

Cảnh Dương cũng không buông ra Dao Dao, cười ôn nhu nhưng sát khí bắt đầu tỏa ra.

" Anh là ai ? Có quan hệ gì với Dao Dao ? "

Lâm Quân toàn thân cũng bắt đầu tỏa ra lãnh khí, vẫn giữ thái độ lễ phép.

" chuyện đó hình như cũng không liên quan đến Cảnh thiếu gia thì phải "

" sao lại không liên quan được chứ..."

... ..

Cứ thế, người một câu, ta một câu, hai bên không ngừng nói móc nhau từ lời nói đến hành động...

Quần chúng nhân dân đứng kẻ bên bị lãnh khí và sát khí của hai người làm sợ đến không dám nhúc nhích, chỉ trừ Mẫn Mẫn còn không phát hiện Cảnh Dương bỏ đi, miệng không ngừng thao thao bất tuyệt cùng Dao Dao đang đầu đầy hắc tuyến bị hai người giạt qua giạt lại như hai đứa con nít đang giành giật món đồ chơi.

Từ tận đáy lòng cô hét lên.

Đây là xảy ra chuyện gì a !!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hào Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương 21

Dao Dao nhìn hai người đàn ông cao quý, tuấn mĩ không ngừng đấu khẩu với nhau thì trên trán dần xuất hiện ba vạch hắc tuyến.

Có cảm giác mình bị xem thành món đồ chơi của hai đứa con nít không hề nhẹ.

Lúc Dao Dao muốn bạo phát lên thì tiếng chuông báo sắp vào giờ học vang lên, thành công làm cho hai người kia đang đấu khẩu mà dừng lại, cũng làm cho Mẫn Mẫn biết thì ra này giờ cô ta nói chuyện một mình, nam thần của cô ta đã sớm chạy đi đâu mất.

Một lần nữa ...có một sự nhục không hề nhẹ...

Dao Dao và Lâm Quân nói tạm biệt rồi dưới sự lôi kéo của Cảnh Dương, cô không thể không đi.

Dao Dao không hề biết, trước khi đi, hai người đàn ông này còn lặng lẽ ' liếc mắt đưa tình ' nhau một cái, không hẹn mà trong lòng cùng nói.

Hãy đợi đó !

Mẫn Mẫn nhìn nhìn xung quanh cuối cùng cũng thấy bóng dáng King yêu dấu của cô ta, chưa kịp vui mừng thì đã thấy hắn nắm tay Dao Dao vào tường.

Sắc mặt của Mẫn Mẫn bất chợt trở nên dữ tợn vụn vụn, cắn chặt răng, bàn tay đã xiết thành nắm đấm.

Dao Dao !!! Dao Dao !!! Lại là cô sao ?!? Hãy đợi đó !?! Một ngày nào đó..tôi sẽ làm cho cô nhục nhã quỳ xuống liếm giày của tôi, cầu mong một lời khinh bỉ cô từ tôi !!!!! Tất cả mọi thứ hiện giờ của cô đều là của tôi, tôi chắc chắn sẽ cướp lại hết tất cả !!!

Trong mắt Mẫn Mẫn xẹt qua tia sát khí, nhưng rất nhanh biến mất.

Dao Dao đi phía trước bỗng cảm thấy lạnh sống lưng, hơi run lên một chút.

Cảnh Dương như cảm nhận được, dừng lại một chút, lo lắng hỏi Dao Dao.

" Dao Dao, em sao vậy ? Lạnh sao ? "

Dao Dao cười khẽ.

" em không sao, cảm ơn anh "

Bỗng cô nhớ đến, Lam Ly cũng từng ôn nhu như vậy đối với cô.

Lam Ly...hiện tại anh đang ở đâu ?...

Anh chỉ đưa tôi tờ giấy với ba chữ ' anh xin lỗi ' rồi biến mất à ?....

....Đồ nhát gan...

Tôi..sẽ không tha thứ cho anh..

..

Mẫn Mẫn thấy bóng dáng hai người phía trước dừng lại thì trong lòng thầm nói.

Cơ hội đây rồi !

Mẫn Mẫn đi về phía Cảnh Dương và Dao Dao đang đứng, thấy hắn tỏ vẻ lo lắng cho Dao Dao tuy trong lòng ghen tị muốn chết nhưng vẫn tỏ ra lo lắng hỏi, gấp gáp hỏi.

"Dao Dao, em làm sao vậy ? "

Dao Dao nhìn về phía Mẫn Mẫn, lắc đầu nói.

" em không sao "

Đúng là nữ chủ a ! Lúc này hào quang thánh mẫu đang tỏ ra vô cùng cường đại, đến cả cô cũng muốn cảm thấy Mẫn Mẫn quả thật là có tình cảm chị em với cô nữa là.

Dù nghĩ vậy, nhưng cô lí nào không biết chắc cô ta đang trong lòng thầm chửi mắng cô.

" à đúng rồi Mẫn Mẫn, em học lớp 8A đó, chị đã biết mình học lớp nào chưa ? "

Dựa theo nguyên tắc thì nữ chủ Lý Mẫn Mẫn bị phân phối vào lớp F - lớp thấp bé nhất.

Lớp F hiện thời rất đông học sinh, chủ yếu là mấy tiểu thư, thiếu gia nhà giàu vô dụng không chịu học hành, luôn quậy phá, trong lớp đó có vài học sinh bình dân ham học trong đó, nhưng theo thời gian cũng bị ' nhiễm bệnh ' như bọn họ.

Với hào quang của nữ chính, Mẫn Mẫn bước vào lớp F, lúc đầu bị bọn họ ăn hiếp trầm trọng, có lúc thì còn lấy Dao Dao ' nhút nhát ' ra làm bia đỡ đạn.

Nhưng theo thời gian, hào quang của Mẫn Mẫn càng phát ra cường đại, thay đổi lại bản tính của học sinh lớp F.

Học sinh lớp F bắt đầu biết học bài, làm bài...dù cho sau thi rớt Top 200 nhưng họ vẫn vô cùng cảm kích Mẫn Mẫn chỉ cho bọn họ con đường tương lai sáng lạng và còn tôn thờ Mẫn Mẫn lên làm vị cứu tinh của bọn họ.

Bỏ tay.

" ờ ừm...lát nữa chị sẽ đi xem "

Sau đó Mẫn Mẫn dùng vẻ mặt ngượng ngùng nhìn qua Cảnh Dương.

" King..anh có thể dẫn em đi không, em mới đến nên không biết đường "

Cảnh Dương nhú lại mi một chút, sau đó cười khẽ nói.

" Lý...à không, Ngô tiểu thư, từ góc độ của cô xoay 90° về bên phải, đi thẳng một lúc có hai cua quẹo, cô quẹo bên trái rồi đi thẳng vào sâu bên trong rồi quẹo bên phải, đi chút nữa thì quẹo trái, đi cỡ 20 bước chân thì dừng lại, xoay 95° bên trái, sẽ thấy bản thông báo phân phối lớp cùng bản đồ. Tôi phải đưa Dao Dao đến lớp, tạm biệt cô "

Nói xong lời kéo Dao Dao cao bay xa chạy, chỉ để lại Mẫn Mẫn đang hận nghiền răng nghiền lợi.

... ..

Đến lớp, Dao Dao vẻ mặt buồn cười nhìn Cảnh Dương.

" anh thật sự chơi cô ấy ác quá, nơi đó rõ ràng là nhà vệ sinh a "

Cảnh Dương cười ôn nhu, vẻ mặt vô tội.

" anh đâu có nói dối, bản đồ quả thật nằm ở đó mà "

Dao Dao nghi hoặc nhìn hấn.

" là sao ? "

Cảnh Dương cười bí hiểm không nói.

Chỉ là...nơi đó hơi không được sạch sẽ mà thôi...

Đây là món quà đầu tiên tôi tặng cô a~ Ngô tiểu thư, cô phải hảo hảo mà hưởng thụ...

... ..

Mẫn Mẫn tức giận đi theo lời của Lâm Quân chỉ.

Quẹo trái..quẹo phải..đi thẳng...20 bước..dừng lại..xoay 95°..

Mẫn Mẫn vừa xoay người qua thì không may vấp phải vỏ chuối, mà thùng rác lại ở trước mắt, tấm bản đồ còn nằm nguyên trong đó...

" Aaaaaa..... "

Chắc ai cũng biết kết quả rồi nhỉ, Mẫn Mẫn rất vinh hạnh là người chôn vùi đầu tiên trong thùng rác.

... ..

Khi vào lớp, Dao Dao theo trí nhớ về ngồi bàn của mình.

Khi cô vừa ngồi xuống thì Lâm Uyển Nghi đã đến trước mặt cô, lấy ghế ngồi đối diện.

" Lý tiểu thư, câu trả lời của cô hôm nay về câu hỏi hôm qua của tôi thế nào ? "

Dao Dao cứng nhắc một hồi, cố nhớ lại là hôm qua Lâm Uyển Nghi đã nói gì với mình, sau đó cười nói.

" chúng ta có thể là bạn "

Lâm Uyển Nghi vui vẻ cười.

" chào bạn, mình là Lâm Uyển Nghi "

" Chào bạn, mình là Lý Dao Dao "

Hai người nhìn nhau cười, nụ cười thật lòng và vui vẻ nhất từ đó tới nay....

Chương 22: Chương 22

" Dao...Dao Dao.."

Ừm...ai kêu ta vậy...

Dao Dao mờ mịt nhìn về phía phát ra âm thanh, nhưng chỉ thấy một khuôn mặt xinh đẹp nghiêm túc mờ mờ.

Ủa...đây chẳng phải là bản mặt ' cô giáo Thảo ' dạy môn Toán sao ?

.....

" Lý Dao Dao ! Em có tỉnh hay không thì bảo !" Mỹ Lan cũng chính là cô dạy toán với biệt danh ' cô giáo Thảo ' tức giận lên khi thấy Dao Dao lại dùng khuôn mặt mờ mịt để nhìn cô như vậy.

Dao Dao con buồn ngủ cuối cùng cũng xua đi hết, nhìn cô Mỹ Lan đang tức giận tới nổi khuôn mặt xinh đẹp vằn vẹo.

Bộ cô không biết là khi cô nhăn mặt sẽ có bột phấn từ mặt cô rơi xuống hay sao nhỉ ?

Mỹ Lan đang định lên tiếng mắng chửi Dao Dao thì đôi mắt lơ đãng liếc qua cửa sổ, khi thấy bóng dáng của người bên cửa sổ thì cô bỗng rùng mình.

Sao cô lại quên chứ ? Dao Dao được người đó bảo hộ và người đó lên tiếng cảnh cáo rồi, nhưng lúc này....

Nghĩ tới đây, sắc mặt đầy son phấn của Mỹ Lan nháy mắt trắng bệch, không được tự nhiên nói với Dao Dao :

" em...em.. cuối giờ em ở lại trực nhật cho tôi ! Tôi tạm thời không truy cứu ! Mong em hãy học堂堂 hoàng trong tiết của tôi !" nói xong Mỹ Lan tiếp tục giảng bài tiếp, chỉ là tinh thần thấp thỏm lo âu.

" vâng " Dao Dao nhìn bóng lưng của Mỹ Lan mà nghi ngờ nổi lên.

Chắc có gì đó mờ ám ở đây đây.

... ..

" đã điều tra được chưa "

Trong căn phòng bí mật của Lam thị tập đoàn, có hai người đàn ông, một người không thấy rõ mặt, còn một người đã qua tứ tuần nhưng trông vẫn khỏe khoắn, người đó hết sức cung kính với người không thấy mặt.

" dạ, đã tra được rồi ạ ! Khoảng gần hai tháng trước, Lam Ly tiểu thiếu gia từng làm bác sĩ riêng cho con gái nhà họ Lý của Lý thị tập đoàn - Lý Dao Dao. Lý tiểu thư này được miêu tả là một người rất xinh đẹp nhưng lại nhút nhát. Bị tay nạn lúc đi du lịch với ông bà Lý tổng, được đưa vào bệnh viện của Lam Ly tiểu thiếu gia, theo như y tá trong bệnh viện đó nói thì Lam Ly tiểu thiếu gia đối với Lý tiểu thư rất khác biệt, và không khí giữa bọn họ trông rất ái muội. Sau đó, chấp nhận làm bác sĩ riêng của Lý tiểu thư, Lam Ly thiếu gia dọn vào Lý gia không lâu thì bỗng dọn ra. Cách đây hơn một tuần còn cho người bắt cóc Lý tiểu thư nhưng nhanh chóng thả ra "

Hừm...Lý tiểu thư...

" vậy...Lam Ly hiện giờ đang làm gì ? "

" Dạ, Lam Ly tiểu thiếu gia đang thầu tóm những bang phái khác, mua lại cổ phần của các công ty lớn, khai trừ những 'con chuột' trong Lam thị "

Lam Ly tiểu thiếu gia a.. Tôi không muốn phải bội cậu đâu a.. Nhưng đây là mệnh lệnh của tổng giám đốc.

Thật xin lỗi cậu..

Có gì đừng tìm tôi..

" hừm....xem ra..Lam Ly đã muốn phản kháng lại ta rồi a..hồ dữ tuy hiền nhưng có ngày cũng phải phát uy sức mạnh của mình, huống chi....Lam Ly cũng

không phải là hiền..."

Aa...những ngày sắp tới sẽ không quá nhàm chán...

Thân thể Quan Trung cũng chính là người đàn ông đã qua tứ tuần nhẹ run lên.

Tổng giám đốc...thật đáng sợ...

" lui ra đi "

" vâng "

Quan Trung ra ngoài, định đóng cửa lại thì giọng nói của người bên trong lần nữa vang lên.

" ngày mai sắp xếp lại lịch trình của ta, ta muốn có thời gian để đi nhìn mặt....em dâu tương lai "

"....vâng "

Trong lòng Quan Trung thầm phàn hộ.

Lý tiểu thư, mong là ngày mai cô vẫn còn sống bình an, nếu không...ai biết Lam Ly tiểu thiếu gia sẽ nổi điên tới chừng nào..

....

Sau khi Quan Trung đi rồi, Lam Thương nhìn đến số tài liệu trên bàn.

Đầu của số tài liệu đó còn có một tấm hình của một cô gái tuyệt sắc, cô chỉ khẽ nhếch mép cười nhưng lại làm cho vạn người mê đắm, ẩn chứa sau đôi mắt trong veo đó lại là đáy đại dương sâu thẳm.

Lam Thương vuốt ve tấm hình, cười khẽ.

" nhút nhát ?...tôi không nghĩ vậy đâu...Lý tiểu thư..thật mong mau đến ngày mai để có thể gặp cô, xem cô là người như thế nào mà có thể làm em trai tàn nhẫn của tôi lại yêu cô say đắm như vậy..."

... ..

Tan học..

Lâm Uyên Nghi đi lại chỗ Dao Dao, nói với cô.

" hay..mình giúp bạn nha " lời lẽ của cô còn hơi cứng nhắc, không được tự nhiên. Có lẽ là cô không thường hay nói những lời như vậy.

Dao Dao cười khẽ với Lâm Uyên Nghi, trong lòng một trận ầm ập.

" không cần đâu, mình làm được, bạn cứ về đi "

Kể từ khi cô và Lâm Uyên Nghi làm bạn đã được một tuần, cô ấy đối xử rất tốt với cô, lúc đầu cô ấy chỉ biểu hiện quan tâm cô qua mọi hành động chứ không biểu hiện bằng lời nói, nhưng nhờ ' khóa huấn luyện đặc biệt ' của cô, cô ấy dần dần cũng nói ra được những cảm xúc của mình.

Lâm Uyên Nghi tuy được nuông chiều nhưng từ nhỏ đã không có một người bạn nào chơi chung vì nói cô ấy nhà giàu, chanh. Lâm Uyên Nghi nghe được những lời đó thì lúc đầu khóc rất nhiều, tiếp theo đó là tức giận tố cáo nhưng lâu rồi cũng quen nên làm lơ luôn. Muốn nói gì thì nói.

Có lẽ vì điều đó nên Lâm Uyên Nghi không biết cách giao tiếp với những người bạn cùng lứa tuổi của mình, theo thói quen lời ra khỏi miệng toàn là những lời cay độc nhưng bản thân cô ấy đâu muốn nói như vậy.

Lâm Uyên Nghi bản thân cô là một nữ phụ đáng thương, đáng lẽ ra cô ấy mới chính là nữ chính thật sự, nhưng cô ấy lại tìm không đúng nam chính cho cuộc đời mình mà thôi.

Lâm Uyên Nghi lo lắng nhìn Dao Dao đang cười tươi trước mặt.

" nhưng mà..."

Dao Dao cắt lời Lâm Uyên Nghi.

" không nhưng gì hết, bạn về đi, nếu không mình sẽ không mang bánh pudding của Lâm thúc cho bạn nữa "

Dưới sự uy hiếp của Dao Dao, Lâm Uyên Nghi cuối cùng cũng phát cờ trắng chịu thua, trước khi đi còn không quên lo lắng căn dặn Dao Dao.

" được rồi, nhưng bạn phải về sớm đó "

Dao Dao trên trán chảy xuống ba vạch hắc tuyến.

Cô đâu phải con nít hư đâu trời !!!

" biết rồi biết rồi, mình sẽ về trước 6h30' được chưa ? "

" ần, vậy thì được, hẹn mai gặp lại "

" bye "

... ..

Sau khi Lâm Uyển Nghi đi rồi, Dao Dao bắt tay vào công việc.

" để coi...trước tiên phải đi lấy nước cái đã "

Dao Dao xách cái thùng đi vào WC lấy nước, rút kinh nghiệm, lần này cô đứng nghe kĩ có tiếng gì hay không rồi mới dám bước vào.

Xách thùng nước to dùng về lớp, Dao Dao chưa kịp mở cửa thì cánh cửa đã mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chương 23

" giáo...giáo sư..! " Dao Dao kinh ngạc ngược nhìn khuôn mặt tuần tú của Nam Cung Thần.

Chịu thôi, ai biểu cô lùn làm chi.

Mà sao Nam Cung Thần còn ở đây ?

Giờ này đáng lẽ ra hắn phải về rồi chứ ?

Nam Cung Thần nhìn xuống thân hình nhỏ bé đang đứng gần mình, thân thể cao lớn của hắn như hoàn toàn bao bọc lấy cô, nhìn cô y như chú mèo con nhỏ đáng yêu đang nép vào lồng ngực của hắn làm nũng vậy.

Suy nghĩ như vậy làm Nam Cung Thần không khỏi tâm trạng dâng lên một nỗi cao hứng.

Nếu được thật như vậy thì tốt rồi.

" em giờ này sao còn ở đây ? "

Nam Cung Thần giả bộ hỏi, thật ra hắn đã biết cô ở đây vì bị phạt, phải trực nhật xong mới được về, nên hôm nay hắn nhân lúc cô đi lấy nước, lén vào phòng học để bày xấp tài liệu học tập của mấy tháng sau lên bàn giáo viên, kiểm soát để ở lại cùng cô.

Đây cũng được xem là khoảng khắc riêng của cô và hắn mà nhỉ ?

Nam Cung Thần khẽ đẩy đẩy mắt kính để che dấu cảm xúc trong đôi mắt sắc bén.

Dao Dao cười khê.

" em bị cô Mỹ Lan phạt ở lại trực nhật vì không tập trung trong giờ của cô ấy, còn thầy ? "

" tôi còn một số tài liệu cũng không quan trọng lắm chưa làm xong, hay để tôi giúp em nha ? "

Tuy là hỏi nhưng giọng điệu của Nam Cung Thần lại hết sức kiên định không cho phép bất cứ lời từ chối nào được thốt ra từ đôi môi nhỏ xinh của Dao Dao.

Cứ nghĩ thân hình nhỏ bé, ốm yếu của cô mà lại phải trực cái lớp to dùng thì hắn lại cảm thấy tim như bị ai nhéo một cái đau.

Hắn vừa thấy đau lòng vừa thấy hận.

Hận à Mỹ Lan đáng chết kia !

Đừng tưởng hắn không biết à đã ghen tị Dao Dao từ lúc vừa thấy cô rồi. À nhiều lần làm khó cô mọi lúc mọi nơi. Cuối cùng vì nhịn không được nữa hắn mới lên tiếng cảnh cáo. Vừa làm à và những giống cái khác không tổn hại đến Dao Dao vừa cảnh báo những giống đực khác không được lại gần cô.

Một mũi tên trúng hai đích, tội gì hắn lại không làm ?.

" v..vâng "

Dao Dao ngẩn ngơ, bất giác đồng ý rồi.

Khi lấy lại tinh thần thì Nam Cung Thần đã giành lấy thùng nước từ tay cô khi nào.

... ..

" cảm ơn thầy rất nhiều, giáo sư ! "

Dao Dao cảm kích nhìn Nam Cung Thần. Hôm nay nếu không có hắn, không chừng cô cũng không làm xong nhanh như vậy.

Tuy nói là cùng trực nhật chung nhưng đa số là Nam Cung Thần làm, cô vừa định quét lớp thì hắn giành làm, cô vừa định lau lớp thì hắn cũng giành làm nốt, cuối cùng thì chịu không được nữa lên tiếng, hắn mới cho cô bôi bàn.

Nam Cung Thần cười khê, nhịn không được xoa xoa đầu cô.

" không có gì, em về đi "

Ừm... thật mượt, thật mát.

Cảm giác đã đây khiến hắn nhịn không được mà xoa đầu cô thêm vài cái.

Dao Dao đen mặt rồi.

Lấy tuổi kiếp này cộng với kiếp trước của cô ít nhiều cũng hơn hắn mười mấy tuổi, vậy mà hắn dám xoa xoa đầu nàng ??!

Tuy nghĩ vậy, Dao Dao cũng không tiện nói ra.

Dù gì thì hắn cũng là nam chính, không thể đắc tội, hơn thế nữa, cách đây ít phút hắn cũng giúp cô nhiều như vậy, cô cũng không thể lấy oán báo ơn.

" vậy em về trước, tạm biệt thầy "

Dao Dao nhanh chóng chạy ra cửa sau khi nói lời tạm biệt với Nam Cung Thần.

Nam Cung Thần nhìn bóng dáng xa dần của Dao Dao, môi khẽ nâng lên một nụ cười chứa đầy sùng nịnh mà chính bản thân hắn cũng không biết.

Thật là đáng yêu a....

Hắn nhìn xuống bàn tay lúc nãy xoa đầu Dao Dao, khẽ nâng lên, đặt lên đó một nụ hôn.

Từ vị đó.....

... ..

... ..

Dao Dao đi lại chỗ xe của Lâm Quân đang đậu.

" anh Lâm Quân "

Lâm Quân mở ra cửa xe, Dao Dao bước vào, sau đó thắt dây an toàn, vừa ngước mắt lên thì thấy đôi mắt Lâm Quân đang ôn nhu nhìn cô.

" Dao Dao, hôm nay em thế nào ? "

Dao Dao cười đáp lại.

" rất tốt ạ "

Đây chính là thói quen được hình thành từ tuần trước, mỗi khi cô tan học, Lâm Quân đều sẽ ôn nhu nhìn cô và nói ' Dao Dao, hôm nay em thế nào ? ', cô cũng dần quen và cảm thấy vô cùng ấm áp.

" ân, vậy bây giờ anh sẽ đưa em đến công ty của Lý tổng "

Dao Dao ngạc nhiên nhìn Lâm Quân đang lái xe.

" sao phải đến đó hả anh ? "

Chẳng phải đó là nơi mà vị anh trai lạnh lùng của cô đang làm việc sao ? Sao cô phải đến đó ?

" đại thiếu gia nói đưa em đến đó, hình như là có chuyện gì đó muốn nói với em "

Dao Dao gật đầu.

" vậy sao.... "

Hắn thì có gì muốn nói với cô được chứ ?

Ngày nào cũng bày ra cái mặt lạnh như băng như mọi người thiếu nợ hắn mấy đời vậy, khiến cô càng ngày càng không muốn về nhà tí nào.

Với lại hắn cũng là hung thủ hại chết cô chứ không ai.

Nhưng vì bánh pudding của Lâm thúc...nên nhin...

Dao Dao như chợt nhớ tới cái gì, quay sang nhìn Lâm Quân.

" anh Lâm Quân, Mẫn Mẫn đâu ? "

Lâm Quân nghe Dao Dao hỏi thì mặt không đổi sắc nói.

" lúc này khi em chưa ra, cô ta nói với anh là hôm nay sẽ đi shopping với bạn nên kêu anh chờ em về trước "

" thì ra là vậy "

Lâm Quân nhìn Dao Dao không nói nữa mà quan sát khung cảnh bên ngoài thì cười ôn nhu.

Thật ra, anh không nói với cô rằng.

Anh quên mất Mẫn Mẫn, mà thôi, dù gì thì cô ta cũng biết mò đường mà về nên anh cũng không quan tâm.

... ..

' kết '

Xe dừng lại trước một công ty lớn cao chọc trời, nhìn qua có vẻ sang trọng và uy nghiêm, chính giữa của tòa công ty đó còn có một tấm bản với nét chữ ' rông bay phượng múa ' màu vàng hết sức uy nghiêm [LÝ THỊ].

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Chương 24

Sau khi bước vào Lý thị cùng Lâm Quân, thì một cô gái xinh đẹp đi đến trước mặt họ, cô cười nói với Lâm Quân.

" thư kí Lâm, trưởng phòng Hùng quản lí bộ tài chính đang muốn gặp anh để bàn một số công việc "

Lâm Quân khẽ gật đầu, sau đó quay sang nhìn Dao Dao.

" Dao Dao, anh phải đi làm chút chuyện, em đến phòng tổng giám đốc trước đi. Tầng 70 cao nhất ấy "

Dao Dao gật đầu.

" em biết rồi, anh đi đi "

" ần "

Dao Dao đang định xoay người đi đến thang máy thì bàn tay đã bị bàn tay to của Lâm Quân giữ lại.

Dao Dao kinh ngạc quay sang nhìn hắn.

Lâm Quân mặc kệ ánh mắt kinh ngạc của mọi người trong công ty, cúi đầu xuống in một nụ hôn lên trán Dao Dao, khẽ nói nhỏ.

" cẩn thận em nhé "

Sau đó quay đi, để lại Dao Dao đang kinh ngạc nhìn bóng lưng của hắn.

Hắn...hắn hôn cô...?!?...

Dao Dao bỗng cảm thấy tim mình đập thật nhanh, trên mặt xuất hiện những rặng mây đỏ trông hết sức động lòng người, làm cho ai đó đang ăn dấm chua vì xem màn hôn lúc nãy qua camera phải ngẩn ngơ mà nhìn cô, tim cũng đập lệch nhịp.

... ..

Dao Dao bước vào thang máy, thang máy cũng lập tức đi vào theo rất đồng người, đa số là giống đực.

Vì chật quá nên Dao Dao bị ép tới góc của thang máy.

Thang máy đang yên đang lành chậm rãi chạy, nhưng Dao Dao thì không yên lành tí nào.

Vì cô đang...bị quấy rối..

Người quấy rối cô là một đại thúc già nua, thân hình mập mạp ụt ịt như con heo, bàn tay to đầy thịt của hắn cứ như có như không đụng chạm vào hông cô, hết bóp rồi xoa.

Dao Dao khó chịu vặn vẹo, ràng chen qua chỗ khác để tránh đi bàn tay đáng ghét đó.

Lí do vì sao cô không đánh hắn ư ? Rất đơn giản, vì hắn toàn thân mặc đồ vet hàng hiệu, người xung quanh trông cũng có vẻ nể hắn ba phần.

Nếu lỡ hắn là một cổ đông lớn quan trọng của Lý thị mà cô lại đánh hắn, làm hắn nổi giận, gây bất lợi cho Lý thị thì chết chắc !

Cô cũng không muốn mang danh là ' bại gia chi nữ ' nên đành nhẫn nhịn, vì lợi ích của Lý thị nên cô phải nhịn...phải nhịn...

Nhưng cô cũng không phải là người có tính kiên nhẫn cao đâu nha.

Thang máy chạy quá lâu, giữa đường còn phải dừng thả người, rồi xuống dưới đón người tiếp, rồi lên trên, cứ như vậy không biết qua bao lâu.

Bàn tay của hắn không ngừng xoa xoa bóp bóp, dường như hắn cảm thấy vẫn không đủ, dịch bàn tay ra phía trước một chút, cách một lớp quần nắm lấy hạt trần châu của cô bóp mạnh rồi xoa.

Dao Dao chịu kích thích quá lớn, chút xiu nữa té xuống, nhưng nhờ thanh máy có thành vịnh nên cô không vể với đất mẹ được.

Cô che miệng lại, giấu những tiếng rên rỉ sắp phát ra.

Phải nhịn....nhịn....vì ba...nhưng..

Hắn đưa thêm một bài tay vào dưới váy của cô, khẽ vén đáy quần lót sang một bên, xoa xoa cựa huyệt một cái rồi đâm vào một ngón.

A...

Dao Dao bị tập kích bất ngờ, bên trong kẹp chặt lấy ngón tay hắn, dưới sự kích thích, tiểu huyệt bắt đầu chảy ra mật dịch dọc theo ngón tay hắn mà chảy xuống.

Bên tay cô còn vang lên tiếng gằn gừ già nua sung sướng ghê tởm nhỏ nhỏ của hắn.

Dao Dao cuối cùng không chịu được nữa, cầm tay hắn rút ra khỏi tiểu huyệt của mình, cô nhìn lại, trên ngón tay hắn còn dính mật dịch ngon ngọt của cô.

Nhìn thấy như vậy, cơn giận của Dao Dao bùng nổ lên tới cực đỉnh.

Tên khốn nạn !!!

Dao Dao lấy một ít bột phấn độc giấu trong người ra, âm thầm rắc toàn bộ lên người hắn.

Trên người cô vốn luôn dự trữ một số bột phấn độc có tên là

[AXDF 675] do cô tự chế từ kiếp trước, vì để đề phòng lỡ như có hiệu ứng burom bưóm, Mẫn Mẫn muốn diệt trừ cô sớm hơn thì cô có thể dùng nó rắc lên cô ta rồi bỏ trốn, ai biết cô phải dùng nó nhanh như vậy, mà người cô ứng dụng vốn không phải là nữ chủ Mẫn Mẫn nữa chứ !

[AXDF 675] hay còn gọi là ' khổ độc ' hoặc ' độc ngứa '. Trong một hạt phấn ngứa nhỏ nhoi này có chứa hàng ngàn, hàng vạn con virus gây ngứa. Chỉ cần một viên dính vào quần áo thôi thì những con virus này sẽ tự sinh sôi nảy nở và bò khắp người người bị dính, cắn thịt, ăn các tế bào và con đầu đàn thì hút máu. Trên chân của chúng có những độc gai, khi bò chất độc sẽ tiết ra và gây ngứa. Nói chung là người bị dính đau tê tâm liệt phế. Muốn sống không được mà muốn chết cũng không xong.

Chúng sẽ không rời khỏi cơ thể người bị dính, mà dùng chất dịch axit tiết ra từ nước bọt, phá vỡ lớp da bên ngoài và chui vào cơ thể, tiếp tục sinh sôi nảy nở trong đó, ăn dần mòn đi sinh mạng người bị dính. Khủng khiếp vô cùng.

Con virus này cũng được coi là một loại cổ trùng, muốn giải nó thì rất dễ, chỉ cần sự ra kện của chủ nhân, nó sẽ tự động chui ra cơ thể người đó và trở lại thành viên phấn độc nho nhỏ vô hại.

Mà chủ nhân của nó...là Dao Dao.

' ting '

Thang máy dừng lại ở tầng 70, Dao Dao không để ý tới người đàn ông đó nữa mà bước đi.

Dù gì thì cô cũng rất rộng lượng, không so đo với người sắp chết.

Với lại, lâu rồi những bảo bối của cô vẫn chưa được ăn, tên đó nhiều thịt như vậy chắc là đủ cho chúng ăn no.

Trời đất minh đám ! Câu nói của ông bà tổ tiên ta ngày xưa để lại chẳng sai tí nào !

Thà đắc tội đàn ông chứ chớ đừng dại mà đi đắc tội phụ nữ !

.....

Bước đến căn phòng lớn trong góc cuối, Dao Dao khẽ gõ cửa, từ máy truyền âm bên ngoài vang lên tiếng nói trầm thấp, lạnh lùng của Lý Minh Hiên.

[ai ?]

Dao Dao lại gần máy truyền âm, nói.

" anh hai, là em, Dao Dao "

[vào đi]

Cánh cửa tự động mở ra, Dao Dao bước vào.

Bên trong là một không gian vô cùng rộng lớn, bàn làm việc xa hoa nhưng trang trí đơn giản, ghế sofa và cái bàn tiếp khách. Kính thủy tinh trong suốt, từ đây đứng nhìn có thể thấy được một thành phố thu nhỏ tuyệt đẹp. Máy lạnh, còn có một phòng ngủ riêng nữa.

Nói chung là tiện lợi hết chỗ nói. Bên dưới lót thảm nhung lông mềm mại. Trên trần nhà có đèn treo kiểu trông hết sức xa hoa và cao quý.

Lý Minh Hiên còn đang vui đầu trong xấp tài liệu, thấy Dao Dao vào thì ngược đầu lên nhìn cô.

" em ngồi đi "

Dao Dao ngượng ngừng ngồi xuống.

Không gian im ắng, cô cũng không biết nói gì cho phải, dù gì cô và hắn cũng không thân lắm.

Được một lát, Lý Minh Hiên cũng lên tiếng.

" Dao..Dao Dao, em muốn uống gì ? "

" dạ, gì cũng được "

" ần, vậy thì...sữa nhé ? Đủ vitamin, có lợi cho sức khỏe "

Sữa...Sữa...lại là sữa..

Không hiểu sao cô lại có duyên với sữa như vậy.

Dao Dao do dự một hồi rồi gật đầu.

Lý Minh Hiền vừa lòng gật đầu.

Phải như vậy chứ, mới có đủ sức khỏe.

Sau đó đi lấy sữa trong tủ lạnh ở phòng ngủ riêng, đổ ra ly thủy tinh cho cô.

Dao Dao ngồi đợi được một lúc, cuối cùng Lý Minh Hiền cũng đem sữa lên, kèm theo đó là bánh pudding cacao được trang trí trong một cái đĩa tinh xảo.

Lý Minh Hiền đặt xuống bàn, sau đó ngồi xuống kế bên cô, môi hơi dương lên nói.

"em thử xem có ngon không?"

Dao Dao đôi mắt sáng lên nhìn bánh pudding hết sức quyến rũ đang nằm trên đĩa như đang nói 'đến ăn ta đi ~ ta mềm mềm, lạnh lạnh~ rất ngọt~ rất thơm~ rất ngon đó ngoa~', nhưng sau đó nghi hoặc nhìn Lý Minh Hiền.

"anh hai...đây là ..?..."

Khi hỏi, đôi mắt cô còn lên nhìn nhìn qua cái bánh pudding ngon lành, khe nuốt nuốt nước bọt.

Thật...thật muốn ăn...

Lý Minh Hiền buồn cười nhìn động tác nho nhỏ của cô, trong lòng một mảnh nhu tình.

Cô thật là đáng yêu...

Lý Minh Hiền xoa xoa đầu cô, sùng nịch nói.

"em ăn đi, tôi mới làm xong đó"

Dao Dao không quan tâm đến động tác và giọng điệu ám muội của Lý Minh Hiền, trong lòng cô bây giờ chỉ có bánh pudding mà thôi.

Nghe hắn nói vậy, Dao Dao mở to đôi mắt sáng nhìn hắn.

"really?"

Lý Minh Hiền buồn cười nhìn cô.

"yes"

Dao Dao không nghĩ ngợi gì nữa mà nhào vô ăn.

Ừm...ngon hơn cả Lâm thúc làm...

Vị ngọt ngào nhưng không ngán, còn mang thêm một phong tình khác, vị cacao thơm ngon vẫn còn vương vấn nơi đầu lưỡi.

Mềm mềm, mát lạnh...

Quả là một mỹ vị nhân gian khó có được...

Lý Minh Hiền sùng nịch nhìn cô.

"không ai giành ăn với em, từ từ thôi, vẫn còn nhiều lắm"

"ân..."

Không khí màu hồng với những trái tim đỏ bay bay, không khí ấm áp đến tận cùng.....

"em muốn nữa..." Dao Dao khó được làm nũng nói.

"ân"

Lý Minh Hiền cười khẽ bụng đã đi lấy bánh pudding khác.

Khuôn mặt tuần mĩ hoàn hảo khẽ trầm tư, xuyên qua chiếc cửa kính nhìn xuống thành phố bé nhỏ, tay khẽ đặt lên ngực.

Tình yêu loạn luân này của anh...liệu có được mọi người chấp nhận....

Tình yêu trái cấm...

Dẫu biết là sai...nhưng vẫn không thể nào từ bỏ được...để rồi vẫn cứ lún sâu...lún sâu...

Đến cuối...chỉ có mình anh trầm luân...mình anh rơi xuống vực thăm sâu không đáy...

Yêu em gái chảy cùng dòng máu với mình....

Dao Dao...anh biết phải làm gì đây...?...

Anh...đã không thể dứt ra được nữa...

Dao Dao...

Dao Dao....

Dù thế nào đi chăng nữa...anh vẫn sẽ mãi yêu em..

Anh sẽ không bỏ đi phần tình cảm này...

Vậy xin em...cũng đừng từ chối anh..

Xin em...đừng rời khỏi cuộc đời của anh...

Nếu không...anh sẽ phát điên mất....!!!

Lý Minh Hiền nhìn bóng dáng xinh xắn nhỏ nhắn đang hưng phấn ngồi sofa, môi khẽ nâng lên một nụ cười hoàn mĩ.

Dao Dao...anh sẽ làm em cùng anh rơi xuống vực thăm tội lỗi !!!!

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chương 25

Dao Dao đang vui vẻ ngồi trên ghế sofa chờ đợi cái bánh pudding của Lý Minh Hiền, bỗng cô cảm thấy được thân thể mình có gì đó không đúng, tay chân dần suy yếu đi.

Cô không ngu ngốc, hướng chi một đời cầm dao, cầm súng vì gia tộc, trải qua không ít sóng gió nên cô rất rõ ràng tình trạng của mình hiện giờ.

Cô...bị trúng thuốc...

Dao Dao đôi mắt dần sất bén.

Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì ? Tại sao cô lại bị trúng thuốc ?

Hay là....

Như chợt nghĩ tới điều gì đó, Dao Dao nhìn xuống mẫu bánh pudding còn vương vãi trên bàn.

Quả nhiên....trong bánh có hạ thuốc !!!!

Dao Dao sắc mặt âm trầm xuống.

Chẳng lẽ Mẫn Mẫn đã ra tay ?

Có thể lắm, tuy dựa theo kịch tình thì cô còn có thể giữ cái mạng nhỏ này thêm ba năm nữa. Nhưng Dao Dao ' nhút nhát ' đã chết, thay vào đó là cô.

Ai biết được sự xuất hiện của cô có gây ra hiệu ứng bướm bướm, khiến Mẫn Mẫn muốn diệt cô sớm hơn ?

Không được ! Bây giờ cô không thể chết ở đây ! Nếu cô chết thì chẳng phải sinh mệnh của ba, mẹ sẽ theo kịch tình mà phát triển...bi thảm như vậy...

Cho nên...cô sẽ không để Mẫn Mẫn đắc ý ! Cô nhất định phải rời khỏi đây !!!

Nhân lúc Lý Minh Hiền còn trong phòng bếp, Dao Dao nhẹ nhàng mở cửa phòng chạy ra.

Lý Minh Hiền đang đồ bánh pudding ra đĩa, ngay lúc Dao Dao vừa chạy ra khỏi cửa, động tác trên tay bỗng ngừng lại, môi nhếch lên nụ cười tà khí.

" em sẽ không thoát được đâu, chú mèo nhỏ ~ " giọng nói lạnh như băng nhưng lại chứa đầy sự chiếm hữu vang lên trong căn phòng rộng lớn vắng vẻ làm cho người ta không rét mà run...

... ..

Dao Dao bước đi với những bước chân gấp gáp trên hành lang dài thoắt thoắt.

Cô cảm thấy tay chân mình dần yếu đi.

Không được ! Nhất định phải ra khỏi đây ngay bây giờ ! Chỉ cần gặp anh Lâm Quân, hết thảy sẽ không lo nữa !

Cửa thang máy mở ra, Dao Dao mừng rỡ định đi vào thì thấy lão già dè xòm cô trong thang máy lúc này bước ra.

Trông hắn khá chật vật, đầu tóc rối nùi, quần áo nhăn nheo, thậm chí đã có vài vết rách nhỏ trên chiếc áo sơ mi, khuôn mặt mặt mạp dính những vết đỏ nho nhỏ như bị muỗi cắn, đôi tay béo ú không ngừng gãi toàn thân, thậm chí đã có vài chỗ bị tróc da chảy máu.

Hắn vừa thấy cô thì khuôn mặt béo ú vặn vẹo một cách dữ tợn, hét lên.

" Con khốn !!!!! Mày rút cuộc đã làm gì tao ?!!!! "

Nói xong hắn định tiến lên bắt Dao Dao nhưng bị cô né tránh.

Dao Dao không kiên nhẫn đá hắn một cái, trước khi vào thang máy còn không quên đá vào nơi cư ngụ của quý của hắn, khiến hắn đau đến tái mặt, nằm trợn vện dưới đất che lại cửa quý, đau đến không nói nên lời.

99,99% là đã bị phê.

Dao Dao cô bây giờ cũng không quan tâm hắn là cổ đông quan trọng gì gì đó, dù gì thì phê đi hắn cũng được coi là một việc làm tích đức, để sau này hắn không đùa giỡn con gái nhà người ta được nữa, với lại, cô bây giờ cũng không rảnh rồi mà đi quan tâm tới hắn.

Dao Dao bấm nút thang máy, thang máy ' ting ' một cái rồi đóng cửa lại.

Dao Dao một mình cảm thành vịnh.

Cô bây giờ đã gần như kiệt sức, chỉ cầu mong thang máy chạy nhanh nhanh để cô có thể thoát khỏi nơi nguy hiểm này.

Nhưng có vẻ ông trời không nghe được ý nguyện của Dao Dao, thang máy vừa xuống tới tầng 58 thì đột nhiên đi lên tầng 70.

Dao Dao khá kiệt sức nên không chú ý tới điều bất thường này.

Đợi khi nghe ' ting ' một cái, cô vui mừng tưởng đã tới nơi.

Nhưng khi cửa thang máy mở ra thì đã dập tắt đi mọi hi vọng của cô.

Khuôn mặt tuần tú của Lý Minh Hiền đang đối diện với cô, trên môi mang theo nụ cười nhẹ, trong mắt chứa đầy sự ôn nhu hòa yêu say đắm, anh khẽ nói với Dao Dao đang không thể tin đích về mặt.

" Dao Dao, pudding còn chưa ăn xong, sao em lại đi rồi, nào, về phòng ăn đi, anh đã để trên bàn sẵn rồi đó. Còn nữa, sữa em vẫn còn chưa uống xong, hay là về phòng anh sẽ uy em uống ' sữa ' của anh nga ~"

Dao Dao tuy trong lòng vạn phần hoảng hốt, nhưng vẫn là khuôn mặt bình tĩnh khẽ cười, chỉ là trong mắt không có một ý cười nào.

" em không ăn nữa đâu anh hai, lúc này Lâm thúc bảo em về có chuyện gấp, nên em đi trước " Dao Dao nhấn mạnh từ ' anh hai ' để cảnh cáo hắn.

Cô là em gái của hắn, hắn không nên làm điều gì bất lợi tới cô chỉ vì Mẫn Mẫn, nếu không hắn sẽ mất tất cả những gì hắn đang sở hữu trong tay.

Nói đoạn, Dao Dao định bỏ chạy đi xuống thang bộ, nhưng lại bị Lý Minh Hiền nắm lại tay.

Dao Dao cố gượng dựa nhưng không thành công, vì cô toàn thân đã kiệt sức.

" anh hai, buông em ra...! "

" a.. "

Lý Minh Hiền không nói gì, dùng công chúa ôm, ôm Dao Dao.

Đúng lúc này có vài người bảo vệ chạy tới từ cầu thang bộ.

Lý Minh Hiền không liếc nhìn họ một cái mà ôm Dao Dao trở về phòng tổng giám đốc, chỉ để lại một câu.

" đóng băng hết cổ phiếu và thẻ ngân hàng của hân, lấy lại hết 10% cổ phần trong tay hân, phé đi chức cổ đông, cắt thịt hân nấu cho chó ăn, đưa hai đứa con gái hân vào quán bar 'King Night' phục vụ cho mấy lão già trên 50 tuổi, còn vợ hân thì đưa vào quân đội phục vụ cho quân binh "

Mấy bảo vệ vừa nghe tới mệnh lệnh của Lý Minh Hiền thì không rét mà run.

Tổng giám đốc...thật đáng sợ !!!

Nhưng họ vẫn cung kính cúi đầu.

" vâng " sau đó lời lão heo còn đau đớn nằm trên đất đi thi hành nhiệm vụ.

... ..

Lý Minh Hiền ôm Dao Dao vào phòng riêng, để Dao Dao trên giường, sau đó lập tức liền đè trên người cô.

" muội muội, để anh hai nói cho em biết..." đôi tay Lý Minh Hiền khẽ vuốt ve khuôn mặt Dao Dao, hôn nhẹ lên đôi môi cô.

Dao Dao xoay mặt lảng tránh cái hôn của Lý Minh Hiền nhưng lại bị bàn tay của hân giữ lại cầm.

Dao Dao hít mất lại.

Sự việc hình như không giống như cô hình dung cho lắm...

Lý Minh Hiền khẽ cắn vành tai Dao Dao, thì thầm nói.

"... Lần đầu tôi gặp em là ở Lý gia, ngay buổi tiệc sinh nhật của em... Tôi được Lý Hùng bảo đi tìm đứa em gái Mẫn Mẫn đang đi loạn của tôi... Đi tìm khắp nơi mà chẳng có, nên tôi đã vào nơi diễn ra buổi tiệc... Lúc đó, tôi thấy đứa em gái đáng ghét của tôi đang bị một cô gái ' nổi trội ' la mắng, tôi không hề có một ý nghĩ đi ra giúp đỡ mà trốn ở một góc tối xem kịch vui. Nhưng nhờ đó...tôi mới thấy em...muội muội... Cô gái đầu tiên làm tôi kinh diễm, trong chiếc váy tím.trong em như một thiên sứ sa đọa nơi vực sâu của tội lỗi.. Cũng giống như tôi..em chỉ mang tâm tình xem kịch vui, biểu cảm trên mặt của em rất thú vị, nên tôi đã luôn chú ý tới em...tuy..đó chỉ là mặt nạ của em..nhưng tôi vẫn không khống chế được mà luôn chú ý tới em.Khoảng khắc em ngã xuống...tim tôi như ngừng đập..sợ hãi ? Đó là sự sợ hãi đầu tiên trong suốt 20 năm đời người của tôi. Quên hết tất cả chạy đến đỡ lấy em...tôi biết...tôi xong rồi..con tim tôi..đã thuộc về em..tất cả... Tuy em là muội muội cùng chung một dòng máu với tôi..nhưng tôi không quan tâm và cũng không muốn quan tâm đến những điều phiền phức ấy nữa... Vì...tôi đã hoàn toàn điên cuồng vì em. Em là một bông hoa đẹp đã khiến tôi say mê không lối về... Dẫu biết đó là sai nhưng vẫn không tự chủ mà đắm chìm. Tôi không thể thoát và cũng không muốn thoát khỏi vực thẳm tội lỗi này... Vì tôi yêu em, Dao Dao "

Phải...anh đã không thoát được nữa rồi..

Anh...đã không thể nào buông tay...

Nên xin em ...Dao Dao...

Dao Dao ngẩn ra khi nghe những lời nói thâm tình của Lý Minh Hiền.

Hân điên sao ?

Cô và hân là huynh muội đó ! Hơn nữa hân còn là nam chủ nữa !

Nói chung cô và hân không thể nào được. Dù cho cô có chấp nhận đi chăng nữa thì ba, mẹ và mọi người cũng sẽ không chấp nhận.

Mẫn Mẫn do cô ta có hào quang nữ chủ nên tất nhiên mọi người cũng sẽ không dị nghị gì cô ta.

Nhưng cô thì khác ! Cô chỉ là một nữ phụ nhỏ nhoi thôi thì làm được gì chứ ?

" um.um..."

Dao Dao định lên tiếng phản kháng thì một nụ hôn điên cuồng ập đến.

Lý Minh Hiền đưa lưỡi vào trong khoang miệng Dao Dao càn quét, nuốt hết nước bọt thơm ngọt còn vưon vẫn vị pudding của Dao Dao.

" ưm.."

Tay không ngừng xoa xoa khắp người Dao Dao. Chẳng bao lâu, hai người đều lả thê quần quít lấy nhau.

Dao Dao cố dùng sức chống cự nhưng đều vô dụng, hai tay cô bị Lý Minh Hiền lấy cavat cột lại ở đầu giường.

Hắn hôn khắp thân thể của cô, một tay không ngừng nắn bóp đôi gò đồng bào, còn tay kia thì đùa giỡn với hạt trân châu khiến mặt đỏ của cô không ngừng tiết ra mật dịch.

" a...um...a.."

Lý Minh Hiền hôn dần xuống cổ rồi tới đôi gò đồng bào, hắn để lại rất nhiều dấu hôn trên đó, cắn, mút lấy hạt đậu của cô, tay còn không ngừng vò vò.

" a..a..a...."

Chịu không nổi kích thích, Dao Dao đặt lên cao trào, toàn thân thể kiệt sức nằm trên giường.

Lý Minh Hiền hôn dần xuống bụng rồi tới mật hoa, mỗi nơi hắn đi qua đều để lại nhiều dấu hôn xanh tím, khá nổi bật trên làn da trắng nõn của Dao Dao.

Hắn đưa lưỡi liếm hết các mật dịch Dao Dao vừa tiết ra không chừa giọt nào.

" a..um..ân.."

Dao Dao khẽ rên rỉ, khoái cảm này...cô dần chìm đắm trong nó..

Hắn lấy một ngón tay đè lại hạt trân châu xinh đẹp, đưa đầu lưỡi vào trong vườn hoa bí ẩn của cô.

" a..a..ân.."

Khi hắn vừa đưa lưỡi vào thì Dao Dao vườn hoa liền kẹp chặt lấy đầu lưỡi hắn.

Lý Minh Hiền sáng khoái gần nhẹ. Hắn cảm giác như có hơn một ngàn đầu lưỡi mềm mại trong mật hoa ra sức liếm láp lấy hắn.

Hắn đưa đầu lưỡi của mình ra khỏi mật hoa, thay vào đó là hai ngón tay to, thon dài của mình.

" um..a..um..um.."

Dao Dao ăn đau, định mở miệng la lên thì đôi môi của Lý Minh Hiền đã hôn lên đôi môi cô, hai đầu lưỡi điên cuồng day dưa, nước bọt theo khước miệng Dao Dao chảy xuống, thấm trên giường.

" ưm...."

Động tác trên tay Lý Minh Hiền vẫn không ngừng lại.

Hai ngón...Ba ngón..Bốn ngón..

Lý Minh Hiền luyến tiếc dừng lại nụ hôn dài ngọt ngào, để lại một đường chỉ bạc dài ám muội.

Hắn nâng hai chân Dao Dao lên đặt trên vai. Phân thân không báo trước mà vọt vào.

" A..."

Dao Dao đau đến rơi nước mắt.

Dù đây không phải là lần đầu tiên nhưng cũng vẫn rất đau.

Lý Minh Hiền ôn nhu hôn lên giọt nước mắt của Dao Dao, giọng nói khàn khàn.

"ngoan, đừng khóc, anh sẽ không động "

Đợi một lúc, khi Dao Dao đã thích ứng được với phân thân, thì Lý Minh Hiền bắt đầu điên cuồng ra vào.

Trong phòng liên tục vang lên tiếng rên rĩ yêu kiều của nữ nhân hòa tiếng gằm nhẹ ái muội của nam nhân khiến người nghe đỏ mặt tim đập nhanh.

Sau khi đã ra vào mấy trăm hiệp, Dao Dao cũng đạt đến cao trào.

Lý Minh Hiền ra vào thêm vài cái rồi đắm sâu vào trong tử cung của Dao Dao bắn hết tinh vào trong đó.

"hãy mang thai con của chúng ta nhé, Dao Dao "

Dao Dao kiệt sức nằm trên giường

Cô đã mệt mỏi muốn rã rời rồi.....

Nhưng...đêm này...không chỉ có vậy...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Chương 26

" ưm..."

Dao Dao mở ra đôi mắt sưng mù.

Đây....là đâu ?..

Dao Dao sau vài phút mới phản ứng lại.

À...phải rồi nhỉ..là phòng nghỉ riêng của ' anh trai đáng kính ' của cô.

Phải...anh trai...

Một thằng anh trai khốn kiếp đi cưỡng bức em gái ruột thịt của mình...

Đôi mắt Dao Dao toát ra sự hận ý, lạnh lùng vô tận. Đôi bàn tay khế siết chặt ga giường.

Lý Minh Hiền bước vào phòng nghỉ riêng để xem người yêu bé nhỏ của mình đã tỉnh chưa thì thấy một mảng như thế này.

Đôi mày anh khề nhíu lại, con tim bất chợt thấy đau.

Phải chăng...anh đã làm sai ?

Như vậy...chỉ càng khiến cô xa cách anh thôi sao ?

Không !!! Dù gì đi nữa, thì anh cũng không hối hận về việc làm này của mình.

Anh muốn khắc sâu hình ảnh của anh vào trong trí nhớ cô.

Cho dù đó là nỗi hận ý cùng chán ghét....còn hơn là tình cảm mau quên...

Vội lại...cô sẽ không nhìn anh bằng ánh mắt nhìn một người anh trai nữa....

Có trời mới biết...mỗi khi cô gọi anh một tiếng ' anh hai ' thì trong lòng anh đau và khó chịu đến chừng nào.

Vì dòng máu này...tiếng ' anh hai ' này của cô như một lời nhắc nhở anh không thể đến với cô vậychỉ vì anh là...' anh hai ' của cô...

Lý Minh Hiền điều chỉnh lại tâm trạng của mình, đi lại gần Dao Dao, cười ôn nhu.

" em tỉnh rồi à, Dao Dao ?"

Dao Dao mệt mỏi nhắm lại đôi mắt chứa đầy sát khí, khi mở ra thì sát khí đó đã biến mất vô tung vô ảnh, chỉ còn lại sự lạnh nhạt.

" anh ra ngoài đi, tôi tạm thời không muốn thấy anh "

Lý Minh Hiền toàn thân cứng đờ một chút, đôi mắt lạnh lùng rũ xuống, xẹt qua một tia bi thương, giọng khàn khàn nhưng vẫn ôn nhu

" được, anh sẽ ra ngoài, cháo anh đã nấu sẵn, để ở trong bếp, em ăn cho bổ, nước tắm cũng còn đang nóng, anh ra ngoài làm một chút chuyện, em cứ thoải mái..còn nữa...anh..xin lỗi, nhưng anh không hối hận...Dao Dao "

Nói xong Lý Minh Hiền xoay người ra ngoài, chỉ để lại cho người ta một bóng lưng cao rộng xinh đẹp mà tịch liêu, cô độc.

Đáng tiếc, giờ này Dao Dao đang xoay mặt ra chỗ khác nên không thấy điều đó.

Khẽ nhắm mắt lại...

Cô...đã quá mệt mỏi với thế giới này...

Tuy nó mang cho cô sự ấm áp của một gia đình mà lúc trước cô không có...nhưng...nó cũng có thể giết chết cô bất cứ lúc nào...

Những biểu hiện của cô và sự khác biệt kịch tính làm cô cảm thấy bất an...

Và đồng thời...cô phát hiện..cô rất dễ ý tới Lâm Ly và cũng có cảm giác động tâm với Lâm Quân...

Đó cũng xem như là một hồi chuông cảnh báo cô...

Cô nên rời khỏi vùng đất này...rời xa kịch tính...càng xa càng tốt...nếu không muốn có chuyện gì xảy ra...

Nhưng...cô lại không thể...

Cô biết...trong thời gian này, Lý Minh Hiền đang lên kế hoạch thu tóm Lý thị...nên..cô phải ở lại...

Ở lại để bảo vệ tâm huyết mấy chục năm của ba cô !

Nhưng...cô biết phải làm sao bây giờ ?

Một người con gái như cô thì có thể làm được điều gì chứ ?

Sắp tới sẽ có một nam chủ nữa sẽ xuất hiện. Tên này rất cường đại và bá đạo.

Hắn gặp Mẫn Mẫn trong buổi tiệc sinh thần của mình và sinh ra hứng thú với Mẫn Mẫn, không ngừng tìm cách làm cô kề bên hắn.

Vì một lý do nào đó mà Mẫn Mẫn vào công ty hắn làm thư kí riêng cho hắn.

Thế là hàng loạt cảnh tượng ám muội xảy ra. Qua hai tuần mà hai người đã xxoo với nhau, đại khái là vậy.

Mẫn Mẫn vì lý do gì đó mà từ bỏ chức thư kí, sau đó nam chủ này nổi điên, không ngừng tìm kiếm và bắt cóc Mẫn Mẫn.

Cũng có lúc hắn khá lãng mạn nên Mẫn Mẫn mê luyến hắn. Chấp nhận hắn bước vào hậu cung của mình.

Chưa nói trong buổi tiệc đó cũng không ít nam phụ sĩ tình nữa...

Haizz...thôi ! Càng nghĩ càng nhứt đầu, bây giờ cô phải nhanh chóng tìm cách để ngăn chặn Lý Minh Hiền thu tóm thành công Lý thị mới được...

... ..

Dao Dao sau khi VSCN ở Lý thị xong thì quyết định...đi vào siêu thị mua đồ.

Cô định mua một chú mèo nhỏ về nuôi. Để khỏi cô đơn lúc ở một mình cũng vì thỏa mãn thói thích mấy vật nhỏ nhỏ đáng yêu.

Sẵn tiện đi giải tỏa tâm trạng đang không tốt của cô.

Ai mà tâm trạng tốt được khi vừa bị hãm hiếp chứ ? Huống chi người đó còn là anh trai của mình nữa chứ !

Dao Dao bước vào siêu thị tên gì gì đó cô không để ý.

Nơi đây là siêu thị chỉ dành cho những người có tiền. Nếu là người gia đình khá giả muốn mua một bữa ăn rẻ tiền trong đây thì ích nhất cũng mất một nửa gia tài. Nên không bình dân nào dám bước vào đây mua đồ, nếu có thì chỉ là ngắm cho đã mắt thôi.

Đồ ở đây tuy đắt nhưng lại là đồ chất lượng hàng hoàng, đã được kiểm nghiệm kỹ càng qua, nên ai cũng rất yên tâm khi dùng đồ ở đây.

Tuy nói là đồ đắt giá nhưng siêu thị này vẫn rất đông khách, 1/3 là bình dân còn lại là con nhà giàu.

Dao Dao đi qua từng cửa hàng quần áo, quả nhiên đồ ở đây đẹp đến lóa mắt, ầm ầm có ánh sáng lấp lánh.

Dao Dao tùy tiện đi vào một cửa hàng quần áo thì lập tức có một cô nhân viên khuôn mặt sáng sủa, ăn mặc chỉnh tề, tự tin cúi đầu 90% hoàn hảo với cô.

" kính chào quý khách, cảm ơn quý khách đã bước vào ' Denise shop ' của chúng tôi. Tại đây chúng tôi có đầy đủ các mặc hàng đủ kiểu, quý khách xin hãy cứ tự nhiên ạ " nói xong thì không vội ngừng đầu, cô ta có lẽ đang đợi Dao Dao đáp lại.

Dao Dao âm thầm tán thưởng cách phục vụ ở đây.

Không xua nịnh, kiểu ngạo hay nín kéo mà rất lễ phép và hiếu khách.

Cô rất thích !

Dao Dao cũng gật đầu, cười khẽ nói.

" chào chị, em là lần đầu tiên vào shop này, có thể phiền chị giới thiệu và chỉ dẫn cho em một chút không ? "

" tất nhiên rồi ! Đó là vinh hạnh của tôi thưa quý khách ! " nói xong cô nhân viên ngừng đầu lên nhìn vị khách mà mình sẽ phục vụ. Nhưng khi nhìn thấy Dao Dao, cô chỉ có thể ngốc lẫn ra đó, trong lòng chỉ còn lại một suy nghĩ.

Đây...là thiên sứ sao ?

Tuy vậy, nhưng cô nhân viên cũng rất nhanh lấy lại tinh thần, nở nụ cười lễ phép chuyên nghiệp với Dao Dao mà giới thiệu từng thứ cho cô.

Chính vì điều này mà Dao Dao trong lòng âm thầm tặng cho cô một like.

... ..

Dao Dao thỏa mãn cầm túi quần áo tinh xảo ra khỏi ' Denise shop '.

Là con gái mà, ai mà không có sở thích mua sắm chứ ! Không trừ cô.

Dao Dao bắt đầu đi tìm kiếm tiệm bán vật nuôi. Nhưng đã qua mấy tiệm rồi mà không có tiệm nào có vật nuôi vừa ý cô hết.

Dao Dao thất vọng bước từng bước. Bỗng trước mặt cô xuất hiện một căn tiệm bán vật nuôi ' Cat '.

Dao Dao thử đi vào, lên tiếng gọi nhẹ.

" xin chào..." cô kì lạ nhìn quanh " ...không có ai à ? "

" cô cần gì ? "

Ngay lúc Dao Dao đang rối rắm không biết có nên ở lại hay không thì một giọng nói vang lên khiến cô giật cả mình xiu nữa móc cây súng cô mới ' chôm ' được trong phòng làm việc của Lý Minh Hiền ra.

" ngao ~"

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chương 27

Dao Dao vừa quay lại thì thấy một thiếu niên trùm cái áo khoát màu đen không rõ mặt, hai tay bỏ vào túi áo, hai bên vai cậu ta là một con mèo trắng và đen, trông hết sức dễ thương.

Chú mèo đen có đôi mắt màu xanh ngọc bích còn chú mèo trắng thì có đôi mắt màu hổ phách hết sức cute !

Dao Dao kìm lòng không được tầm mắt đặt trên người hai chú mèo lâu một chút, sau một hồi mới ngượng ngừng dời mắt đi.

" xin hỏi...cậu có phải là chủ của tiệm ' Cat ' này không ? "

Thiếu niên gật đầu, đưa tay ôm lấy hai con mèo đặt trong lòng vuốt ve.

" cô muốn nó ? "

Dao Dao kinh ngạc nhìn thiếu niên vẫn vuốt ve chú mèo, không thấy biểu cảm trên mặt cật ta cho lắm, cô cười khẽ hỏi :

" tại sao cậu lại nghĩ tôi cần nó ? "

Cô không đồng ý cũng không phủ nhận mà lại hỏi lại cậu thiếu niên.

Thiếu niên ngần ra một lúc có vẻ như không ngờ cô sẽ hỏi lại hần.

" vì...tôi cảm nhận được..."

Dao Dao trên đầu xuất hiện một dấu chấm hỏi to đùng.

Cảm nhận được gì ?

" tôi...cảm nhận được...cô thích nó..và...nó cũng thích cô..thích "cậu thiếu niên nói tiếp, đôi tay không ngừng vuốt ve con mèo trắng.

Bỗng cậu ta ngẩng đầu lên, chiếc nón áo khoác rút xuống, lộ ra một khuôn mặt tuấn tú nhưng còn non nớt, và đặc biệt cậu ta có một con mắt màu xanh ngọc bích giống y hệt chú mèo đen.

Cậu ta ôm chú mèo đen đưa cho Dao Dao.

" cô lấy đi, tôi tặng nó cho cô..." còn không quên bổ sung thêm một câu " nó...tên là Lạc Thiên Ân "

Dao Dao hơi kinh ngạc.

Cậu ta tại sao lại tặng chú mèo đen này cho cô chứ.

Tuy suy nghĩ như vậy nhưng Dao Dao lập tức ôm chú mèo đen vào lòng, vuốt ve đùa giỡn.

" ngao~ meo..ô~" chú mèo đen sáng khoái vẫy vẫy trong lòng Dao Dao.

" Ân Ân, Ân Ân, sau này chị sẽ gọi em là Ân Ân nhé ! " Dao Dao vui vẻ vuốt ve bộ lông mao mềm mại của Ân Ân, trên môi nở nụ cười sáng lạng mê hoặc khiến ai đó phải đỏ mặt, tim đập nhanh.

" ngao ô ~" Ân Ân vui vẻ lên tiếng, đưa tay lên liếm liếm rồi vuốt vuốt lỗ tai nhỏ nhắn đáng yêu.

Chợt Dao Dao ngược lên nhìn người nào đó đang lén đỏ mặt.

" à phải rồi, cảm ơn cậu về Ân Ân, tôi là Lý Dao Dao, không biết tên cậu là ? "

" Lạc..Lạc Thiên Ân " Lạc Thiên Ân đỏ hết cả mặt, ngập ngừng nói.

" hà ? " Dao Dao kinh ngạc nhìn thiếu niên.

Lạc Thiên Ân gì nữa ở đây ?

Lạc Thiên Ân thấy Dao Dao kinh ngạc nhìn mình thì mặt càng đỏ hơn, lắp bắp nói.

" tênLạc Thiên Ân là tên của tôi " nói xong thì cúi gầm mặt xuống đất, chỉ có hai bên tai hơi đỏ chứng tỏ cậu ta đang hết sức ngượng ngùng.

Dao Dao cười sùng nịch.

Cậu nhóc này tuy bằng tuổi cô ở kiếp này nhưng ngoài ý muốn lại rất đáng yêu ! Y như Ân Ân vậy ! = _ ="

" vậy à ? Vậy chú mèo trắng của cậu tên gì ? "

Cô này giờ cũng thật thắc mắc tên của chú mèo trắng nha. Nếu cậu ta lấy tên cậu ta đặt cho chú mèo đen thì có khi nào cậu ta lấy tên mẹ hay bà ngoại cậu ta đặt cho con mèo trắng hay không ?

Ân, có thể lắm !

Lạc Thiên Ân khẽ lí nhí .

" Lý..Lý Dao Dao "

Hà ?!?!

Lý Dao Dao ? Là tên cô mà ! Chả lẽ cậu ta lấy tên cô để đặt cho chú mèo trắng ?

Thật...thật...thật là đáng yêu chết đi được !!!!!

" cậu lấy tên của tôi sao ? " Dao Dao cười khê hời.

Lạc Thiên Ân đỏ mặt, gật đầu rồi lấy mũ áo khoát trùm lại khiến Dao Dao không thể thấy rõ biểu cảm của cậu ta.

Cô khê cười, vuốt ve Ân Ân, nói với người đang ngượng ngùng nào đó.

" cảm ơn cậu "

Lạc Thiên Ân mạnh mẽ ngấn đầu, trong mắt chứa đầy sự không thể tin.

Hắn cứ tưởng cô sẽ giận và ghét bỏ nó chứ.

Trong lòng không hiểu sao có một cỗ ám áp khó tả.

Dao Dao.....

" không có gì....Dao Dao " Lạc Thiên Ân nở nụ cười, nụ cười sáng lạng như ánh mặt trời chói lòa, chiếu sáng mọi góc tối.

Nụ cười của cậu không ôn nhu tà mị như của Lam Ly, lạnh lùng quyền rũ như của Lý Minh Hiền, hoàn hảo như Lâm Quân hay chuyên nghiệp như Cảnh Dương mà nụ cười của cậu mang lại sự ấm áp khó tả, làm cho người ta cảm thấy yên tâm hòa ấm áp.

Dao Dao hơi ngấn ra một chút, lờ miệng nói.

" Thiên Ân, cậu cười lên thật đẹp "

Lạc Thiên Ân hơi ngấn ra, sau đó ngượng ngùng gãi đầu.

" thật sao ? "

" ần " Dao Dao gật đầu khẳng định.

Lạc Thiên Ân đỏ hết cả mặt, lí nhí nói.

" thanks "

... ..

Dao Dao thỏa mãn bước ra siêu thị cùng với túi quần áo và Ân Ân khá ái cùng những đồ dùng của bé.

Lạc Thiên Ân nói đây là quà gặp mặt hân tặng cô nên không cần thanh toán, chỉ cần thường xuyên đến thăm hân và tiểu Dao Dao là được.

Dao Dao thật ngại ngùng, người ta dầu gì cũng có quà gặp mặt đầu tiên cho cô, nhưng cô lại không có gì tặng lại cho người ta. Nên cô quyết định lần sau tới phải mua cái gì tặng Lạc Thiên Ân và tiểu Dao Dao.

Ôm Ân Ân trong lòng, Dao Dao yêu chiều nói.

" Ân Ân, chúng ta vào tiệm đằng trước nghỉ một được chứ ? "

" ngao ô ~ " Ân Ân đồng ý đáp lại.

" vậy chúng ta đi thôi " Dao Dao ầm Ân Ân đi vào tiệm nướ mà không hề hay biết rằng, từ đằng xa có người đang theo dõi cô.

... ..

Trong chiếc xe BMW đen, Lam Thương thú vị nhìn bóng dáng nhỏ nhắn xinh như thiên sứ đang ôm chú mèo đen, cười rất tươi của ai kia.

" hum..." giờ anh đã hiểu sao đưa em trai ' yêu quý ' của anh lại say mê không lối về rồi.

Đến cả anh cũng không tự chủ được mà run động một hồi nữa là...

" sắp tới có sự kiện quan trọng nào sao ? " Lam Thương vẫn nhìn bóng dáng nhỏ nhắn đi vào tiệm nước, tùy ý hỏi thư kí đang cầm lái.

" thưa tổng giám đốc, sắp tới sẽ là sinh thần của tổng giám đốc Cảnh Triệt - Cảnh thị tập đoàn " thư kí cung kính đáp, còn không quên bổ sung " Lý tiểu

thư cũng sẽ tới "

" vậy sao ?~..." thật là mong đợi đến ngày đó a~

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Chương 28

Woa a !!!!! Thật là đẹp nga !!!

Dao Dao thường thức nhìn quán nước.

Ân, trang trí đơn giản nhưng rất tao nhã, phù hợp theo mốt thời đại. Đồ trang trí không quá cao sang nhưng cũng không thấp kém. Nhân viên phục vụ toàn là mỹ nam mỹ nữ. Thức ăn nhìn qua có vẻ rất ngon.

Dao Dao đi ngồi vào bàn, để Ân Ân trong lòng vuốt ve.

" xin hỏi, cô cần gì ạ ? " một giọng nói lễ phép, trầm tính vang lên. Dao Dao khẽ đánh giá người vừa lên tiếng.

Ân, là một chàng trai hết sức tuấn mĩ, có thể nói là đẹp nhất trong đám nhân viên phục vụ nam. Nụ cười sáng như ánh nắng mặt trời, nhưng không phải trong sáng như Lạc Thiên Ân. Ánh mắt ôn nhu, đa tình. Nổi bật nhất là viên lệ chí bên khóe mắt trái, nó làm tăng thêm sự quyến rũ đa tình của anh.

" anh có thể cho tôi xem menu ? " Dao Dao cười nói khiến ai đó hơi ngẩn ngơ một chút.

Lấy lại tinh thần, Dương Minh khẽ cười khỏ.

Sống hơn 22 tuổi đời người rồi mà còn nhìn một cô bé mới 13,14 tuổi tới thất thần. Hơn thế nữa...cô bé ấy cũng không phải là Mẫn Mẫn...

Vội xua đi những suy nghĩ vẩn vơ, Dương Minh cười cung kính nói với Dao Dao:

" vâng, thưa quý khách "

Nhận lấy menu từ tay Dương Minh, Dao Dao lật ra coi, bên trong còn có hình, tên, giá cả ghi rõ ràng.

Dao Dao đưa xuống cho Ân Ân, cười sùng nịch.

" Ân Ân, em muốn ăn cái nào nè ? "

Ân Ân đang nằm hưởng thụ trong lòng Dao Dao, nghe cô nói tới mình thì khẽ ngóc đầu lên, chớp đôi mắt to mê mẩn " ngao a~"

" em muốn ăn cái nào " Dao Dao yêu thương lặp lại câu hỏi lần nữa.

" ngao~ meo ô ~" Ân Ân hiểu ý gật gật cái đầu nhỏ nhắn trông đáng yêu hết sức, đôi mắt ngọc bích sáng lấp lánh bắt đầu xem menu, đưa tay đặt lên khoảng 5 chiếc bánh to đùng, sau đó dùng vẻ mặt nịnh nọt nhìn Dao Dao " meo ô ~"

" được rồi, được rồi, nhưng phải ăn cho hết đó ! " Dao Dao buồn cười xoa xoa chiếc đầu nhỏ của Ân Ân.

Chú mèo hám ăn này !

" anh ơi ! Cho em một cake milk, cake banana, cake ice, cake apple and cake orange " Dao Dao trả menu cho Dương Minh khẽ cười nói.

" Quý khách có muốn uống gì không ạ ?" Dương Minh vừa ghi chép vừa nói.

" cho em một ly trà sữa trân châu và một ly sữa dành cho mèo "

" vâng, xin quý khách đợi một lát "

.....

Trong thời gian chờ đợi, Dao Dao đùa giỡn với Ân Ân, đang chơi vui vẻ thì một tiếng nói vang lên.

" Dao Dao ? Sao em lại ở đây ? " Mẫn Mẫn ngạc nhiên nhìn cô gái đẹp như thiên sứ đang ngồi chơi đùa với chú mèo con, cảnh tượng ấm áp và xinh đẹp

này thu hút không ít ánh mắt của mọi người xung quanh. Trong mắt họ là một cảnh tượng thanh bình, đẹp đẽ. Nhưng nó lại là một cảnh tượng chói mắt vô cùng đối với cô. Ngọn lửa ghen tị bùng cháy hừng hực, sát ý trong mắt khẽ xẹt qua nhưng rất nhanh lại biến mất. Trên môi vẫn là nụ cười thánh mẫu như ngày nào.

Nghe giọng nói quen thuộc, Dao Dao khẽ thở dài.

Cầu thì không tới, không cầu thì tới.

Cô tự hỏi tại sao cô đã lảng tránh tới tận đây rồi mà cô ta vẫn theo là sao ?

Chẳng phải giờ này cô ta đang ở trường để tìm cách quyến rũ Nam Cung Thần sao ?

Sao lại xuất hiện ở đây ?

Dù trong lòng chán nản vô cùng nhưng Dao Dao vẫn ôm Ân Ân đứng lên chào hỏi.

"chị Mẫn Mẫn ? Chị cũng đến đây ăn sao ? " Vừa nói, Dao Dao vừa vuốt ve Ân Ân.

Mẫn Mẫn cười ôn nhu gật đầu, cuối cùng cũng chú ý Ân Ân trên tay Dao Dao, đôi mắt sáng lên, thích thú hỏi.

" Dao Dao ? Đây là con mèo em mới mua sao ? Cute thật đó " khi đang nói, Mẫn Mẫn vươn tay muốn cướp đoạt Ân Ân trong lòng của Dao Dao.

" A "

" NGAO !!!!! " Ân Ân xù lông, giận dữ nhìn Mẫn Mẫn, trước khi cô ta rút tay về còn không quên tặng cho cô ta một vết cào thật sâu.

Mẫn Mẫn tái mặt nhìn tay bị cào, tức giận, churq kịp suy nghĩ gì thì lên tiếng chửi mắng Ân Ân " Con súc sinh đáng chết ! Sao mày dám làm tổn thương tao !? Tao có thể lấy cái mạng chó của mày bất cứ lúc nào đó !!! "

Mọi người xung quanh phản ứng không kịp, ngăn người nhìn Mẫn Mẫn.

Họ không ngờ một cô gái nhìn qua có vẻ hiền lành như thế lại chửi mắng lời thô tục với một con vật nhỏ bé như vậy.

Đúng là nhìn người không thể nhìn bề ngoài a...

Dao Dao khẽ nhủ mày, vỗ vỗ trấn an Ân Ân, sau đó nhìn Mẫn Mẫn, nhẹ nhàng nói.

" chị Mẫn Mẫn, Ân Ân dù gì cũng là thú cưng của em, em mong chị hãy tôn trọng nó. Chị nghĩ nó là một con vật thì không biết gì sao ? Chị nghĩ tất cả mọi con vật đều ngu dốt à ? Người không phạm ta, ta không phạm người. Là chị muốn đụng vào Ân Ân trước mà không hề hỏi ý em, chị còn nói ? Huống chi vết cào đó không đủ để làm hại đến tính mạng của chị, vậy thì tại sao chị lại uy hiếp muốn lấy tính mạng của Ân Ân ? Tính mạng của chị là tính mạng, vậy tính mạng của Ân Ân chẳng lẽ không là tính mạng hay sao ? Chị Mẫn Mẫn, tên của chú mèo nhỏ này là Ân Ân, em không mong sẽ nghe chị kêu nó một tiếng con súc sinh này con súc sinh nọ nữa, với lại nó là mèo, không phải là chó, chị nên chú ý. Còn nữa, chị bây giờ đã là một tiểu thư cao quý rồi, hãy chú trọng đến lời nói và hành động của mình, đừng làm mất mặt Lý gia ! " giọng nói nhẹ nhàng, ngọt ngào nhưng phiêu phiêu trong không khí lại làm cho người ta cảm nhận được một cỗ nguy hiểm cùng cảnh cáo. Lạnh khí tràn ra khiến ai cũng thấy lạnh nhưng không dám nhúc nhích.

Vì họ có cảm giác rằng, chỉ cần họ khẽ nhúc nhích thôi thì lập tức sẽ tử tại chỗ.

Mẫn Mẫn giận tái mặt nhưng không dám lên tiếng nữa. Nổi nhục, uất hận và ghen ghét tràn ngập trong lòng cô. Nhưng thật sự...thân thể cô đang run lên, không biết nơi nào đó trong lòng sinh ra một cỗ sợ hãi khôn cùng.

Dao Dao lạnh nhạt cầm đồ, ôm Ân Ân ra khỏi cửa tiệm.

Gặp Mẫn Mẫn ở đây, cô cũng không còn khẩu vị ăn uống gì nữa. Trải qua chuyện lúc nãy, cũng như bức thư khiêu chiến của cô gửi cho cô ta. Cô không muốn phải trốn tránh nữa ! Cô muốn dùng chính thực lực của mình để bảo vệ ba mẹ và cô tránh ra khỏi kịch tình, không phải sống một cuộc sống trốn chui trốn nhủi hèn nhát như vậy nữa ! Trong tương lai...kẻ địch của cô chính là những tên nam chính nam phụ và...nữ chính..! Nên cô phải mạnh mẽ hết sức có thể !

Dao Dao đi ra khỏi tiệm, nhưng không có chú ý, Ân Ân trong tay cô đang nhìn Mẫn Mẫn với ánh mắt bình tĩnh...bình tĩnh đến đáng sợ !!!

.....

Trong góc phòng bếp, có một bóng dáng vẫn quan sát hết tất cả, ánh mắt đau thương hòa thất vọng nhìn Mẫn Mẫn.

Thiên thần của anh, ánh sáng của đời anh có vẻ như không giống như trong tưởng tượng của anh như vậy tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

Dao Dao gọi taxi về nhà, mới hôm qua, Lý Minh Hiền đã phân phó cho Lâm Quân đi sang Đức công tác. Nên bây giờ cô mới mất đi một người đưa nước.

Ai...giờ nghĩ lại mới thấy tiếc tiếc...

.....

Dao Dao vừa về tới nhà thì đi ngay về phòng, chỉ bỏ lại Lâm thúc nghỉ hoặc đứng đó.

Tiểu thư hôm nay bị sao thế nhỉ ?

....

Dao Dao mệt mỏi ngã người xuống giường.

Ai...hôm nay thật là một ngày phiền phức a...

Muốn gầy dựng một thế lực mạnh cho riêng mình cũng không phải là dễ, huống chi đây còn là thế giới trong tiểu thuyết, nơi mà nam, nữ chủ đầy rẫy ánh hào quang...

Dao Dao mãi lo suy nghĩ, không hay thiếp đi từ lúc nào.

Ân Ân đôi mắt xanh ngọc bích xinh đẹp tràn đầy ý lại nhìn bóng dáng thiên sứ trên giường.

"meo ô..." Bốn đôi chân nhỏ nhảy lên giường, miệng gặm cắn lôi kéo đắp cho Dao Dao. Sau đó ngẩn ngơ nhìn khuôn mặt đang ngủ say, vurun lưỡi khẽ liếm nhẹ trên môi cô một cái rồi chui vào lòng cô ngủ.

.....

' cộc cộc ' ' cộc cộc '

" tiểu thư "

Dao Dao nhú mày mở ra đôi mắt mông lung.

" chuyện gì ? "

" thưa tiểu thư, đại thiếu gia mời cô xuống dùng bữa tối ạ " cô người hầu đứng ngoài cửa cung kính nói, trong giọng nói có vài phần vui vẻ.

Tại sao lại không vui cho được chứ ?

Hôm nay cô tiểu thư Mẫn Mẫn đáng ghét đó đã đi vắng, nghe Lâm quân gia nói thì cô ta đi chơi cùng một chàng trai tên Dương Minh gì đó, có lẽ tối nay sẽ không về.

Hừ ! Đúng là hư hỏng mà ! Đường đường là một tiểu thư khuê cát mà lại đi chơi qua đêm với một chàng trai ! Đúng là không biết xấu hổ ! Làm mất mặt cho Lý gia !

Nhưng mà cũng nhờ vậy mà hôm nay mọi người được sung sướng vui vẻ thư giãn một phen a ! Cầu mong cho cô ta ra ngoài gặp tai nạn @#%

Bn#&%#@... ...(thỉnh lượt bỏ ngăn từ nguyên rủa =_ =).

" tôi biết rồi, cô xuống trước đi " Dao Dao mệt mỏi nhắm lại mắt.

Hắn...lại muốn gì nữa đây...Lý Minh Hiền...

" vâng " cô người hầu cung kính đáp lại rồi nhanh chóng xuống lầu.

Nghe tiếng bước chân xa dần, Dao Dao tùy tiện thay một bộ đồ rồi xuống dưới.

.....

Lý Minh Hiền chờ mong nhìn nơi cầu thang mặc kệ những ánh mắt nghi hoặc của người hầu.

Đại thiếu gia hôm nay bị sao thế nhỉ ? Thật kì lạ.....=_="

Lý Minh Hiền không hiểu sao trong lòng có một cỗ chờ mong khó tả.

Thật hồi hộp...

Y như thiếu nữ mới biết yêu vậy...

Mặc dù thái độ lúc sáng của Dao Dao khiến anh rất đau khổ. Anh nguyện ý để cô đánh anh, mắng anh cũng không nguyện để cô không chú ý tới anh...anh sẽ rất đau... Nhưng anh sẽ không bỏ cuộc ! Nhất định !

Dao Dao bước vào phòng ăn thì thấy Lý Minh Hiền đang nhíu mày như đang suy nghĩ cái gì đó, toàn bộ người hầu đều đứng cúi đầu một bên không nói gì.

" anh hai " Dao Dao khẽ chào hỏi Lý Minh Hiền, thái độ bình tĩnh cứ như cô và anh chưa phát sinh quan hệ gì.

Trái tim Lý Minh Hiền khẽ lộp bộp một tiếng.

Cô đây là đang giận anh sao ?

Anh không xác định được và cũng không muốn xác định... Anh sợ...anh sợ sự thật..rằng...Dao Dao chán ghét anh...có phải bỏ quan hệ của hai người..

Anh cứ nghĩ...nghĩ những gì xảy ra hôm qua sẽ khiến cô không còn nhìn anh với ánh mắt nhìn một người anh trai nữa, và lúc đó anh sẽ đuổi theo cô, ôm cô vào lòng, hôn cô, và sống hạnh phúc với nhau....năi mãi...

Dù là trong tưởng tượng nhưng anh vẫn muốn...vẫn khao khát nó...biến nó thành sự thật...

Nhưng...không được sao ?...

Trong tận thâm tâm anh đang sợ hãi, sợ hãi mất cô...

Nó không ngừng kêu gào..kêu gào phải bắt cô lại, cột cô bên mình...

Bỗng trong đầu anh xuất hiện một ý nghĩ.

Chiếm đoạt Lý thị...chiếm đoạt tất cả của Lý Hùng...lúc đó anh sẽ đủ mạnh...sẽ không ai ngăn cản anh đến với người anh yêu nữa...

" em ngồi đi " Lý Minh Hiền dù trong lòng rối rắm, nhưng khuôn mặt lạnh lùng cũng không biểu hiện gì, đôi mắt sắc bén thường ngày khi nhìn đến bóng dáng Dao Dao thì lại tràn đầy ôn nhu.

Dao Dao đi lại chỗ ghế ngồi, hai người bắt đầu bữa ăn trong không khí im lặng, bỗng cô nhớ đến, vì cô tranh cãi với Mặc Mặc lúc chiều mà Ân Ân còn chưa ăn gì hết, vội nói với cô người hầu kế bên.

" phiền cô lên phòng tôi giúp chú mèo nhỏ của tôi ăn giùm, sữa cùng thức ăn tôi để ở góc trái của phòng ấy "

" vâng, tiểu thư " cô người hầu cung kính thưa rồi lập tức lên lầu.

Lý Minh Hiền đương nhiên không bỏ qua cơ hội tốt ngàn năm để nói chuyện với Dao Dao này, vội hỏi.

" em nuôi mèo ? " khuôn mặt lạnh lùng không có biểu hiện gì, còn khiến người ta còn tưởng là anh ghét mèo đâu..

" ần " Dao Dao tùy tiện gật đầu, tiếp tục tào nhả gấp thức ăn.

Từ tận thâm tâm, cô không hề muốn nói nhiều với ' anh trai tốt ' này.

" em đã đặt tên cho nó chưa ? " Lý Minh Hiền mặc kệ thái độ lạnh lùng của Dao Dao, tiếp tục kiên nhẫn hỏi.

" Lạc Thiên Ân "

Lạc Thiên Ân sao ?...

Sao lại nghe quen quen nhỉ ?

Hình như anh đã nghe cái tên này ở đâu đó rồi thì phải

Thấy đề tài này không còn thú vị nữa, Lý Minh Hiền vội chuyển dời sang đề tài khác.

" đúng rồi Dao Dao, hai hôm nữa sẽ tới sinh thần của tổng giám đốc Cảnh thị tập đoàn, em sẽ đi chứ ? "

Dao Dao ăn xong, tính đi lên lầu, nhưng khi nghe lời nói của Lý Minh Hiền thì dừng lại động tác một chút, nói.

" em sẽ đi " sau đó hai chân bước đi, để lại Lý Minh Hiền rũ mắt xuống, không thấy rõ hắn đang nghĩ gì, chỉ nghe một câu nói khê.

" chúc em ngủ ngon ..." phiêu tán trong không khí.

...

Dao Dao đi rồi, Lý Minh Hiền nhìn cái bàn vẫn còn đầy thức ăn.

" đem xuống hết đi " anh mệt mỏi nhắm mắt lại nói.

" vâng " người hầu động tác không dám chậm trễ làm ngay, không bao lâu, trong phòng ăn đã không còn một bóng người và thức ăn.

Lý Minh Hiền bỗng mạnh mẽ mở mắt, đôi mắt sắt bén đã trở lại, bên trong khê xẹt qua một tia điên cuồng. Lấy điện thoại ra, bấm nút gọi.

' tút tút '

[alo, là Hiền à ? Ngón gió nào hôm nay dẫn cậu gọi điện cho tôi vậy ?] đầu dây bên kia vang lên tiếng nói ngả ngón.

" đừng nói nhiều, nhiệm vụ tôi giao cậu đã làm xong chưa ? " Lý Minh Hiền nhíu mày nói.

[ai...Hiền à, không phải tôi không muốn làm, nhưng tên Lâm Quân đó quả thật rất giáo hoạt, ba lần bảy lượt thoát chết còn không nói, nhưng hắn còn đã thương cả baby của tôi nữa kìa ~ thật đau lòng a ~]

" tôi cho cậu ba ngày, nhất định phải bắt được hắn, không cần giết, nếu trong ba ngày mà không làm xong...thì cậu biết rồi đó " Lý Minh Hiền híp mắt lại, sát khí lan tỏa.

Đầu dây bên kia Seven khê rùng mình một cái, mồ hôi lạnh không ngừng chảy.

[biết rồi, biết rồi, cho tôi ba ngày, tôi sẽ hoàn thành nhiệm vụ]

" được " Lý Minh Hiền tắt máy, môi khê nhếch lên một độ cong lạnh lùng.

Anh sẽ không để lại bất cứ điểm uy hiếp nào trong quan hệ giữa anh và Dao Dao...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Trên đường lên phòng dài ngoằng ngoẵng, Dao Dao chìm đắm trong suy nghĩ của mình.

Từ khi có đoạn kí ức trong mơ đó, cô đã biết Cảnh Dương cũng là một nam chủ trong hậu cung khổng lồ của Mẫn Mẫn. Và cả anh trai của hắn - Cảnh Triệt cũng vậy.

Tuy rằng đã nói sẽ cách xa nam, nữ chủ, nhưng cô vẫn không muốn trở mặt với Cảnh Dương ngay bây giờ, vì nó vốn không có lợi cho cô. Cảnh Dương bề ngoài thì ôn nhu như ánh sáng dịu nhẹ của bình minh, nhưng chỉ có cô mới biết...hắn thực chất cũng không như bề ngoài tốt như vậy. Hắn là con người tâm cơ thâm trầm. Khi nguyên tác Dao Dao qua đời, Lâm Uyên Nghi đắc tội với Mẫn Mẫn và không ngừng tìm cách hãm hại cô ta, cô đã bị các nam chủ khác xử qua thật thê thảm, nhưng Cảnh Dương là người cuối cùng, cũng chính là người ra lệnh kết thúc sinh mạng của cô trong đau đớn và nhục nhã khôn cùng.

Cảnh Dương là một nam chủ đáng sợ nhất trong số các nam chủ. Hắn có một thế lực riêng mạnh mẽ ở giới hắc đạo mà chính anh trai hắn cũng không biết. Hắn luôn dùng vẻ mặt giả dối của mình để che dấu tất cả, đến cả Mẫn Mẫn cũng không biết bộ mặt thật của hắn.

Nhưng theo như nguyên tác thì ba năm sau Mẫn Mẫn và Cảnh Dương mới gặp nhau, có lẽ sự xuất hiện của cô đã gây ra hiệu ứng bướm bướm. Nhìn biểu hiện của Cảnh Dương đối Mẫn Mẫn hiện giờ cũng đủ để nhận ra hắn rất chán ghét cô ta. Nhưng dù thế nào đi chăng nữa, cô cũng không dám đặt cược tính mạng mình vào đó. Bây giờ thì là vậy, tương lai ai nào biết ?

Cho nên, hiện tại cô không thể đắc tội nhất là Cảnh Dương. Cô cần mượn thế lực của hắn để gây dựng vương quốc của riêng mình. Xã hội này cần là

Tiền - Quyền, cho nên cô hiện tại cần nhất là một chỗ dựa vững chắc. Chứ lấy thân phận tiểu thư nhà họ Lý ra để gầy dựng chắc chắn sẽ bị mọi người khinh thường hòa không phục, sẽ gây ra nhiều rắc rối và hiểu lầm không cần thiết, cô cũng không rảnh mà đi đối phó từng việc nhỏ một.

Sở dĩ cô đồng ý đi dự sinh thần của Cảnh Triệt cùng với Lý Minh Hiên vì trong buổi tiệc đó có rất nhiều cổ đông lớn của các tập đoàn cùng những vị tiền bối tuy đã về hưu nhưng kinh nghiệm đầy mình cũng nắm không ít quyền hành của công ty. Nếu như giành được sự chỉ điểm và ủng hộ của các vị ấy thì con đường gầy dựng sự nghiệp của cô sau này thuận lợi càng thêm thuận lợi.

...

" Ááá..."

" Mào...grừ grừ... "

Dao Dao định mở cửa phòng cô ra thì đã nghe bên trong tiếng la đầu đón cùng tiếng mèo ác cảm vang lên. Cô vội mở cửa ra, cảnh tượng trước mắt làm cô hết sức....nói sao nhỉ ? Cứ coi là vừa tức giận vừa kinh ngạc.

Dao Dao đỡ trán nhìn căn phòng vốn đẹp đẽ của mình bây giờ đã thành một bãi chiến trường. Gối, nệm đều bị rách ra hết, lông vũ rơi tứ tung trên sàn, đồ đạc bằng thủy tinh mà Dao Dao nhút nhát quý giá cất trong tủ kính trên cao giờ cũng vỡ tan tành, hoa cô cắm thì cũng chịu chung số phận ' héo tàn ' luôn,...cũng may mà quần áo cô cất ở phòng riêng, nếu không thì ngày mai cô chắc chắn sẽ không có đồ để mặc.

" tiểu...tiểu thư.." cô người hầu lúc này được cô kêu lên cho Ân Ân ăn run sợ nhìn cô. Lúc này cô ta không còn vẻ trang nghiêm hòa sạch sẽ nữa, mà toàn thân rách rưới, toàn là dấu mèo cào, trên mặt, tay chân cũng lưu lại chứng cứ phạm tội của ai đó cả đồng. Cũng may dấu cào này không sâu, chứ không thì 100% đời con gái sẽ bị hủy.

" Meo~ ..." Ân Ân vừa thấy Dao Dao bước vào, đôi mắt hung hăng khi này đã được thay vào bằng đôi mắt dịu ngoan. Dáng vẻ xù lông khi này cũng không còn, bốn chân dùng tốc độ nhanh nhất có thể để đến chỗ Dao Dao.

" Ân Ân, đây là xảy ra chuyện gì ? " Dao Dao không để ý đến dáng vẻ nịnh nọt của con mèo nào đó, lạnh giọng nói.

" ngao~ .."

Ân Ân trong lòng chột dạ một chút, nhưng vẫn nịnh nọt nhìn Dao Dao.

Dao Dao hết nhìn Ân Ân rồi nhìn cô người hầu đang run sợ cuối đầu, cuối cùng thở dài, nói.

" cô ra ngoài đi, sẵn tiện gọi người lên giúp tôi dọn phòng. Còn em nữa, Ân Ân, hôm nay em tự ăn đi, sẽ có người giúp em đi lấy "

" ngao ô~..." Ân Ân bất mãn lên tiếng làm nũng, nhưng ai đó ngẩng nhiên không nghe, đi thay một bộ đồ, khoát chiếc áo khoát xong thì lập tức xoay người bước đi ra khỏi phòng.

Ân Ân định mặt dày mày dạn xách xích đi theo nhưng Dao Dao lưu lại một câu làm cho động tác của cậu dừng lại.

" đừng theo chị, em ngoan ngoãn ở đây đi, chị có một số việc cần phải làm "

' rầm ' cánh cửa đóng lại trước mặt, Ân Ân chỉ biết đứng trơ ra đó nhìn một hồi lâu, sau đó cô đơn cúi đầu.

Bốn bước chân chậm rãi đi lại gần cửa sổ, ngóc cái đầu nhỏ lên trời đêm nhìn ánh trăng tròn đang tỏa sáng, đôi tai khẽ nhúc nhích một cái.

" meo..." tiếng mèo kêu chậm chậm như tiếng thở dài thường thướt. Nghe giữa đêm không làm cho người ta sợ, ngược lại khiến người ta cảm thấy được sự cô đơn cùng bất lực.....

... ..

... ..

Dao Dao đi ra biệt thự của Lý gia. Cô bước những bước chân chậm rãi trên đường.

Cô hiện giờ cũng không biết mình đang đi đâu, chỉ biết mình không ngừng bước về phía trước, đôi mắt xinh đẹp lảng lảng nhìn cảnh vật xung quanh, nhưng thật sự...cô không hề xem nó..

Giữa đêm đen yên tĩnh dưới ánh đèn đường mờ nhạt này, khiến quá khứ của cô không ngừng ủa về.

Lúc vui, lúc buồn, lúc tức giận...những kí ức đó hiện rõ mồn một trong tâm trí cô.

Không phải cô luyến tiếc thế giới đó..mà là cô quá mệt mỏi..

Cô hận thế giới đó...vì đó là nơi gây ra bao thương tổn cho cô.

Cô biết...ba và dì chính là người gián tiếp hại chết mẹ của cô. Nên cô hận họ.

Người cha ấy cũng không tốt lành gì. Ngoài mặt thì nói là cưới dì để có người chăm sóc, quan tâm cô nhưng thực chất là dì muốn làm nữ chủ nhân của nhà họ Lý nên đã nịnh nọt ba và cuối cùng hai người họ lên giường. Mẹ vì phát hiện ba ngoại tình với dì nên sinh bệnh, chết dần theo năm tháng.

Đến khi dứt hơi thở cuối cùng, mẹ cô vẫn luôn cười ôn nhu và chúc phúc cho đôi gian phu dâm phụ ấy, mà một người là chồng, một người là em gái của bà.

Sau khi mẹ vừa qua đời không lâu, cô thật thương tâm. 'Ba' của cô muốn lợi dụng lúc cô đang mềm yếu, gọi 'dì' đến anh ủi, để cô ngoan ngoãn đi vào nơi huấn luyện sát thủ để sau này biến cô thành con cò cho ông ta, giúp ông ta tiêu diệt những thế lực lớn đối lập với mình.

Cô thật ngu ngốc...vì đã tin ông ta...cho tới khi sự thật được phơi bày...

.....

Dao Dao bước chân dừng lại, cô không biết từ khi nào thì mình lại bước đến công viên [Teddy and Kitty], định xoay người trở về thì nghe một giọng nói hết sức quen thuộc vang lên.

" sắp tới cô phải làm tốt đó, bốn tiểu thư sẽ có phần thưởng hậu hĩnh dành cho cô "

Dao Dao bước chân dừng lại, nhú nhú mày.

Là Mẫn Mẫn ? Cô ta làm gì ở đây giờ này ?

Dao Dao vội núp vào bụi cây gần đó để theo dõi, xem cô ta tính giờ trò gì nữa.

...

" tôi biết rồi " cô gái bịch mặt đứng đối diện Mẫn Mẫn lạnh lạnh nói "...nhưng cô cũng sẽ không quên giao hẹn giữa hai chúng ta chứ ? "

" sau khi cô hoàn thành, bốn tiểu thư sẽ đưa cô số tiền còn lại cho cô và bảo lãnh cô ra nước ngoài, lúc đó cô phải hảo hảo mà ẵm núp tại đó, Lý Hùng mà tìm ra được thì cô cũng không được khai tên ra " Mẫn Mẫn cười nhẹ nói.

Hừ ! Lý Dao Dao...để coi lần này mày còn lên mặt với tao được nữa hay không ?? Hahaha...không có khuôn mặt đó..thì mày còn có thể quyến rũ đàn ông được nữa hay không ?? Tao sẽ chống mắt lên mà chờ coi giọt nước mắt đau khổ của mày !!! Hahaha.. Tất cả.. sẽ thuộc về tao !!!

Cô gái trằm mặt nghe Mẫn Mẫn nói vậy thì hơi do dự một chút, nhưng nghĩ tới bóng dáng nhỏ bé, xanh xao đang nằm trên giường bệnh cần thuốc đặc tiền để chữa thì cô không còn do dự gì nữa mà gật đầu.

Mẫn Mẫn vừa lòng cười " tốt, vậy cô về hảo hảo chuẩn bị, buổi tiệc đó cô sẽ cùng đi với tôi " sau đó quay người đi về biệt thự Lý gia.

Chỉ còn lại cô gái trằm mặt đó đứng cô đơn dưới ánh đèn mờ ảo, Dao Dao lúc này mới chậm rãi bước ra.

Cô đại khái đã hiểu tình hình. Nữ chủ Mẫn Mẫn đã muốn ra tay hại người, buổi tiệc mà cô ta nhắc đến hẳn là buổi tiệc sinh thần của Cảnh Triệt. Nói chung, người cô ta muốn hãm hại sẽ xuất hiện tại buổi tiệc sinh nhật của Cảnh Triệt và có quan hệ nhất mực thân thiết với Lý Hùng, một là Lệ Ngọc - mẹ cô, hai là cô. Mà mẹ cô không tham gia buổi tiệc nên cô ta không có khả năng ám hại bà. Nói một cách chính xác thì người bị cô ta nhắm vào chính là cô !

Vì thế cho nên cô không thể để yên cho cô ta được.

Nữ chủ đã ra tay, nữ phụ như cô thế nào lại ngồi yên.

Vậy nữ chủ...chúng ta hãy cùng chơi trò mèo vờn chuột nào !

...

" này cô..."

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Buổi tối tại căn biệt thự rộng lớn tại Cảnh gia.

Căn biệt thự xa hoa được thấp sáng bởi những ánh đèn vàng nhạt, trông khá là sang trọng, cao quý. Cánh cổng rộng lớn được mở ra, đón chào hàng ngàn chiếc xe đắt tiền. Căn biệt thự nằm ở trung tâm, muốn đến đó phải chạy xuyên qua con đường hai bên đều là hoa cỏ quý hiếm. Những chiếc xe dừng lại, bước ra đều là những ông chủ, phu nhân, tiểu thư của các tập đoàn lớn hoặc các cổ đông quan trọng.

Ai ai cũng ăn mặc đẹp đẽ, hoa lệ. Trang sức trên người đều là những viên đá hay kim cương quý hiếm, nhìn qua khá là chói mắt đẹp đẽ.

Mỗi một người đều có một khí chất riêng cho mình, nhưng có một cái họ giống y như đúc nhau là trên mặt luôn mang theo nụ cười giả dối, nịnh nọt.

Buổi tiệc lần này được tổ chức ngoài trời, bóng tối được xua đi bởi những ánh đèn mờ ảo, huyền bí, thức ăn thơm ngon đều được đặt trên chiếc bàn tròn vải trắng. Mỗi người trên tay đều có ly rượu cho riêng mình, họ hết đi qua người này, lại đi qua tới người kia để xã giao.

Bỗng nhiên mọi người động tác đều dừng lại, họ không cùng hẹn mà cùng nhìn về phía cổng.

Bước vào là bốn người, một chàng trai và ba cô gái.

Cô gái được chàng trai ôm eo có vẻ đẹp tựa thiên sứ. Làn da trắng nõn đến ửng ửng phát ra ánh sáng chống lại ánh đèn mờ ảo. Đôi mày lá liễu tinh xảo. Hàng mi dài cong cong như cánh bướm rũ xuống, che phần nửa đôi mắt nâu xinh đẹp. Chiếc mũi thon dài nhỏ nhắn như một tác phẩm hoàn hảo của Thượng Đế. Đôi môi nhỏ, đỏ đỏ khê cong lên một nụ cười mê hồn, kể cả nữ nhân ở đây cũng có vài phần mê mang. Mái tóc suông mượt được uốn quăn vén sang một bên. Cô mặt trên người bộ váy đen tuyền dài tới đầu gối, phía trên lộ ra xương quai xanh tinh xảo và chiếc cổ thon dài được đeo những viên cẩm thạch đen quý hiếm, nổi bật trên làn da trắng nõn khiến mọi người âm thầm nuốt một ngụm nước miếng. Chân đi giày cao gót cao màu đen. Nhìn qua y như thiên sứ đang bị vấy bẩn bởi sự tà ác của nhân gian, vô cùng quyến rũ.

Mà người này không ai khác chính là nữ phụ tiểu thư Lý Dao Dao của chúng ta.

Ôm eo Dao Dao là Lý Minh Hiên. Hôm nay anh mặc áo vest đen đắt tiền. Khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt sắc bén, hoàn hảo trên từng mi li mét.

Kế bên cô là Lâm Uyển Nghi, hôm nay cô mặc đồ cũng chẳng khác gì ở buổi sinh thần của cô là mấy, chỉ là bộ đồ đỏ rực đã thay bằng màu đen. Trên mặt cũng ít ló trang điểm hơn, nhìn cô càng đẹp.

Nguy ' Bạch Liên Hoa ' Ngô Mẫn Mẫn đang đứng tay bên kia của Lý Minh Hiên. Vẫn như trước là một bộ đồ trắng thánh khiết, không đeo trang sức gì, trang điểm nhạt nhạt, mái tóc được uốn phồng, đôi mắt to cứ tò mò nhìn xung quanh, khiến người ta cảm thấy đáng yêu.

Dao Dao trầm nghĩ.

Nữ chủ cũng giới thiệu kịch ' mèo con ' quá đi chứ.

Lâm Uyển Nghi một bên là bấu môi nhìn Mẫn Mẫn.

Đối trá !

Bỗng Mẫn Mẫn cảm thấy ánh mắt mọi người đều dồn về phía mình, khuôn mặt thanh tú khê xuất hiện rặng mây đỏ, ngượng ngùng cầm tay Lý Minh Hiên, thật ra trong lòng đã đắc ý muốn gần chết.

Hừ ! Các cô là tiểu thư thì sao ? Chẳng phải là thua dưới tay Ngô, à không, Lý Mẫn Mẫn tôi đây hay sao ? Hahaha...

Lý Minh Hiên nhàu mày, rút tay mình ra khỏi ' móng heo ' của Mẫn Mẫn.

" anh hai..."

Mẫn Mẫn khuôn mặt tái nhợt, cắn chặt răng, đôi mắt ầng ầng nước mắt, khê cúi đầu xuống, đôi vai run run làm người ta cảm thấy đau lòng.

Hừ ! Lý Minh Hiên ! Anh dám đối xử với tôi như vậy sao ? Hãy chờ đó !

Lâm Uyển Nghi cùng Dao Dao thấy như vậy một màn, không khỏi lắc đầu cùng ' tiếc thương ' cho Mẫn Mẫn.

Mặt thiệt là dày a...bị mất mặt như vậy mà vẫn còn đứng đây. Da mặt đúng là dày hơn cả bức tường thành mà.

Chợt lực đạo trên eo Dao Dao khê siết chặt lại, cô nghi hoặc nhìn lên thì thấy khuôn mặt lạnh như băng nhưng đôi mắt hàm chứa ôn nhu của Lý Minh Hiên, cô cười đáp lại.

Mấy ngày trước cô cùng Lý Minh Hiên đã làm hòa. Vì cô cần sự trợ giúp rất lớn từ hắn để phát triển thế lực của mình.

Trong nguyên tác có nói, sau khi Lý Minh Hiên tiêu diệt hết thế lực của Lý Hùng trong Lý thị thì lập tức ổn định lại tập đoàn, đổi tên Lý thị vốn là [Lệ Ngọc] tập đoàn thành [Niệm Mẫn] tập đoàn. Đưa ra rất nhiều chính sách thông minh và quyết đoán làm cho [Niệm Mẫn] tập đoàn bước sang một bước phát triển mới. Chẳng bao lâu đã đứng No.1 trong Top 10 tập đoàn lớn nhất thế giới.

Chính vì điều đó nên bây giờ cô phải lợi dụng hấn, che dấu cùng phát triển thế lực của mình trong bóng tối. Đến thời cơ sẽ cho đám nam chủ, nam phụ một kích trí mạng.

Nhưng Dao Dao không hề hay biết về vấn đề làm hòa với Lý Minh Hiền đã vô tình cứu được Lâm Quân một mạng...nhưng hấn hiện tại đang ở đâu...thì không ai có thể biết được...

.....

Lý Minh Hiền bỏ Mẫn Mẫn sang một bên, theo yêu cầu của Dao Dao bảo bối, hấn dẫn cô đi giới thiệu với từng cổ đông hay tổng giám đốc của những công ty lớn nhỏ có đủ.

Lâm Uyển Nghi thì theo như kế hoạch bàn bạc với Dao Dao, đã đi đâu đó rồi.

Nhờ tài khéo ăn nói và dung mạo luôn gây thiện cảm của Dao Dao, cô đã lôi kéo được không ít sự ủng hộ.

" anh hai, ngày mai em muốn làm việc tại công ty anh, có được không ? " Dao Dao cười nói với Lý Minh Hiền.

Lý Minh Hiền trên khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện một nụ cười ôn nhu.

" vậy còn việc học tập của em thì sao ? "

" không sao đâu, em sẽ đi làm buổi sáng, buổi chiều em sẽ về trường. Dù gì thì trường em cũng có tổ chức lớp học cho những học sinh không đi học buổi sáng được mà, Uyển Nghi nói nếu anh đồng ý thì cậu ấy cũng sẽ chuyển buổi học cùng em " Dao Dao nói, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện giờ đang đầy vẻ chờ mong nhìn Lý Minh Hiền.

" nhưng như vậy có quá mệt mỏi không ? " Lý Minh Hiền có hơi do dự.

Anh không muốn cho Dao Dao một môi a. Dù gì thì em ấy cũng chỉ mới 14 tuổi mà đã gầy như thế rồi, cho dù anh có tắm bổ bao nhiêu cũng vô dụng, nếu em ấy đi làm một môi thì chẳng phải gầy càng thêm gầy sao ?

" không, em không mệt " Dao Dao lắc lắc đầu.

" được rồi, vậy mai em đến làm thư kí riêng cho anh đi " Lý Minh Hiền bực tức đi thờ dài.

Đúng là anh không thể nào từ chối những yêu cầu của cô gái nhỏ này được mà.

" thanks anh hai ! " Dao Dao vui mừng cười ngây thơ. Nhưng trong lòng không có bất kì dao động nào.

Con mồi đã cắn câu...

Đang lúc Dao Dao và Lý Minh Hiền vẫn đang tán ngẫu thì một tiếng nói trầm thấp lạnh lùng vang lên xen giữa hai người.

" xin chào ... "

Dao Dao lẳng lặng giật mình nhìn người vừa đến.

Đây..chẳng phải là...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

" chào cô... Dao Dao tiểu thư "

Dao Dao kinh ngạc nhìn người vừa xuất hiện. Anh khoảng tuổi đôi mươi, khuôn mặt góc cạnh hoàn mỹ, mày kiếm, đôi mắt hoa đào phong lưu, nhưng lại sâu không thấy đáy, cái mũi thon, cao như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, đôi môi mỏng khê cong lên một độ cong quyến rũ. Mái tóc mịn như tơ hơi có màu vàng nhạt. Anh mặc trên người chiếc áo vest cao sang, toàn thân toát ra khí chất cao quý cùng thâm trầm. Trên tay anh cầm một ly rượu vang, càng làm tăng thêm sự quyến rũ khó cưỡng của anh.

Nhìn qua anh có 5 phần giống y hệt Lam Ly, nhưng khí chất hai người lại khác nhau hoàn toàn. Của Lam Ly là ôn nhu, sâu xa, còn của người đàn ông này là phong lưu, đa tình nhưng cũng không kém phần thâm trầm.

Người này không ai khác chính là tổng giám đốc của tập đoàn Lam thị - Lam Thương, còn là anh trai của Lam Ly.

Sở dĩ cô biết rõ Lam Thương như thế vì hắn là nhân vật ấn tượng nhất đối với cô khi cô đọc ' Hành trình thu phục tình yêu của Ngô Mẫn Mẫn '.

Lam Thương không phải là nam chính, cũng không phải là nam phụ. Anh đóng vai trò người anh trai cường đại luôn bảo vệ đưa em trai của mình. Khi anh biết Lam Ly yêu say đắm Mẫn Mẫn, vì cô ta mà bỏ qua một vụ giao dịch lớn với Lâm thị, thì anh tức lắm, dùng mọi cách để Mẫn Mẫn không còn chỗ đứng trong xã hội thượng lưu. Nhưng mọi lần đều bị Lam Ly ngăn cản, tình cảm anh em hai người dần nhạt đi và cuối cùng trở thành kẻ thù không đội trời chung của nhau.

Nhưng cũng đúng ông trời thật là..... Mẫn Mẫn đã bắt đầu để ý tới Lam Thương và chuyển sang giai đoạn ' thiếu nữ tư xuân ', cô ta quyết định phải làm cho Lam Thương vào hậu cung không lồ của mình. Nhưng cô ta cứ mãi diễn vở kịch ' Bạch liên hoa ' trước mặt Lam Thương thì càng đòi lấy sự chán ghét chứ không phải là tình yêu của anh.

Mẫn Mẫn tức giận, theo câu châm ngôn của cô ta thì ' đồ tốt không phải của mình thì không thể của ai khác ', cô ta lợi dụng các thế lực của nam chính, nam phụ để tiêu diệt thế lực của Lam Thương.

Và....cô ta thành công..cổ phiếu Lam thị bị tụt giảm nghiêm trọng, Lam thị triệt để phá sản.

Khi nhớ tới khúc đó, Dao Dao không ngừng chửi mắng trong lòng tại sao là tổng giám đốc mà lại vô dụng như thế chứ, chỉ mới một kích của cô ta mà đã game over rồi. Đúng là hào quang của nữ chủ mà.

Nhưng khi nhớ tới lúc, khi nghe tin công ty bị phá sản thì Lam Thương cũng chỉ nhủ này lại một chút, sau đó rất nhanh giãn ra, anh thở phào nhẹ nhõm như trút được gánh nặng. Sau đó thì anh mất tích, mọi người cứ nghĩ anh đã chết vì đau lòng công ty bị phá sản. Nhưng thật ra không phải như vậy. Trong ngoại truyện của Lam Thương có nói, sau khi tập đoàn bị phá sản, tiền trong tài khoản của anh còn rất nhiều, anh lấy tên trên danh nghĩa của chú chó cưng nhà anh và địa chỉ căn nhà bên ngoại nên không bị đóng băng. Số tiền đó đủ cho anh ăn xài phung phí hết ba đời mà vẫn còn nhiều. Anh chỉ lấy một số tiền nhỏ ra dùng trong sinh hoạt hàng ngày và mua một chiếc máy ảnh nhỏ, anh chụp cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp và đem ra triển lãm, lấy nghệ danh là Vilian. Chẳng bao lâu cái tên Vilian này cũng chẳng còn xa lạ gì với mọi người trên thế giới nữa. Một bức ảnh được sao chép từ anh bán ra con số có thể trên hàng trăm vạn.

Lúc này Dao Dao mới hiểu ra, không phải anh không đầu lại nam chính, nam phụ nhóm, mà là anh căn bản không thích, anh đã quá mệt mỏi....mệt mỏi với thế giới thượng lưu đầy sự dối trá....

" chào anh " Dao Dao không hiểu sao trong lòng lại sinh ra hảo cảm với người đàn ông này, có lẽ là tại tính cách của anh đi. Anh không tham quyền, không tham thế, nhưng chính bản thân anh lại là người có tài năng khiến cho mọi người phải nể phục.

Lam Thương ngạc nhiên nhìn cô gái xinh đẹp đang mỉm cười nhìn anh.

Cô ấy không ' đồ ' vì anh sao ? Theo như khả năng phân tích 20 năm nay của anh thì 99,99% phải nữ trên thế giới vừa thấy anh là 'đồ' liền ngay tại chỗ nga~

" ần, không biết một lúc tôi có vinh hạnh được khiêu vũ một điệu với Dao Dao tiểu thư đây ? " Lam Thương nhếch mép cười khê, càng khiến gương mặt tuần mĩ của anh tăng thêm vài phần ma mị.

Dao Dao chưa kịp đồng ý thì bóng lưng của Lý Minh Hiền đã che khuất tầm mắt của cô, xem giữa cô và Lam Thương.

" thật hân hạnh khi được gặp Lam tổng giám đốc ở đây, nhưng thật có lỗi vì thân thể Dao Dao hôm nay không khỏe nên có lẽ không bồi ngài được rồi " Lý Minh Hiền khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện một nụ cười nhạt, chỉ là đôi mắt lại hàm chứa lãnh ý lạnh như băng.

" không sao, không sao, nếu Dao Dao tiểu thư không được khỏe thì xin hẹn lần khác vậy.." Lam Thương vẫn giữ nụ cười trên môi, làm cho người ta không biết được cảm xúc thật của hắn, đôi mắt tuy tràn đầy ý cười nhưng sâu thẳm bên trong lại là một vòng lốc xoáy " ...ngược lại, tôi cũng rất vui khi gặp ngài ở đây đó, Lý tổng giám đốc. Mong hai tập đoàn sẽ hợp tác vui vẻ "

" tất nhiên rồi "

Lý Minh Hiền toàn thân tỏa ra lãnh khí khiến mọi người xung quanh lạnh sống lưng. Nhưng Lam Thương trên mặt vẫn là nụ cười tà mị như thường, không yếu thế trước Lý Minh Hiền.

Dao Dao không biết từ khi nào đã đi qua một cái bàn gần đó, cầm lấy hộp kem vani lạnh vừa ăn vừa nhìn hai người nào đó đang đấu tranh gay gắt mà cảm thán.

Hai long đấu nhau

Thiên hạ đại loạn.

Vậy cô có tính là ngư ông đắc lợi không ta ?

Dao Dao ánh mắt khê liếc qua Mẫn Mẫn, thấy cô ta đang ngoan ngoãn đứng một bên làm 'Bạch liên hoa' thì không khỏi vừa lòng gật đầu.

Thật ra cô ta cũng không quá ngu ngốc, hiện giờ không thân cận với cô gái hôm đó ngay, nếu không một chút cô bị ' hủy nhan sắc ' thì mọi người nghi ngờ ắt không chỉ là cô gái hôm đó, mà còn kéo theo cô ta vào luôn.

Nhưng mà Mẫn Mẫn... hôm nay tỷ tỷ sẽ dạy mọi một câu, cái gì gọi là ' trộm gà không được còn mất luôn nắm thóc '

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

Lam Thương và Lý Minh Hiền vẫn đang đấu khẩu nhau, ta một câu, ngươi một câu, khách khách sáo sáo nhưng thật ra trong lời nói có bao nhiêu cay đắng thì chỉ có bọn họ mới biết. Dao Dao nhàm chán nhìn hai người đàn ông.

Haizz...khi nào thì hai người này mới kết thúc cuộc nói chuyện đầy thương tích này đây...

" xin chào quý vị, cảm ơn quý vị đã đến dự buổi sinh thần này của tôi " một giọng nói êm ấm vang lên thu hút sự chú ý của mọi người. Ai ai cũng không hẹn mà cùng ngước lên nhìn chủ nhân của giọng nói.

Chàng trai tuấn mĩ ôn nhu, đôi mắt tràn đầy ý cười, cái mũi cao, tinh xảo, bạc môi mỏng khẽ cười. Cả người anh toát ra khí chất trầm ấm, thân thiện. Anh cũng mặc áo vest đen đắt tiền, chân đi giày da như bao người khác.

Dao Dao nhìn Cảnh Triệt một hồi rồi thu lại tầm mắt.

Ấn tượng đầu tiên người con trai này cho cô là giả dối. Anh ta cũng đen tối không khác gì Cảnh Dương. Anh em họ giống nhau một điều là tâm cơ thâm trầm như đáy đại dương, nhưng họ luôn biết cách che giấu. Phải...che giấu chính bản thân mình...con người thật của mình...

Các vị cổ đông cùng các tổng giám đốc công ty nhỏ đương nhiên không bỏ qua cơ hội ngàn năm có một này. Dẫn phu nhân cùng con gái của mình lại chỗ Cảnh Triệt giới thiệu, mong mĩ mạo của nữ nhi nhà mình sẽ lọt vào mắt xanh của người đàn ông vàng này, một bước lên mây. Lúc này họ định giới thiệu cho Lý tổng cùng Lam tổng, nhưng cô gái đi cùng Lý tổng quá đẹp, dẫn con gái mình lại giới thiệu không khác gì tự sỉ nhục mình. Còn Lam tổng thì tà mị như ma quỷ, đứng gần thôi họ cũng muốn sợ đến tè dầm chứ đừng nói chỉ là giới thiệu.

Còn Cảnh tổng trông có vẻ là người ôn hòa nên họ mới bạo gan đem nữ nhi mình lại giới thiệu.

Cảnh Triệt từ lúc bước vào đã chú ý tới Dao Dao. Cô không như những cô gái khác nhìn hẩn mê đắm, mà chỉ nhàn nhạt liếc hẩn một cái rồi thu hồi lại tầm mắt.

Thật là một cô gái đặc biệt a...

Mà hình như đứng kế cô là Lam tổng của Lam thị tập đoàn và Lý tổng của Lý thị tập đoàn thì phải...

Như nghĩ tới điều gì đó, Cảnh Triệt khẽ nhếch mép cười, bước chân chập rối đi về phía Dao Dao, Lý Minh Hiền và Lam Thương.

" thật vinh hạnh khi được Lam tổng cùng Lý tổng đến dự sinh thần của tôi..." Cảnh Triệt khẽ cười nâng ly rượu vang, sau đó khẽ nhìn qua Dao Dao, nở nụ cười đậm ấm như gió xuân "...vị tiểu thư này là...?"

Cảnh Triệt cứ ngỡ cô có tí lệ mệ trai thấp hơn các cô gái khác nên lúc này mới không ' đổ ' vì hẩn. Nhưng lần này hẩn sử dụng tuyệt chiêu của mình, hẩn không tin cô không ' đổ ' .

Nhưng Dao Dao chỉ khẽ cười lại, nâng lên ly rượu vang " xin chào Cảnh tổng, tôi là Lý Dao Dao, em gái của Lý tổng Lý thị tập đoàn "

Định dùng mỹ nam kế với cô à ? Sorry baby, nó vô hiệu quả~

Tính tình của Cảnh Triệt thật sự rất giống một người bạn trai trong số những bạn trai cũ cô quen lúc lớp 10, cô đã từng rất thích hẩn, nhưng vì hẩn là gián điệp của Hào Quang - công ty đối thủ của ba cô, được cử đến bên cạnh của cô để thu thập thông tin, trộm tài liệu bất động sản của ông ta, khi biết được điều đó thì cô cùng hẩn chia tay. Kết thúc tại đó. Ngày chia tay cô bỏ lại hẩn mà bước đi trong cơn mưa tầm tã, lúc đó trong lòng cô không rộng. Về nhà cô đã khóc, khóc rất nhiều....đó cũng là lần đầu tiên, lần đầu tiên sau khi mệ cô mất mà cô rơi lệ.

Người đầu tiên cô thích...

Người đầu tiên cô thật sự quan tâm..

Lại là kẻ phản bội...

Thật nực cười...

Hóa ra tất cả đều là giả...ám áp...ánh sáng...sẽ không tồn tại trong cuộc đời của cô...

....

Cảnh Triệt cảm thấy hơi thất bại nhìn Dao Dao.

Lần đầu tiên anh cảm thấy nghi ngờ về sức quyến rũ của mình...

"Cảnh tổng, công ty anh dạo này thế nào? Nghe nói hiện tại công ty đang dần dần đi lên theo từng ngày, có xu thế tăng lên no.3 đi?" Lý Minh Hiền còn chưa kịp lên tiếng thì Lam Thương đã nói trước.

Không hiểu sao khi thấy vật nhỏ đó nhìn vào người đàn ông khác thì hẳn lại cảm thấy khó chịu khác thường.

Cảnh Triệt hoàn hồn lại, nghe câu hỏi của Lam Thương thì cũng chỉ cười khẽ nói.

"Lam tổng quá khen rồi, đó chỉ là những lời đồn nhảm của xã hội, làm sao có thể tin được chứ?"

"vậy sao~" Lam Thương khẽ nhếch môi nhấp một ngụm rượu, không nói nữa.

Không khí đang dần trở nên xấu hổ. Dao Dao nhàm chán đứng kế bên Lý Minh Hiền nghịch nghịch loạn tóc. Điều đó khiến ba người đàn ông ở đây không khỏi nở nụ cười. Không khí xấu hổ dần dịu lại.

"Không biết Dao Dao tiểu thư hôm nay đã có bạn nhảy chưa? Nếu không thì tôi có vinh hạnh được nhảy với cô một bài không?" Cảnh Triệt cười nhẹ nhìn Dao Dao.

Lý Minh Hiền khẽ nhú nhú mày, nhưng bị Dao Dao đè lại tay nên nuốt lời vừa định nói vào trong bụng.

"cảm ơn Cảnh tổng đề ý, thật là vinh hạnh cho tôi. Nhưng thật xin lỗi, tôi cảm thấy thân thể của mình không được khỏe cho lắm." Dao Dao cười, khách khí từ chối.

"không sao" Cảnh Triệt ánh mắt ám áp nhìn Dao Dao, người không biết còn tưởng là hẳn yêu cô ấy chứ.

Mẫn Mẫn đứng từ xa trong bóng tối đã tức đến nghiến răng, nghiến lợi. Từ lúc đi vào cô đã để ý đến Lam Thương rồi, anh ta có vẻ đẹp trai, mọi người xung quanh đều kính nể, nhìn là đã biết là con rùa vàng quý. Vốn định dùng dáng vẻ thánh khiết của mình để câu dẫn anh ta, nhưng có ai mà biết đâu hẳn lại lướt qua cô đi lại chỗ con tiện nhân Dao Dao! Định đi lại để bắt chuyện, nhưng lúc đó ánh mắt của anh hai lại liếc qua cô, ánh mắt sắc lạnh tràn đầy cảnh cáo cùng chán ghét nhắm vào cô, khiến cô cũng không dám tiến lên một bước nào nữa. Nổi oán hận cùng uất ức đương nhiên đều đổ hết lên đầu Dao Dao.

Lúc Cảnh Triệt bước vào, cô đã hạ quyết tâm câu được hẳn ta, nhưng ai dè đâu kết quả cũng y như lần trước, cô bị lừa hoàn toàn. Cô hận...hận lắm...Lý Dao Dao..tao sẽ không tha cho mày!

Mẫn Mẫn khẽ liếc nhìn cô phục vụ không mấy gì nổi bật đang đứng trong góc tối, gật gật đầu như một ám hiệu.

Cô phục vụ sau đó đi mất tại chỗ vừa đứng....

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chương 34

Bóng đèn mờ ảo khẽ tắt, bóng đen bao trùm khắp nơi. Mọi người hoảng hốt nhìn xung quanh. Quả là những người có làm chuyện xấu thì mới hoảng hốt tới như vậy, cái này gọi là 'có tắt giạt mình'....

'xôn xao...'

'xôn xao ...'

.....

" thiếu gia " trong bóng tối có một bóng đen khề đi lại gần Cảnh Triệt, cung kính nói.

" đã xảy ra chuyện gì ? " Cảnh Triệt trong giọng nói đầy lạnh khí.

" dạ, phòng điện bị khóa lại rồi ạ, không vào bên trong được " người hầu cung kính thưa.

Cảnh Triệt khề nhú mày, nói.

" nhanh chóng ổn định lại khách mời, ta đi xem xem "

" vâng "

" khoan đã, Cảnh tổng "

Cảnh Triệt định bước đi đến phòng điện thì bị Lam Thương gọi lại.

" Lam tổng có chuyện gì à ? " Cảnh Triệt quay lại nhìn Lam Thương, trong bóng tối không thấy rõ mặt của hắn cho lắm.

" xin hãy cho tôi đi cùng, biết đâu tôi có thể giúp gì thì sao ? " Lam Thương khề cười.

Cảnh Triệt hơi trầm ngâm một chút rồi đáp ứng, hai người nhanh chóng đi vào phòng điện.

Dao Dao đứng ở đây nghe được hết thấy, đôi mắt của cô rất nhanh thích ứng được với bóng tối nên nhìn thấy bóng lưng của hai người kia.

Cô khề lắc lắc tay Lý Minh Hiên một cái. Hắn nghi hoặc xoay qua nhìn cô.

" anh hai, anh cũng nhanh chạy theo giúp giúp họ đi " Dao Dao nhìn thẳng vào mắt Lý Minh Hiên mà nói.

" nhưng còn em ? " Lý Minh Hiên đôi mắt ôn nhu nhìn vào Dao Dao.

" em không sao, anh đi đi " Dao Dao khề cười với Lý Minh Hiên.

Lý Minh Hiên hơi ngần ra sau đó cúi đầu hôn lên trán cô một cái.

" được rồi, sẽ nhanh thôi, em hãy đứng yên, đừng chạy loạn đấy "

" vâng "

Nói xong Lý Minh Hiên cũng đi vào phòng điện.

Giờ chỉ còn mỗi Dao Dao đứng đó, cô khề nhếch môi.

Mẫn Mẫn... mau ra tay đi... thời cơ của cô đã tới rồi đó.

... ..

Trong bóng tối, Mẫn Mẫn đeo kính áp tròng [the Any] (loại kính có thể nhìn trong bóng tối như có ánh sáng) vào. Khi nhìn thấy không còn ai bên cạnh Dao Dao nữa thì nhếch mép cười khề, bỏ qua một tia bất an trong lòng. Cô lấy ra cô trùng [ADSE 980] mà cô mới mua hôm trước của tiến sĩ Lam Ly gì gì đó.

Cô trùng [ADSE 980] là loại trùng cổ đã có từ thời sơ trung. Loại trùng này do người La Mã và Ai Cập tìm ra. Có chất độc cực mạnh. Người nó bám sẽ bị nó ăn hết da, uống hết máu và sẽ chết một cách từ từ không ai hay. Có bề ngoài như bột phấn nhưng sâu bên trong nó là hàng ngàn con cô trùng. Tiến sĩ Lam Ly đã tạm thời làm cho nó ngủ say. Nhưng khi tiếp xúc với nước thì nó lập tức sẽ tỉnh giấc. Cô định cho nó vào trong ly nước trong tay Dao Dao. Lúc đó..khi Dao Dao uống vào...

Dao Dao đứng từ xa nhìn đám bột phấn trên tay Mẫn Mẫn.

Là cô trùng sao ? Hum..

Mẫn Mẫn lén vào nhà vệ sinh, hóa trang thành một người phục vụ một cách nhanh chóng, sau đó kiểm tra lại đám cô trùng rồi mới an tâm đi ra.

Trên một góc tối trong nhà vệ sinh, một chiếc camera chột lóe, đã quay được hết một quá trình này.

... ..

Dao Dao đang đứng đợi nữ chủ Mẫn Mẫn ra tay, trong bóng tối, vẽ mặt Dao Dao nhàn nhả hơn bao giờ hết, môi còn khề nhấp một ngụm rượu.

Lâu quá a...hại người gì mà lại ghề ghề như vậy chứ ! Hừ ! Đúng là mệ mà ! Nữ chủ à, tôi đang đứng đợi cô hại nè, ít nhất cô cũng phải nể mặt tôi mà

nhanh nhanh lên một chút chứ ! Làm gì mà lâu quá ! Hai người cũng phải nhanh tay lẹ chân lên chứ ! Cứ như vậy thì biết khi nào mà thành tài
–=–"

Bỗng có một chàng phục vụ nhỏ nhắn không thấy rõ mặt đang đi về phía Dao Dao. Dao Dao đôi mắt sáng lên, đóng vờ như đang lo lắng tìm bóng dáng ai đó.

" anh hai sao đi lâu vậy chứ !" Dao Dao nhăn nhó, càng tăng thêm cho cô vài phần đáng yêu.

Chó sói đội lốt cừu, khụ, à không, là Mẫn Mẫn đội lốt phục vụ đôi mắt che dấu dưới mái tóc khẽ lóe lóe, hận ý càng đậm sâu.

Bước chân đi nhanh hơn lại chỗ Dao Dao, Dao Dao khẽ đưa ly rượu xuống dưới một chút cho cô ta dễ hạ thuốc. Mẫn Mẫn bỏ qua một tia nghi ngờ trong lòng, đi nhanh hơn lướt qua người Dao Dao, còn không quên đổ cổ trùng vào ly rượu. Sau đó cô ta đi một vòng lớn rồi vào nhà vệ sinh lúc này thay đồ, trở lại làm ' tiểu thư ' Mẫn Mẫn, ngoan ngoãn đứng vào trong góc.

Dao Dao cười khẽ lắc ly rượu cho cổ trùng hòa với nước nhanh hơn.

' cạch '

Ánh đèn mờ ảo lại lần nữa cháy lên, an ủi tâm linh của vài vị có ' tật giết mình ' ở đây.

Từ xa xa đã thấy bóng dáng của ba vị tổng giám đốc của chúng ta, à không, là bốn. Còn có tên Cảnh Dương đi theo nữa.

Lý Minh Hiền đi lại chỗ Dao Dao, ôn nhu nhìn cô, bàn tay vuốt nhẹ tóc cô " anh đã hoàn thành sứ mạng em giao cho anh rồi đó, Dao Dao "

" anh à, mọi người đang nhìn chúng ta đó " Dao Dao cười khẽ chọc ghẹo Lý Minh Hiền.

" mặc kệ họ " Lý Minh Hiền ôn nhu nói nhỏ vào tai Dao Dao.

" A..." Cảnh Dương kinh ngạc nhìn bóng dáng thiên sứ phía trước. Trong mắt chợt lóe qua tia tinh quang " Dao Dao ? Sao em lại ở đây ? "

" Cảnh Dương ? Em đến đây để dự sinh thần của Cảnh tổng " Dao Dao cười khẽ nhìn người con trai tuấn tú.

Đúng là hai anh em a, vẻ mặt giả dối !

" vậy sao ? Vậy em cứ tự nhiên nha, Cảnh tổng chính là ca ca của anh " Cảnh Dương hiểu rõ cười.

" vâng...tất nhiên rồi..." Dao Dao cười khẽ, nâng ly rượu lên môi...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Chương 35

Dao Dao cười nhẹ, nâng ly rượu lên môi. Lúc chất lỏng trong ly định chảy vào trong miệng Dao Dao thì...

" Dao Dao " Lâm Uyển Nghi không biết từ đâu xuất hiện, ôm lấy Dao Dao một cái thật mạnh.

' xoảng ' ly rượu trên tay Dao Dao lập tức rớt xuống, thấm vào đất.

Mẫn Mẫn đứng trong bóng tối vốn đang chờ mong vẻ mặt ' mới ' của Dao Dao thì hận nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Lâm Uyển Nghi.

Chết tiệt ! Lâm Uyển Nghi ! Mày dám phá đi kế hoạch hoàn mỹ của tao !

Nhìn thấy ly rượu rớt xuống đất, Lý Minh Hiền, Lam Thương, Cảnh Triệt cùng Cảnh Dương không cùng hện mà nhú lại đầu chân mày.

Mùi này là....

Chợt nghĩ tới cái gì đó, bọn hắn vẻ mặt nghiêm túc cả lên.

Lý Minh Hiền trực tiếp nắm lấy tay Dao Dao kéo ra chỗ xa xa nơi ly rượu. Mà ba anh chàng kia thì hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Chậm một bước ! Lý Minh Hiền chết tiệt !

Nhưng cũng lập tức đi ra xa nơi ly rượu vỡ.

Lâm Uyển Nghi nghi hoặc nhìn thần sắc nghiêm túc của bốn mỹ nam tử, nhưng cũng biết không hỏi mà chạy nhanh đến chỗ Dao Dao.

...

Một lát sau, sau một tiếng la " A ! " hoảng sợ của một phụ nữ, chỗ ly rượu vỡ lúc nãy liên tục phát ra tiếng ' xèo xèo ' nghe rõ, những cây cỏ đều héo rũ không sinh khí và cuối cùng tan chảy, mặt đất nhão ra bị lún xuống, những bọt nước bốc lên rồi nổ ra tiếng ' bóc bóc ' như dòng sông axit, khi bọt nước nổ, có vài giọt nước nhỏ văng ra, những nơi trúng giọt nước nhỏ đó cây cỏ đều héo rũ.

Mọi người bước chân không chủ động mà lùi ra xa, những người gan nhỏ lập tức bỏ chạy hay ngất xỉu.

Lý Minh Hiền trực tiếp ôm Dao Dao vào trong ngực, che khuất đi tầm mắt của cô. Trong đôi mắt lạnh lùng của anh lúc này đã tràn đầy sát ý.

Là ai !?! Là ai muốn hãm hại Dao Dao của anh ?!? Nếu để anh biết được....

Lúc không khí đang căng thẳng thì quản gia của nhà họ Cảnh chạy vào, đến bên cạnh Cảnh Triệt báo cáo.

" thiếu gia, đội tuần vệ [906] vừa bắt được một cô gái khả nghi đang cố lẩn trốn ra ngoài ạ "

Cảnh Triệt khẽ trầm ngâm, đôi mắt ám ám trầm, nhìn không ra cảm xúc.

" đem cô ta vào đây " giọng nói vẫn nhẹ nhàng ôn nhu như ngày nào, nhưng không hiểu sao ông (quản gia) lại cảm thấy không rét mà run.

" vâng " khẽ đáp một tiếng rồi lập tức đi ra ngoài.

" a~a~ Cảnh tổng gia không ngờ lại xuất hiện kẻ gan lớn như vậy a ~" nhìn bóng lưng của quản gia, Lam Thương không khỏi nhẹ cười bản quơ nói một câu.

Cảnh Triệt điều chỉnh lại tâm ý đang muốn sát sinh của mình, xoay qua cười khẽ với Lam Thương.

" Lam tổng xin cứ yên tâm, tôi sẽ xử lý việc này chu đáo "

Dám làm tổn thương đến cô gái làm anh hứng thú, kết quả ắt sẽ ' rất tốt ' a.... Anh sẽ làm cho người đó suốt đời phải sống trong ngập tràn hạnh phúc.

" Dao Dao, em không có việc gì đi chứ ? Hay anh đưa em đến bệnh viện nha ? " Cảnh Dương lo lắng đi đến bên cạnh Dao Dao, không để ý đến sắc mặt không tốt của Lý Minh Hiền mà cầm lấy đôi tay nhỏ bé của cô.

" em không sao, anh đừng lo " Dao Dao cười trừ, nhẹ rút tay ra khỏi ma trảo của Cảnh Dương.

Cảnh Dương đương nhiên nhận ra động tác nhỏ này của Dao Dao nhưng chỉ cười nhẹ, không nói.

Đúng lúc này thì Mẫn Mẫn đi đến bên cạnh Dao Dao, đôi mắt đỏ hoe, vẻ mặt lo lắng nhìn cô " Dao Dao, em không sao chứ ? "

Lý Minh Hiền, Cảnh Dương kể cả Cảnh Triệt cùng Lam Thương một lần nữa không hện mà cùng nhú mày, nhìn vẻ mặt thánh mẫu Mẫn Mẫn.

Đối trá thật !

Trong lòng đối Mẫn Mẫn không có một tia hảo cảm, Cảnh Triệt cùng Lam Thương đi đến chỗ Dao Dao, nhằm che chở cô tránh khỏi cô gái phía trước. Lỡ như cô ta làm Dao Dao học theo thì khổ, nên tốt nhất là hai người cách càng xa càng tốt.

Mẫn Mẫn còn tưởng là họ vì cô nên mới đi đến nơi này, trong lòng thầm đắc ý, nhưng ngoài mặt thì ngượng ngùng, đỏ hết cả mặt.

" xin...xin chào các anh " Mẫn Mẫn cúi đầu e thẹn, giọng nói nị nị nghe qua rất ngọt ngào.

Nhưng đợi mãi thì không thấy ai đáp lại, nghi hoặc ngược lên nhìn thì thấy họ đang quây quần bên Dao Dao mà lo lắng cô. Trong lòng lửa giận bùng dậy.

Dao Dao !!!!! Con khốn !!! Mày sẽ biết tay tao !!!!

Mẫn Mẫn tuy nói vậy nhưng trong lòng bỗng dâng lên bất an, nhưng khi thấy Dao Dao cười nhẹ nhìn mình thì rất nhanh bị lửa giận thay thế.

Ở đây mọi người lo lắng Dao Dao, nên không người nào hay biết Lâm Uyển Nghi không còn ở đây nữa.

.....

Một lát sau, quản gia đi vào vườn, theo ông là hai chàng vệ sĩ cao to đang khổng chế một cô gái.

Cô gái đội một cái nón kết, với lại cúi đầu xuống nên không ai thấy rõ mặt.

Quản gia ra lệnh cho hai vệ sĩ dẫn cô gái đến trước mặt Cảnh Triệt, còn bản thân thì đi báo cáo kết quả công tác.

" Thiếu gia, đây là cô gái tôi bắt được ạ "

Cảnh Triệt đôi mắt ôn nhu nhìn cô gái, khẽ lại gần nâng cô ta đứng dậy.

Vương Lâm hoảng sợ, thân thể không ngừng run run, tuy người này ôn nhu nhìn cô nhưng trực giác nói cho cô biết, hẳn có thể giết cô ngay tại chỗ nếu cô không chịu làm theo ý hắn.

" cô gái...cô tên gì ?.." giọng nói ôn nhu vang vọng trong khu vườn, vốn rất ấm áp nhưng ai cũng thấy toàn thân như đông cứng, không dám nhúc nhích. Họ cảm thấy như tiếng nói của thần chết đang gọi mời họ.

" Vương...Vương Lâm " Vương Lâm run run, định tránh thoát khỏi bàn tay của Cảnh Triệt nhưng giựt mãi giựt không ra, cảnh khiến cho hắn nắm chặt thêm, cô cảm thấy khung xương yếm ớn của mình như muốn vỡ. Dù rất đau nhưng cô không dám la ra tiếng.

Dao Dao đứng một bên xem kịch vui. Đôi mắt vô tình liếc qua Mẫn Mẫn thì thấy cô ta đang hết sức bình tĩnh, nếu xem nhẹ bàn tay đang nắm chặt tới nỗi trắng bệch và giọt mồ hôi đang lăn dài trên khuôn mặt thanh tú.

Dao Dao nhẹ cong cong lên khóe môi

Sợ bị Vương Lâm tố cáo à ? Haha, đúng là nhát gan, không thú vị tí nào. Nhưng một lát nữa chị sẽ tặng em một món quà vô cùng lớn nha... Mẫn Mẫn...một món quà sẽ làm em vô cùng ' hạnh phúc '...

" Vương Lâm à ? Có thể nói cho tôi nghe vì cái gì em sẽ xuất hiện trong đây sao ? " Vẫn là nụ cười ôn nhu đó nhưng trong mắt đã tràn đầy lốc xoáy " nếu tôi nhớ không lầm thì em đâu có mặt trong những danh sách khách mời của tôi... Trừ khi...có người đã giúp em vào đây... Vậy Vương Lâm, em có thể nói cho tôi nghe người đó là ai sao không ? "

" tôi...tôi không biết anh đang nói gì cả ! " Vương Lâm hoảng sợ lùi bước chân, Cảnh Triệt cũng rất phối hợp thả cô ra, sau đó từ trong ngực móc ra một chiếc khăn tay lau chùi thật cẩn thận, sau đó ghét bỏ ném đi.

Vương Lâm định nhân cơ hội đó bỏ chạy nhưng lại bị hai vệ sĩ nắm lại, không cho nhúc nhích.

" Thả tôi ra !!! " Vương Lâm la hét, giấy dựa cũng vô dụng, hai chàng vệ sĩ vẫn mặt lạnh nắm lấy hai tay cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Chương 36

" Thả tôi ra !!! " Vương Lâm la hét, giấy dựa cũng vô dụng, hai chàng vệ sĩ vẫn mặt lạnh nắm lấy hai tay cô ta.

Cảnh Triệt vẫn giữ vững nụ cười ôn nhu như ánh dương quang trên môi, bước chân vẫn không di chuyển. Dù vậy, mọi người xung quanh không hiểu sao lại sinh ra một cảm giác sợ hãi bất tận, tựa như họ đang nhìn thấy không phải là Cảnh tổng ôn nhu, nho nhã mà là một con sư tử khát máu đang lẩn trốn trong bụi rậm, chờ đợi thời cơ để xé xác con mồi đã định.

Vương Lâm run rẩy mở to mắt, trong lòng vẫn không ngừng sinh ra sự sợ hãi bất tận, tay chân cô cũng không nghe theo sự khống chế của mình nữa, chỉ biết mở to đôi mắt mà nhìn con người phía trước.

Lam Thương nâng ly rượu lên nhấp một ngụm nhỏ. Nhìn qua như đang xem kịch vui, nhưng thật ra đôi mắt phượng của anh không ngừng đảo qua mọi người xung quanh để quan sát biểu cảm của họ. Tầm mắt anh bỗng dừng lại trên cô gái ' đối trá '.

Theo tư liệu mà anh điều tra được thì tên cô ta là Ngô Mẫn Mẫn, là con rơi của Lý Hùng. Đã từng một thời vào quán bar phục vụ vì không đủ tiền chu cấp cho gia đình, hay nói cách khác vì tính tình lẳng lơ không thể tự 'thỏa mãn' bản thân hằng đêm đi. Sau được Lý Hùng đưa về nhà, nhưng lại không được sủng. Ý mình là tiểu thư nên đi đâu cũng ra về ' ta đây là nhà có tiền ', trước mặt những chàng trai tuấn tú thì là một bộ dạng ' Bạch Liên Hoa '.

Anh ghét nhất là những người như vậy !

Sau đó tầm mắt khẽ đảo qua Dao Dao. Trong mắt cô không có vẻ gì là hoảng sợ khi vừa bị ám sát, đổi lại là các tiểu thư phu nhân khác chắc giờ này đã sợ run lên rồi. Khuôn mặt thiên sứ của cô rất bình tĩnh, trong mắt sâu thẳm đến nỗi làm cho người ta không hiểu được cô đang nghĩ cái gì. Đôi môi mê người khẽ nhếch lên một độ cung hoàn mỹ.

Lam Thuong khẽ cười.

Hào ! Không hổ là người con gái anh đề ý ! Rất thú vị !

Như cảm nhận được tầm mắt của Lam Thuong, Dao Dao xoay đầu qua nhìn hấn.

Tầm mắt giao nhau giữa không trung, Dao Dao khẽ cười gật đầu với hấn một cái rồi tiếp tục xem kịch vui. Trong lòng thầm nghĩ Lâm Uyên Nghi đã chuẩn bị chu đáo chưa.

Lam Thuong thất thần nhìn nụ cười của Dao Dao. Nhưng rất nhanh lấy lại tinh thần. Nâng ly rượu lên nhấp một ngụm, đôi mắt phượng xẹt qua một tia ánh sáng không rõ.

Hấn định rồi ! Cô sẽ phải là người của hấn !

.....

" Vương Lâm tiểu thư, tôi hỏi lại lần cuối cùng...người sai khiến cô là ai ! " Cảnh Triệt trên môi mất đi nụ cười, ánh mắt khẽ nhắm lại rồi mở ra, bên trong tràn đầy sự tàn nhẫn.

" Tôi nói ! Tôi nói ! Xin hãy buông tha tôi ! " Vương Lâm cuối cùng không chịu nổi sự giày vò tinh thần này nữa, hét to lên, hai hàng lệ sợ hãi không ngừng rơi xuống " Là...là..."

" Là ai ??? " Cảnh Triệt nhìn thẳng vào Vương Lâm khiến cô có cảm giác mình như một con kiến hôi nhỏ bé đang nằm trong bờ vực giữ sự sống và cái chết.

Mẫn Mẫn đôi mắt đẹp khẽ xẹt qua một tia tàn nhẫn, trong đó cũng có không ít sự sợ hãi cùng hoang mang lo lắng.

Con khốn !!! Nếu mày dám khai tao ra thì tao nhất định sẽ không để cho mày được sống yên thân !!!

" Là Mẫn Mẫn !!!!! " Vương Lâm cuối cùng nhịn không được nữa hét lớn. Không gian im ắng tràn đầy tiếng vang vọng.

Ánh mắt của mọi người một khắc đều đổ dồn về phía Mẫn Mẫn.

Con khốn !!!!

Mẫn Mẫn cắn chặt răng cúi đầu, khi ngẩng mặt lên thì đôi mắt to đã tràn ngập nước, đôi môi mím chặt nhìn về phía Vương Lâm.

" đúng, đúng, là tôi đã làm. Tôi...đã hãm hại đứa em gái của tôi vì ghen tị với nó. Tại sao !?! Tại sao đều cùng chung một dòng máu mà cha lại sủng nó hơn chứ !?! Tại sao !?! " Mẫn Mẫn hét to lên trong làn nước mắt giàn dụa trông khá đáng thương. Tiếp theo, cô ta quỳ xuống trước mặt Vương Lâm trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, che lại mặt, phát ra những tiếng khóc nhỏ thương tâm "...tiểu Lâm...tiểu Lâm...mình xin lỗi, xin lỗi về tất cả...mình thật sự không có quyền rũ a Hùng, mình cũng không biết tại sao cậu ấy lại nói thích mình, mình... Nhưng cái chết của a Hùng thật sự không liên quan đến mình...đây là lời nói cuối cùng của mình..tiểu Lâm..hãy tha thứ cho mình..được không ? " Mẫn Mẫn ngược mặt lên dùng đôi mắt khát khao cùng hi vọng nhỏ nhoi nhìn biểu tình kinh ngạc trên khuôn mặt thanh tú của Vương Lâm.

Cô ta đang nói gì vậy ? A Hùng ? A Hùng nào ?

Hành động vừa thú nhận vừa xin lỗi này của Mẫn Mẫn làm mọi người suy ra một câu chuyện khác.

Mẫn Mẫn và Vương Lâm là đôi bạn thân. Nhưng bạn trai của Vương Lâm cũng là a Hùng lại yêu Mẫn Mẫn. Đến lúc a Hùng chết thì Vương Lâm mới biết điều này. Lòng ghen tị cùng hận thù bùng cháy lên. Tình bạn của hai người chia đôi. Vì muốn hãm hại Mẫn Mẫn nên Vương Lâm mới bày ra vở kịch ' hãm hại Lý tiểu thư ' này rồi đổ oan cho Mẫn Mẫn.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chương 37

"...tiểu Lâm..." giọng nói Mẫn Mẫn yếu ớt vang lên trong không khí, thành công thu được sự đồng tình của mọi người. Mọi người xung quanh liên tục chỉ chỉ chỗ chỗ Vương Lâm, xì xào bàn tán.

" không ngờ cô ta lại ác độc như vậy .."

" đúng đúng! Thật là một con người tâm địa rắn rết mà "

" lúc đầu nhìn cô ta cũng đáng thương, thật không ngờ..."

....

Vương Lâm không thể tin nhìn mọi người xung quanh đang khinh bỉ cô.

Rõ ràng cô không quen a Hùng nào hết, cũng không biết hẳn là ai a ...

Tiểu Mẫn, cậu thật sự chỉ lợi dụng mình như lời của cô gái đó sao ?

Cô thật đau khổ biết đường nào khi đối mặt với sự thật. Người bạn thân thiết từ lúc còn trong nôi tới giờ phản bội cô !

Haha ... Phải !...Mẫn Mẫn, tôi là một đứa ngu ngốc luôn bị cô lợi dụng...một con khốn đã vì cô mà hại không biết bao nhiêu người chỉ vì lòng hư vinh của cô ! Cho tới bây giờ...tôi mới nhận ra bộ mặt thật của cô ! Tôi đã quá ngu ngốc...

Vì đã luôn tin vào thứ tình bạn dối trá ấy...

Nhưng...Mẫn Mẫn, tôi nhất định sẽ không tha cho cô !!

Trong mắt Vương Lâm xẹt qua một tia thất vọng, nhưng rất nhanh thay vào đó nổi hoảng sợ.

...

Trong lúc mọi người đang xì xào bàn tán về Vương Lâm, không ai chú ý tới cô gái mà mọi người cho là ' đáng thương ' đó, môi đang nhếch lên một nụ cười khoái trá.

Hừ ! Tiểu Lâm thân yêu à~ mày muốn đấu với tao sao ?~

Hừ! Dù mơ mày cũng không có cửa thắng ! Ha ha..bạn thân gì chứ ! Hừ ! Bất quá cũng chỉ là một món đồ cho tao lợi dụng mà thôi, haha..

Ở một góc độ mọi người không thấy, Dao Dao khẽ nhếch lên đôi môi xinh đẹp.

Trò chơi...Start !

...

Bóng đèn một lần nữa chột tắt, mọi người không còn hốt hoảng như ban đầu nữa, chỉ là ai cũng lấy tay che lại ly rượu của mình.

Hai vệ sĩ tức khắc vịn lại Vương Lâm. Cô lần này cũng không dẩy dựa, mà là đứng im một chỗ. Hai vệ sĩ tuy hơi nghi ngờ nhưng cũng không quan tâm.

Lại chuyện gì nữa đây...

Cảnh Triệt khẽ nhíu lại mày. Nhưng lần này hẳn không có đi phòng điện nữa mà đứng tại chỗ, đôi mắt sắc bén quan sát bóng đêm xung quanh.

" anh hai " tiếng Cảnh Dương vang lên bên tai Cảnh Triệt.

Cảnh Triệt khẽ gật đầu rồi nói.

" em đi xem hảo Dao Dao tiểu thư "

" ần, em biết rồi "

...

Lam Thương đứng gần đó, đôi mắt như có điều suy nghĩ nhìn quét qua thân mình Mẫn Mẫn.

Mẫn Mẫn bỗng cảm thấy sống lưng lạnh run. Trong lòng nổi bất an dâng lên càng ngày càng đậm. Lo sợ càng ngày càng sâu.

Rốt cuộc là có chuyện gì ?

....

Mà Dao Dao giờ này đang được ôm trong vòng tay của Lý Minh Hiên. Cô âm thầm lấy ra một cái công tắc, ngón tay khẽ nhấn vào nút đỏ.

Trên bức tường to lớn lập tức có một hình chiếu trên đó. Mọi người không cùng hện mà nhìn.

[3]

[2]

[1]

Sau tiếng ' pip ', trên tường lập tức chiếu lại một đoạn video, mà nhân vật chính trong đó không ai khác chính là Mẫn Mẫn.

Mẫn Mẫn khiếp sợ, cả thân người cứng đờ không nhút nhích được, không thể tin vào mắt mình nhìn đoạn video trên tường chiếu toàn bộ hoạt động của mình từ lúc vừa cất bước vào buổi tiệc.

Không thể nào ! Đó là cô mà ! Nhưng nó lại bị quay từ khi nào ? Tại sao cô lại không hề hay biết gì chứ !

Lý Minh Hiền mày khẽ nhủ lại, trong đôi mắt lạnh xẹt qua một tia tàn nhẫn.

Lam Thương xem kịch vui nhìn hết thấy.

A~a~ đúng như hần đoán a~ sẽ có kịch vui để xem mà ~ nhưng...lại là ai đâu...

Đôi mắt phượng khẽ đảo qua Dao Dao cũng đang xem kịch vui trong lòng Lý Minh Hiền.

Sẽ là cô sao không ?...Dao Dao tiểu thư...

.....

Trong video chiếu lại rõ rệt. Cô gái thanh tú đứng ở chỗ tối, nghe điện thoại.

" tiểu Lâm, thời cơ tới, mau cắt hết điện đi ! " nghe đầu dây bên kia nói gì đó, cô gái khuôn mặt vắn vẹo, thần sắc khê lộ ra một tia chán ghét " mình biết rồi, sau khi xong chuyện mình sẽ đưa tiền cho cậu để chữa bệnh cho em cậu mà, yên tâm "

...

Đèn tắt hết, cảnh quay dời sang nhà vệ sinh, quay lại hết quá trình cô gái thanh tú giả thành một người phục vụ, hạ độc vào ly rượu của Lý tiểu thư và hóa trang lại, về đứng chỗ cũ, coi như chưa có chuyện gì xảy ra.

....

Lúc này đèn mở lên, đoạn video trên tường cũng biến mất. Lý Uyển Nghi không biết từ khi nào đã đứng kế Dao Dao, khẽ giơ lên chữ V với cô.

Dao Dao cười bắt đầu đi nhìn Lâm Uyển Nghi, sau đó nhếch môi nhìn Mẫn Mẫn khuôn mặt trắng bệch không có sức sống.

Nữ chủ a~ món quà này...không biết cô có hài lòng không a...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Khi đoạn phim chiếu đã hết, đèn bỗng bật lại. Mọi người ánh mắt lúc này đều đổ dồn lên người Mẫn Mẫn.

Mẫn Mẫn sắc mặt trắng bệch, tay chân bủn rủn không sức lực mà ngã ngồi xuống.

Không thể nào, không thể nào. Cô không tin, rõ ràng kế hoạch của cô hoàn hảo như vậy...

Vương Lâm nhếch môi khinh bỉ nhìn Mẫn Mẫn vô sức lực mà ngồi dưới đất.

" hahaha...tiểu Mẫn à~ cậu có thích không ?~ Đây là món quà ' đáp lễ ' của mình dành cho cậu. Thật cảm tạ cậu, cảm tạ cậu vì đã làm cho mình tỉnh ngộ khỏi thứ tình bạn dối trá ấy...thật cảm tạ cậu hahaha..." giọng cười đầy tuyệt vọng nhưng cũng rất khoái trá vang vọng trong không gian im ắng của khu vườn, trên mặt Vương Lâm giờ đã lộ tràn đầy, khi nói, giọt lệ nóng hổi không ngừng lăn ra khỏi hốc mắt cô, làm mọi người cũng cảm nhận được sự chua

xót trong đó.

Một người bạn thân thiết như ruột thịt từ nhỏ cho tới bây giờ phản bội bạn, bạn sẽ có cảm giác như thế nào ?

Huống chi Vương Lâm chỉ là một cô gái bình thường không hơn những cô gái khác, cô chỉ là một cô gái 14 tuổi mới bước vào đời, chưa nhận ra được sự hắc ám của xã hội. Mà bài học đầu tiên cô dành cho mình chính là sự phản bội, sự phản bội của bạn thân !

Những kí ức xưa không ngừng tràn vào đầu Vương Lâm. Những giọng nói ngây thơ mà chân thành của đôi bạn trẻ...

" tiểu Lâm ! Minh sau này sẽ trở thành một tiểu thư giàu có xinh đẹp. Và lúc đó mình có tiền nhiều rồi, mình sẽ đem cho cậu chữa bệnh cho em cậu và mẹ cậu ! "

" vậy lúc đó mình sẽ làm một cô người hầu bên cạnh tiểu thư, để bảo vệ cho cậu suốt đời vậy "

" không được tiểu Lâm ! "

" tại sao ? "

" vì tiểu Lâm phải làm tiểu thư giống mình, mình sẽ không để tiểu Lâm làm một con hầu thấp hèn như vậy ! "

" nhưng. "

" không nhưng dị gì cả ! "

" vậy được rồi, tiểu Mẫn cùng tiểu Lâm sẽ cùng là một tiểu thư, sẽ bên nhau mãi mãi, mãi mãi..."

.....

....Đúng...bên nhau mãi mãi...nhưng tiểu Mẫn...tại sao ?...tại sao ?...

Mẫn Mẫn sắc mặt trắng bệch nhìn Vương Lâm.

Con khốn đó đang đắc ý ! Không được, không được ! Cô không thể để nó đắc ý như vậy được !

Dao Dao như ong mày nhìn thần sắc oán độc của Mẫn Mẫn.

Nữ chủ tính làm gì nữa đây ? Hình như món quà này của cô chưa ' thỏa mãn ' được cô ta a~

Mẫn Mẫn không tha đứng lên, đôi mắt kiên định hòa thất vọng nhìn Vương Lâm.

" tiểu Lâm, sao cậu có thể làm vậy với mình chứ ! Tại sao ?!? Tại sao lại dựng ra đoạn video này để hãm hại mình !?! Tình bạn của chúng ta bao năm qua là giả sao ?!? Mình đối với bạn tôi lắm à !!? Tại sao hả tiểu Lâm.... Cậu nói gì đi chứ ! "

Nhìn khuôn mặt giàn dụa nước mắt của Mẫn Mẫn, Dao Dao cười khê quay sang hỏi nhỏ Lâm Uyển Nghi.

" uy, tiểu Nghi, cậu có nghĩ là trên người Mẫn Mẫn có thuốc nhỏ mắt không nhỉ ? Sao lúc nào cô ta cũng chảy nước mắt như mưa được a. Hay thiệt "

" tiểu Dao a~ thánh mẫu phải thánh mẫu cho chót, đóng thánh mẫu mà không có chiêu ' lệ như mưa ' này thì có lẽ rớt màn lâu rồi, mình kinh nghiệm dày dặn khi đấu với thánh mẫu nên cậu cứ yên tâm, mình nói không sai đâu. Biết không, tiếp theo cô ta sẽ nói tới a Hùng gì gì đó vốn không tồn tại rồi một lần nữa dẫn đến sự đồng tình của mọi người, khiến ai cũng ủng hộ cô ta rồi tha cho cô ta. Mà mình nói thiệt, như thế có khác nào ' thả hổ về rừng ' đâu ?" giọng nói của Lâm Uyển Nghi không biết cố ý hay là vô tình đều để mọi người xung quanh nghe được rõ ràng, rành mạch.

Mẫn Mẫn sắc mặt thoát cái trắng bệch như trang giấy trắng, âm thầm cắn răng.

Lý Minh Hiền bắt đầu nhìn hai cô gái xinh đẹp đang kẻ xướng người họa, tay ôn nhu xoa xoa đầu Dao Dao.

Dao nhi à ! Em cũng thật nghịch ngợm đi.

Lúc này có một đoàn cảnh sát cảnh sát chạy vào, một người có vẻ là đội trưởng trong đó nói.

" Mẫn Mẫn tiểu thư, chúng tôi nghi ngờ cô có liên quan đến vụ hạ độc hãm hại Lý tiểu thư, mời cô theo chúng tôi về đồn để tiến hành cuộc điều tra. Xin hãy hợp tác cùng chúng tôi, nếu không chúng tôi buộc phải thất lễ "

Dao Dao khê liếc mắt nhìn Lâm Uyển Nghi.

" là cậu sắp xếp ? "

Lâm Uyển Nghi chỉ cười thần bí không nói.

Có anh trai làm Thượng Tá thật tiện lợi a...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Mẫn Mẫn được đoàn cảnh sát đưa đi trong thần sắc thất lạc và lời chỉ trích của mọi người.

Những lời xì xào, bàn tán, châm chọc của các quý tộc không ngừng vang lớn lên những nơi mà Mẫn Mẫn đi qua, thậm chí có người lấy đồ chơi và gác chân cho cô ta té.

Mẫn Mẫn khuat nhục cúi đầu, nước mắt giàn dụa, trong đôi mắt kiêu ngạo giờ đây đã tràn đầy sự thù hận và không cam lòng.

Cô Mẫn Mẫn khi nào đã chịu những khuat nhục như thế này ?

Dao Dao ...Đúng rồi ! Là con ả tiện nhân đó ! Nó đã cướp đi tất cả mọi thứ của cô !

Cô không cam lòng !!! Những thứ đó, những thứ nó đang sở hữu hiện giờ, tất cả đều phải là của cô !!!

Cả con khốn Lâm Uyển Nghi nữa ! Tụi bay chờ đi, khi tao - Mẫn Mẫn có thể thoát ra, tao sẽ giành lại tất cả của tao ! Tao sẽ hành hạ chúng mày, đúng, hành hạ...hahaha...

Mẫn Mẫn đôi mắt lóe lên một tia điên cuồng hận ý.

Lý Dao Dao...tao sẽ trở lại..và chính tay tao sẽ giết chết mày...mày đợi đó...hahaha...đợi lần gặp tiếp theo của đôi ta ...hahaha...

.....

Dao Dao không nhìn Mẫn Mẫn nữa mà quay sang nhìn Vương Lâm vẫn đang thất lạc nhìn theo bóng dáng Mẫn Mẫn.

Như cảm nhận được tầm mắt của Dao Dao nhìn mình, Vương Lâm ngược nhìn và nở nụ cười thất lạc đối với cô.

Dao Dao cũng khẽ cười, cùng Uyển Nghi cùng nhau tiến lại gần Vương Lâm, tay đặt lên vai cô như an ủi.

Vương Lâm khẽ lắc đầu với Dao Dao rồi nói.

" tôi không sao, Dao Dao tiểu thư, dù sao cũng cảm ơn cô vì đã làm cho tôi nhận ra được bộ mặt thật của Mẫn Mẫn " dù điều đó làm cô đau lòng đi chăng nữa, nhưng đau khổ bây giờ còn hơn đau khổ một đời, không phải sao ?

Dao Dao khẽ nhếch môi, có chút tán thưởng nhìn Vương Lâm.

" tốt, tôi rất thích những người cảm lên được, bỏ xuống được " cô gái tên Vương Lâm này, cô vẫn rất là thương thức, buổi tối sau khi phát hiện kế hoạch của Mẫn Mẫn, cô đã cùng cô ta nói chuyện riêng. Thật không ngờ, trong thâm tâm cô ta dù biết Mẫn Mẫn là một con người tâm dạ rắn rết, chỉ đang lợi dụng mình, nhưng cô ta vẫn nguyên ý lựa chọn tin vào Mẫn Mẫn. Cô gái này rất đáng tin nhiệm cũng rất tốt bụng, chỉ có cái là cô ta là bạn của Mẫn Mẫn, từ nhỏ luôn bị Mẫn Mẫn lợi dụng làm nền cho mình.

" Dao Dao tiểu thư, tôi có thể xin cô một việc này không ? " Vương Lâm cười nhẹ nhìn vào Dao Dao.

Nhìn mặt cô gái trước mắt, Dao Dao khỏi cần suy nghĩ cũng biết cô ta muốn gì, khẽ thờ dài.

Đây mới đúng là ' Bạch Liên Hoa ' chính hiệu ả nha.

" có phải cô muốn xin tôi tha cho Mẫn Mẫn ? Cho cô ta một cơ hội để sửa đổi ? "

Vương Lâm ngạc nhiên nhìn cô gái tuyệt mỹ trước mắt, tuổi không lớn hơn mình bao nhiêu, nhưng đã toát ra sự thông minh tự tin không hợp với độ tuổi.

Cô ta...làm sao biết được ?...

Nhìn khuôn mặt ngạc nhiên khá đáng yêu của Vương Lâm, Dao Dao cười khẽ sờ sờ đầu cô ta.

" cô yên tâm, Mẫn Mẫn sẽ không sao, cô ta sẽ an toàn mà thôi " bởi vì...sẽ có người đến giải thoát cho cô ta mà thôi...

Dao Dao cười thần bí, xoay người bước đi. Lâm Uyên Nghi khẽ liếc nhìn qua Vương Lâm một cái rồi cũng theo sau bước chân Dao Dao, chỉ bỏ lại Vương Lâm còn ngây ngốc đứng đó.

Ý của Dao Dao tiểu thư là sao ?.....

... ..

' Huych ' ' Binh '

Dương Minh thờ hồn hển sau khi hạ gục năm cảnh sát trẻ, đôi mắt khẽ liếc qua Mẫn Mẫn còn đang bị cầm trong tay hai cảnh sát đang hết sức đề phòng nhìn hẩn.

" Minh ca ! Cứu...cứu em " Mẫn Mẫn nước mắt giàn dụa, yếu ớt cầu cứu làm cho người ta thương tiếc không thôi.

Dương Minh không nói gì, tay khẽ nói lỏng cavat, thân hình chợt lóe, phút chốc một cảnh sát cầm giữ Mẫn Mẫn đã bị ăn một quả đấm thật mạnh vào mặt. Cảnh sát còn lại không kịp phản ứng đã bị hẩn cho ăn một cước vào bụng.

" Mẫn Mẫn, chạy thôi " Dương Minh cầm lấy tay Mẫn Mẫn, kéo cô chạy thật nhanh.

" A !" Mẫn Mẫn bị kéo đau, trong lòng sinh ra một chút phản cảm đối với Dương Minh. Nhưng cô biết lúc này không phải là lúc nổi lửa với hẩn, dù gì thì tính mạng cao quý của cô vẫn còn cần hẩn bảo vệ.

' Đoàn ' tiếng súng vang lên, một viên đạn không biết từ đâu được bắn ra, Dương Minh kéo Mẫn Mẫn tránh khỏi viên đạn, hai người ngã nhào dưới đất.

Mẫn Mẫn thần hồn hủ vía, không kịp phản ứng, chỉ biết trơ ra đó mà nhìn.

" đi thôi " Dương Minh chân trái bị trật, nhưng cũng không bỏ cuộc kéo Mẫn Mẫn đứng lên tiếp tục chạy.

Mẫn Mẫn chỉ biết ngu ngơ chạy theo.

' Đoàn ' một tiếng súng nữa vang lên, lần này là ngắm ngay trúng Mẫn Mẫn, cho dù là Dương Minh đứng kế bên, cũng chưa chắc là phản ứng kịp.

Lúc này Mẫn Mẫn tỉnh táo lại, thấy viên đạn đang nhắm vào mình mà bay thì không chút do dự lôi kéo Dương Minh đang đứng kế bên làm bia đỡ đạn.

' phập ' tiếng viên đạn xuyên qua da thịt nghe rõ rệt, chiếc áo trắng đã dần ướt đầm máu, Dương Minh không lực chống cự mà ngã xuống. Đôi mắt trước khi nhắm lại còn vô cùng tuyệt vọng mà nhìn Mẫn Mẫn, chỉ nghe xung quanh vang lạng tiếng nói trầm ảm.

" tại sao ?...."

" A " Mẫn Mẫn hoảng sợ lui về hai bước, đôi mắt điên cuồng cùng hoảng sợ nhìn Dương Minh đang nằm yên không động đậy.

" Không...khôngkhông phải em...Minh..Minh ca..anh..anh rất yêu em mà....đứng..đứng..không...?.. Vậy...vậy chắc anh sẽ bỏ qua cho em thôi.. Anh..anh an nghỉ đi..tất..tất cả không phải lỗi của em." nói xong thì hoảng hốt bỏ chạy, mặt kệ thân thể Dương Minh vẫn còn đó.

.....

Từ trong bóng tối, bóng dáng Dao Dao hiện ra dưới ánh đèn mờ của hai bên đường, tay còn đang cầm một cây súng còn bốc khói. Theo sau là Lâm Uyên Nghi cùng đoàn cảnh sát lúc này Dương Minh đã hạ gục.

" cậu đoán được ? " Lâm Uyên Nghi không đầu không đuôi hỏi Dao Dao.

" ừm, mình không muốn một chàng trai tốt như vậy lại bị Mẫn Mẫn xỏ mũi. Mình muốn hẩn ta phải nhận ra bộ mặt thật của Mẫn Mẫn, tránh sau này xảy ra những điều đáng tiếc " Dao Dao nhìn thân thể dính máu của Dương Minh, hơi nhú mày, nói với Uyên Nghi " cậu đem hẩn ta về 'nuôi' đi, mình thì không thể rồi, ở nhà còn có anh trai ' đáng kính ' nữa kìa " nói xong xoay người bỏ đi, chỉ để lại tiếng la hét đằng sau của Lâm Uyên Nghi.

" nè ! Tiểu Dao ! Ý cậu là sao hả ?!?"

Dao Dao khẽ nhếch môi, không để ý tới tiếng la hét của Lâm Uyên Nghi mà vẫn ung dung bước đi.

Tiểu Nghi à ! Mình chỉ là muốn tốt cho cậu mà thôi...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Trong căn biệt thự xa hoa của nhà họ Lâm...

Lâm Uyển Nghi vận bộ sườn xám đỏ chót, tóc buộc cao trông hết sức sáng sủa, đôi mắt khẽ liếc nhìn chàng trai tuấn tú với khuôn mặt tái nhợt trên giường rồi nhìn sang hộ sĩ riêng của nhà mình đang cung kính đứng kế bên.

" Sao rồi ? "

Hộ sĩ là một ông chú thanh niên khuôn mặt cương nghị, hần khẽ nhú mày nhìn vào chàng trai trên giường rồi cung kính nói với Lâm Uyển Nghi.

" thưa tiểu thư, chàng trai này đã không sao rồi. Lúc này tôi đã lấy viên đạn ra, cũng may cho cậu ta, viên đạn chỉ còn khoảng 1,5 mm nữa thôi là tới tim. Có lẽ một chút cậu ta sẽ tỉnh lại, tôi đi kêu người chuẩn bị một chút cháo và thuốc bổ, đảm bảo qua vài tuần cậu ta sẽ khỏe hẳn "

Lâm Uyển Nghi khẽ gật đầu đồng ý, hộ sĩ liền đi ra khỏi phòng và đóng cửa lại. Giờ đây trong phòng chỉ còn cô và hần.

Lâm Uyển Nghi ngồi xuống kế bên giường, đôi tay khẽ vuốt lên gò má trắng mịn, lạnh lạnh của Dương Minh.

" ngu ngốc " đôi môi đỏ khẽ phun ra hai chữ, vang vọng trong phòng.

" thật là một con người ngu ngốc, biết chính mình bị lợi dụng mà vẫn cam tâm tình nguyện sao ? Phải nói là nguoi quá ngu ngốc hay là quá si tình đây ?...."

Tình yêu sao ? Nực cười ! Cô không tin vào nó, nếu thực sự trên đời có những thứ tình cảm đó.... Thì tại sao...ba mẹ cô lại như thế ?....

Khóe môi khẽ nhếch lên nụ cười tự giễu.

Có lẽ từ khi sinh ra tới giờ...cũng chỉ có mình tiểu Dao là chịu hiểu cô đi..

Sinh ra trong gia đình giàu có, bao người ngưỡng mộ, nịnh bợ, sống trong nhung trong lụa, suốt đời không lo cái ăn cái mặc...nhưng ai biết được.....bên trong cái ánh hào quang rạng rỡ đó lại mục nát như thế nào ?...

Gia đình không hòa thuận..cha mẹ lấy nhau đều vì lợi nhuận..họ suốt ngày chỉ lo cho công việc, thậm chí 2, 3 năm cô cũng chẳng gặp được họ trên năm lần.

Đôi khi chỉ mong một tia ấm áp nhỏ nhoi còn khó hơn lên trời. Chỉ mong một cuộc sống bình dị...nhưng chẳng có...

Chán nản...đi tìm ấm áp...

Dù có tìm được...nó cũng chẳng dành cho cô...

Lâm Uyển Nghi khẽ ngước mắt lên nhìn bầu trời đêm ngoài cửa sổ, không biết đang suy nghĩ cái gì..

... ..

Sau khi cho Dương Minh ăn cháo và uống thuốc, hần vẫn không tỉnh lại. Nửa đêm hần đột nhiên phát sốt, người hầu thì không biết chạy đi đâu hết tron, Lâm Uyển Nghi buộc phải thức suốt đêm chăm sóc hần. Đến gần sáng, cô không chống cự nổi nữa nên thiếp đi.

Tia nắng ban mai qua cửa sổ len lỏi vào trong phòng, chiếu lên khuôn mặt tuấn mỹ của chàng trai đang nằm trên giường.

Dương Minh vô thức đưa tay lên che lại ánh sáng chói mắt, đôi mắt phượng khẽ mở ra.

Đây...là đâu ?

Hần...vẫn chưa chết sao ?

Dương Minh nghĩ tới đây, trong tim chợt nhói, trên mặt xuất hiện một nụ cười khổ.

Anh không ngờ thiên thần trong sáng mà anh vẫn luôn dõi theo và bảo vệ lại có thể tàn nhẫn đến như vậy.

Có lẽ anh nên buông tay... Nhưng...liệu anh có làm được hay không ?...

Dương Minh lắc đầu.

Tạm thời bỏ qua chuyện này đi. Điều anh nên quan tâm bây giờ là đây là đâu và ai là người đã cứu anh.

Khẽ ngồi dậy, ngực trái chột truyền đến một cơn đau nhói, hắn đưa tay lên vịn lại, nhờ vậy nên mới thấy được bóng dáng màu đỏ, nhỏ nhắn đang dựa vào thành giường ngủ say, không một tia phòng bị.

Gương mặt trắng toát dưới ánh nắng ban mai khẽ toát ra vàng hào quang, đôi mày lá liễu tinh xảo, hàng mi cong cong như cánh bướm đang lẳng đọng, cái mũi cao thanh tú, đôi môi đỏ chót đầy dụ hoặc.

Cô vận bộ sườn xám màu đỏ lộ vai và đùi. Mái tóc đen như mun tùy tiện bím trên da thịt tuyết trắng trông khá nổi bật.

Dương Minh không hiểu sao tìm hắn lại đập rất nhanh, cảm giác này hai mươi mấy năm hắn chưa từng gặp qua bao giờ...thật kì lạ...

Dương Minh đôi tay nhẹ nhàng vươn ra, muốn vuốt ve lên khuôn mặt xinh đẹp đó, được nữa chừng thì thấy hàng mi của tiểu nhân nhi khẽ run run một cái, hắn hốt hoảng rút tay lại.

Hắn đang làm cái gì vậy chứ ??

Lâm Uyển Nghi khẽ mở ra đôi mắt sưng mù, ngu ngơ chớp chớp nhìn xung quanh vài cái. Hành động này lọt vào mắt Dương Minh, hắn chỉ cảm thấy cô rất đáng yêu, chỉ khiến người ta muốn hung hăng khi dễ một phen...

Dương Minh hoảng hồn về những suy nghĩ của mình.

Hắn đang nghĩ cái gì vậy chứ !!! Thật là không có nhân tính mà ! Lại có suy nghĩ...khụ...không...được tự nhiên như vậy với một cô gái xa lạ..

Bên này, Lâm Uyển Nghi sau vài phút thì mới tỉnh ngủ, khẽ ngược nhìn Dương Minh khuôn mặt đang rồi rầm

" người tỉnh ? " Lâm Uyển Nghi giọng điệu lạnh nhạt nói, chỉ là do mới thức giấc nên trong giọng nói còn mang theo vài phần ngọt ngào, mê hoặc.

" à..à...ừm..cô chính là người đã cứu tôi ? " Dương Minh che dấu đi sự luống cuống trong đôi mắt của mình, cười ôn nhu như thường ngày.

" chứ không lẽ người tự khỏi " Lâm Uyển Nghi không quan tâm đứng lên, định đi làm VSCN buổi sáng một lúc, nhưng chưa kịp đi thì đã bị một bàn tay to nắm lại. Lâm Uyển Nghi kinh ngạc nhìn Dương Minh khiến hắn khá ngượng ngùng và buông tay ra.

" xin lỗi đã thất lễ, tôi chỉ muốn hỏi tên cô thôi " hắn đang làm cái gì vậy nè ? Tại sao khi nắm bàn tay nhỏ bé của cô, thì tim của hắn lại đập khá nhanh ? Chẳng lẽ hắn bị bệnh ? Ngày mai phải đi bệnh viện hảo hảo kiểm tra mới được.

" Lâm Uyển Nghi...là tên tôi " Lâm Uyển Nghi nhìn Dương Minh nói, trong lòng không có quá nhiều suy nghĩ.

" còn tôi tên là Dương Minh, rất vui được làm quen với cô " Dương Minh nở nụ cười ôn nhu như ánh nắng, Lâm Uyển Nghi khẽ ngăn người một chút rồi xoay đi.

Trước khi ra cửa còn để lại một câu.

" anh không muốn cười thì đừng cười nữa. Thật giả dối "

Dương Minh nghe câu nói của Lâm Uyển Nghi thì sửng sốt, nhìn bóng dáng của cô mất hút dần sao cánh cửa.

Cô...biết sao ?...

.....

Hôm nay là một ngày nắng đẹp, Dao Dao vận bộ đồ của nhân viên văn phòng, vui vẻ xách giỏ đi làm chung cùng Lý Minh Hiền.

Lý Minh Hiền dẫn cô đến Lý thị tập đoàn trong bao con mắt sửng sốt của nhân viên.

Tổng giám đốc lạnh lùng lần đầu tiên dẫn theo một cô gái đi làm, dù cô gái ấy đẹp không phương từ để tả nhưng nhìn sao thì cũng chỉ mới 13, 14 tuổi thôi a ! Chẳng lẽ thân trong lòng bọn họ lại là luyện đồng sao ?

Từ đó tin tức tổng giám đốc Lý thị có chứng luyện đồng lan truyền khắp công ty. Các nhân viên nữa từ phong cách cao ráo xinh đẹp, thay nhau chuyển sang phong cách lolita, mong một ngày được tổng giám đốc để mắt tới, một bước lên cây, à không, là mây.

Nhưng chuyện đó để sau này hắn tính.

Lý Minh Hiền ôn nhu dắt Dao Dao vào thang máy chuyên dành cho tổng giám đốc và tới phòng làm việc.

Vừa bước vào cửa, Dao Dao đã ngửi được một mùi nước hoa nồng nặc.

Hai người không cùng hẹn mà nhúu lại đầu chân mày.

Một tiếng guốc khê vang lên, một cô gái khoảng hơn hai mươi tuổi bước lại gần họ, dung mạo xinh đẹp, làn da trắng nõn, mái tóc ngắn ngang vai, đôi mày lá liễu, hàng mi dày và dài, đôi mắt như hồ ly, mũi cao, môi đỏ chót. Thân hình ba vòng bốc lửa, cô mặc trên người chiếc áo bó sát, bờ ngực căng tròn hơn phân nửa lộ ra bên ngoài, chiếc đùi dài đầy đặn khiến người ta nổi lên dục vọng.

" Tổng giám đốc ~ buổi sáng hảo ~"

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

" Tổng giám đốc~ buổi sáng hảo ~" Lí Lan nở nụ cười mê hoặc nhìn Lý Minh Hiên lạnh lùng, trong đôi mắt đẹp chứa đầy sự mê luyến.

Lý Minh Hiên khẽ nhủ mảy, gạt đầu một cái, không để ý đến Lí Lan nữa. Ôn nhu dẫn Dao Dao vào phòng làm việc, thản nhiên đi ngang qua người của Lí Lan, không để ý đến những nét cương cứng trên khuôn mặt xinh đẹp của cô ta.

Lý Minh Hiên dẫn Dao Dao đến một cái bàn làm việc khá tinh xảo, gần với vị trí của làm việc của hắn nhất, sau đó cười khẽ xoa xoa đầu cô, khước môi hơi nhếch lên " Dao Dao, từ nay đây sẽ là nơi làm việc của em. Nếu em muốn thì chỉ cần ngồi chơi thôi là được "

" em sẽ cố gắng làm việc mà, anh yên tâm !" dù mặt ngoài khẽ nở nụ cười tự tin, nhưng bên trong Dao Dao đã muốn chảy ba vạch hắc tuyến.

Nếu cô không làm việc ' chăm chỉ ' thì sao bắt được điểm yếu của hắn được chứ ? Nên cô cần phải ' cố gắng ' hơn nữa.

Lí Lan từ đầu tới cuối như người vô hình, hai người đằng kia hoàn toàn không chú ý tới cô, làm cho cô có chút ngượng ngùng, nhưng nhiều hơn là tò mò cô gái đi cùng tổng giám đốc là ai, không hiểu sao trong lòng cô bỗng báo hiệu hồi chuông nguy hiểm.

Là tình địch hay là bạn ? Phải thử cô ta mới được ! Nếu không có quan hệ đặc biệt gì với tổng giám đốc thì không sao. Nếu không thì.....cô tuyệt đối sẽ không buông tha cho ả !

Lí Lan khẽ điều chỉnh y phục lại, đi từng bước chân nhẹ nhàng đến gần chỗ Lý Minh Hiên và Dao Dao, cười khẽ hỏi.

" tổng giám đốc, cô gái này là..."

Mùi nước hoa nồng nặc làm Lý Minh Hiên khẽ nhíu lại mày, lạnh giọng nói.

" em gái tôi, từ giờ con bé sẽ làm thư kí riêng của tôi. Lí tiểu thư, nếu cô rảnh thì đi đem mớ tài liệu của tháng sau thống kê lại cho tôi đi "

Lí Lan khẽ rùn mình, không dám nói gì nữa, khẽ cúi đầu rồi lui ra, trước khi quay đi còn nhìn Dao Dao với ánh mắt kì lạ.

Dao Dao híp lại mắt nhìn bóng lưng Lí Lan, trầm ngâm một chút rồi kéo tay áo Lý Minh Hiên.

" anh hai, cô gái đó là ai ? " giọng nói nhẹ nhàng mang theo nghi hoặc trong đó làm người ta mềm lòng. Lý Minh Hiên ôm Dao Dao vào lòng, bế cô lên ngồi sofa, đưa cho cô một ly sữa vừa mới rót ra, nói.

" cô ta tên Lí Lan, trưởng phòng bộ tài chính, cũng là một cổ đông của công ty. Cô ta thân phận thật là tiểu thư hắc đạo, con của bang chủ bang Hắc Long - hiện đang là bang phái lớn nhất thế giới. Bang chủ bang Hắc Long đã gọi cô ta vào Lý thị làm việc, ý cha mình là ông chủ hắc đạo nên nhiều lần xằng bậy trong công ty. Vì tránh máu đổ nên anh cũng không nói gì, với một phần chuyện cô ta làm cũng không có gì quá đáng lắm "

" vậy sao...." Dao Dao lặng im không nói nữa, cô như có điều đang suy nghĩ.

Một lát sau, khước môi khẽ nhếch lên một nụ cười ma mị.

Thì ra là cô...Lí Lan...

.....

Khoảng tầm 5h30' chiều, cũng là lúc Dao Dao phải đến trường, Lý Minh Hiên đòi đưa cô đi nhưng lại bị cô từ chối.

Cả ngày hôm nay cô chẳng thu hoạch được gì cả, Lý Minh Hiên lúc nào cũng giữ cô bên mình, đi ăn, làm việc, đi họp, hắn đều bắt cô đi theo. Lúc trong phòng không có người thì hắn lại vừa ôm cô vào lòng vừa làm việc, cô đã phản kháng rất nhiều nhưng vô dụng, đành phải ngoan ngoãn ngồi im luôn. Và hôm nay, cô cũng nhận được không ít cái nhìn đầy ẩn ý của Lí Lan khi đang trong phòng họp.

Người không biết còn tưởng cô ta có ' tình cảm đặc biệt ' với cô đâu. Nhưng mỗi lần như thế, cô đều nhìn lại cô ta, cười lễ phép gạt đầu cùng cô ta.

" tiểu Dao, nhanh đi, trễ học rồi đó ! " tiếng Lâm Uyển Nghi vang lên giúp Dao Dao thoát ra khỏi suy nghĩ của mình, cô vui vẻ chạy ra cổng và lên xe riêng của Lâm gia.

Xe bắt đầu chạy, bên trong xe, không khí có thể đạt tới -10°C.

Dao Dao nghi hoặc nhìn khuôn mặt thối thối của Lâm Uyển Nghi.

" làm sao vậy ? "

Lâm Uyển Nghi không trả lời cô mà lấy tay vịn vai cô, khiến cô không khỏi đỏ mặt hời hợt.

" rốt...rốt cuộc là xảy ra chuyện gì ? "

" tên Dương Minh đó...."

" ần ?"

" Tôi ! Ghét ! Hấn ! " giọng la hét như heo chọc tiết của Lâm Uyển Nghi vang lên, dù xe có cách âm rất tốt nhưng vẫn thu hút sự chú ý của mọi người xung quanh, ai ai cũng nghi hoặc xoay đầu nhìn lại chiếc xe đắt tiền đang dần đi xa, bác tài xế riêng của Lâm thị không ngừng đổ mồ hôi.

Tiểu thư, chú ý hình tượng, chú ý hình tượng a....

Dao Dao khẽ lau mồ hôi " vậy rốt cuộc là chuyện gì ? " nam phụ a ! Rốt cuộc người đã làm gì chọc giận nữ phụ thế này ? Nhưng là người chọc giận cô ấy nhưng sao ta mới là người chịu đòn a ?!?

" tên khốn Dương Minh đó ! Cái gì mà ôn nhu như nắng ấm, sáng lạn như ánh dương chứ ! Rõ ràng là một con hồ ly chính hiệu mà ! Đã sắp chết rồi mà con sai này sai nọ bản tiểu thư, sai đút cháo cho hắn ăn, lau người cho hắn rồi còn lấy cớ gì mà đau tay tùm lum tùm la ! Quá đáng hơn là còn bắt bản tiểu thư hát ru cho hắn, làm gối ôm cho hắn ngủ nữa chứ ! Đã vậy thì người hầu biến đi đâu hết không biết ! Thật là bức mình ! Hừ ! " Lâm Uyển Nghi hận nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong đầu xuất hiện khuôn mặt tuần tú với nụ cười gian trá thì tim hơi đập nhanh chút, nhưng rất nhanh thay vào đó là lửa giận ngút trời.

Dao Dao cười ngượng an ủi con giận của Lâm Uyển Nghi, trong lòng thầm tạ lỗi với huynh tỷ mọi người làm nhà họ Lâm.

Hình như cô đã hại người rồi thì phải.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Chương 42

Rốt cuộc cũng đến được trường một cách...một mình. Trên đường đi, lỗi tai của Dao Dao đã bị Lâm Uyển Nghi tra tấn không ít.

Dao Dao bước xuống xe, vẫn là ngôi trường quen thuộc nhưng nó không còn được bao phủ bởi ánh sáng chói lóa của ánh nắng mặt trời nữa, mà thay vào đó là một màu cam rực rỡ của ánh bình minh. Tuy đây là buổi học tối nhưng cũng có không ít học sinh. Họ đều sách cặp vào trường, đều mặc những đồng phục đẹp đẽ mà nghiêm trang đó, không vì đây chỉ là buổi học tối mà lơ là.

Vì buổi học tối cũng không có nhiều quy định như buổi học sáng, nên mọi người đều rất thoải mái, gom vô học cùng lớp luôn.

" Dao Dao "

Lúc Dao Dao và Lâm Uyển Nghi vừa định bước vào trường thì một tiếng nói quen thuộc ven lên. Hai người không cùng hẹn mà nhìn về phía chủ nhân của giọng nói.

Cảnh Dương ôn hòa cười đi về phía họ, ánh hoàng hôn phản chiếu lên gương mặt tuần mĩ của anh càng làm tăng thêm sức quyến rũ, khiến các nữ sinh không khỏi dừng lại bước chân của mình, thẹn thùng nhìn anh.

" anh Cảnh Dương, sao anh lại ở đây ? " Dao Dao cười khẽ nhìn người con trai trước mặt.

" à, anh trai của anh muốn anh quản lý sự tình của công ty, nên anh bắt buộc phải chuyển qua buổi học tối. Cùng đi nhé ? " Cảnh Dương mặt không đỏ, tim không đập nhanh, trắng trợn nói dối. Thật ra anh nhận được tình báo từ thuộc hạ, nói vì phải vào làm việc trong công ty nhà cô nên cô chuyển qua

buổi học tối, mà xui quý khiến anh cũng kêu người chuyển lại buổi học cho anh luôn.

" được, đi thôi " Dao Dao vui vẻ đáp ứng, bất quá khi nhìn sang kế bên thì phát hiện Lý Uyển Nghi không biết đã biến mất từ khi nào, trên trán cô xuất hiện ba vạch hắc tuyến.

Cô nàng này...đúng thiệt là !

Thế là Dao Dao cùng Cảnh Dương hai người cùng nhau đi đến lớp. Trên đường đi Cảnh Dương không ngừng kể chuyện cười cho cô nghe, hai người cứ cười đùa vui vẻ cho tới khi vào lớp.

.....

Trong một quán bar xa hoa cùng đọa lạc....

" ai nha~ Lí tổng, ngài hôm nay lại tới sao ?~ Nói cho ngài nghe, Mộng Áo chúng tôi vừa thu nhận được một mặc hàng vô cùng tốt đó nha~" một người đàn bà xinh đẹp ông ẹo cười tít mắt nhìn vào người đàn ông tuổi mới vô trù trước mắt.

"Ồ ~ vậy sao ?~ người chắc sẽ không làm ta thất vọng chứ ?~" Lí Diệc Phong khẽ nhếch môi, đôi mắt hoa đào lười biếng thú vị nhìn người đàn bà phía trước.

" sẽ không sẽ không, tôi nói cho ngài nghe, cô ta chính là nhị tiểu thư của Lý gia đó, tên cái gì..Mẫn Mẫn " người đàn bà khuôn mặt nịnh nọt nói.

" ừ, gọi cô ta vào phòng tôi " Lí Diệc Phong không quan tâm lắm nói, cùng đồng bạn đi vào phòng VIP được chuẩn bị sẵn cho hắn.

" vâng ~" nhìn bóng lưng dần đi xa của Lí Diệc Phong, trên khuôn mặt người đàn bà dần mất đi nụ cười, đi vào một góc tối lấy điện thoại ra gọi một đoàn tin nhắn rồi đi tìm Mẫn Mẫn.

....

' ling ' Dao Dao đang ngồi nói chuyện với Lâm Uyển Nghi trong lớp thì điện thoại kêu lên một cái, cô lấy ra xem, trên mặt xuất hiện một nụ cười khẽ mê lòng người.

" có chuyện gì vậy tiểu Dao ? " Lâm Uyển Nghi nhìn nụ cười của Dao Dao, biết chắc sắp có kịch vui xem, vội hỏi.

" không có gì, chỉ là tin nhắn từ tổng giám đốc thôi " Dao Dao tùy tiện tìm một cái cớ, mặc kệ Lâm Uyển Nghi tin hay không, trong lòng cô hiện tại rất vui, vì con mồi...đang đi rất đúng đường mà cô đã sắp xếp a...

Lý Uyển Nghi dù không tin lắng nhưng cũng không hỏi nhiều, hai người tiếp tục tán ngẫu vui vẻ đứng lên.

....

' reng ' tiếng chuông báo hiệu đã đến giờ học vang lên, Cảnh Dương vốn muốn ngồi kế Dao Dao nhưng bị đồng học lôi kéo lại ngồi chỗ cách đó không xa, còn Lâm Uyển Nghi thì một mặt thỏa mãn ngồi kế cô.

' cạch ' Nam Cung Thần khuôn mặt tuấn tú lạnh lạnh bước lên bục giảng trong ánh nhìn si mê của các nữ sinh.

Đôi mắt hắn khẽ đảo qua một vòng sau đó dừng lại ở bóng dáng Dao Dao, đôi môi mỏng khẽ nhếch lên một cái.

Lại gặp em rồi, vật nhỏ. Một tuần nay là đang trốn tránh tôi sao ? Bất quá...tôi sẽ không để em trốn thoát nữa đâu !

Dao Dao ngồi phía dưới không hiểu sao lại cảm thấy có chút lạnh sống lưng.

Nam Cung Thần trên bục giảng bắt đầu giảng bài, ai ai cũng chăm chú lắng nghe. Thậm chí còn có người lấy máy ghi âm ghi lại những gì anh nói.

Ngoại trừ hai cô nàng đang hết sức rảnh rồi lấy điện thoại ra nhắn tin qua lại.

Tiểu Nghi : tiểu Dao, đi quán bar chơi không ? Đạo này có một quán tên Mộng Áo nổi tiếng lắm.

Tiểu Dao : OK, mình bao cậu trả tiền, thế nào ?

Tiểu Nghi : giống quý !

Tiểu Dao : cậu trả chứ mình có trả đâu mà cậu sợ.

Tiểu Nghi :....

Tiểu Dao : mình chỉ đùa thôi. Thời gian ?

Tiểu Nghi : tối mai, mình trốn học rồi đi. Mình sẽ lỏ theo tên Dương Minh chết tiệt cùng anh Cảnh Dương theo làm bảo kê, thế nào ?

Tiểu Dao : OK.

.....

Tan học, Dao Dao và Lâm Uyển Nghi vừa định đi về thì Nam Cung Thần đi tới trước mặt họ, cười ôn hòa nhìn Dao Dao.

" Dao Dao, em đến giúp tôi cái này chút "

" cậu về trước đi, lát nữa mình về sau " Dao Dao nhìn Nam Cung Thần rồi nhìn sang Lâm Uyển Nghi, nói.

Lâm Uyển Nghi gật đầu, chào tạm biệt Dao Dao rồi bước đi, trong phòng học nhất thời chỉ còn cô và hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

Trong phòng học nhất thời chỉ còn cô và hắn, ánh trắng sáng len lỏi qua cửa sổ, chiếc bóng của hai người một nam một nữ được in rõ dưới sàn lớp.

Im lặng một lúc, Nam Cung Thần xoay người đi ra lớp học " em đi theo tôi " giọng nói trầm ấm thường ngày của anh trong bóng tối nghe có vẻ khá ám muội.

Dao Dao không nói gì, lẳng lặng đi theo gót chân của hắn.

Nam Cung Thần đi được một lúc thì dừng lại trước một căn phòng, Dao Dao nhìn chữ [thư viện] trên cái bảng vàng hình chữ nhật thì nghi hoặc.

Hắn đưa cô đến đây làm gì ?

Nam Cung Thần lấy trong túi áo ra một cái thẻ vàng, xẹt một cái, cánh cửa thư viện lập tức mở ra. Dao Dao cùng hắn bước vào.

" em có thể giúp tôi xếp chồng sách kia lên tủ không ? " Nam Cung Thần chỉ tay về một đồng sách được chất đầy ba cái bàn lớn dùng để cho các đồng học ngồi đọc sách.

" được " Dao Dao khẽ gật đầu, bắt tay vào làm, không một lời oán trách. Dù gì thì hôm nay cô cũng không có việc gì, giúp hắn một chút cũng không sao.

Nam Cung Thần nhìn bóng lưng bận rộn của cô gái bé nhỏ mà trên môi không khỏi nở một nụ cười ấm áp, đôi mắt sắt bén được giấu dưới lớp kính cũng trở nên nhu hòa hơn nhiều. Dù trong đêm khuya yên tĩnh chỉ có hai người bọn họ, nhưng anh cũng cảm thấy nó rất ấm áp... Anh càng ngày càng không muốn rời xa cô, không muốn quay lại cái gia đình vắng lạnh đó...cái gia đình chỉ toàn sự đen tối cùng mưu mô ám hại lẫn nhau...

Dù nơi đây anh và cô không nói với nhau câu nào, không kề cận nhau, nhưng anh vẫn rất vui.

Được sinh ra và lớn lên trong một đại gia tộc quyền thế, giàu có, ai ai cũng nhìn anh bằng ánh mắt hâm mộ và ghen tị, nhưng họ đâu biết...nó thật nát cỡ nào.

Tính kế nhau...

Ám hại lẫn nhau...

Anh đã muốn phát chán...

Dùng thế lực riêng mình để bước ra khỏi đầm lầy bản thù đó.

Xây dựng một cái trường học. Vì nó sẽ có một số lợi ích cho anh sau này. Bao năm trôi qua....nữ nhân nào nhìn thấy anh mà không chết mê chết mệt. Nhưng ngoại trừ một người...đó là cô - Lý Dao Dao.

Sự xuất hiện của cô làm đảo lộn tất cả cuộc sống của hắn.

Từ thú vị rồi chuyển sang thích, cuối cùng là yêu lúc nào không hay.

Nam Cung Thần cười khẽ, khuôn mặt tuấn nữ mang vài phần ôn nhu khó tả.

Chính anh cũng không ngờ...mình lại đi yêu một người. Mà người đó lại chính là cô học trò của anh.

... ..

Dao Dao yên lặng chất từng quyển sách lên kệ. Tầm mắt vô ý nhìn qua chỗ Nam Cung Thần thì thấy hắn đang hết sức nghiêm túc làm việc, đôi tay thon dài không ngừng cử động lật lật các giấy tờ. Tầm mắt như điện xẹt đảo qua các dòng chữ, lâu lâu lại nhíu nhíu đầu chân mày. Sườn mặt góc cạnh dưới ánh trắng trông có vẻ hoàn mỹ không gì dễ tả. Dao Dao không ngừng cảm thán.

Đàn ông lúc tập trung vào làm một việc gì đó là lúc họ đẹp nhất. Câu nói này không sai.

Dao Dao cười tán thưởng một cái, tiếp tục làm công việc trên tay.

Trong phòng không ai nói gì, chỉ có tiếng 'cách' khi quyển sách tiếp xúc với kệ gỗ và tiếng 'xoạt xoạt' của những tờ giấy trên tay Nam Cung Thần. Tuy yên tĩnh nhưng lại rất ấm áp, họ đều ẩn ý không làm phiền đến đối phương.

....

Cần trên tay quyển sách cuối cùng, Dao Dao đỏ mặt nhìn chỉ còn một chỗ trống nhỏ tuốt trên cao, dù cô có làm gì cũng không vớ tới. Lúc này cô thiệt tình rất bất đắc dĩ về chiều cao khiêm tốn hiện giờ của mình.

Thân thể lúc trước của Dao Dao rất cao, ít nhất cũng bằng các vận động viên chơi bóng rổ nên làm gì cũng thuận lợi, nhất là lúc đặt đồ trên cao. Nhưng đối với thân thể hiện giờ cô chỉ có thể thở dài, đáng người nhỏ nhắn, xinh xắn, chỉ có một mét năm mươi mét là nhiều, còn thấp hơn học sinh trung học nữa. Chính vì điều này nên cô làm điều gì cũng bất tiện hết ai....

Dao Dao đang không ngừng oán thăm trong lòng thì cuốn sách trên tay cô bỗng nhiên biến mất, một thân hình to lớn bao quanh lấy cô, vòng ngực rắn chắc, hương thơm nam tính xông vào mũi làm Dao Dao có chút không được tự nhiên.

Nam Cung Thần sau khi đặt quyển sách lên kệ thì quay sang nhìn cô.

" lần sau làm không được thì phải nhờ người giúp " giọng nói có vài phần nhẹ nhàng trách cứ.

Nếu không phải hắn đang làm việc thì nổi hứng muốn nhìn cô, thì chẳng lẽ cô muốn đứng đây suốt đời sao ? Đúng là bé ngược mà.

" vâng, cảm ơn thầy" Dao Dao cười khẽ với Nam Cung Thần.

Nụ cười xinh đẹp dưới sự che chắn của bóng tối và soi rọi của ánh trắng càng trở nên thập phần huyền bí, quyến rũ.

Nam Cung Thần đầu óc có vài phần mê mang, không tự chủ được mà cúi đầu xuống.

Cảm giác lạnh lạnh trên môi khiến Dao Dao kinh ngạc tròn to mắt, nhìn khuôn mặt tuấn tú phóng đại trước mắt.

Hắn...đang hôn cô...

Trong lúc Dao Dao không kịp phản ứng thì Nam Cung Thần khẽ cắn một cái trên môi cô. Dao Dao bị ấn đau, theo bản năng định la lên một cái, nhưng lời lẽ chưa kịp phát ra thì đã bị Nam Cung Thần toàn bộ hàm chứa. Đầu lưỡi của hắn xâm nhập vào trong khoang miệng cô, càng quết hết thủy, vị ngọt của cô khiến hắn mê mẩn, không tự chủ được mà hôn càng sâu. Đầu lưỡi to lớn ấm nóng khẽ quấn quanh đầu lưỡi đầy đặn mềm mại của cô, cùng nhau khiêu vũ một vũ điệu mãnh liệt mà mê say. Dao Dao khẽ chống cự, miệng phát ra tiếng kêu ' ưm ưm ' phản kháng nhưng đều vô dụng. Một tay Nam Cung Thần đặt lên kệ sách, một tay nắm ót của cô, kéo cô vào một nụ hôn sâu và nóng ấm hơn. Đầu lưỡi khẽ xẹt qua những đầu răng của Dao Dao, khiến cô như bị kích thích, sức lực suy yếu dần. Dưới ánh trắng, một dòng chỉ bạc khẽ chảy ra từ khóe môi của cô, trông càng khiến người ta muốn phạm tội.

Kết thúc một nụ hôn dài, Nam Cung Thần lưu luyến rời khỏi cái miệng nhỏ ngọt ngào đó, đầu lưỡi còn kéo ra một cái thật dài sợi chỉ bạc.

" Dao...I Love You " giọng nói trầm ấm của anh giờ đây mang theo một tia khàn khàn hết sức mê người, đôi mắt ôn nhu chứa đầy thiên ngôn vạn ngữ nhưng cuối cùng cũng chỉ nói ra được một câu.

Dao Dao giờ đã kiệt lực trong nụ hôn nồng cháy đó, không phân biệt được nữa Đông Tây Nam Bắc, đôi mắt mê ly trong suốt như có nước.

" Dao..." anh không muốn rời xa em...nhưng bọn người đó đã không cho anh thời gian...Dao...tha thứ cho anh...khi gặp lại...em muốn làm gì anh cũng được...kể cả là...giết anh..

Nhưng Dao...chỉ một đêm nay thôi...xin em...thỏa mãn cho sự ích kỷ và tham lam nhất thời của anh...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chương 44

Dao Dao nghe lời Nam Cung Thần nói, vội lấy lại tinh thần, đưa tay đẩy hấn ra.

Nam Cung Thần không kịp phòng bị đã bị đẩy ra xa, lưng tiếp xúc với kệ sách đối diện. Chính anh cũng thật bất ngờ, một cô tiểu thư được nuông chiều từ bé như Dao Dao lại có thể đẩy ra một người đàn ông cao lớn như anh, xem ra anh đã quá xem thường cô.

Cái đẩy kia rất mạnh, nhưng anh biết, cô vẫn chưa dùng hết sức của mình.

"thầy tại sao lại làm như vậy?" giọng nói lạnh lạnh vang lên trong căn phòng tối chỉ dựa vào ánh trăng để nhìn, khiến người ta sợ hãi, hơn thế nữa trong giọng nói của cô còn kèm theo một tia sát khí.

Nam Cung Thần cười khò.

Xem ra đây mới thật sự là con người của cô đi. Tuy rằng lúc đầu gặp, hấn đã biết cô không giống như vẻ bề ngoài như vậy yếu ớt cần người bảo vệ, nhưng hấn lại càng không theo kịp nổi, một cô gái dịu ngoan, thân thiện chớp mắt lại biến thành lạnh lùng và trên người ả ả một tia nguy hiểm.

"Dao Dao, thì ra đây mới là em...." Nam Cung Thần không trả lời cô, ngược lại nhìn sâu vào đôi mắt lạnh lùng, sát bén của cô, không một tia sợ hãi nói.

"kinh ngạc lắm sao? Chẳng phải bây giờ thầy cũng biết " Dao Dao không cảm xúc móc từ trong áo ra một chiếc khăn trắng tinh, tỏa ra mùi hương thanh nhã. Cô khẽ cúi đầu nhìn chỉ bạc còn vương vãn trên đôi môi nhỏ, sau đó chuẩn sát quăng vào chiếc thùng rác cách đó không xa.

Nam Cung Thần vẫn cười ôn nhu, cứ như không hề để ý đến hành động lúc nãy của cô, hấn bước lên, một tay để lên kệ sách, đầu cúi xuống lơ tai Dao Dao thổi hơi.

"phải...rất kinh ngạc, nhưng rất thích..."

Dao Dao không cảm xúc, tay cầm lấy cánh tay của Nam Cung Thần đang đặt lên kệ sách kéo lên, sao đó buông xuống, xoay người rời đi.

"em không mong lại có chuyện như thế này nữa xảy ra"

Nam Cung Thần đứng nhìn bóng dáng Dao Dao, lấy tay che mắt, khóe môi khẽ nhếch lên, không biết đang suy nghĩ cái gì.

.....

Dao Dao bước đi trên hành lang tối tăm, trong lòng cô bỗng sinh ra một tia bất an.

Đúng như cô nghĩ, từ đằng xa Dao Dao đã nghe được tiếng bước chân đều đều đang dần lại gần mình. Cô quay lại nhìn thì thấy một bóng người cao to, vì người đó đi trong bóng tối, không có ánh trăng rọi soi nên Dao Dao không hề thấy rõ khuôn mặt người đó. Bất quá cô có thể phần nào đoán rằng, người đó là Nam Cung Thần.

"thầy tại sao lại ở đây?" theo bản năng, Dao Dao lên tiếng hỏi. Nhưng ngoài ý muốn là cô không nhận được một câu trả lời nào từ hấn, trong không gian yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân liên tục vang lên. Dao Dao khẽ nhủ mày, cảm giác không ổn càng ngày càng xâm lấn tâm trí cô.

Khuôn mặt tuấn tú của Nam Cung Thần dần hiện ra, bất quá...thiệt mắt kính.

Đôi mắt phượng hẹp dài sâu không thấy đáy nhìn vào Dao Dao. Nhưng cô vẫn không có biểu hiện gì.

Cô biết...nam chủ...hiện hình rồi. Đây mới thật sự là Nam Cung Thần...một con người tàn nhẫn...

Nam Cung Thần vẫn bước đi, cho đến khi cách Dao Dao khoảng năm bước chân thì hấn dừng lại, chỉ đứng đó nhìn cô.

"thầy có việc gì à?" Dao Dao híp lại mắt, nguy hiểm nhìn vào hấn.

Nam Cung Thần chỉ khẽ nhếch môi, chân bước lại gần cô thêm, Dao Dao vẫn đứng bất động.

Nam Cung Thần vươn ra đôi tay hữu lực, định vuốt ve khuôn mặt của Dao Dao, nhưng chưa kịp làm gì thì đã bị tay của Dao Dao nắm lại.

"thầy định làm gì?" Dao Dao nhìn hấn.

Nam Cung Thần cười khẽ, đôi mắt sâu nay càng sâu hơn.

Dao Dao cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, trong lòng thầm rủa.

Chết tiệt!

Cô cắn răng, cố nhịn cảm giác muốn ngắt đi, buông ra bàn tay đang nắm lấy tay Nam Cung Thần, xoay người nhanh chóng chạy đi.

Nam Cung Thần đứng tại chỗ nhìn bóng dáng đang chạy xa dần của Dao Dao, đôi môi khẽ nhếch.

" em chạy không thoát..."

.....

Dao Dao chỉ cảm thấy trước mắt ngày càng không mở nổi. Cô chạy ra sân trường, ngoài cửa có một chiếc xe đang đậu.

Trong đầu cô bỗng xuất hiện bóng dáng của một người con trai lịch thiệp với nụ cười ôn nhu luôn đứng chờ cô.

Lâm Quân..

Anh Lâm Quân...

...

Cuối cùng chịu không nổi, Dao Dao cũng ngã xuống. Tưởng chừng cô sẽ tiếp xúc với mặt đất, nhưng trong lúc đó một đôi tay vươn ra, ôm lấy thân mình cô vào lòng.

Nam Cung Thần cười khẽ nhìn dung nhan người con gái mình yêu đang nằm trong lòng ngực mình.

" bắt được em rồi..."

.....

Trong một căn biệt thự xa hoa.

Căn phòng rộng lớn được trang trí với những vật liệu quý giá, trên giường có hai bóng dáng đang quấn quýt lấy nhau. Đèn được tắt tối thui càng tăng thêm vẻ ám muội. Dưới sàn nhà, quần áo bị quần bừa bãi.

Nam Cung Thần khẽ hôn lên đôi môi người con gái tuyệt trần đang nằm dưới thân mình. Đầu lưỡi khẽ đùa với mặt ngọt mềm mại trong khoang miệng cô một lúc rồi luyến tiếc dời đi.

Môi anh hôn dần xuống xương quai xanh tinh xảo của cô rồi dời xuống một bên đầy đặn.

Mỗi nơi anh đi qua đều để lại những ấn kí đo đỏ khả nghi.

Nam Cung Thần miệng hàm chứa một bên nhũ hoa, hết nút vào rồi lại cắn cắn.

" ừm.." Dao Dao còn đang hôn mê cũng không chịu nổi được mà khẽ rên rỉ.

Tiếng rên rỉ của cô chẳng khác nào một lời cổ vũ cho Nam Cung Thần. Hắn một tay nắm lấy đôi gò bồng đảo còn lại của cô, không ngừng xoa nắn, nặng ra thành các hình dạng, một tay theo bụng bằng phẳng trượt xuống vùng thần bí.

Một ngón tay khẽ xoa xoa, ấn ấn hạt trân châu xinh đẹp.

" ần...ừ..." Dao Dao không chịu nổi kích thích, mật động tiết ra đầm dịch ngọt ngào.

Nam Cung Thần cười khẽ " đúng là vật nhỏ nhạy cảm " sau đó đầu lưỡi khẽ trượt xuống bụng, làm ướt lỗ rốn của cô.

" ừm..ần.."

Đầu lưỡi khẽ đùa, trượt xuống nơi mật động xinh đẹp liếm hết tất cả đầm dịch mà cô tiết ra. Sau đó, đầu lưỡi khẽ xâm nhập vào u huyết thần bí của cô.

" ừ.." Nam Cung Thần gầm lên một tiếng, bên trong u huyết đầy nước như có hàng ngàn cái lưỡi nhỏ đang liếm lấy cái lưỡi anh, khiến anh thỏa mãn không thôi.

Nam Cung Thần rút ra cái lưỡi, đưa dương vật to đùng, đang căng cứng, nổi đầy gân xanh của mình trước cửa u huyết đầy nước của Dao Dao, khẽ hút một cái.

" A ! " trong giấc ngủ Dao Dao chỉ cảm thấy một cổ đau đốn khôn cùng, có cái gì đó rất to, nóng nóng đang vọt vào trong cơ thể cô.

Nam Cung Thần gầm nhẹ, tức giận.

Chết tiệt ! Người đầu tiên của cô cư nhiên không phải là hắn !

Trong đầu Nam Cung Thần hiện lên hình ảnh cô nằm dưới thân một người đàn ông khác, kiều mị rên rỉ cầu hoan, trong lòng hẳn một cổ nhói đau cùng tức giận dâng lên. Rút ra dương vật phân nửa, sau đó không thương tiếc mà đâm sâu vào thân thể cô.

"A! " Dao Dao đau đến nỗi không nói nên lời, vật thể lạ đó đâm rất sâu vào tử cung của cô, hai miếng thịt phía dưới còn bị hai thứ gì đó đánh vào.

Nam Cung Thần một lần nữa rút ra rồi lại đâm sâu vào, càng lúc càng nhanh, tiếng rên rỉ cùng tiếng gầm nhẹ liên tục vang lên trong căn phòng đen tối. Hai tay của hắn nắm lấy đầu nhũ hoa của cô, liên tục vò vò chà sát.

Ra vào hơn một trăm hiệp, Nam Cung Thần rút cuộc đâm sâu vào tử cung của cô, bắn hết tinh hoa của mình vào trong đó.

"um." Dao Dao chỉ cảm thấy một dòng nước ấm đang chảy vào tử cung của mình, rất kích thích khiến cô rên rỉ.

" Dao Dao...chúng ta sẽ có baby..được chứ ? " tuy mới bắn xong nhưng Nam Cung Thần không có vẻ gì là mệt mỏi, cúi đầu nói thầm thì vào tai Dao Dao.

Dao Dao chỉ cảm thấy mỗi một tràn lan, cô chỉ muốn chìm vào giấc ngủ sâu hơn nữa nhưng có lẽ là không được rồi...

Nam Cung Thần xoay người cô lại, đâm sâu vào hoa nguyệt của cô.

" A !"

Trong căn phòng hôn ám, tiếng thờ đóc rên rỉ cùng tiếng gầm nhẹ không ngừng vang lên...

Đêm...còn rất dài a..

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Chương 45

Ánh nắng xen qua chiếc cửa kính lớn chiếu vòng hai bóng dáng đang nằm trên giường.

Nam Cung Thần ôn nhu người con gái đang nằm kế bên mình, trong ánh mắt lạnh giờ đây tràn đầy yêu say đắm cùng không muốn xa rời. Đôi tay thon dài thấy rõ từng đốt xương khê đưa lên vén từng loạn tóc mềm mượt của cô.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, vì không muốn cho thiên hạ trong lòng giật mình thức giấc, Nam Cung Thần lập tức bắt máy, nhưng đôi mắt ôn nhu khi nhìn vào cô gái trên giường đã được thay bằng đôi mắt lạnh băng.

" chuyện gì ? " giọng nói lạnh lùng không hề có cảm xúc, nhưng rất dễ nhận ra, chủ nhân của giọng nói đó đang cố đè thấp lại âm thanh của mình.

[Boss, họ đã đến rồi ạ] từ bên kia đầu dây vang lên giọng nam khàn khàn mang theo đầy cung kính.

" tôi biết rồi, lập tức cho người phòng thủ xung quanh Nam Cung gia, lệnh cho người lên vào bắt lão già đó lại "

[vâng, Boss còn điều gì cần dặn nữa không ạ ?]

" mọi việc tạm thời cứ như thế, lát nữa tôi sẽ đến, trong lúc đó nhớ canh chừng bọn họ cẩn thận "

[vâng]

...

Tắt đi máy điện thoại, Nam Cung Thần bước vào phòng tắm rửa ráy một chút.

Anh bước ra với một bộ đồ vet đen mắt tiền, hai cúc áo sơ mi bên trong được mở ra, lộ ra làn da trắng cùng lồng ngực rắn chắc mê người. Chiếc mắt kính vàng đã không còn trên, lộ ra đôi mắt phượng sắc bén, sâu không thấy đáy.

Đôi giày da từng bước nhẹ lại gần chỗ thiên hạ đang ngủ say trên giường. Đôi tay khê vuốt ve khuôn mặt cô, in lên môi cô một nụ hôn nhẹ, khê thì thầm.

" Dao, chúng ta sẽ sớm gặp lại...Đến lúc đó, em sẽ là vợ yêu của anh - Nam Cung Dao Dao, và..." đôi tay anh khê vuốt ve lên phần bụng thon thả nay đã hơi phình to lên vì chứa một lượng lớn tinh dịch, đôi mắt ôn nhu cơ hồ muốn chảy ra thủy "...baby của chúng ta "

.....

Tại biệt thự Lâm gia.

"Nghỉ Nghỉ, Nghỉ Nghỉ, dậy đi, buổi sáng mà ngủ hoài như vậy thì sẽ biến thành heo đó ! " Dương Minh bung trà và bữa sáng vào phòng của Lâm Uyên Nghi, bắt đầu nhìn bóng dáng đang nằm trên giường của ai kia, trêu chọc nói, chính anh cũng không biết trong mắt của chính mình có chứa bao nhiêu sao là ôn nhu.

Lâm Uyên Nghi đang ngủ nghe loáng thoáng bên tai có người nói cô ngủ hoài sẽ thành heo thì khẽ nhủ mày, nói mớ.

"um...mặc xác bà...bà đây giết người giờ..." nói xong còn ôm gối che tai lại "...đề...bà đây ngủ yên..."

"vâng vâng, tôi sợ cô rồi, tiểu thư " Dương Minh cười bắt đầu đi, đi lại bên giường, đắp lại chăn ngay ngắn giữ cô, sau đó nhìn qua đồng hồ " cũng một cho em tối qua rồi, thôi ngủ ngon đi " khẽ vuốt tóc cô một cái, sau đó bước ra ngoài, đóng lại cửa.

Khoảng khắc cánh cửa vừa đóng lại, đôi mắt thiếu nữ trên giường bỗng mở ra, cô ngồi dậy, khẽ liếc nhìn qua bữa sáng tinh xảo đang để yên trên bàn, trong lòng bỗng chảy qua một dòng nước ấm.

Đây...là cảm giác được quan tâm sao ?...

Thật...chán ghét !...nhưng...cũng không hẳn là tệ...

... ..

"bên kia sao rồi ? " giọng nói trầm thấp vang lên trong căn phòng tối.

"Dạ, đã xong rồi ạ " một giọng nữ cung kính đáp.

"tốt, hai ngày nữa chúng ta sẽ tiến hành y như theo kế hoạch " giọng nói trầm thấp lần này lại mang theo một tia vui sướng khó tả.

"vâng, nhưng nhị thiếu gia, cậu định quay về Lâm gia thật sao ? Đại thiếu gia chắc chắn sẽ không nể mặt người lần nữa ! " giọng nữ có phần hơi gấp gáp, nhưng bỗng nhiên nhớ đến cái gì đó, cô nghiêm túc hỏi lại "...có phải người vì công chúa của Lý thị tập đoàn không ? Vì cô ta mà đánh vỡ kế hoạch ban đầu của chúng ta à ?? " trong giọng nói mang theo vài phần kích động, chưa sót cùng ghen tị nồng đậm.

Vì cái gì ? Vì cái gì cô ta lại được thiếu gia để ý như thế chứ !!! Chẳng phải chỉ là một tiểu thư con nhà giàu chân yếu tay mềm thôi sao ? Có gì sánh bằng cô cơ chứ ??!

"chuyện của tôi không mượn cô quan tâm, quyết định của tôi không mượn cô dạy. Hơn nữa..." người con trai xoay mặt lại, gương mặt tuấn mĩ vô trù, đôi mắt lạnh lẽo hơn băng, bên trong chứa đầy sát khí và cảnh cáo nhìn cô gái "...Edem, tôi không cho phép cô nói động gì đến cô ấy, nếu không..."

"vâng...tôi hiểu rồi " Edem cúi đầu xuống làm cho không ai thấy được đôi mắt bị thương và ghen tị của cô, cung kính thưa sau đó lui ra.

Trong phòng tối chỉ còn lại mình Lâm Ly, hắn khẽ xoay người, bước vào phòng ngủ riêng của mình.

Bên trong căn phòng rộng lớn, đâu đâu cũng là những tấm hình, lớn nhỏ đều có đủ, nhưng người trong những tấm hình chỉ là cùng chung một người con gái tuyệt sắc, đẹp y như thiên sứ lạc vào phạm trần.

Đôi mắt lạnh lẽo dần nhu hòa lại, anh bước nhanh về phía tấm hình lớn nhất đang được trùm miếng vải to.

Đưa tay khẽ gỡ tập vải xuống, lập tức hình ảnh của một cô gái xinh đẹp như thiên sứ hiện ra, cô chỉ mặc một chiếc váy trắng dài tới đầu gối, cô bị nhốt trong cái lồng chim bằng vàng to lớn trong một cái nhà thờ, phía sau lưng cô mọc một đôi cánh trắng, tay đưa lên cao nâng một đóa hồng, vài cánh hoa đỏ rơi xuống.

Lâm Ly đôi mắt ôn nhu hòa yêu say đắm nhìn bức hình, đưa tay khẽ vuốt ve khuôn mặt cô, rồi đưa tay vuốt ve lấy đôi cánh. Sau đó cầm lấy một câu cọ, vẽ màu đen lên một đôi cánh, hài lòng bỏ cây cọ xuống.

Trắng và đen...mới là em đi...?..

Đôi môi khẽ hôn lên đôi môi nhỏ của thiên thần trong hình.

"chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau thôi...Dao Dao của anh "....

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

Sự đau nhức ập đến khiến Dao Dao nhủ mảy, đưa tay lên che bớt ánh sáng từ cửa sổ lớn len lỏi chiếu vào, chậm rãi mở ra đôi mắt xinh đẹp.

Nhìn hoàn cảnh lạ lẫm xung quanh, Dao Dao cũng không ngạc nhiên gì nhiều, đôi mắt lạnh lùng nay chỉ lạnh lùng hơn, không mảy tía độ ấm.

Những dòng kí ức của tối qua không ngừng ủa về.

Tiếng thờ dốc, rên rỉ kiều mị..

Tiếng gầm gừ...

Tiếng nước nhòn nhọt vang lên khi thứ ghê tởm đó không ngừng ra vào trong cô...

Nổi uất hận trào dâng.

Tại sao lại đối xử với cô như vậy ?

Cô đã làm gì sai sao ?

Từng người, từng người một...

Dao Dao bàn tay siết chặt ga giường, trong đôi mắt sâu thẳm xẹt qua một tia khuất nhục.

Đám nam chủ đó, hãy chờ đi, ta sẽ trả lại hết những gì các người đã nợ ta !!

....

Thân thể đau nhứt làm Dao Dao không thể nhứt nhích nổi, nhưng cô vẫn cắn chặt răng ngồi dậy, tỉnh dịch từ trong vùng kính chảy ra liên tục.

Dao Dao nhìn xung quanh, quần áo của cô thì bị xé tan tành không còn gì, trong căn căn phòng rộng lớn, bất kể là trên bàn ghế, trên giường, thậm chí là gần bên chiếc cửa sổ lớn đều có một vũng tinh dịch hòa lẫn với mật dịch.

Dao Dao khẽ vịn vào tường đứng dậy, ráng nhịn đau để bước từng bước đi vào nhà vệ sinh, trên đường đi, một dòng tinh dịch từ mật huyết của cô không ngừng chảy ra sàn, có thể thấy hôm qua đã kịch liệt như thế nào.

....

Mặc tạm một chiếc khăn tắm, bước từng bước ra khỏi phòng tắm. Dao Dao lục lọi trong phòng tìm chiếc cặp của mình, lấy trong đó ra một chiếc máy điện thoại và mộ cái máy định vị vị trí. Cô khẽ bấm một dãy số.

[Boss ? Có chuyện gì cần phân phó ạ ?] một giọng nói nữ cung kính vang lên.

" Lâm, kêu người đem cho tôi một bộ quần được không ? Tôi đã mở lên máy định vị rồi đó " Dao Dao giọng điệu có chút nhu hòa.

[vâng, Boss đợi một chút ạ] Lâm không nhiều lời hay thắc mắc mà lập tức đi làm ngay.

...

Để xuống máy điện thoại, Dao Dao có chút trầm tư nhìn ra ngoài cửa sổ.

Từ lúc bị Lý Minh Hiền...

Cô đã lên xây dựng thế lực riêng cho mình, tuy rằng nó vẫn còn rất yếu nhưng dù có vẫn hơn không. Cô lên lút huấn luyện một số người hầu thân cận, Lâm thức biết nhưng không nói, luôn giúp cô che mắt Lý Minh Hiền. Ngoài ra, cô còn cho người đi thu nạp những đứa trẻ mồ côi, không có người thân, để huấn luyện chúng nó thành những tay sát thủ máu lạnh.

Cô mở một quán Bar giải trí, xa hoa, tên là ' Mộng Ảo ', luôn có những loại rượu quý thơm ngon và muôn loài ' hoa thơm cỏ lạ ', nên rất được chào đón. Nơi này các quan chức trong chính trị có thể thoải mái làm chuyện xấu mà không sợ bị bắt quả tang, nhờ vậy mà họ rất thích nơi đây mà cũng âm thầm bảo vệ nó.

Họ cũng thực chức không biết rằng, Mộng Ảo ra đời là để thu thập các tin tức tối mật và quan trọng. Nó cung cấp mọi thông tin, sự kiện cho người đến mua tin, nhưng điều kiện là phải cao hơn mức giá lúc đầu đưa ra 10 USD. Dù vậy nhưng quả thật khách mua tin cũng rất đông, chủ yếu là những người đang tranh cử chức Thủ Trưởng với nhau, họ mua tin xấu của nhau để loại bỏ nhau.

Mà vận may của cô quả thật rất lớn, trong buổi sinh thần của Cảnh Triệt, cô đã vô tình biết được Vương Lâm là một người khéo ăn nói và khéo che giấu, dễ dàng tiếp cận kẻ thù, thao túng họ làm theo ý của mình. Vừa đúng lúc bên người cô thiếu một người như vậy.

Cô cho những bác sĩ giỏi nhất chữa bệnh cho mẹ của Vương Lâm, tiền viện phí, sinh hoạt hay những nợ nần của họ, cô cũng trả giùm.

Vương Lâm vô cùng biết ơn và thề làm trâu làm ngựa cho cô. Cô liền đem cô ấy đi huấn luyện, mài dũa từ một cục gạch bình thường biến thành viên đá quý. Sau khi đã qua huấn luyện, Vương Lâm trở nên thành thục và mạnh mẽ hơn, cô liền đem cô ta vào Mộng Áo làm 'mụ', cũng là đội trưởng.

....

Dao Dao bước vào công ty, ai cũng ngơ ngát nhìn cô, Dao Dao không quan tâm, định đi vào thang máy thì bóng dáng yếu đuối của Lí Lan đi tới, những nhân viên vừa thấy cô ta thì đã cung kính cúi chào.

" buổi sáng hảo, trưởng phòng "

" chào mọi người " Lí Lan khẽ cười gật đầu, giọng nói dịu hiền toát ra, ánh mắt khiêu khích khẽ liếc nhìn Dao Dao, sau đó đi lại gần cô với nụ cười tự tin của một phụ nữ thành đạt " buổi sáng hảo, Dao Dao "

Dao Dao khẽ nhủ mày, mùi nước hoa nồng nặc này có lẽ cô mãi mãi cũng không bao giờ thích ứng nổi.

" buổi sáng hảo, trưởng phòng, cô gọi tôi Lý tiểu thư là được rồi "

Lí Lan có chút ngượng ngùng nhưng lập tức lấy lại tinh thần, cầm một xấp tài liệu cao đưa cho Dao Dao, Dao Dao nhận lấy rồi nghi hoặc nhìn cô ta.

Lí Lan chỉ cười khẽ, nhẹ giọng nói " Lý tiểu thư, cô bây giờ đã là thư kí riêng của tổng giám đốc rồi, dù tổng giám đốc có cung chiều cô như thế nào đi chăng nữa, thì cô cái gì cũng không thể không làm, đây là những tài liệu của tháng này và tháng sau, cô đi làm đi, có gì không hiểu cứ đến tìm tôi là được "

Hừ ! Những tài liệu này rất quan trọng và khó làm, để cô coi một đứa con gái chỉ biết dựa hơi đàn ông như cô ta có làm được tích sự gì không.

Dao Dao nhìn xấp tài liệu, chỉ cười khẽ " được, tôi biết rồi "

Giữa lúc không khí đang hết sức ' hòa bình yên ả ' thì một giọng nói vang lên phá vỡ.

" có chuyện gì vậy ? "

" meo ô... "

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Chương 47

" có chuyện gì vậy ? " giọng nói thanh lãnh quen thuộc vang lên trong không khí, Lí Lan khuôn mặt xinh đẹp cứng đờ một chút, nhưng rất nhanh được thay thế bằng một nụ cười dịu nhẹ.

" tổng giám đốc, anh đến rồi " Lí Lan bước từng bước tao nhã đến trước mặt Lý Minh Hiên. Lý Minh Hiên hơi nhíu mày, không quan tâm trực tiếp bước qua cô ta đi về phía Dao Dao.

" Dao Dao, tối qua em đi đâu vậy ? Anh rất lo cho em " Lý Minh Hiên không quan tâm đến ánh mắt kinh ngạc của các nhân viên, ôn nhu nhìn vào Dao Dao.

Dao Dao nghe Lý Minh Hiên nhắc chuyện tối hôm qua, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, nhưng rất nhanh được thay bằng một nụ cười khẽ xinh đẹp.

" em có chút việc bận ấy mà. Mà sao Ân Ân lại ở đây ? " Dao Dao kinh ngạc nhìn con mèo đen đang bị Lý Minh Hiên nắm trong lòng.

Chẳng phải Ân Ân hẳn là ở nhà sao ? Sao Lý Minh Hiên lại đến đây.

Nghe Dao Dao hỏi tới, Lý Minh Hiên bất đắc dĩ nắm lên con mèo đang hết sức giả vờ ý đồ muốn nhào vào lòng Dao Dao.

" con mèo này không có em ở nhà thì cứ phá phách lung tung, Lâm thúc cũng bó tay, bảo anh đưa nó đến cho em, có lẽ như vậy nó sẽ ngoan ngoãn hơn " với lại, nó cũng sẽ giúp vật nhỏ làm bạn trong lúc anh đang xử lý đồng giấy tờ, hợp đồng.

" vậy sao ? Ân Ân, em thực hư đó " Dao Dao cười trách nhìn Ân Ân.

Ân Ân thấy Dao Dao không hài lòng về nó thì ừm khuất cụp tai xuống, kêu lí nhí.

" meo ô ~.."

" thôi được rồi, Dao Dao, chúng ta đi thôi " Lý Minh Hiền nhìn Dao Dao và Ân Ân, trong lòng không hiểu sinh ra một cảm giác ảm áp thỏa mãn. Anh có cảm giác như một nhà ba người vậy...khụ...mặc dù có một nhân vật không hề là người.

Nhưng có lẽ con đường này còn xa lắm. Nhưng để thực hiện nó...anh phải tiêu diệt vài tảng đá...

Đôi mắt Lý Minh Hiền ám trầm, trong mắt khẽ xẹt qua một tia tàn nhẫn.

Dù là ai đi chăng nữa...cũng không được phép chia cách anh và Dao Dao !

...

Hai người bước đi vào thang máy, từ đầu tới cuối không hề để ý đến Lí Lan đang đứng một bên.

Những nhân viên công ty lên cười trộm nhìn vào khuôn mặt của Lí Lan.

Lí Lan không có biểu hiện gì, chỉ cười nhẹ nói.

" mọi người quay về làm việc đi "

Không có việc gì coi nữa, ai cũng không rảnh đứng lại chơi, nên vội quay về chỗ làm việc của mình.

Nhìn mọi người quay về đúng cương vị công tác của mình, lúc này đôi mắt Lí Lan mới nhìn về phía thang máy, đôi mắt đẹp khẽ xẹt qua một tia độc ác...

... ..

Trong quán Bar, ánh đèn mờ ảo không ngừng nhấp nháy, những bóng dáng điên cuồng hòa mình vào vũ điệu sôi nổi, mùi nước hoa cùng mùi rượu hòa vào nhau tạo nên hương vị mê người.

Trong góc tối Lí Diệc Phong mặc chiếc áo sơ mi đen đất tiền, ba cúc áo được mở, lộ ra vòm ngực rắn chắc mê người. Ngồi hai bên hắn là hai cô gái xinh đẹp thủy mì, yếu kiều dựa vào hắn, những ngón tay thon dài không ngừng vuốt ve trên vòm ngực rắn chắc của hắn.

" Lí thiếu, anh uống đi, đây là loại rượu rất ngon mới nhập về đó " một cô gái tay nâng lên ly rượu thủy tinh màu đỏ trong suốt, tỏa ra mùi hương quyến rũ nâng lên đưa cho Lí Diệc Phong.

Lí Diệc Phong trong lòng dâng lên một cỗ chán ghét.

Đàn bà nào cũng giống như nhau mà thôi ! Một lũ lăng lợ chỉ biết có tiền, hừ !

Bỗng một tiếng thủy tinh vỡ vang lên thu hút sự chú ý của mọi người, kể cả Lí Diệc Phong bên đây.

Ai ai cũng không hẹn mà cùng nhìn về phía chủ nhân gây ra tiếng động ấy.

Chỉ thấy một cô gái gương mặt thanh tú nhu nhược, đầy hoảng sợ lượm những miếng thủy tinh vỡ trên đất.

Cô mặc một chiếc váy trắng không hợp với không khí mờ ám của nơi đây, đôi mắt to nặng trĩu những giọt lệ khiến người thương tiếc.

" cô đang làm cái gì vậy hả ? " ' ' ' mù ' của nơi đây cũng chính là Vương Lâm với chiếc mặt nạ che hơn phân nửa khuôn mặt, giọng nói lạnh lạnh đối với cô gái đang nhặt từng mảnh vỡ thủy tinh.

Nghe giọng nói này, cô gái thân thể run lên, sắc mặt tái nhợt quay lại.

" tôi...tôi không có ý " Mẫn Mẫn giọng nói run run, cô làm ra dáng nõn bé đến cùng cực khiến người ta thương tiếc.

Mẫn Mẫn thăm cán chặt răng.

Dao Dao, cuộc sống nhụt nhủ hôm nay của tao tất cả đều là do mày, tao sẽ bắt mày đền lại tất cả !!!

Lí Diệc Phong hơi nhíu mày, nhìn Mẫn Mẫn như có điều suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 48

" cô gái đó là ai ? " Lí Diệc Phong nhìn than ánh mắt đáng thương của Mẫn Mẫn, lên tiếng hỏi, không hề có ai biết hắn đang hỏi ai.

Thật là giả tạo a~ nhưng thật muốn đùa cô ta một chút...

Hai cô gái đang ưỡn eo trên người hắn cũng không quan tâm đến câu hỏi của hắn lắm, giống như đã khá quen với việc này, dù gì thì bọn cô vẫn rất là thông minh, biết không nên xen vào việc của hắn, nếu không sẽ nhận hậu quả rất thê thảm.

Lúc này, từ trong bóng tối có một người mặt áo đen không thấy rõ mặt bước ra, cung kính khom người với hắn.

" thiếu gia, cô ta là người mới của Mộng Áo, tên Mẫn Mẫn. Trước là nhị tiểu thư, con riêng không được công nhận của Lý Hùng - chủ tịch của Lý thị tập đoàn, sau vì kế hoạch hãm hại Lý Dao Dao - đại tiểu thư của Lý thị tập đoàn bị vạch trần, nên đã bỏ trốn khỏi sự truy đuổi của cảnh sát, vô tình bị bắt vào đây " giọng nói lạnh lùng không hề rõ cảm xúc vang lên, làm cho người ta lạnh tóc gáy.

Lí Diệc Phong phát tay, ý bảo người áo đen lui, sau đó khẽ vuốt cằm, đôi mắt sâu thẳm nhìn vào Mẫn Mẫn, đôi môi mỏng khẽ nhếch thành một độ cong hoàn mỹ.

Một món đồ chơi rách nát... Nhưng anh vẫn muốn thử cái cảm giác ban cho một người hi vọng, rồi một bước tổng họ xuống địa ngục là như thế nào a~

Hắn...rất thú vị...

" Lí thiếu~anh đi đâu vậy a~" Lí Diệc Phong không nghe lời nũng nịu của hai mỹ nữ, đứng lên khẽ phui phui quần áo, sau đó bước từng bước về phía Mẫn Mẫn.

Game Start...

.....

" tôi..." Mẫn Mẫn nước mắt lưng tròng nhìn người che mặt mà cô gọi là ' mụ ' trước mặt mình. Thân hình nhỏ nhắn yếu ớt làm người thương tiếc, chân như có như không nhút nhát, làm lộ ra chiếc quần lót tình thú bằng ren phía trong, ý đồ làm khơi dậy dục vọng của các nam nhân xung quanh, khiến họ giúp mình giải vây.

Cô biểu trong Mộng Áo này, có rất nhiều quan chức cấp cao và những người có quyền thế. Chỉ cần được họ chú ý đến, cô sẽ một bước lên mây. Thoát ra khỏi cái nơi chết tiệt này và giết chết con chó Dao Dao !

Hừ ! Cũng nhờ ' công ơn ' của nó mà bây giờ cô mới thắm như vậy, cô nhất định sẽ không tha cho nó !

" Hừ ! Cô không cần nói gì nữa, tôi phạt cô..."

" khoan cái đã..Vương mụ "

Lúc Vương Lâm định nói ra hình phạt đối với Mẫn Mẫn thì một giọng nói trầm thấp, mê người vang lên bên tai. Ai ai cũng không hện mà cùng nhìn về phía chủ nhân của giọng nói.

Lí Diệc Phong khuôn mặt tuấn mỹ vô trù, với nụ cười ôn nhu như thiên sứ trên môi, anh bước lại gần chỗ Mẫn Mẫn.

Mọi người xung quanh không hện mà cùng cung kính tránh đường cho anh đi.

Mẫn Mẫn đôi mắt chợt lóe, nhưng rất nhanh đôi mắt to ngập nước đã trở lại, vờ ngo ngát nhìn anh, điều chỉnh hành động và biểu cảm của mình càng đẹp mắt chút.

Đây tuyệt đối là một nhân vật lớn ! Nhìn biểu cảm và hành động cung kính của mọi người xung quanh, đưa ngu cũng nhận ra thân phận anh không bình thường tí nào.

Hôm nay cô nhất định phải câu được con rùa vàng này ! Trục giác cho cô biết, hắn hoàn toàn có thể giúp cô thực hiện tất cả !

Mẫn Mẫn trực tiếp bỏ qua một tia bất an trong lòng mà tiếp tục đóng giả tiểu bạch thỏ, mong chiếm được trái tim Lí Diệc Phong.

Lí Diệc Phong ôn nhu cười khẽ, trong đôi mắt chợt lóe qua sự chán ghét, nhưng rất nhanh thay vào đó là sự ôn nhu. Anh khẽ dừng bước trước mặt Mẫn

Mẫn, ôn nhu đưa ra bàn tay.

" em không sao chứ ? " giọng nói trầm thấp, đầm ấm khiến Mẫn Mẫn hơi ngẩn ngơ, nhưng rất nhanh hồi phục lại tinh thần, vờ ngượng ngừng cúi đầu, tay do dự đặt lên bàn tay to của anh, mượn sức đứng dậy.

" cảm...cảm ơn anh rất nhiều.." giọng nói ngượng ngừng như tiếng muỗi kêu, Mẫn Mẫn cố ý cúi xuống đầu, để lộ ra cái gáy trắng nõn tinh xảo. Cũng vì vậy mà cô không hề thấy thần sắc chán ghét cùng khinh bỉ của Lí Diệc Phong khi nhìn vào cô.

Chính vì điều này...phải làm cho cô ân hận suốt cả cuộc đời.

" Vương muội..." Lí Diệc Phong khẽ liếc nhìn Vương Lâm này giờ đứng một bên không nói gì "...tôi muốn chuộc thân cho cô gái này, bao nhiêu thì cứ tìm trợ lí của tôi tính toán "

" vâng " Vương Lâm cúi đầu cung kính, bên trong chiếc mặt nạ đích khoe miệng khẽ nhếch lên.

Boss đúng là tiên đoán như thần a... Nhiệm vụ của cô cúi cùng cũng hoàn thành, có lẽ nên trở về tổ chức nhận nhiệm vụ khác thôi...

...

Lí Diệc Phong phân phó người đưa Mẫn Mẫn vào một phòng thay ra bộ váy ướt, còn bản thân thì ngồi lại chỗ cũ uống tiếp ly rượu của mình.

Tay khẽ lắc lắc ly rượu một cái, đôi mắt sâu thăm lộ ra vẻ chán ghét.

Tuy thật chán ghét...nhưng hắn vẫn muốn đùa một chút cô ta a...

Mà không biết giờ này bọn vô dụng đó đã giải quyết xong tên Lâm Hạo đó chưa.

Hừ ! Nếu làm không xong thì chết đi cho rồi, chỉ một tên thượng tá mà thôi, hắn không muốn phải tự mình ra tay.

....

Trong phòng thay đồ của Mộng Áo.

Mẫn Mẫn bây giờ đã mừng sắp phát điên.

Cuối cùng...cuối cùng thì cô cũng đã thoát khỏi cái nơi quỷ quái này..

Lý Dao Dao...cả Lâm Uyển Nghi nữa, tội bay hầy chờ coi.

Tao - Lý Mẫn Mẫn sẽ bắt tội bay trả hết món nợ mà tội bay đã nợ tao !

Từng chút...từng chút một..

Hahaha...hahaha...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Trong quán Bar mờ ám, tiếng nhạc sôi nổi vẫn cứ ào vang như vậy, nhưng những bóng dáng nhảy múa nhiệt tình nay đã không còn, họ chỉ còn biết đứng một chỗ, ngơ ngác nhìn cửa chính của quán Bar.

Bước vào là hai tuyệt sắc giai nhân, trên người vận bộ váy đen trang trí đơn giản nhưng vô cùng đẹp đẽ, ba vòng hoàn hảo không thể chê vào đâu được.

Một người có khuôn mặt tuyệt mỹ điểm lệ, người còn lại có khuôn mặt thiên sứ làm cho thiên địa thất sắc.

Và hai cô gái đó không ngoài ai khác là Lâm Uyển Nghi cùng Lý Dao Dao.

....

Lí Diệc Phong đang ngồi say mê thưởng thức ly rượu với sắc đỏ tuyệt điểm trong tay, tiếng nhạc sôi động làm tim anh đập theo từng nhịp điệu của nó, đôi mắt phượng lười biếng quét xung quanh vũ trường. Anh hơi ngạc nhiên khi nhìn thấy không phải là những bóng dáng điên cuồng hòa theo nhịp nhạc mà là những bóng dáng đang đứng yên, không cùng hện mà nhìn về một phía.

Vì tò mò nên Lí Diệc Phong cũng nhìn theo về phía đó.

Bỗng chốc...tim anh đập thật nhanh...

Ngơ ngác nhìn người con gái với nụ cười sâu thẳm bước từng bước chân trên thảm đỏ đất tiền.

Những ánh đèn chớp chớp, chiếu lên khuôn mặt cô, lúc tối lúc sáng, càng tăng thêm vẻ thần bí, quyến rũ...

Không xa gần đó, Mẫn Mẫn vừa vui vẻ thay ra một bộ váy trắng tinh, thanh khiết. Định đi ra ngoài để quyến rũ Lí Diệc Phong. Nhưng không ngờ khi cô đi ra chiếc hành lang dài hẹp với những ánh đèn ám ám tới sảnh chính, thì gặp được khuôn mặt mà cô có cảm giác cũng không thể nào quên được.

Lý Dao Dao cùng Lâm Uyển Nghi !!!

Mẫn Mẫn hoảng sợ lùi về một bước, chỉ chừa ra nửa khuôn mặt thanh tú để nhìn ra sảnh.

Thân ảnh mà cô hận tới tận xương tận tủy đó vẫn chẳng thay đổi gì nhiều như trong trí nhớ, chỉ là khí chất hắc ám trên người cô ta phát ra càng mạnh. Điều này không làm giảm vẻ đẹp của cô mà còn tăng thêm vài phần quyến rũ, ma mị. Gương mặt thiên sứ có vài phần thành thực hơn, đôi mắt càng sâu thẳm khiến Mẫn Mẫn có vài phần hoảng loạn.

Không hiểu sao khi nhìn vào Dao Dao của hiện giờ, cô lại cảm thấy như mình đang đứng trước mặt thần chết, vị thần có thể dễ dàng đoạt đi tính mạng của cô bất cứ lúc nào.

Nhưng nỗi hoảng sợ đó rất nhanh bị hận ý thay thế.

Cô hận ! Cô hận con khốn Dao Dao !

Nó đã cướp hết tất cả của cô !!!

Thân phận đại tiểu thư của tập đoàn Lý thị đáng lí ra phải là của cô !

Lâm Quân, Lý Minh Hiền, Lam Thương, Cảnh Triệt, Cảnh Dương, bọn họ đáng lí ra phải là của cô !!!

Sắc đẹp của cô ta đáng lí phải là của cô mới đúng !!!

Nhưng tại sao ?!?

Tại sao con khốn đó lại cướp hết của cô ?!?

Không được ! Cô nhất định phải đòi lại hết những thứ đó ! Vì nó vốn là của cô hết thảy..

Đôi mắt Mẫn Mẫn lóe qua tia oán độc, xoay người đi về căn phòng lúc này, không ai biết cô đang nghĩ gì...

....

Dao Dao cùng Uyển Nghi bước vào quán Bar, mặc kệ những ánh mắt của mọi người xung quanh, bình tĩnh đi đến quầy rượu.

Hai người xem xét một chút menu rồi gọi ra những ly rượu mà mình thích. Sau khi uống xong thì cùng nhau lên sàn nhảy, hòa nhịp cùng những người xung quanh.

Lí Diệc Phong nhìn bóng dáng mê người đang ra sức vũ động trên nền nhạc, những động tác của cô đều mang theo một cổ quyến rũ mời gọi, hẳn có chút mê say.

Bỏ qua một tia khác thường trong lòng, Lí Diệc Phong bung rượu lên uống một hơi, đôi mắt vẫn không rời khỏi bóng dáng của Dao Dao, tùy tiện nói.

" điều tra thân thế của cô gái đó "

" vâng " từ trong góc tối, tiếng nói cung kính vang lên...

.....

Khoảng 1 giờ rưỡi, Dao Dao cùng Uyển Nghi rút cuộc thỏa mãn kết thúc cuộc chơi. Uyển Nghi vừa được Dương Minh lái mô tô đến chở về, cô nàng này say không biết trời đất, tay chân cứ loạn xạ ngắt chéo chàng trai tuần tú, hẳn chỉ cười sùng nịch lắc đầu mặc cô muốn làm gì thì làm.

Dao Dao nhìn bóng dáng xa dần, chỉ để lại ánh đèn mô tô phía sau trong đêm, sau đó xoay người đi lấy chiếc Ferrari yêu dấu của mình lái về nhà.

Trên đường đi thì cô bỗng thấy một căn nhà hoang, cây cối mọc um tùm xung quanh căn nhà to lớn đã bạc màu, những chiếc hàng rào sắt đã rỉ sét, cửa kính cũng bị vỡ toang. Căn nhà phát ra một cỗ khí tức lạnh lạnh, âm ám giống y hệt những căn nhà ma trong phim kinh dị.

Tỉnh tò mò nổi lên, Dao Dao dừng xe tại bên đường, à mà đường này rất vắng, xung quanh toàn cỏ cây, hầu như không hề có một căn nhà nào xung quanh. Nên cô đậu xe ở đâu cũng là không thành vấn đề.

Lấy trong hộc xe ra một cây đèn pin cùng hai khẩu súng, Dao Dao mở ra cửa xe.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

Dao Dao cất một khẩu súng vào túi để súng bên hông, hai tay một cầm đèn pin, một cầm cây súng còn lại đi vào căn nhà hoang.

Căn nhà hoang nằm ở giữa đồng, muốn đến đó phải đi qua một đồng cỏ cao tận hông cô.

Dao Dao vừa soi đèn vừa đi, khẩu súng trên tay không ngừng nắm chặt lại.

Ngọn gió đêm không ngừng thổi qua những bụi cỏ khiến chúng đung đưa, phát ra những tiếng xào xạt vang vọng trong đêm đen yên tĩnh.

Nếu là ban ngày thì có lẽ nơi đây sẽ là một nơi lí tưởng để giải tỏa những mệt mỏi trong cuộc sống. Nhưng tiếc rằng...nó là ban đêm..

Dao Dao đã đi được hơn phân nửa đoạn đường. Quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy chiếc xe One- 77 của cô chỉ còn như một tảng đá nhỏ.

Dao Dao quay đầu đi tiếp đến căn nhà hoang. Ngọn gió lạnh không ngừng thổi qua, như có một thứ gì đó chạy qua thật nhanh sau tấm lưng của cô. Từng té bào trên người Dao Dao như nở ra, các giác quan càng nhạy bén hơn bình thường, để phòng cảm nhận sự lưu động của mọi thứ xung quanh.

Trong lòng cô dâng lên một nỗi hưng phấn khó tả.

Lâu rồi mới có cảm giác mạo hiểm như thế này, bản tính lãnh huyết làm cho cô không kiên chế được một cỗ vui sướng cùng thỏa mãn đang không ngừng dâng lên.

Dao Dao dùng tốc độ như điện xẹt, không tiếng động chạy đến căn nhà hoang.

Dao Dao núp vào một góc tối bên cạnh chiếc hàng rào sắt, đôi mắt sắt bén thăm dò tình hình bên trong.

Bên trong cỏ cây mọc um tùm, có lẽ nơi đây từng là chỗ sản xuất cái gì đó.

Có tổng cộng ba căn nhà cũ kĩ bằng gạch xi măng, bị trầy xước khắp nơi, những cánh cửa sổ làm bằng thủy tinh vỡ nát, bên trong tối thui, không thấy gì cả. Bên ngoài căn nhà có vài ba thùng sắt bị xước, một chiếc xe tải đã bị vắng một bánh nằm trước sân. Nhìn chiếc xe này cũng không củ lắm, chỉ phủ một tầng bụi mỏng, hẳn là chỉ mới xuất hiện cách đây một tuần.

Dao Dao âm thầm quan sát hết thấy, xác định không có người mới đi lại cánh cổng đã rỉ sét, mở ra đi vào trong.

Mặc dù đã xác định trong phạm vi căn nhà này không có người, nhưng cô cũng không thả lỏng cảnh giác. Cô núp vào đầu chiếc xe tải để quan sát vào trong căn nhà.

Khoảng khắc Dao Dao không để ý, chiếc cổng sắt vốn bị cô mở ra lại tự nhiên đóng lại, chiếc ổ khóa cũ như có sinh mệnh lập tức khóa lại.

Như cảm nhận được có điều gì đó không ổn, Dao Dao quay đầu lại thì thấy giữa khu đồng cỏ trống vắng lúc này có rất nhiều người, những người này rất ăn ý với nhau, họ không nói một câu nào, im lặng đi qua đi lại, họ có hình dáng giống y hệt con người nhưng cô lại không thể nào thấy rõ khuôn mặt họ, như có một lá chắn vô hình đang che giấu nó vậy...

Dao Dao trong lòng cả kinh, chân khẽ lùi một bước, những người đó như cảm nhận được sự di động của cô, đều ngược lên nhìn cô từ tứ phía. Dù họ đã ngược mặt lên, nhưng cô vẫn không thể nào nhìn rõ được khuôn mặt họ, chỉ thấy được cái miệng rộng hơn người bình thường gấp hai lần đang dương lên, y như bọn họ đang cười nhìn cô.

Một ngọn gió thổi qua, bóng người lần lượt biến mất như chưa từng tồn tại. Dao Dao chưa kịp thở ra một hơi thì mùi máu tanh truyền đến. Khắp đồng cỏ bên ngoài chiếc hàng rào rỉ sét, những thân hình người dần đứng lên, không ! Không phải ! Họ căn bản không là con người, họ là những xác sống, phải, là những xác sống.

Toàn thân bê bết máu, những con mắt lòi ra tới mũi, máu chảy đầm đìa, tóc như bị cháy hết, chỉ còn vài cọng lưa thưa, những bộ não lòi ra hơi phân nửa, toàn thân xanh xao trắng bệch, quần áo rách tả tơi, tay chân như bị dị tật, điều đó khiến tốc độ di chuyển của họ chậm hơn, miệng không thể nói được, liên tục phát ra những tiếng 'ư, ư'.

Dao Dao bình tĩnh nhìn bọn họ đang tiến dần đến hàng rào, những con mắt lồi trợn đầy khát vọng nhìn cô, tay vói vói vào những chiếc lỗ của hàng rào sắc như muốn nắm lấy đến cô.

'Bang, bang' Dao Dao không chút lưu tình bắt ngay hai phát đạn vào mi tâm của hai xác sống, máu phun ra từ mi tâm xối xả. Những xác sống khác bỗng quay lại nhìn hai xác sống đó, đôi mắt ánh lên sự khát vọng tột độ.

Những xác sống khác lập tức lê lết từng bước đi lại hai xác sống, không lưu tình cắn xuống.

Kì lạ là hai xác sống đó cũng không phản kháng, thậm chí còn tự cắn từng tắc da trên tay mình mà ăn một cách ngon lành. Mùi máu tanh nồng tràn lan làm họ bắt đầu điên cuồng, ngấu nghiến ăn hai xác sống. Chẳng bao lâu, hai cái xác sống phút chốc đã thành một cái không khí.

.....

Mọi người đừng hiểu lầm là Tin viết truyện kinh dị nhá. Đây chẳng qua là chuẩn bị cho nam chính tiếp theo lên sàn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51

Dao Dao nhìn cảnh tượng phía trước, mày khê nhíu lại, trong lòng sinh ra một tia bất ngờ cùng nghi hoặc.

Rõ ràng lúc này cô thấy có cái gì đó bay ra khỏi đám xác sống khi chúng đang ăn hai xác sống kia, vì khoảng cách xa cùng vật đó di chuyển với tốc độ khá nhanh nên cô không kịp nhìn rõ, chỉ nhớ là chúng có màu trắng, nhỏ khoảng một gang tay.

"gừ...ừ..." bỗng một tiếng kêu của một trong các xác sống vang lên, Dao Dao nhìn lại thì thấy bọn xác sống bỗng nhiên mạnh hơn, chúng dùng răng, dùng tay để bẻ chiếc hàng rào sắt, nếu là người bình thường đứng trong tình cảnh này, hẳn là sợ đến nỗi không nói nên lời rồi. Nhưng Dao Dao thì khác, cô không có vẻ gì là hoảng sợ cả, ngược lại là nghi hoặc.

Vừa rồi không để ý, nhưng bây giờ nhìn kĩ lại, cô mới thấy có nhiều điểm không đúng lắm.

Xác sống không hề có ý thức, bọn chúng chỉ là xác những người đã chết, mọi hoạt động đều làm tùy tiện, chúng chỉ biết có ăn thịt người và biến người đó thành đồng loại của mình. Đám xác sống trước mắt cô này lại rất khác, mọi hoạt động của chúng nhìn xem ra rất tùy tiện, nhưng nếu nhìn kĩ sẽ thấy, chúng đều hoạt động có quy luật, hơn nữa, xác người đã chết thì làm gì mà còn máu, lúc này hai con xác sống kia khi bị cắn thì chảy rất nhiều máu, nhưng nhìn lại chỗ vũng máu lúc này thì giờ đây đã không thấy đâu.

Những điều trên đủ để chứng minh...

Bọn này không phải xác sống...mà là một thứ gì đó...

Hôm nay...chị đây muốn xem thử xem, các người rớt cuộc là cái gì !!!

....

Dao Dao dùng tốc độ nhanh đến chóng mặt nhảy lên nóc của xe tải.

'Đoàng đoàng' hai tiếng súng vang lên, nhắm vào một con xác sống, cũng như lần trước, các xác sống xung quanh bắt đầu bu lại quanh xác sống đó, ngấu nghiến ăn thịt.

Dao Dao hít thở, tập trung quan sát, quả nhiên, khi miếng thịt cuối cùng bị ăn, một thứ màu trắng bay lên cao, lần này cô còn thấp thoáng thấy một cái gì đó, y như một sợi dây cước bám vào thứ màu trắng, thứ màu trắng có hình thù giống y như một bóng dáng con người.

Dao Dao trong đầu bỗng lóe lên một thứ..

Con rồi !

Phải ! Chúng y hệt một con rối được điều khiển bởi một người ! Nhưng người đó là ai ? Vì sao phải làm vậy ?

Phải chăng trong chuyện này có một bí mật đáng sợ nào đó ?

.....

Ở biệt thự Lý gia...

Trong phòng của Dao Dao, một chú mèo đen đang say giấc nồng, yên ổn nằm trên chiếc giường rộng lớn, xung quanh là những chiếc chăn bông ấm áp với những sắc màu đẹp đẽ.

Bỗng nhiên đôi mắt chú mèo mở to ra. Lục mầu khẽ liếc nhìn ánh trăng xuyên qua khung cửa sổ.

"mèo..." tiếng mèo kêu trong căn phòng rộng lớn trống trải, hết sức là quý dị, bốn chân nhanh nhẩu nhảy lại gần cửa sổ, đôi mắt nhìn bầu trời bên ngoài...một cách quý dị...

Xuất hiện rồi sao....?....

...cũng đã đến lúc rồi nhì..?...

....Âu Dạ....

... ..

....

...

..

.

" cô ta không sợ sao ? Thật kì lạ nha..." bên trong căn nhà hoang, một bóng dáng nhỏ nhắn của một cô gái đang lên nhìn bóng dáng màu đen xinh đẹp đang đứng trên đầu xe tải kia "...không giống trong dự kiến của ta tí nào.."

" đúng vậy nhì..." một giọng nói trầm thấp vang lên trong căn nhà hoang, nhưng khi nhìn khắp xung quanh, trong đây ngoại trừ bóng dáng nhỏ nhắn của cô gái ra, thì hoàn toàn không có ai khác.

Mà cô gái khi nghe đến giọng nói đó, thái độ trở nên cung kính, cúi thấp đầu xuống nói.

" vương, tiếp theo nên làm thế nào ?"

Không gian bỗng im lặng, một lát sau, giọng nói trầm thấp đó mới một lần nữa vang lên.

" mở ra cửa, để bọn rồi đó vào đi, ta muốn xem đến phản ứng của cô ta. Hôn nữa..." trên người cô ta còn có mùi rất quen thuộc...

" dạ ? " cô gái nghi hoặc đáp.

Hôn nữa cái gì ? Chẳng lẽ là muốn bảo cô giết chết cô gái đó ?

" không có gì. Mở ra cửa cho chúng vào "

" vâng " cô gái cung kính cúi đầu, tay khẽ giờ lên, đoạn dây xích xích lại hàng rào bỗng rơi xuống, cửa mở toang ra, bọn xác sống khắp khinh bước vào hàng loạt.

... Cô gái...cô sẽ làm như thế nào đây...tôi rất chờ mong...

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Sau khi không còn sức mạnh của kẻ đứng sau tất cả kiềm giữ, cánh cổng sắt được một xác sống đẩy ra dễ dàng. Thế là bọn chúng đồng loạt dùng những bước chân tập tễnh như trẻ tập đi của mình bước vào.

Tiếng 'grừ, ừ' càng phát ra lớn hơn, như đang thể hiện sự hưng phấn tốt độ.

Dao Dao có điều suy nghĩ nhìn đám xác sống đang tiến dần về phía mình.

Cô không thể bắn chúng, chúng quá đông còn đạn của cô thì có giới hạn.

Giờ chỉ còn cách lòi ra đầu kẻ chủ mưu đang điều khiển đám con rối xác sống này.

Nhưng...làm cách nào...?...

...

..

.

Đám xác sống dần dần bước tới, chỉ còn cách xe khoảng 1 mét. Dao Dao vẫn đứng yên bình tĩnh nhìn chúng.

Một con xác sống không biết khi nào đã leo lên được nóc xe, nhưng còn chưa kịp phản ứng đã phải nhận ngay một cú đá của cô, thể là hoa hoa lệ lệ văng ra xa, lưng trúng vào cánh cửa rào sắt.

...

Bọn xác sống đã vây quanh lấy xe, rút kinh nghiệm của con xác sống kia, bọn chúng không leo lên ngay, mà dùng những đôi tay vươn lên như muốn như muốn nắm lấy đôi chân của kẻ mà chúng được ra lệnh tấn công.

'grừ ừ' bỗng một con xác sống như lượm được vật thể lạ nào đó, cầm lên, đưa lại cho một con xác sống có vẻ là cầm đầu đám xác sống.

Con xác sống cầm đầu nhìn vật thể lạ trên tay đang phát ra tiếng 'xì xì' kì lạ, những con khác cũng nghi hoặc mà bu lại gần xem.

'tít tít...' hai tiếng tít vang lên chậm rãi, con xác sống như hiểu được điều gì gì đó, có vẻ hoảng sợ quay sang nhìn hướng Dao Dao đang đứng trên nóc xe. Những giây cuối cùng của cuộc đời một con xác sống, hẳn chỉ thấy một gương mặt tuyệt sắc đang lạnh lùng nhìn mình, đôi môi khẽ nhếch lên, cười yêu nị, miệng còn ngậm một chốt khóa.

Tiếp theo, một tiếng nổ 'bùm' vang lên, mọi thứ chìm vào trong bóng tối.

Dao Dao dùng tốc độ thực danh, di chuyển ra xa chiếc xe tải, ung dung nhìn cảnh nổ boom trước mắt.

Máu me văng ra tùm lum, bao phủ xung quanh khu vực đó, vài giọt máu văng lên mặt và áo cô.

Cô chỉ đứng im thin...

Cô đang chờ..

Chờ những con rối đó dẫn cô đến gặp chủ nhân của chúng..

...

Quả nhiên, một lát sau, hàng trăm con rối màu trắng bay lên, hướng về ngôi nhà hoang tối đen mà xuất phát....

...

"vương...cô ta đã tiêu diệt hết mấy con rồi rồi, tiếp theo chúng ta phải làm sao đây?" cô gái xinh đẹp kinh ngạc nhìn bãi chiến trường bên ngoài, bãi cỏ xanh đã bị tàn phá, tràn ngập màu đỏ của máu cùng màu đen cháy khét. Mùi thịt sống xông vào mũi khiến cô khó chịu bịt lại.

"thì ra còn có 'vương' nữa hử?" khác với giọng nói trầm thấp quen thuộc vang lên trong trí nhớ của cô, lần này là một giọng nói xa lạ. Cô hoảng sợ xoay lại đầu thì đã thấy một bóng dáng xinh đẹp đứng đó không xa. Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, đôi môi khẽ nhếch, mọi vật xung quanh như thất sắc...cứ ngỡ là một bức tranh mỹ nhân tuyệt đẹp, nhưng sự lạnh khốc trong mắt cô gái đã phá vỡ tất cả...một bức tranh tuyệt đẹp lại trở thành bức tranh chết chóc...

"cô...cô..." rõ ràng lúc này còn đứng ngoài đó...

Cô gái mở to mắt không tin nổi nhìn Dao Dao.

Đây có phải là tốc độ của một con người không vậy?

Cô ta bước vào lúc nào mà đến cô còn chẳng hay...

" cô là ai ? " Dao Dao không quan tâm đến vẻ kinh ngạc của cô gái, lạnh giọng hỏi.

Cô gái dần lấy lạnh bình tĩnh, nhìn Dao Dao, trên khuôn mặt xinh đẹp có vẻ hơi cứng đờ.

" cô không cần phải quan tâm "

" vậy tại sao lại tấn công tôi ? "

" vì cô xâm phạm vào lãnh thổ của chúng tôi "

" nơi đây là chỗ ở hợp pháp của cô ? "

" cái này..." cô gái bắt đầu trở nên rối rắm. Đây là căn nhà mà trong lúc vô tình cô tìm được, chọn nơi đây làm căn cứ bí mật để bàn việc tìm về vị Vương còn lại và tiêu diệt thế lực của Hoàng Hậu thôi, căn bản không phải chỗ ở hợp pháp của cô.

" 'Vương' của cô là ai ? Thời đại này còn có người xưng ' Vương ' sao ? " Dao Dao hơi nghi hoặc về vấn đề này.

Lát nãy cô ta có nhắc tới ' Vương ', nên chắc chắn còn có một người trong này, mà người đó lại là người cầm đầu. Nhưng mà thời đại này còn có người xưng ' Vương ' sao ? Hay đó chỉ là một cái tên bình thường mà thôi ? Và...người đó đang ở đâu ? Sao cô lại không cảm nhận được sự tồn tại của người đó ?

..

Hàng ngàn, hàng vạn câu hỏi liên tục xuất hiện trong đầu.

Nhưng liệu sự thật đó sẽ có lời giải đáp ?

Bạn đang đọc truyện *Hào Sủng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

" ừm..." Dao Dao ráng mở ra đôi mắt, ánh mặt trời chói chang xuyên qua lớp cửa kính chiếu vào cô.

Dao Dao vô ý thức đưa tay lên che chắn.

" sao mình lại ở đây ? " nếu nhớ không lầm thì tối qua cô đã đi vào căn nhà hoang đó, gặp một số thứ kì lạ, sau khi đã diệt hết chúng bằng một trái boom, cô đã nhanh chóng chạy vào căn nhà...gặp một cô gái, trong khi đang nói chuyện với cô ta thì bỗng dưng trước mắt tối sầm, bóng tối bao trùm...tiếp theo cô chẳng còn biết gì cả.

Đúng rồi...một số thứ kì lạ...và người được cô ta gọi là ' vương ' nữa....

Rốt cuộc họ là ai ?...

Xuất hiện với mục đích gì ?...

...

Trong lúc Dao Dao đang suy nghĩ thì tiếng chuông điện thoại vang lên, do dự một hồi cô mới nhấn nút nghe.

" anh hai.." người gọi cô không ai khác chính là Lý Minh Hiên, xem ra tối qua cô không về, hẳn đã gặp gần chết.

[Dao Dao ! Em ở đâu ?? Tại sao tối qua em không về ?? Em có biết là anh lo lắng lắm không ?? Anh đã gọi cho em suốt cả đêm] bên kia đầu dây truyền đến giọng nói gấp gáp, lo lắng của Lý Minh Hiên, Dao Dao trong lòng sinh ra một cổ ấm áp, nhưng cô lại xem nhẹ nó.

" em xin lỗi, em sẽ lập tức về ngay..."

[...] bên kia đầu dây bỗng chốc im lặng khi nghe lời nói của cô.

" anh hai ? " Dao Dao nghi hoặc. Lý Minh Hiền đây là làm sao ?

[...] vẫn không có tiếng đáp lại, một lát sau, một tiếng nói nhỏ nhẹ ôn nhu vang lên [Dao Dao...đừng như thế nữa..anh hoảng sợ...sợ một ngày nào đó sẽ mất em..nhiều lúc anh tự hỏi, có thật là em đã tha thứ cho anh ? ...Dao Dao..anh yêu em..cho nên xin em..đừng rời khỏi thế giới của anh...đừng bỏ qua anh mà bước đi...hãy ở lại..Dao Dao, xin em...] vị tổng giám đốc lạnh lùng của Lý thị giờ đã không còn, chỉ còn lại người con trai đang hèn mọn, cầu xin người mình yêu một lời hứa hẹn.

Dao Dao lặng im nghe giọng nó trầm ấm của anh thông qua máy điện thoại, cô khẽ rũ mắt xuống, trong mắt là một mảnh tĩnh lặng..

Cô biết, anh đã làm rất nhiều điều vì cô...

Anh đã vì cô mà ngằm diệt đi rất nhiều người...

Anh đã vì cô mà nói ra những lời yêu không dễ gì xuất phát ra từ con tim...đến nữ chủ Mẫn Mẫn trong nguyên tác còn không được anh nói yêu nhiều như vậy...

Anh đã vì cô mà dồn hết tất cả lên người mình...chỉ vì để cô được sống một cuộc sống an nhàn, sung sướng..

...

Còn cô...

Cô không thể cho anh một lời yêu..một lời yêu giả dối cũng không thể...

Cô không thể cho anh một lời hứa hẹn...vì cô không chắc...mình có làm được hay không...

...

Cô không thể làm gì cho anh cả...

Vì cô sợ...

Cô sợ khi chấp nhận anh rồi...một ngày nào đó anh sẽ bỏ cô mà đi...

Bây giờ anh yêu cô chỉ vì chưa tới thời gian theo nguyên tác mà thôi...

Đúng vậy...rồi ba năm sau..anh sẽ vứt cô sang một bên như vứt một miếng giẻ rách...rồi sẽ đến bên Mẫn Mẫn...

Cho nên cô không thể...

....

Tại vườn hoa trong biệt thự Lâm gia, Uyển Nghi đang ngồi đọc sách thì một người hầu gấp gấp chạy vào.

" tiểu thư...học...học..." có lẽ vì phải chạy quá nhanh nên mồ hôi lấm tấm đầy đầu, liên tục phát ra những tiếng thở nặng nề.

" có chuyện gì ? " Uyển Nghi nghi hoặc nhìn người hầu.

Có chuyện gì xảy ra sao ?

Hay là tên Dương Minh chết tiết ấy lại bày trò gì phá cô đây ?

" tiểu thư...cậu..cậu chủ..." người hầu có vẻ gấp lắm, nhưng vẫn nói không ra hơi.

Nghe người hầu gọi đến anh trai mình, Uyển Nghi khẽ nhủ mày, trong lòng dâng lên một cỗ bất an.

" anh trai ? Anh ấy là có chuyện gì sao ? "

" dạ..dạ..cậu chủ bị người ám sát, thương thế rất nặng, hiện đang nằm trong bệnh viện tiến hành điều trị " người hầu cố gắng dành một hơi nói hết, nếu cứ nói ngập ngừng như vậy chắc cô bị đuổi việc sớm.

" Cái gì !!!!!?? " Uyển Nghi hoảng hốt la lên. Không kịp đợi người hầu phản ứng thì đã chạy đi mất.

Ông anh cô ' trâu bò ' như vậy mà cũng có người đã thương được ông ?

Chuyện lạ thế giới rồi !!!!

Bạn đang đọc truyện *Hào Sùng Em, Nữ Phụ Của Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.